ΧΑΡΟΚΟΠΕΙΟ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ
ΤΜΗΜΑ ΟΙΚΙΑΚΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ & ΟΙΚΟΛΟΓΙΑΣ

ΠΤΥΧΙΑΚΗ ΜΕΛΕΤΗ

ΘΕΜΑ:
«ΠΑΛΙΕΣ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΕΣ ΚΑΙ ΒΙΟΤΕΧΝΙΕΣ ΤΗΣ ΚΑΛΛΙΘΕΑΣ»

ΤΩΝ ΦΟΙΤΗΤΡΙΩΝ:
ΑΡΜΥΡΟΥ ΚΥΡΙΑΚΗΣ, ΑΜ9940
ΚΟΥΚΙΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΑΣ, ΑΜ9939

ΕΠΙΒΛΕΠΟΥΣΑ ΚΑΘΗΓΗΤΡΙΑ:
Ε. ΓΕΩΡΓΙΤΣΟΓΙΑΝΝΗ

ΤΡΙΜΕΛΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗ:
Ε. ΓΕΩΡΓΙΤΣΟΓΙΑΝΝΗ
Α. ΚΥΡΙΑΚΟΥΣΗΣ
Ρ. ΜΗΤΟΥΛΑ

ΑΘΗΝΑ 2003

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΠΡΟΛΟΓΟΣ 2

1. ΣΥΝΟΠΤΙΚΗ ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΚΑΛΛΙΘΕΑΣ 3

2. Α΄ ΠΕΡΙΟΔΟΣ (ΤΕΛΗ 19ου ΑΙΩΝΑ-1919)

2.1. ΣΥΝΟΠΤΙΚΗ ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ ΤΗΣ ΚΑΤΑΣΤΑΣΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑΣ – ΒΙΟΤΕΧΝΙΑΣ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ 12

2.2. ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΕΣ ΚΑΙ ΒΙΟΤΕΧΝΙΕΣ ΣΤΗΝ ΚΑΛΛΙΘΕΑ

2.2.1. Γενικά Στοιχεία 21

2.2.2. Καταγραφή 22

3. Β΄ ΠΕΡΙΟΔΟΣ [ΜΕΣΟΠΟΛΕΜΟΣ (1919-1940)]

3.1. ΣΥΝΟΠΤΙΚΗ ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ ΤΗΣ ΚΑΤΑΣΤΑΣΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑΣ – ΒΙΟΤΕΧΝΙΑΣ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ 25

3.2. ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΕΣ ΚΑΙ ΒΙΟΤΕΧΝΙΕΣ ΣΤΗΝ ΚΑΛΛΙΘΕΑ

3.2.1. Γενικά Στοιχεία 29

3.2.2. Καταγραφή 30

4. Γ΄ ΠΕΡΙΟΔΟΣ (1940-1980)

4.1. ΣΥΝΟΠΤΙΚΗ ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ ΤΗΣ ΚΑΤΑΣΤΑΣΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑΣ – ΒΙΟΤΕΧΝΙΑΣ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

4.1.1. Περίοδος του Πολέμου και της Κατοχής (1940-1944) 54

4.1.2. Η Βιομηχανική και Βιοτεχνική Δραστηριότητα κατά την πρώτη μεταπολεμική περίοδο (1944-1974) 54

4.1.3. Η Βιομηχανική και Βιοτεχνική Δραστηριότητα κατά την δεύτερη μεταπολεμική περίοδο (1974-1980) 64

4.2. ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΕΣ ΚΑΙ ΒΙΟΤΕΧΝΙΕΣ ΣΤΗΝ ΚΑΛΛΙΘΕΑ

4.2.1. Γενικά Στοιχεία 66

4.2.2. Καταγραφή 69

5. ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΑ ΔΕΔΟΜΕΝΑ 172

6. ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ – ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ 176

ΠΗΓΕΣ ΚΑΙ ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ 178

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΕΙΚΟΝΩΝ 183

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

Η εκπόνηση της πτυχιακή μελέτης πραγματοποιήθηκε στα πλαίσια των σπουδών μας στο Τμήμα Οικιακής Οικονομίας & Οικολογίας του Χαροκοπείου Πανεπιστημίου κατά το ακαδημαϊκό έτος 2002-2003.

Το παρόν θέμα, «Παλιές βιομηχανίες και βιοτεχνίες της Καλλιθέας», επιλέχθηκε κατόπιν προτροπής της επιβλέπουσας καθηγήτριας μας, κα. Ευαγγελία Γεωργιτσογιάννη, η οποία και μας έδωσε τις βασικές κατευθύνσεις προς τις οποίες έπρεπε να κινηθούμε, προκειμένου να φέρουμε εις πέρας τη συγγραφή της μελέτης αυτής. Βασικός σκοπός της μελέτης μας ήταν η καταγραφή όλων των βιομηχανιών και βιοτεχνιών που λειτούργησαν στην περιοχή της Καλλιθέας κατά τη περίοδο 1880-1980.

Στο σημείο αυτό, θα θέλαμε να ευχαριστήσουμε ιδιαιτέρως την επιβλέπουσα καθηγήτρια μας, κα. Ευαγγελία Γεωργιτσογιάννη, επίκουρο καθηγήτρια του Χαροκοπείου Πανεπιστημίου, η οποία με την καθοδήγηση της, τις συμβουλές και τις διορθώσεις της, μας βοήθησε να ολοκληρώσουμε τη πτυχιακή μας μελέτη.

Ξεχωριστές ευχαριστίες θα θέλαμε να εκφράσουμε στα άλλα δύο μέλη της τριμελούς επιτροπής μας, τον κ. Ανδρέα Κυριακούση, καθηγητή και αντιπρύτανη του Χαροκοπείου Πανεπιστημίου και την κα. Ρόϊδω Μητούλα, λέκτορα του Πανεπιστημίου μας, για την πολύτιμη βοήθεια τους.

Θα θέλαμε επιπλέον να ευχαριστήσουμε την κα. Αγγελική Παπαδοπούλου, τον κ. Κώστα Τσολάκη , την κα. Δέσποινα Φωτεινοπούλου, τον κ. Μιχάλη Μιχαηλίδη , και τον κ. Νικόλαο Ερρεσίου για τις πληροφορίες και την πολύτιμη βοήθεια τους.

Τέλος, ένα μεγάλο ευχαριστώ οφείλουμε στις οικογένειες μας και ιδιαιτέρως στις μητέρες μας, για την ηθική συμπαράσταση τους, τόσο κατά τη διάρκεια της συγγραφής της πτυχιακής μελέτης μας όσο και της πορείας μας έως εδώ.

Αρμύρου Κυριακή

Κούκιου Ευαγγελία

1. ΣΥΝΟΠΤΙΚΗ ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΚΑΛΛΙΘΕΑΣ

Η Καλλιθέα εκτείνεται σε μια έκταση 4.500 στρεμμάτων, μεταξύ της Αθήνας και του Φαληρικού όρμου.[1] Όρια της αποτελούν η περιοχή όπου κυλούσε ο ποταμός Ιλισός, ο ηλεκτρικός σιδηρόδρομος και η Λεωφόρος Συγγρού που την διαχωρίζουν δυτικά με το Μοσχάτο και τον Ταύρο, βόρεια με τον δήμο Αθηναίων και ανατολικά με την Νέα Σμύρνη και το Παλαιό Φάληρο.[2] Ο δήμος Καλλιθέας αποτελείται από την κεντρική Καλλιθέα, τη συνοικία Χαροκόπου, τα Παλαιά Σφαγεία, την Αγία Ελεούσα και τις Τζιτζιφιές.[3]

Έμβλημα της πόλης είναι η παράσταση που απεικονίζει το Θησέα σε έναν από τους άθλους του, όταν σε ηλικία δεκαέξι ετών κατάφερε να μετακινήσει το βράχο και να βγάλει κάτω από αυτόν το σπαθί και τα σανδάλια του πατέρα του. Η καθιέρωση αυτού του εμβλήματος τοποθετείται στα 1934 και σαν αφορμή υπήρξε η αναφορά του Πλούταρχου στην περιοχή της Καλλιθέας. Πιο συγκεκριμένα, η περιοχή στην οποία βρίσκεται σήμερα ο Δήμος Καλλιθέας αναφέρεται για πρώτη φορά στην ελληνική μυθολογία και η Φαληρική ακτή, φέρεται να είναι εκείνη στην οποία καρτερικά ο Αιγέας περίμενε την επιστροφή του γιου του από την Κρήτη. Στο μυθικό Θησέα οφείλει το όνομα του και ένας από του μεγαλύτερους δρόμους της Καλλιθέας, η λεωφόρος Θησέως, σημερινή λεωφόρος Ελευθερίου Βενιζέλου.[4]

Από αρχαιολογικά ευρήματα στην περιοχή της Καλλιθέας, αλλά και από ιστορικά κείμενα προκύπτει ότι η περιοχή κατοικούνταν στην αρχαιότητα. Μάλιστα από ένα σημαντικό εύρημα, το αποκαλούμενο «όστρακο», που ήρθε στην επιφάνεια μετά από ανασκαφές στο λόφο του Φιλάρετου, εξήχθη το συμπέρασμα ότι ένα κομμάτι της Καλλιθέας ήταν καλυμμένο από θάλασσα. Ενώ τάφοι που ήρθαν στο φως μετά από αρχαιολογικές ανασκαφές στις αρχές του περασμένου αιώνα, αλλά και αργότερα κατά τις δεκαετίες του '50 και του '60, πιστοποιούν την ύπαρξη ζωής στην περιοχή. [5]

Στα νεώτερα χρόνια, η περιοχή της Καλλιθέας έπαιξε σημαντικό ρόλο. Η περιοχή στην οποία σήμερα εκτείνεται η οδός Σπάρτης (προς τα βόρεια έως το ύψος του Αγίου Σώστη), έφερε κατά την περίοδο της Τουρκοκρατίας το τοπωνύμιο Ανάλατος. Στην περιοχή αυτή πραγματοποιήθηκε στις 24 Απριλίου του 1827 η Μάχη του Αναλάτου. Στην Μάχη του

---

[1] Χρ. Παπάζογλου, *Η Καλλιθέα του Χθες και του Σήμερα,* έκδ. έφημ. Έρευνα (Καλλιθέας), Καλλιθέα, 2000, σ.15

[2] *Εγκυκλοπαίδεια Ελευθερουδάκη*, Τόμος 7, Αθήνα 1962, σ. 942

[3] Χρ. Παπάζογλου, ό.π. (σημ.1), σ.15

[4] Ό.π., σ.18

[5] Ό.π., σ.19

Αναλάτου, οι Έλληνες. στην προσπάθεια τους να απελευθερώσουν την Ακρόπολη, έχασαν μεγάλο μέρος του έμψυχου δυναμικού τους. Η μάχη αυτή, ακολούθησε τη μάχη του Φαλήρου (22 Απριλίου1827) στην οποία σκοτώθηκε ο Καραϊσκάκης.[6]

Η ιστορία της Καλλιθέας ως πόλης ξεκινά όμως το 1884. Την περίοδο εκείνη η Ελλάδα σημειώνει γοργά βήματα ανάπτυξης και η Αθήνα των 85.000 κατοίκων βρίσκεται στο επίκεντρο της αναβίωσής της[7]. Πολλοί Έλληνες από την επαρχία αλλά και από το εξωτερικό έρχονται, για να εγκατασταθούν στην Αθήνα[8]. Αυτή η αύξηση του πληθυσμιακού όγκου της πρωτεύουσας δημιουργεί την άμεση ανάγκη επέκτασής της.[9] Με αφορμή τη δημιουργία έντονης ζήτησης κατοικιών, ο Ευθύμιος Κεχαγιάς, υποδιοικητής τότε της Εθνικής Τράπεζας σε συνεργασία με έξι ακόμα επιφανείς άνδρες, ιδρύουν Ανώνυμη Οικοδομική Εταιρεία.[10] Τότε γίνεται και η πρώτη επίσημη αναφορά του οικισμού της Καλλιθέας.

Συγκεκριμένα, στις 22 Ιουλίου του 1884 το περιοδικό «Εστία» δημοσιεύει την είδηση για την αγορά από την οικοδομική εταιρεία μιας μεγάλης έκτασης κοντά στην Φαληρική Ακτή, με σκοπό την ίδρυση συνοικισμού. Σύμφωνα με το δημοσίευμα, η έκταση είχε ήδη διαιρεθεί σε οικόπεδα, ενώ είχαν σχεδιαστεί δρόμοι και πλατείες.[11] Ο νέος αυτός συνοικισμός ονομάστηκε, μετά από πρόταση του νομικού και πολιτικού Γεώργιου Φιλάρετου[12], «Νέα Αθήνα» και σχεδιάστηκε στο πρότυπο των γαλλικών συνοικισμών.[13]

Η έκταση αυτή βρισκόταν μεταξύ της Αθήνας και του Φαληρικού όρμου και πριν το 1884 χρησιμοποιούνταν για αγροτικές καλλιέργειες. Ορισμένοι αγρότες που είχαν εγκατασταθεί στην περιοχή, είχαν αναλάβει την φροντίδα κτημάτων (αμπελώνων, ελαιώνων, περιβολιών, καθώς και εκτάσεων με καλλιέργειες οπωροφόρων δέντρων, κριθαριού κ.ά.) που ανήκαν κυρίως σε Μπραχαμιώτες και Πλακιώτες. Εκτάσεις της περιοχής της Καλλιθέας χρησιμοποιήθηκαν και από την Εταιρεία Ιπποσιδηροδρόμων για καλλιέργεια κριθαριού.[14]

---

[6] Χρ. Παπάζογλου, ό.π. (σημ.1), σ.19-24

[7] Τρ. Τριανταφυλλίδης, *Άστυ της Καλλιθέας, 1884-1972, Ιστορία- Λεύκωμα- Οδηγός*, έκδ. εφημ. Η Καλλιθέα, σ. 187

[8] Χρ. Παπάζογλου, ό.π. (σημ.1) , σ.27

[9] Ε. Γεωργιτσογιάννη, «Η κοινωνική σύνθεση», *Η Καθημερινή- Επτά Ημέρες*(«Η Παλία Καλλιθέα») (13/4/2003), σ.12-16

[10] Χρ. Παπάζογλου, ό.π. (σημ.1), σ.27

[11] Τρ. Τριανταφυλλίδης, ό.π. (σημ.7), σ. 187

[12] Χρ. Παπάζογλου, ό.π., (σημ.1) σ.27

[13] Τρ. Τριανταφυλλίδης, ό.π. (σημ.7), σ.189

[14] Ε. Γεωργιτσογιάννη, ό.π. (σημ.9), σ. 12-16

Μάλιστα ο υπεύθυνος των καλλιεργειών της εταιρίας «Ιπποσιδηροδρόμων», Παναγιώτης Ιωάννου ή Πανούσης από την Θήβα, είχε εγκατασταθεί σε μια καλύβα πριν ακόμα ανεγερθούν οι πρώτες επίσημες κατοικίες και θεωρείται σαν ο πρώτος κάτοικος της Καλλιθέας [15]

Με νέο δημοσίευμα του περιοδικού «Εστία», στις 3 Μαρτίου του 1885, αναφέρεται η μετονομασία του υπό ανέγερση συνοικισμού «Νέα Αθήνα» σε «Καλλιθέα»[16] μετά από πρόταση του Ευθύμιου Κεχαγιά[17]. Το σχέδιο του νέου συνοικισμού είχε εγκριθεί και αναμενόταν η έναρξη των εργασιών οικοδόμησης. Στο κείμενο του δημοσιεύματος διακρίνεται ο σκεπτικισμός που υπήρχε σχετικά με το αν ο νέος συνοικισμός θα κατάφερνε να ανταποκριθεί στις μεγάλες προσδοκίες των σχεδιαστών του. Η δυσπιστία αυτή οφειλόταν στη θέση ανέγερσης της Καλλιθέας. Μια συνοικία απομακρυσμένη από το κέντρο των Αθηνών και η οποία συνόρευε με τα Σφαγεία απαιτούσε «ευαγγελική υπομονή», όπως χαρακτηριστικά αναφέρει το δημοσίευμα, από τους υποψήφιους κατοίκους της, ώστε να καταφέρει να εκσυγχρονιστεί στα πρότυπα του κέντρου των Αθηνών.[18] Χαρακτηριστική είναι η προσωνυμία «δραπέτες φρενοκομείου» που δόθηκε στους πρώτους κατοίκους της Καλλιθέας.[19]

Παρ' όλα αυτά, τον ίδιο χρόνο (1884) η Οικοδομική Εταιρεία ξεκινά τις εργασίες ανέγερσης των δύο πρώτων κατοικιών, οι οποίες όμως δεν έγινε δυνατόν να ολοκληρωθούν, λόγω του θανάτου του Ευθύμιου Κεχαγιά, καθώς και των περιορισμένων κεφαλαίων της Οικοδομικής Επιχείρησης.[20] Την μια από τις δύο ημιτελείς οικοδομές, αγόρασε στις 30 Μαΐου 1887 ο Γεώργιος Φιλάρετος, ο οποίος αναζητούσε μια εξοχική κατοικία και γίνεται ο πρώτος κάτοικος του νέου αυτού προαστίου[21]. Το Γεώργιο Φιλάρετο, ακολούθησαν ένα χρόνο αργότερα (1888) ο θείος του Λάσκαρης Λασκαρίδης, που ασχολούνταν με το γενικό εμπόριο, και το 1895 ο Γεώργιος Κρέμος, υφηγητής της Ιστορίας του Πανεπιστημίου Αθηνών. Στην συνέχεια εγκαθίστανται ο γεωπόνος Παναγιώτης Γεννάδιος και ο γραμματέας του δικηγορικού και πολιτικού γραφείου του Γεωργίου Φιλάρετου, Ιούλιος Φορνέζης. Για

---

[15] Χρ. Παπάζογλου, ό.π. (σημ.1), ό.π., σ.31

[16] Τρ. Τριανταφυλλίδης, ό.π. (σημ.7), σ.189

[17] Χρ. Παπάζογλου, ό.π. (σημ.1), σ.27

[18] Τρ. Τριανταφυλλίδης, ό.π. (σημ.7), σ.189

[19] Ελ. Κασιάνης, *Η Καλλιθέα- Σελίδες από την ιστορίαν της 1884-1963*, επανέκδοση από το Δήμο Καλλιθέας, Καλλιθέα 1996, σ.16

[20] Ό.π., σ16

[21] Χρ.Παπάζογλου, ό.π., (σημ.1) σ.27

ένα διάστημα διέμεινε στην Καλλιθέα και ο συγγραφέας και εκδότης Κώστας Ελευθερουδάκης.[22]

Οι πρώτες κατοικίες χρησιμοποιήθηκαν από τους ιδιοκτήτες τους σαν εξοχικά, αλλά μετά από ένα διάστημα η Καλλιθέα αποτέλεσε για αυτούς κύριο τόπο διαμονής. Παράλληλα εγκαταστάθηκαν στην Καλλιθέα πολλά άτομα της μεσαίας κοινωνικής τάξης, όπως δικηγόροι, αρτοποιοί, φαρμακοποιοί, αρχιτέκτονες, ανώτεροι δημόσιοι υπάλληλοι, κτηματίες, παντοπώλες, εργολάβοι οικοδομών κ.ά., καθώς και υπάλληλοι της Εταιρίας Ιπποσιδηροδρόμων και της Εταιρίας Ηλεκτρικών Τροχιοδρόμων.[23]

Η μόνιμη εγκατάσταση των πρώτων οικογενειών στην Καλλιθέα ήταν γεγονός. Οι πρώτοι κάτοικοι της Καλλιθέας αποφάσισαν να καλύψουν το κόστος υδροδότησης της πόλης, μετά την απόρριψη της σχετικής αίτησης του Γεωργίου Φιλάρετου από το Δήμο Αθηναίων.[24] Εκτός από την ύδρευση, οι πρώτοι κάτοικοι ανέλαβαν με προσωπικές τους δαπάνες και το φωτισμό της Καλλιθέας. Η βελτίωση στον τομέα της ηλεκτροδότησης θα έρθει μετά από περίπου δύο δεκαετίες (1911-1912), όταν υπογράφηκε σύμβαση μεταξύ του Δήμου Αθηναίων και της Εταιρείας Αεριόφωτος, με την οποία εξασφαλίστηκε αρχικά ο φωτισμός των δρόμων και στη συνέχεια των κατοικιών. Από το 1922 η πόλη της Καλλιθέας τροφοδοτούνταν με ηλεκτρικό ρεύμα από τα εργοστάσια παραγωγής ηλεκτρισμού των Καλημέρη – Αναστασόπουλου - Αναγνώστου, ενώ το 1930 ανέλαβε την ηλεκτροδότηση η Ηλεκτρική Εταιρεία. [25]

Ήδη από τις 16 Ιανουαρίου 1885 η Οικοδομική Εταιρεία άρχισε τις διαπραγματεύσεις με την Εταιρεία Σιδηροδρόμων Αθηνών-Πειραιώς για την κατασκευή σταθμού στην Καλλιθέα. Στις 5 Νοεμβρίου 1886, σε συνέλευση της Οικοδομικής Εταιρείας, αποφασίζεται η δωρεάν χορήγηση έκτασης στην Εταιρεία Ιπποσιδηροδρόμων, για την κατασκευή των απαιτούμενων εγκαταστάσεων για την δημιουργία σταθμού στην Καλλιθέα. Η παραχώρηση αυτής της έκτασης έγινε υπό τον όρο της άμεσης έναρξης εργασιών εγκατάστασης του σταθμού και με το σκεπτικό ότι μια τέτοιου είδους επένδυση θα αποτελούσε ένα σημαντικό κίνητρο αγοράς των οικοπέδων της εταιρείας.[26] Τέλος, η οικοδομική εταιρεία φρόντισε και για την εξασφάλιση ιατρικών παροχών στους πρώτους κατοίκους. [27]

---

[22] Ελ. Κασιάνης, ό.π. (σημ.19), σ.18

[23] Ε. Γεωργιτσογιάννη, ό.π. (σημ.9), σ. 12-16

[24] Χρ. Παπάζογλου, ό.π. (σημ.1), σ.29

[25] Τρ. Τριανταφυλλίδης, ό.π. (σημ.7), σ.197

[26] Ό.π., σ.191

[27] Ό.π., σ.193

Μια από τις πιο σημαντικές στιγμές για την ιστορία της Καλλιθέας ήταν η αγορά μιας μεγάλης έκτασης το 1895 από την Επιτροπή των Ολυμπιακών Αγώνων για την ανέγερση Σκοπευτηρίου, που θα εξυπηρετούσε τις ανάγκες του αντίστοιχου αγωνίσματος στους Ολυμπιακούς Αγώνες του 1896. Το Σκοπευτήριο κατασκευάστηκε στην Καλλιθέα το 1895 από τον αρχιτέκτονα Αναστάσιο Μεταξά και δύο δεκαετίες αργότερα (1925) έπαψε να λειτουργεί.[28]

Το 1906 καταργήθηκαν τα Σφαγεία. Αν και η περιοχή που ήταν εγκατεστημένα ήταν απομακρυσμένη από την κατοικημένη περιοχή της Καλλιθέας, ωστόσο η δυσοσμία και τα σμήνη των μυγών, ενοχλούσαν τους απομακρυσμένους κατοίκους του συνοικισμού.[29]

Το 1912 ιδρύθηκε στην Καλλιθέα ο Οίκος Τυφλών. Τον ίδιο χρόνο πραγματοποιήθηκε και η μεταφορά, από την Αικατερίνη Λασκαρίδου, του Διδασκαλείου Νηπιαγωγών από την Αθήνα στην Καλλιθέα, αλλά και η ίδρυση του Εθνικού Ορφανοτροφείου Πολέμου, δωρεά των Γουλιμή και Δαμηλάτη. Επιπλέον ως το 1912, στην Καλλιθέα είχαν ανεγερθεί πολλά εξαίρετα κτίρια και πολλές επαύλεις.[30]

Κατά την έναρξη του Α΄ Παγκοσμίου Πολέμου (1914), η Καλλιθέα αποτελούσε πλέον συνοικισμό με αριθμό κατοίκων κάτω από 1000 άτομα και περιορισμένη εμπορική κίνηση. Την περίοδο 1915-1920 με κληροδότημα του Παναγή Χαροκόπου (1835-1911) χτίστηκε στην Καλλιθέα η Χαροκόπειος Οικοκυρική Σχολή. Ο Π. Χαροκόπος είχε αγοράσει το 1906 στην Καλλιθέα οικόπεδο εκτάσεως 20.000 τ.μ. με σκοπό να κτιστεί σε αυτό Οικοκυρική Σχολή που θα παρείχε στις Ελληνίδες επαρκείς γνώσεις σε θέματα νοικοκυριού, αλλά και επαγγελματική κατάρτιση σε τομείς σχετικούς με την οικιακή οικονομία. Οι επικρατούσες συνθήκες, όμως, επέτρεψαν την λειτουργία της σχολής μόλις το 1929.[31] Η λειτουργία της Χαροκοπείου Σχολής καθώς και των προαναφερθέντων ιδρυμάτων, βοήθησαν στην ανάπτυξη της πόλης.

Κατά την περίοδο του Μεσοπολέμου, η Καλλιθέα δέχθηκε αλλεπάλληλους εποικισμούς προσφύγων. Πρώτοι κατέφθασαν οι Πόντιοι πρόσφυγες[32] που εγκατέλειψαν την Ρωσία λόγω των συνθηκών που επικρατούσαν εκεί μετά την συμμετοχή της Ελλάδας στην εκστρατεία της Ουκρανίας. Με την έλευση του πρώτου αυτού προσφυγικού κύματος ο

---

[28] Χρ. Παπάζογλου, ό.π. (σημ.1), σ.38

[29] Τρ. Τριανταφυλλίδης, ό.π. (σημ.7) , σ. 204

[30] Ό.π., σ.196

[31] Ε. Γεωργιτσογιάννη, *Παναγής Α. Χαροκόπος (1835 – 1911). Η ζωή και το έργο του,* έκδοση: Νέα Σύνορα Α.Α. Λιβάνη Αθήνα 2000, σ. 127, 138, 167-169

[32] Τρ. Τριανταφυλλίδης, ό.π.(σημ.7), σ. 208

πληθυσμός της Καλλιθέας έφτασε το 1920 τους 4.185 κατοίκους[33]. Επιπλέον, μετά τη Μικρασιατική Καταστροφή (1922), η Καλλιθέα αποτέλεσε τον τελικό προορισμό μεγάλου αριθμού προσφύγων. Χιλιάδες Έλληνες πρόσφυγες δημιούργησαν, σε διάφορα τμήματα της Καλλιθέας, προσφυγικούς συνοικισμούς. Με την έλευση κι αυτού του προσφυγικού κύματος, οι ρυθμοί ζωής της Καλλιθέας άλλαξαν. Μετά την πρώτη περίοδο προσαρμογής, αρχίζουν οι προσπάθειες αποκατάστασης των προσφύγων. Δημιουργήθηκαν οι πρώτες προσφυγικές πολυκατοικίες και το πρώτο νυκτερινό Προσφυγικό Δημοτικό σχολείο με τη συμπαράσταση πολλών Καλλιθεατών, ενώ οι πρόσφυγες άρχισαν να εργάζονται σε εργοστάσια, βιοτεχνίες και περιβόλια.[34]

Παράλληλα στην Καλλιθέα προστέθηκαν νέοι πρόσφυγες από την Κωνσταντινούπολη, οι περισσότεροι από τους οποίους είχαν οικονομική άνεση. Συγχρόνως συνέρευσαν και στην Καλλιθέα πολλοί εσωτερικοί μετανάστες από διάφορα μέρη της Ελλάδας, κυρίως από τη Λακωνία και την Κρήτη.[35] Το 1923 ο πληθυσμός της Καλλιθέας έφτασε τους 5.000 κατοίκους ενώ παράλληλα σημειωνόταν σημαντική οικονομική κίνηση.[36]

Το 1925 η Καλλιθέα αποσχίστηκε από το Δήμο Αθηναίων και έγινε ανεξάρτητη κοινότητα. Ο αριθμός των κατοίκων της έφτασε τους 25.000 και η ανάπτυξη της νέας κοινότητας ήταν ραγδαία. Λειτουργούσε μικτό Γυμνάσιο, χτίστηκαν οι δύο πρώτοι κινηματογράφοι, εργοστάσια, ο ιππόδρομος του Φαλήρου, και η Σιβιτανίδειος Σχολή (1927). Την τετραετία 1928-1932, πρόεδρος της Κοινότητας Καλλιθέας διετέλεσε ο Δημήτρης Αναγνώστου ο οποίος συνέβαλε αποφασιστικά στην αναμόρφωση της πόλης (ίδρυσε δύο νέα σχολεία, προώθησε την οδοποιία, βελτίωσε το φωτισμό της πόλης, διευθέτησε το πρόβλημα της ύδρευσης, κ.ά.).[37]

Η κοινωνική σύνθεση της Καλλιθέας μετά την έλευση των προσφύγων άλλαξε. Η Καλλιθέα μετατράπηκε σε προσφυγική συνοικία και το μεγαλύτερο μέρος των κατοίκων της ανήκε στην εργατική τάξη. Παράλληλα, η θέση της μεταξύ Αθήνας και Πειραιά βοήθησε στην βιοτεχνική της ανάπτυξη. Εργοστάσια όπως η «Πειραϊκή – Πατραϊκή», «Ελβιέλα» και η

[33] Ε. Γεωργιτσογιάννη, ό.π. (σημ.9), σ. 12-16

[34] Χρ. Παπάζογλου, ό.π. (σημ.1), σ.38

[35] Ε. Γεωργιτσογιάννη, ό.π. (σημ.9), σ. 12-16

[36] Τρ. Τριανταφυλλίδης, ό.π. (σημ.7), σ. 209

[37] Ό.π., σ.209

«Αθηναϊκή Εριουργία» εγκαταστάθηκαν στην περιοχή, προσελκύοντας και άλλους εμπόρους και επαγγελματίες.[38]

Το 1926 ο συνοικισμός Τζιτζιφιές αποσπάσθηκε από το Νέο Φάληρο και προσαρτήθηκε στην Καλλιθέα. Μέχρι το 1932, ο συνολικός αριθμός των κατοίκων της Καλλιθέας ανερχόταν στους 27.000, οι περισσότεροι από τους οποίους ανήκαν στην εργατική τάξη,[39] χωρίς όμως αυτό να σημαίνει ότι μεταξύ αυτών δεν υπήρχαν και πολλοί επιστήμονες (γιατροί, φαρμακοποιοί, δικηγόροι κ.ά.), διανοητές, άνθρωποι των τεχνών, βιομήχανοι, βιοτέχνες, επιχειρηματίες κ.α.[40] Το 1933, η Καλλιθέα έγινε Δήμος[41] και σημείωνε σημαντική βελτίωση χρόνο με τον χρόνο. Απέκτησε Δημόσιες υπηρεσίες (Δημόσιο Ταμείο και Εφορία) και δική της Αστυνομία πόλεως. Επιπλέον λειτουργούσαν, ιδιωτικά ιατρεία αλλά και δημόσιο ιατρείο. Στον τομέα της εκπαίδευσης, ο Δήμος Καλλιθέας σημειώνει μεγάλη πρόοδο, καθώς σε αυτόν λειτουργούσαν πολλά δημόσια σχολεία αλλά και η Πάντειος Σχολή Πολιτικών και Κοινωνικών Επιστημών (1933). Πραγματοποιήθηκαν πολλά έργα υποδομής σε δρόμους και πλατείες. Τέλος, σημειώθηκε βιομηχανική ανάπτυξη, καθώς στην Καλλιθέα λειτουργούσαν εκτός των μικρότερων εργοστασίων και μεγάλες μονάδες όπως η «Ιζόλα», η «Πειραϊκή-Πατραϊκή»(εικ. 17), η «ΒΙΚΑ», ο«Φοίβος», καθώς και πολλές βιοτεχνίες.[42]

Κατά την περίοδο του Ελληνοϊταλικού πολέμου 1940-1941 οι κάτοικοι της Καλλιθέας πρόσφεραν πολλές και πολύτιμες υπηρεσίες στην πατρίδα. Ο Συνταγματάρχης Δαβάκης και ο πλωτάρχης του «Γλαύκου» Ασλάνογλου ήταν κάτοικοι της Καλλιθέας. Στην Κατοχή η εικόνα της οργανωμένης και εξελισσόμενης προπολεμικής πόλης ανατράπηκε τελείως. Η Σιβιτανίδειος και η Χαροκόπειος Σχολή είχαν επιταχθεί από τους Γερμανούς. Πολλοί κάτοικοι απομακρύνθηκαν από τα σπίτια τους, για να μείνουν στρατιώτες των δυνάμεων κατοχής. Το Σκοπευτήριο μετατράπηκε σε φυλακές.[43] Παράλληλα ανακόπηκε και η οικονομική ανάπτυξη της πόλης. Πολλές επιχειρήσεις λόγω των συνθηκών που επικρατούσαν αναγκάστηκαν να σταματήσουν την λειτουργία τους[44]. Ο Δήμος με την βοήθεια των Καλλιθεατών οργάνωνε συσσίτια, για να αντιμετωπίσει τον λιμό. Το 1942 επί της οδού

---

[38] Θ. Ψαλιδόπουλος, «Καλλιθέα, μια πόλη Ιστορία», *Η Καθημερινή Επτά Ημέρες*(«Η Παλία Καλλιθέα») (13/4/2003), σ.3-7

[39] Ό.π., σ. 209-212

[40] Ε. Γεωργιτσογιάννη, ό.π. (σημ.9), σ. 12-16

[41] Χρ. Παπάζογλου, ό.π., (σημ.1) σ.16

[42] Τρ. Τριανταφυλλίδης, ό.π. (σημ.7), σ.212-213

[43] Ό.π., σ.213-214

[44] Ε. Γεωργιτσογιάννη, ό.π. (σημ.9), σ. 12-16

Φιλαρέτου και επί της οδού Σκρά λειτουργούσε κρυφά ή φανερά, ένα είδος «αγοράς» όπου πωλούνταν τρόφιμα είτε κλεμμένα από αποθήκες Γερμανών και Άγγλων είτε από εφόδια του Διεθνούς Ερυθρού Σταυρού είτε από άλλες πηγές, σε τιμές «μαύρης αγοράς»[45].

Κατά τη διάρκεια της Κατοχής, η αντίσταση των κατοίκων της Καλλιθέας υπήρξε σημαντική. Πολλοί φυλακίστηκαν και εκτελέστηκαν. Στις 12 Οκτωβρίου 1944 οι τελευταίοι Γερμανοί αποχώρησαν από την Αθήνα και έτσι η Καλλιθέα ήταν πλέον ελεύθερη. Στις 3 Δεκεμβρίου όμως και μετά από άρνηση της παράδοσης των όπλων στην νόμιμη Κυβέρνηση, η πόλη καταλήφθηκε από τοπικά και επαρχιακά τμήματα εθνοφυλακής. Τα αιματηρά επεισόδια που ακολούθησαν, έδωσαν για την Καλλιθέα τον πιο δυσάρεστο επίλογο της περιόδου της Κατοχής.[46]

Κατά την μεταπολεμική περίοδο η Καλλιθέα προσπάθησε να ανασυγκροτηθεί και να συνεχίσει την αναπτυξιακή πορεία της προ πολεμικής περιόδου. Οι δυσκολίες ήταν πολλές, αλλά παρά τις περιορισμένες οικονομικές δυνατότητές της, η πόλη κατάφερε να βρει τους ρυθμούς της. Την δεκαετία 1951-1961, πραγματοποιήθηκαν πολλά έργα οδοποιίας και βελτιώθηκε ο φωτισμός. Από το 1961, απομακρύνθηκαν οι φυλακές από το Σκοπευτήριο, κατασκευάστηκε το Δημοτικό Στάδιο και η νέα γέφυρα του Ιλισού και ολοκληρώθηκε η ασφαλτόστρωση της Λεωφόρου Συγγρού. Επίσης, με χορηγία του ιδιοκτήτη της «ΙΖΟΛΑ» κατασκευάστηκε ο «Δράκειος Δημοτικός Παιδικός Σταθμός»(εικ. 21).[47]

Ο πληθυσμός του Δήμου Καλλιθέας κατά την απογραφή του 1961 έφτανε τους 54.720 κατοίκους και η παλαιά Καλλιθέα παραχωρούσε την θέση της στην νέα Καλλιθέα. Τη δεκαετία του '60 σημειώθηκε σημαντική αλλαγή. Στο κέντρο της Καλλιθέας χτίστηκε η πρώτη πολυκατοικία, την οποία ακολούθησαν και άλλες. Η λεωφόρος Βενιζέλου ανακατασκευάστηκε. Κατεδαφίστηκε η οικία Κρέμου και στην θέση της κατασκευάτηκε πολυκατοικία. Εγκαταστάθηκαν πολλές νέες Δημόσιες Υπηρεσίες (Πυροσβεστική, Ο.Τ.Ε. Δ.Ε.Η., Ταχυδρομικό Ταμιευτήριο κ.ά.), τράπεζες και Ιατρεία. Δημιουργήθηκε επίσης τοπική ποδοσφαιρική ομάδα και άλλα Ψυχαγωγικά Σωματεία. Η βιομηχανική ανάπτυξη της περιόδου υπήρξε σημαντική. Στην απογραφή του 1971 ο πληθυσμός της Καλλιθέας έφτασε τους 85.000.[48]

Η έντονη αστικοποίηση που παρατηρήθηκε στην περιοχή, προκάλεσε την εξαφάνιση από την Καλλιθέα του αγροτικού της στοιχείου, που διατηρούνταν τα πρώτα μεταπολεμικά

---

[45] Τρ. Τριανταφυλλίδης, ό.π. (σημ.7), σ.213-215

[46] Τρ. Τριανταφυλλίδης, ό.π. (σημ.7), σ.213-216

[47] Ό.π., σ. 217-218

[48] Ό.π., σ.219-220

χρόνια. Παλιοί εύποροι κάτοικοί σταδιακά εγκατέλειψαν την πόλη και συγχρόνως εγκαταστάθηκε ένας σημαντικός αριθμός ετεροδημοτών. Παράλληλα και μέχρι την δεκαετία του 1980 παρατηρήθηκε έντονη κοινωνική κινητικότητα και σημαντικές κοινωνικές διαφοροποιήσεις, ως αποτέλεσμα της ανόδου του βιοτικού επιπέδου των κατοίκων.[49]

Στην ενός και πλέον αιώνα ιστορία της, η Καλλιθέα πέρασε από πολλές διακυμάνσεις. Από απλό αγροτικό προάστιο εξελίχθηκε σε εξοχικό προορισμό ευπόρων Αθηναίων. Αποτέλεσε σταθμό πολλών, εσωτερικών και εξωτερικών, μεταναστευτικών ρευμάτων. Γνώρισε μεγάλη βιομηχανική και βιοτεχνική ανάπτυξη και εξελίχθηκε σε μεγάλο εμπορικό κέντρο, μέχρι που επήλθε η πλήρης αστικοποίηση του. Οι συνεχείς αλλαγές τόσο του κοινωνικού ιστού της όσο και των άλλων χαρακτηριστικών της, αποδεικνύουν ότι η Καλλιθέα είναι μια πόλη που συνεχώς εξελίσσεται και προσαρμόζεται στις εκάστοτε οικονομικές και πολιτικές συνθήκες.

[49] Ε. Γεωργιτσογιάννη, ό.π. (σημ.9), σ. 12-16

2. Α΄ ΠΕΡΙΟΔΟΣ (ΤΕΛΗ 19ου – 1919)

2.1. ΣΥΝΟΠΤΙΚΗ ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ ΤΗΣ ΚΑΤΑΣΤΑΣΗΣ ΣΤΗΝ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ – ΒΙΟΤΕΧΝΙΑ

Η Ελλάδα, λόγω της μακροχρόνιας τουρκικής κατοχής και της απόστασης που τη χωρίζει από το κέντρο της Ευρώπης, επηρεάστηκε πολύ λίγο από τις εξελίξεις που συντελέστηκαν στον ευρωπαϊκό χώρο κυρίως μετά τη Γαλλική Επανάσταση. Παρέμεινε μια καθυστερημένη κοινωνία με περιορισμένο παραγωγικό δυναμικό το οποίο και καταστράφηκε στη διάρκεια της Επανάστασης του 1821. Έτσι, η απελευθέρωση βρήκε τη χώρα με μια μικρή αγροτική οικονομία με έντονο μεταπρατικό χαρακτήρα, χωρίς βιομηχανική παράδοση και χωρίς άρχουσα τάξη[50].

Οι άνθρωποι της αυλής, οι οπλαρχηγοί, οι γαιοκτήμονες, οι έμποροι , οι τραπεζίτες της διασποράς, ορισμένοι εφοπλιστές και οι μικροαστοί γραφειοκράτες αποτέλεσαν την ανώτερη τάξη στο νεαρό Βασίλειο. Οι ομάδες αυτές δεν ήταν δυνατόν να αναλάβουν το βάρος και την ευθύνη της εκβιομηχάνισης της καθυστερημένης ελληνικής οικονομίας. Δεν είχαν κοινές αξίες ούτε κάποια παράδοση ανάλογη με εκείνη που είχε η άρχουσα τάξη της Ευρώπης την εποχή εκείνη. Τα ενδιαφέροντα τους χαρακτηρίζονταν από μεγάλη ετερογένεια, με αποτέλεσμα οι κοινωνικές δομές που διαμορφώθηκαν, η άθλια οικονομική κατάσταση και οι συχνές πολεμικές περιπέτειες δεν άφησαν περιθώρια στη μικρή Ελλάδα να μετάσχει στη βιομηχανική επανάσταση που γιγαντωνόταν καθημερινά στις χώρες της Δυτικής Ευρώπης και να εξοικειωθεί έτσι με τον τρόπο και τις διαδικασίες της σύγχρονης βιομηχανικής παραγωγής[51].

Ο μεγάλος αριθμός των Βαυαρών και των άλλων Ευρωπαίων που ακολούθησαν τον Όθωνα σαν μετανάστες, η παλιννόστηση πολλών ομογενών της διασποράς και η βαθμιαία αύξηση του πληθυσμού (από 753.400 άτομα το 1828, ο πληθυσμός έφτασε τα 2.438.806 άτομα το 1889) δημιούργησαν κάποιες προϋποθέσεις (μεταφορά τεχνικών γνώσεων από την Ευρώπη, εισροή κεφαλαίων από τους ομογενείς, διεύρυνση της εσωτερικής αγοράς και διαφοροποίηση των αναγκών, σταδιακή αστικοποίηση του πληθυσμού κτλ.) για την ανάπτυξη περιορισμένης βιομηχανικής δραστηριότητας. Ορισμένοι κλάδοι της οικοτεχνίας και της χειροτεχνίας εξελίχθηκαν σιγά σιγά σε αξιόλογες βιοτεχνίες και μικρομεσαίες βιομηχανίες.

---

[50] Α. Κιντής, *Η Ανάπτυξη της Ελληνικής Βιομηχανίας*, Εκδόσεις: Gutenberg, Αθήνα 1982, σελ. 24-25

[51] Ό.π., σελ. 24

Άλλοι πάλι κλάδοι, της παραδοσιακής κυρίως βιομηχανίας (βιομηχανία υφασμάτων, χαρτοποιία, υαλουργία, κτλ.), μεταφυτεύθηκαν κατ' ευθείαν από το εξωτερικό. Στη δημιουργία ευνοϊκού, για τη βιομηχανία, κλίματος συνετέλεσε και η επιβολή, το 1884, δασμών στις εισαγωγές. Οι δασμοί αυτοί δεν επιβλήθηκαν στο πλαίσιο μιας πολιτικής προστασίας της βιομηχανίας, αντίθετα, οι σκοποί τους ήταν καθαρά ταμιακοί. Παρόλα αυτά όμως, λειτούργησαν προστατευτικά και βοήθησαν τη νηπιακή ελληνική βιομηχανία να αντιμετωπίσει τον ανταγωνισμό. Θετικά, ήταν επίσης και τα αποτελέσματα που προέκυψαν από τη βαθμιαία υποτίμηση της δραχμής, που έγινε στη διάρκεια της περιόδου 1880-1895[52].

Συγκεκριμένα, ο δασμός του 1867 επηρέασε αρκετά, θετικά κυρίως, την οικονομική ζωή της χώρας μας, καθώς μετά την επιβολή του ιδρύθηκαν νέες ανώνυμες εταιρείες μέχρι το 1883. Ο δασμός που επιβλήθηκε στα εξαγόμενα προϊόντα μειώθηκε, ως αντίδραση στο εθνικό συμφέρον, σε 1% με σκοπό τη πλήρη απάλειψη, ενώ ταυτόχρονα διαφοροποιήθηκαν και οι ρυθμίσεις που αφορούσαν τα εισαγόμενα προϊόντα. Τα μέσα παραγωγής καθώς και μερικές πρώτες ύλες που ήταν χρήσιμες για τη βιομηχανία εισάγονταν ατελώς, ενώ οι υπόλοιπες πρώτες ύλες επιβαρύνθηκαν με 5%. Τα εισαγόμενα προϊόντα που ήταν όμοια με τα παραγόμενα επιβαρύνθηκαν με δασμό ύψους 2%, ενώ τα εισαγόμενα μη ομοειδή προς τα παραγόμενα προϊόντα επιβαρύνονταν με 10%. Τα είδη πολυτελείας επιβαρύνονταν με 15%. Σημαντική ήταν και η ρύθμιση που αναφερόταν στις εξαγωγές προϊόντων που περιλάμβαναν και πρώτες ύλες για τις οποίες είχε ήδη καταβληθεί δασμός. Η ρύθμιση αυτή ανέφερε ότι οι εξαγωγικές αυτές επιχειρήσεις είχαν δικαίωμα να τους επιστραφούν τα τέλη που είχαν καταβάλλει[53].

Το νέο δασμολόγιο του 1884 από τον Χαρίλαο Τρικούπη, ήταν αυτό που σηματοδότησε μια σημαντική αλλαγή στην εξωτερική οικονομική πολιτική της χώρας. Το δασμολόγιο αυτό ήταν επηρεασμένο από τα αντίστοιχα δασμολόγια της Γαλλίας και της Γερμανίας και αναφερόταν κυρίως στη σημασία της ελευθερίας του εμπορίου. Σύμφωνα με το νέο δασμολόγιο, οι πρώτες ύλες της βιομηχανίας υπόκεινταν σε ατέλεια ή φορολογούνταν ελαφρά. Τα καταναλωτικά είδη φορολογούνταν ήπια, ενώ η φορολογία των ειδών πολυτελείας ήταν υψηλότερη. Το νέο αυτό δασμολόγιο, σε συνδυασμό με κάποιους άλλους συγκυριακούς οικονομικούς παράγοντες οδήγησε τη βιομηχανία σε μια συνεχή ανοδική

---

[52] Α. Κιντής, ό.π. (σημ.50), σελ. 25

[53] Α. Ανδρέου, *Η εξωτερική εμπορική πολιτική της Ελλάδος, 1830-1933*, Αθήνα 1933, σελ. 85

πορεία καθώς βελτιώθηκε και το σιδηροδρομικό και οδικό δίκτυο το οποίο διευκόλυνε τη κυκλοφορία των αγαθών[54].

Το έτος 1880, όσον αφορά την εκβιομηχάνιση της Ελλάδας, χαρακτηρίζεται ως η «δεκαετία της επιβράδυνσης»[55]. Τη χρονιά αυτή, η κυκλοφορία των τραπεζογραμματίων διογκωνόταν επικίνδυνα, οι εισαγωγές αυξήθηκαν κατά πολύ, ενώ τα εισοδήματα της παρακμάζουσας εμπορικής ναυτιλίας δεν επαρκούσαν πλέον, για να καλύψουν το έλλειμμα του ισοζυγίου πληρωμών. Η Ελλάδα, δηλαδή, άρχιζε να ζει ξοδεύοντας περισσότερα από τα πραγματικά της εισοδήματα. Την ίδια περίοδο παρατηρήθηκε ένα ακόμη ανησυχητικό στοιχείο που δεν ήταν άλλο από τη ξέφρενη κερδοσκοπία στους τίτλους των τραπεζικών, μεταλλευτικών και σιδηροδρομικών εταιρειών που άρχισαν να δημιουργούνται την εποχή αυτή. Και ενώ η επιχειρηματική δραστηριότητα σε ορισμένα χρηματιστικά κέντρα και κυρίως στην Αθήνα, βρισκόταν σε «υπερθέρμανση», τα πραγματικά εισοδήματα της χώρας δεν αυξάνονταν με ανάλογους ρυθμούς. Εξαιτίας όλων αυτών των γεγονότων, η βιομηχανία, αν και είχε επωφεληθεί από τη σχετική διαθεσιμότητα χρηματικών μέσων για να επενδύσει, δεν κατόρθωσε να εκσυγχρονίσει ριζικά τις δομές της και να ξεπεράσει το «παιδικό στάδιο»[56].

Το 1882, με την προσάρτηση των νέων εδαφών, η κοινωνική τάξη που απέκτησε ιδιαίτερο βάρος στη διαμόρφωση και τη διαχείριση των οικονομικών και πολιτικών πραγμάτων του τόπου ήταν οι γαιοκτήμονες. Σημαντικό, όμως, ρόλο διαδραμάτισαν και οι παλινοστούντες ομογενείς και το κεφάλαιο που έφεραν μαζί τους. Το κεφάλαιο όμως αυτό δεν έδειξε ιδιαίτερη προτίμηση στη βιομηχανία. Στράφηκε κυρίως στις τραπεζικές και χρηματιστηριακές δραστηριότητες, στα ορυχεία, το εμπόριο, τα δημόσια έργα[57] και χρηματίστηκε έτσι η τάξη των εμπόρων και των τραπεζιτών που μαζί με τους γαιοκτήμονες, τους εφοπλιστές και τους γραφειοκράτες αποτέλεσαν τις κυρίαρχες κοινωνικές και οικονομικές ομάδες του νέου κράτους. Κατά συνέπεια, καμιά από τις ισχυρές αυτές κοινωνικές ομάδες δεν είχε ιδιαίτερους λόγους να κάνει επενδύσεις στη βιομηχανία, όπου οι κίνδυνοι ήταν μεγάλοι και τα αποτελέσματα αβέβαια. Έτσι στις αρχές του 20ού αιώνα, παρά τις προσπάθειες του Χαρίλαου Τρικούπη να πετύχει κάποιο αστικοδημοκρατικό

---

[54] Μ. Ψαλιδόπουλος, *Κείμενα για την Ελληνική Βιομηχανία τον 19ο αιώνα: Φυσική Εξέλιξη ή Προστασία;*, Εκδόσεις Πολιτιστικό Τεχνολογικό Ίδρυμα Ε.Τ.Β.Α, 1994, σελ. 15-16

[55] Χ. Αγριαντώνη, *Οι Απαρχές της Εκβιομηχάνισης στην Ελλάδα τον 19ο αιώνα,* Έκδοση: Ιστορικό Αρχείο, Εμπορική Τράπεζα της Ελλάδος, Αθήνα, 1986, σελ. 228-229

[56] Ό.π σελ. 229

[57] Κ. Τσουκαλάς, Ανάπτυξη παραγωγικών δυνάμεων και το χρηματικό κεφάλαιο, *Ιστορία του Ελληνικού Έθνους,* Εκδοτική Αθηνών χ.χ, τόμος ΙΔ΄, σελ. 54

μετασχηματισμό της κοινωνίας, η Ελλάδα παρέμεινε μια υποανάπτυκτη εμπορικοαγροτική και γραφειοκρατική χώρα με έντονα φεουδαρχικά στοιχεία στη γαιοκτησία και στην οικονομία[58].

Το έτος 1880, η ύπαρξη της βιομηχανίας στα πολιτισμένα έθνη αποτελεί το κυριότερο κοινωνικό ζήτημα, διότι η εργατική τάξη των πόλεων, η οποία ήταν πολυάριθμη, αν και δεν μπορούσε να υποβληθεί σε βαριά σωματική εργασία είχε ανάγκη από επαρκείς και διαρκούς πόρους ζωής τους οποίους δεν μπορούσε να βρεί σε άλλο τομέα εργασίας παρά μόνο στη βιομηχανία[59].

Η οικονομική κρίση που εκτείνεται χρονικά από το 1883 έως το 1885, αποτελεί έκφανση βαθύτερων αντιθέσεων ανάμεσα στα αρχαϊκά και τα νεοτερικά στοιχεία της εθνικής οικονομίας, δηλαδή, τη κακή συγκομιδή και τη χρηματιστηριακή και βιομηχανική κρίση. Η νέα περιπλοκή του Ανατολικού ζητήματος το 1885 επιδείνωσε τα πράγματα και η οικονομική ζωή παρέλυσε εντελώς για αρκετούς μήνες. Ένας μεγάλος αριθμός εμπορικών και βιομηχανικών επιχειρήσεων, αλλά και πολλοί τραπεζίτες ανέστειλαν τις πληρωμές τους, κήρυξαν πτώχευση ή διέκοψαν τις εργασίες τους[60].

Η κρίση έγινε αισθητή με ξεχωριστή οξύτητα αρχικά στον Πειραιά και έπειτα στη Σύρο. Για την πειραϊκή βιομηχανία το πλήγμα ήταν ιδιαίτερα βαρύ, καθώς την υποχρέωσε να αναθεωρήσει τους ρυθμούς ανάπτυξης της και στο εξής να συμβαδίζει αρμονικότερα με τις ταχύτητες του συνόλου της οικονομίας.

Η διαδικασία της εκβιομηχάνισης, στο σύνολο της, επιβραδύνθηκε. Περίπου 100 εργοστάσια είχαν δημιουργηθεί μέσα σε λιγότερο από 10 χρόνια, ενώ στα επόμενα 15 χρόνια δημιουργήθηκαν λιγότερα από 50 νέα εργοστάσια. Ταυτόχρονα, η εκβιομηχάνιση δεν επεκτάθηκε σε νέους τομείς της μεταποίησης. Ωστόσο, όμως, το συνολικό δυναμικό της βιομηχανίας σε ιπποδύναμη και εργάτες αυξήθηκε πολύ πιο γρήγορα από τον αριθμό εγκαταστάσεων. Η ανάπτυξη της βιομηχανίας στηρίχθηκε περισσότερο στο κεφάλαιο παρά στην εργασία. Το φαινόμενο αυτό, δηλαδή η μεγαλύτερη ένταση κεφαλαίου που οδηγούσε στην ανάπτυξη της βιομηχανίας, παρατηρήθηκε πριν από τη κρίση στα πρώτα μισά της δεκαετίας του 1880. Στόχος της βιομηχανίας ήταν η βελτίωση της παραγωγικότητας ή η εξοικονόμηση της εργασίας, η οποία είχε γίνει πολύ ακριβή, ή και τα δύο ταυτόχρονα. Η

---

[58] Α. Κιντής, ό.π. (σημ.50), σελ. 25

[59] Γ. Α. Αναστασόπουλος, *Ιστορία της Ελληνικής Βιομηχανίας 1840-1940*, τόμος Α΄:1840-1884, Εκδόσεις: Ελληνική Εκδοτική Εταιρεία Α.Ε., Αθήνα χ.χ, Σελ. 484- 485

[11] Χ. Αγριαντώνη, ό.π. (σημ. 55), σελ.229

προσπάθεια υποκατάστασης των ανθρώπινων χεριών από τις μηχανές εξαντλείται πριν από τα μέσα της δεκαετίας του 1880, ενώ στη συνέχεια η σχέση ιπποδύναμης – εργατών παραμένει στάσιμη. Η ανάκαμψη της βιομηχανίας που αρχίζει στο τέλος της δεκαετίας του 1880 έχει περισσότερο εκτατικό χαρακτήρα και στηρίζεται περισσότερο στο συντελεστή εργασία[61].

Χαρακτηριστική είναι η περίπτωση της πειραϊκής βιομηχανίας, η οποία μέχρι το 1883 παρουσίαζε τους ταχύτερους ρυθμούς ανάπτυξης. Στην πραγματικότητα, μόνο στον Πειραιά η βιομηχανία είχε σχηματίσει μια δομή αρκετά πυκνή και συμπαγή δημιουργώντας έτσι τη δική της δυναμική και προκαλώντας αλυσιδωτά φαινόμενα, όπως ήταν η ολοκλήρωση του σημαντικότερου κλάδου με το πέρασμα από τη νηματουργία στην υφαντουργία. Ταυτόχρονα, αναπτύχθηκαν τα μηχανουργεία καθώς οι γειτονικές βιομηχανίες τους εξασφάλιζαν επαρκή πελατεία. Στο Πειραιά επίσης, είχε συγκεντρωθεί το εξωτερικό εμπόριο με άμεση συνέπεια να έλκει όλες εκείνες τις βιομηχανίες που εξαρτώνταν από αυτό, από τις οποίες οι κυριότερες ήταν η αλευροβιομηχανία και η βυρσοδεψία. Το έτος 1883, ο Πειραιάς συγκέντρωσε το 34,5% του συνόλου των μηχανικών εγκαταστάσεων της χώρας, το 56,4% της συνολικής ιπποδύναμης και το 51% του συνόλου των βιομηχανικών εργατών[62].

Παράλληλα η βιομηχανία αναπτύσσονταν και σε άλλες πόλεις της Ελλάδας, όπως στην Ερμούπολη της Σύρου και στην Πάτρα. Η Ερμούπολη ήταν μια πόλη καθαρά βιομηχανική, η οποία έριξε όλες τις δυνάμεις της σε μια «καθαρόαιμη» βιομηχανία, την κλωστοϋφαντουργία. Η κλωστοϋφαντουργία, αν και αποτελούσε τον «κινητήριο» τομέα των απαρχών της εκβιομηχάνισης, αντιμετώπισε τότε πολύ σοβαρά προβλήματα καθώς αυτά απέρρεαν από τη προσπάθεια του κλάδου να επεκταθεί προς την υφαντουργία. Χρειάστηκαν δέκα χρόνια μέχρι να επιτύχει η προσπάθεια αυτή, το τίμημα της οποίας ήταν μια ισχυρή τάση συγκέντρωσης, την οποία μαρτυρεί η μείωση του αριθμού των επιχειρήσεων. Γενικότερα, η συνολική βιομηχανική κίνηση, την περίοδο 1875-1887, επηρεάστηκε από τις δυσκολίες που αντιμετώπιζε τότε η βιομηχανία βάμβακος που έπαιξαν πρωταρχικό ρόλο στη κάμψη και τις κρίσεις που τη χαρακτηρίζουν[63].

Η Πάτρα, ως εμπορική πόλη, δημιούργησε μια βιομηχανία που λειτουργούσε ως παράρτημα του βασικού αγροτικού προϊόντος της, της σταφίδας, το οποίο και εξήγαγε. Άλλοι βιομηχανικοί κλάδοι που αναπτύχθηκαν στη πόλη αυτή ήταν η αλευροβιομηχανία και η

---

[61] Χ. Αγριαντώνη, ό.π.(σημ.55), σελ. 230

[62] Ο.π. (σημ. 55), σελ. 231

[63] Ο.π. σελ. 234

βιομηχανία βάμβακος, αλλά κυρίως κυριαρχούσαν οι κλάδοι που εξαρτώνταν από τη σταφίδα, δηλαδή τα σχιστήρια ξύλου και τα οινοπνευματοποιεία[64].

Κατά το χρονικό διάστημα 1880-1890, κοντά στους «παραδοσιακούς» κλάδους, τη βιομηχανία τροφίμων και την κλωστοϋφαντουργία, αρχίζουν να δραστηριοποιούνται και κλάδοι που ασχολούνταν κυρίως με την κατεργασία μετάλλων και τη χημική βιομηχανία. Η βιομηχανία τροφίμων αναπτύχθηκε ιδιαίτερα, γεγονός που οφείλεται στη δημιουργία νέων μικρών εργοστασίων ζυμαρικών κυρίως, σε διάφορες περιοχές όπως ήταν στην Αθήνα, Πάτρα, Πειραιά και Κέρκυρα, αλλά και μικρών οινοπνευματοποιείων[65].

Η αλευροβιομηχανία αναπτύχθηκε κυρίως στο Πειραιά. Η συγκέντρωσή της εκεί οφειλόταν κυρίως στην υπεροχή του δυναμικού της και του όγκου της παραγωγής των εργοστασίων της. Ωστόσο όμως, ο ρωσοτουρκικός πόλεμος (1877) επηρέασε το εμπόριο των δημητριακών, η καχεξία γενικεύτηκε και οι τιμές άρχισαν να πέφτουν, με αποτέλεσμα τη στασιμότητα του κλάδου. Στην περίοδο 1878-1883, δημιουργήθηκαν έξι νέοι ατμόμυλοι στον Πειραιά δίνοντας έτσι νέα ώθηση στον κλάδο. Η αλευροβιομηχανία εξαρτάται κατά κύριο λόγο από το εμπόριο σίτου. Το σιτάρι, το 19^{ο} αιώνα, χρησιμοποιούταν για τον υπολογισμό του βαθμού ανάπτυξης μιας καπιταλιστικής εθνικής αγοράς και αυτό γιατί αποτελούσε το βασικό προϊόν της αγροτικής παραγωγής, με την οποία ασχολούταν το μεγαλύτερο μέρος του ενεργού πληθυσμού[66]. Τόσο όμως το σιτεμπόριο όσο και η αλευροβιομηχανία ήταν εκτεθειμένα στις διάφορες μεταπτώσεις των τιμών των σιτηρών και πλήττονταν από το περιορισμό των τραπεζικών πιστώσεων κατά τη περίοδο 1875-1900.

Οι δύο παλαιότερες βιομηχανίες της χώρας, η βυρσοδεψία και η μεταξουργία, ήταν οι μόνες εξαγωγικές βιομηχανίες, οι οποίες άρχισαν να εμφανίζουν σταδιακή υποχώρηση. Η ατονία των κλάδων αυτών επιδείνωσε το εμπορικό ισοζύγιο της χώρας[67].

Το έτος 1885 το ενδιαφέρον συγκεντρώθηκε στην ελαιοπαραγωγή[68]. Η καλλιέργεια όμως ελαιοδένδρων στην Ελλάδα, δεν ευνόησε την ταχεία εκμηχάνιση της παραγωγής του λαδιού. Η καλλιέργεια ήταν εξαιρετικά κατακερματισμένη, ενώ η συλλογή του ελαιοκάρπου

---

[64]Ο.π. σελ. 235

[65] Χ. Αγριαντώνη, ό.π., (σημ. 55), σελ. 235

[66] Χ. Χατζηιωσήφ , *Η γηραιά σελήνη - Η βιομηχανία στην Ελληνική οικονομία, 1830-1940*, Έκδοση: Θεμέλιο, σελ.28-29

[67]Χ. Αγριαντώνη, ό.π. (σημ.55), σελ. 237

[68] Ό.π. (σημ.55), σελ. 238-240

γινόταν κάθε δύο χρόνια και με αρχαϊκές μεθόδους. Σε ορισμένες μάλιστα περιοχές, η ελαιοκαλλιέργεια εγκαταλείφθηκε την εποχή εκείνη. Έτσι, η παραγωγή του λαδιού παρέμεινε εποχική, συμπληρωματική δραστηριότητα ορισμένων αλευρόμυλων, που χρησιμοποιούσαν «χοντροκομμένες μυλόπετρες, όπου ο καρπός συνθλίβεται κακότεχνα». Μέχρι το 1920 ο κλάδος αυτός διατήρησε σχεδόν άθικτα όλα τα αρχαϊκά χαρακτηριστικά του.

Στον κλάδο της χημικής βιομηχανίας, παρατηρήθηκε αύξηση των εγκαταστάσεών της χωρίς όμως να συνοδεύεται από κάποια αλλαγή. Στον Πειραιά και την Ελευσίνα τα πυρηνελαιουργεία – σαπουνοποιεία πληθαίνουν, ενώ στα Επτάνησα το δυναμικό παραμένει στάσιμο[69].

Στον τομέα των εκρηκτικών, η ανάπτυξη των μεταλλείων υποκίνησε τη δημιουργία δύο νέων επιχειρήσεων. Το 1884, μια μικρή υδραυλική εγκατάσταση, που παρήγαγε πυρίτιδα λατομείου, άρχισε να λειτουργεί στα περίχωρα της Αθήνας, ενώ το 1890 μια ελληνογαλλική επιχείρηση ίδρυσε ένα εργοστάσιο δυναμίτιδας, που εργαζόταν κυρίως για το Λαύριο. Η πιο παλιά επιχείρηση του κλάδου, το «Ελληνικό Πυριτιδοποιείο», ιδρύθηκε το 1874 και το έτος 1882 μετατράπηκε σε ανώνυμη εταιρεία (η πρώτη βιομηχανική Α.Ε)[70]. Η πρώτη αυτή ανώνυμη εταιρεία συγκέντρωνε μερικά χαρακτηριστικά, κοινά για πολλές ελληνικές βιομηχανίες, όπως η πρόσκαιρη διόγκωση της παραγωγής κάποιου αντικειμένου, στις ευνοϊκές συγκυρίες, και η διαφοροποίηση και ποικιλία χρήσεων γινόταν ολοένα και πιο έντονη. Το έτος 1909, πραγματοποιήθηκε το άνοιγμα της αγοράς των χημικών λιπασμάτων για τη γεωργία, ήταν η χρονιά που ιδρύθηκε η «Ανώνυμος Εταιρεία Χημικών Προϊόντων και Λιπασμάτων» με συμμετοχή του Ελληνικού Πυριτιδοποιείου[71].

Ορισμένες βιομηχανίες, στα πρώτα βήματά τους, επιχείρησαν να χρησιμοποιήσουν λιγνίτες ως καύσιμα. Επειδή όμως οι εισαγόμενοι γαιάνθρακες, με πολύ μεγαλύτερη θερμαντική ικανότητα και με διαρκώς φθηνότερες τιμές, ήταν ασυναγώνιστοι, η πελατεία αυτή δεν ήταν δυνατόν να διερευνηθεί. Η παραγωγή λιγνιτών έγινε συστηματικότερη από το 1895 ως το 1907 αλλά εγκαταλείφθηκε και αυτή μέχρι το τέλος του 20ου αιώνα[72] .

Η περίοδος 1898-1910 χαρακτηρίστηκε ως περίοδος «κρίσης και στασιμότητας» για την ελληνική οικονομία. Την περίοδο 1898-1909, ο Διεθνής Οικονομικός έλεγχος (Δ.Ο.Ε) επέβαλε περιορισμούς στο νομισματοπιστωτικό τομέα, ενώ το τίμημα της ανατίμησης της συναλλαγματικής αξίας της δραχμής που ολοκληρώθηκε το έτος 1910 ήταν βαρύ. Η

---

[69] Χ. Αγριαντώνη, ό.π. (σημ.55), σελ. 239-240

[70] Ο.π., σελ. 242-245

[71] Ο.π. σελ. 245

[72] Ο.π. σελ. 249

αδρανοποίηση της οικονομικής ζωής και η επιχειρηματική αποθάρρυνση επέδρασαν δυσμενώς στην παραπέρα ανάπτυξη της βιομηχανίας[73].

Το έτος 1900, η βιομηχανία χαρακτηρίστηκε ως «πρόωρα γερασμένη». Τη χρονιά αυτή δραστηριοποιούνταν ήδη βιομηχανίες τροφίμων, ο κλάδος των οποίων κυριαρχούσε απόλυτα, καθώς είχε επεκταθεί αρκετά λόγω του πολλαπλασιασμού των οινοπνευματοποιείων που χρησιμοποιούν τη σταφίδα του παρακρατήματος. Επίσης, λειτουργούσαν σαπουνοποιεία και εργοστάσια εκρηκτικών (1896) δίπλα στα μεγάλα εργοστάσια πυρηνελαιουργίας και σαπουνοποιείας του Πειραιά καθώς και στο Πυριτιδοποιείο της Αθήνας. Οι κλάδοι της κλωστοϋφαντουργίας, της βυρσοδεψίας, των μετάλλων, των χημικών, κ.ά. συνέχιζαν τη δραστηριοποίηση τους[74].

Την περίοδο 1898-1909 ιδρύθηκαν συνολικά 81 ανώνυμες εταιρείες από τις οποίες οι 16 ήταν βιομηχανικές. Πιο αναλυτικά, το 1898 λειτουργούσαν τέσσερις βιομηχανίες: δύο βιομηχανίες μη μεταλλικών ορυκτών, μια χημική βιομηχανία και μια βιομηχανία μεταλλουργίας - μηχανολογικών κατασκευών. Το 1899, λειτουργούσε μόνο μια βιομηχανία. Το 1900 δεν λειτουργούσε καμιά βιομηχανία σε αντίθεση με το 1901 που λειτουργούσαν μόλις δύο, μια βιομηχανία ποτών και μια χημική. Το 1903, λειτουργεί μια βιομηχανία κλωστοϋφαντουργίας και την αμέσως επόμενη χρονιά (1904) λειτουργούσε μόνο μια βιομηχανία μεταλλουργίας & μηχανολογικών κατασκευών. Το 1906, λειτουργούσαν μια βιομηχανία ποτών και μια χημική. Τέλος το 1909, λειτουργούσαν δύο βιομηχανίες ποτών, μια βιομηχανία χάρτου και εκτυπώσεων, μια χημική και μια βιομηχανία μεταλλουργίας και μηχανολογικών κατασκευών[75].

Την περίοδο 1910-1918, έληξε η περίοδος της «νομισματικής στενότητας». Η οκταετία αυτή διακρίνεται για τη νομισματική της σταθερότητα και τα περιορισμένης σημασίας προβλήματα στον πιστωτικό τομέα[76]. Οι βαλκανικοί πόλεμοι αποτέλεσαν ευνοϊκή συγκυρία για τη βιομηχανία και ειδικότερα για την αλευροβιομηχανία και την υφαντουργία. Ο Α΄ παγκόσμιος πόλεμος και η κατάρρευση του διεθνούς εμπορίου, σε συνδυασμό με τον αποκλεισμό της Αθήνας και του Πειραιά το 1916-17, δημιούργησαν συνθήκες φυσικού

---

[73] Σ. Τσοτσορός , *Η Συγκρότηση του Βιομηχανικού Κεφαλαίου στην Ελλάδα(1898-1939),* τόμος Α΄: Η αργόσυρτη εκβιομηχάνιση και τόμος Β': Ανώνυμες Εταιρείες, Έκδοση: Μορφωτικό Ίδρυμα Εθνικής Τράπεζας, Αθήνα, 1994, σελ. 15-17

[74] Χ. Αγριαντώνη (σημ. 55), ό.π. σελ. 341

[75] Σ. Τσοτσορός, ό.π. (σημ.73), σελ. 22-23

[76] Ο.π. σελ. 54

προστατευτισμού, καθιστώντας την ελληνική βιομηχανία αποκλειστικό προμηθευτή της εγχώριας αγοράς[77].

Το χρονικό διάστημα μέχρι το 1922 (ξεκινώντας από το 1909), αποτελεί μια από τις σημαντικότερες περιόδους για το σύγχρονο ελληνικό κράτος. Την περίοδο αυτή, οριστικοποιούνται τα εδαφικά όρια, ομοιογενοποιείται και συγκεντρώνεται ο πληθυσμός μέσα στα όρια της χώρας, προωθούνται οι ιδέες και δημιουργούνται θεσμικά και νομικά πλαίσια για τον αστικό εκσυγχρονισμό της κοινωνίας, που σε συνδυασμό με την κατάλληλη οικονομική πολιτική θα επέτρεπαν μια ικανοποιητική πορεία μεγέθυνσης της οικονομίας[78].

Συνολικά, την περίοδο 1910-1918, ιδρύονται 116 επιχειρήσεις από τις οποίες οι 36 μόνο είναι βιομηχανίες. Από τις 36 αυτές νέες βιομηχανίες, τρεις είναι βιομηχανίες τροφίμων από τις οποίες μια είναι αλευροβιομηχανία και δύο βιομηχανίες λοιπών ειδών, έξι είναι βιομηχανίες ποτών, μια είναι κλωστοϋφαντουργίας, τρεις είναι βιομηχανίες καπνού, δύο βιομηχανίες υπόδησης –ένδυσης, μία βιομηχανία ξύλου- επίπλου, πέντε βιομηχανίες χάρτου και εκτυπώσεων, τρεις χημικές βιομηχανίες, επτά μη μεταλλικών ορυκτών, και πέντε βιομηχανίες διαφόρων ειδών (π.χ. οικοδομικές, παραγωγής ενέργειας, κτλ.)[79].

Κατά το έτος 1917, η βιομηχανία τροφίμων εμφανίζει μια διασπορά του εργατικού δυναμικού σε πολλές μικρές βιομηχανικές μονάδες ενώ αντίθετα ο κλάδος της υφαντουργίας εμφανίζει συγκέντρωση των εργαζομένων στις μεγάλες βιομηχανίες[80].

Πέρα όμως από την ίδρυση και λειτουργία των βιομηχανιών, την ίδια περίοδο (1910-1918), συστήνονται το Υπουργείο Γεωργίας, Εμπορίου και Βιομηχανίας (1910), το οποίο συμβάλλει αποφασιστικά στην οικονομική πρόοδο και το Εμπορικό και Βιομηχανικό Επιμελητήριο Αθηνών (1914), το οποίο συμβάλλει στην ανάπτυξη της πρωτεύουσας[81].

Το κύριο χαρακτηριστικό του κλάδου της βιομηχανίας την περίοδο 1919-1923 ήταν η συνολική αύξηση της παραγωγής. Η αύξηση αυτή της παραγωγής δε συνοδεύτηκε με ταυτόχρονη αλλαγή στη διάρθρωση της ελληνικής βιομηχανίας, η οποία συνέχισε την περιορισμένη χρήση της μηχανικής κινητήριας δυνάμεως. Επίσης, συνέχισε να ασχολείται με

---

[77] Μ. Ρηγίνος, *Παραγωγικές Δομές και Εργατικά Ημερομίσθια στην Ελλάδα, 1909-1936, Βιομηχανία - Βιοτεχνία,* Έκδοση: Ίδρυμα Έρευνας και Παιδείας της Εμπορικής Τράπεζας της Ελλάδος, σελ. 84-85

[78] Σ. Τσοτσορός, ό.π. (σημ.73), σελ. 54

[79] Ό.π., (σημ.73), σελ. 24-25

[80] Μ. Ρηγίνος, ό.π. (σημ.77), σελ. 87

[81] Α. Λώζος, *Η Οικονομική Ιστορία των Αθηνών,* Έκδοση: Εμπορικό και Βιομηχανικό Επιμελητήριο Αθηνών, Αθήνα 1984, σελ. 125

την επεξεργασία κυρίως των γεωργικών και κτηνοτροφικών προϊόντων και να κυριαρχείται από μικρές, βιοτεχνικές στη πλειοψηφία τους, παραγωγικές μονάδες[82].

Μετά το 1918, χαρακτηριστικό είναι επίσης το γεγονός ότι συσσωρεύτηκε στη βιομηχανία ένα αρκετά μεγάλο τμήμα του εγχώριου κεφαλαίου. Το γεγονός αυτό οφείλεται κυρίως, στα υψηλά κέρδη, που εμφάνισαν κατά τη διάρκεια του πολέμου, οι «παραδοσιακοί» κλάδοι της βιομηχανίας: οι κλάδοι τροφίμων και κατανάλωσης[83].

Τέλος, μέχρι το έτος 1920, η νέα ώθηση που είχε δοθεί στη βιομηχανική παραγωγή, λόγω της αύξησης του πληθυσμού και των μεγάλων αναγκών του ελληνικού στρατού, οδήγησε στην αντίδραση των γαιοκτημόνων και των εμποροβιοτών καθώς έβλεπαν τη δική τους δύναμη να περιορίζεται. Η δυσαρέσκεια τους αυτή προκάλεσε τη δημιουργία ενός είδους προπαγάνδας ενάντια στη βιομηχανία, που τελικά οδήγησε στην ανάπτυξη αντιβιομηχανικής νοοτροπίας. Οι παράγοντες που συντέλεσαν στη δημιουργία του αντιβιομηχανικού κλίματος ήταν ποικίλοι, οι σημαντικότεροι από τους οποίους ήταν οι εξής: η μεγάλη αύξηση των τιμών που κατά κύριο λόγο οφειλόταν στη συνεχή υποτίμηση της δραχμής, η επιβολή πρόσθετων δασμών στις εισαγωγές και το γεγονός ότι ένα μέρος της βιομηχανίας ελεγχόταν από ξένους[84].

Η υποτίμηση της δραχμής και η επιβολή των δασμών ήταν αποτέλεσμα των γενικότερων οικονομικών συνθηκών και των αναγκών του κράτους. Επίσης, μεγάλη απήχηση στις μάζες βρήκαν τα συνθήματα: *«οι βιομήχανοι πίνουν το αίμα του λαού»* και *«οι Έλληνες είναι άνθρωποι του εμπορίου και της θάλασσας»*. Τη βιομηχανία τη θεωρούσαν ως κάτι ξενόφερτο που είχε σαν σκοπό του την εκμετάλλευση των νεοελλήνων[85].

2.2. Η ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ ΚΑΙ ΒΙΟΤΕΧΝΙΑ ΤΗΣ ΚΑΛΛΙΘΕΑΣ

2.2.1 Γενικά

Οι πρώτες και ελαφρότερες βιομηχανικές μονάδες της Αθήνας και του Πειραιά συγκεντρώθηκαν στον άξονα Νέο Φάληρο – Μοσχάτο – Καλλιθέα[86]. Στην πρώτη δεκαετία

---

[82] Ι. Γιαννουλόπουλος, *Η οικονομία από το 1919 έως το 1923*, Ιστορία του Ελληνικού Έθνους, Εκδοτική Αθηνών, Τόμος ΙΕ, σελ. 297-298

[83] Ό.π., σελ. 298

[84] Α. Κιντής ό.π., (σημ.50), σελ. 25

[85] Α. Κιντής, ό.π. (σημ50), σελ. 26

[86] Ε. Γεωργιτσογιάννη, ό.π. (σημ.9), σ. 12-16

του 20ού αιώνα λειτουργούσαν στην περιοχή της Καλλιθέας δύο εργοστάσια, το εργοστάσιο «μελάνης και νάφθης» του Σπηλιόπουλου και το Νηματουργείο του Μ. Καζάνη, ενώ στη δεύτερη δεκαετία, λειτουργούσαν τρία Νηματουργεία (δύο της Πειραϊκής Εταιρείας Επιχειρήσεων και ένα της Ανώνυμης Εταιρείας Εριουργίας) και ένα ατμοκίνητο Βαφείο (του Δ. Γουναρόπουλου). Στα εργοστάσια αυτά πιθανόν εργάζονταν πρώην αγρότες που ήρθαν από την επαρχία στην Καλλιθέα την εποχή αυτή[87].

Συνολικά έως το 1918 ιδρύθηκαν και λειτούργησαν, στην περιοχή της Καλλιθέας, 11 βιομηχανίες και βιοτεχνίες. Από αυτές δύο (2) ήταν βιομηχανίες τροφίμων, μια (1) βιομηχανία ποτών, τρεις (3) υφαντουργίες, μια (1) βιομηχανία εκτυπώσεων και εκδόσεων, μια (1) βιομηχανία ένδυσης, υπόδησης και διαφόρων ειδών υφάσματος, μια (1) βιομηχανία προϊόντων ελαστικού και πλαστικής ύλης, μια (1) χημική βιομηχανία και μια (1) βιομηχανία φανοποιείας (λοιπές βιομηχανίες).

2.2.2 Καταγραφή των βιομηχανιών και βιοτεχνιών της Καλλιθέας την περίοδο 1905-1918

Παρακάτω, γίνεται η καταγραφή όλων των βιομηχανιών και βιοτεχνιών που ιδρύθηκαν και λειτούργησαν κατά τη περίοδο 1880- 1920 στη περιοχή της Καλλιθέας.

ΒΑΜΒΑΚΟΚΛΩΣΤΗΡΙΟ - ΝΗΜΑΤΟΥΡΓΕΙΟ (ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟ)[88]:

1. Επωνυμία: -
   Όνομα ιδιοκτήτη: Καψάνης Μηνάς
   Έδρα: Καλλιθέα
   Έτος καταγραφής: 1915

ΖΥΜΑΡΙΚΑ (ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΑ-ΠΩΛΗΤΕΣ):

1. Επωνυμία: -
   Όνομα ιδρυτή: Λασκαρίδου Σοφία
   Έδρα: Καλλιθέα
   Έτος καταγραφής: 1916
2. Επωνυμία: -
   Όνομα ιδρυτή: Ξενόπουλος Στεφ.
   Έδρα: Καλλιθέα
   Έτος καταγραφής: 1916

[87] Ε. Γεωργιτσογιάννη, ό.π. (σημ.9), σ. 12-16

ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟ ΚΑΟΥΤΣΟΥΚ (ΓΑΛΟΤΣΕΣ):

1. Επωνυμία: -
   Όνομα ιδιοκτήτη: Αδαμόπουλος
   Έδρα: Τζιτζιφιές
   Έτος καταγραφής: 1915

ΚΟΥΒΑΡΙΣΤΡΕΣ:

1. Επωνυμία: Εργοστάσιο Βαμβακοκλωστηρίου και Νηματουργείου με νέο τμήμα κατασκευής κουβαριστρών
   Όνομα ιδιοκτήτη: Καψάνης Μηνάς
   Έδρα: Καλλιθέα
   Έτος καταγραφής: 1918

ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟ ΜΕΛΑΝΗΣ ΚΑΙ ΝΑΦΘΗΣ:

1. Επωνυμία: -
   Όνομα ιδιοκτήτη: Σπηλιοπούλου
   Έδρα: Καλλιθέα, Αττικής
   Έτος καταγραφής: 1910-1911

ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟ ΝΗΜΑΤΩΝ:

1. Επωνυμία: -
   Όνομα ιδιοκτήτη: Καζάνης Μηνάς
   Έδρα: Καλλιθέα, Αττικής
   Έτος καταγραφής: 1910-1911

ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟ ΠΑΓΟΠΟΙΕΙΑΣ:

1. Επωνυμία: -
   Όνομα ιδιοκτήτη: Φιξ Κάρολος
   Έδρα: Καλλιθέα
   Έτος καταγραφής: 1905-1906

---

[88] Ιγγλέσης, *Οδηγός της Ελλάδας*, Έκδοση:Πυρσός, σελ. 633

ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟ ΠΙΛΩΝ ΨΑΘΙΝΩΝ:

1. Επωνυμία: -

   Όνομα ιδιοκτήτη: Αφοί Πυρπασόπουλοι

   Έδρα: Τζιτζιφιές

   Έτος καταγραφής: 1918

ΦΑΝΟΠΟΙΕΙΑ:

1. Επωνυμία: -

   Όνομα ιδρυτή: Διαμαντόπουλος Α.

   Έδρα: Καλλιθέα

   Έτος καταγραφής: 1916-1918

ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟ ΧΗΜΙΚΩΝ ΠΡΟΪΟΝΤΩΝ:

1. Επωνυμία: -

   Όνομα ιδιοκτήτη: Σπηλιώτης Α.

   Έδρα: Καλλιθέα

   Έτος καταγραφής: 1915

3. Β΄ ΠΕΡΙΟΔΟΣ (1920-1940)

3.1. ΣΥΝΟΠΤΙΚΗ ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ ΤΗΣ ΚΑΤΑΣΤΑΣΗΣ ΣΤΗΝ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ – ΒΙΟΤΕΧΝΙΑ

Το έτος 1920, υπήρχαν στην Ελλάδα 33.704 βιομηχανικές και βιοτεχνικές μονάδες οι οποίες απασχολούσαν συνολικά 146.840 άτομα. Από τις μικρές επιχειρήσεις, η βιοτεχνία τροφίμων κατείχε τη πρώτη θέση τόσο σε αριθμό παραγωγικών μονάδων όσο και σε αριθμό απασχολούμενων ατόμων, με ποσοστό μόλις 44,45%. Στη δεύτερη θέση βρίσκονταν η βυρσοδεψία με ποσοστό 20,22%, ενώ με ποσοστό 19,34% ακολουθούσαν τα μηχανουργεία και η βιοτεχνία ενδυμάτων[89].

Τα βασικά χαρακτηριστικά των βιομηχανικών μονάδων, τη περίοδο εκείνη, ήταν η εποχικότητα στη λειτουργία, καθώς κάποιες από τις επιχειρήσεις -μεσαίου μεγέθους κυρίως όπως η βιομηχανία τροφίμων - λειτουργούσαν για διάστημα έξι μηνών ή και μικρότερο, τα χαμηλά ποσοστά εκμηχανισμού, τα οποία εμφάνιζαν οι μικρές βιοτεχνίες σε αντίθεση με τη βιοτεχνία τροφίμων η οποία ήταν πλήρως εφοδιασμένη με μηχανικές εγκαταστάσεις, και οι επενδύσεις έντασης εργασίας[90] οι οποίες αναφέρονταν στον αριθμό των απασχολούμενων εργατών ανά κλάδο παραγωγής[91].

Κατά την απογραφή των ελληνικών βιομηχανιών το 1920, παρατηρήθηκε ότι οι επιχειρήσεις εκείνες που παρουσίαζαν υψηλά επίπεδα συγκέντρωσης παραγωγής και προσωπικού ήταν τα υφαντουργεία, οι βιομηχανίες καπνού και οι επιχειρήσεις παραγωγής ενέργειας. Αντίθετα, οι «παραδοσιακοί κλάδοι» όπως η βυρσοδεψεία, η βιοτεχνία ξύλου και η βιοτεχνία τροφίμων παρουσίαζαν διασπορά τόσο σε εργατικό δυναμικό όσο και σε αριθμό επιχειρήσεων[92].

Η δεκαετία του 1920 χαρακτηρίζεται από έντονες κοινωνικές και οικονομικές εξελίξεις. Το σημαντικότερο γεγονός που στιγμάτισε τη δεκαετία ήταν η ανταλλαγή των πληθυσμών που πραγματοποιήθηκε μετά την ήττα του ελληνικού στρατού στην Μικρά Ασία. Μέχρι το 1923, έφθασαν στην Ελλάδα αλλεπάλληλα κύματα προσφύγων με αποκορύφωμα

---

[89] Μ. Ρηγίνος, *ό.π.* (σημ.77), σελ. 89

[90] Οι βιομηχανίες οι οποίες άνηκαν στους κλάδους της παραγωγής ενέργειας, της χημείας και της κατεργασίας ορυκτών χαρακτηρίστηκαν ως κλάδοι «έντασης κεφαλαίου», ενώ οι υπόλοιποι κλάδοι παραγωγής ως κλάδοι «έντασης εργασίας». Ο χαρακτηρισμός αυτός προέκυψε με βάση το δείκτη τεχνικής σύνθεσης των επιχειρήσεων, δηλαδή τη σχέση που υπάρχει μεταξύ του μέσου όρου των απασχολούμενων εργατών και τη μέση ιπποδύναμη που χρησιμοποιούν οι επιχειρήσεις. (, όπ., σελ. 90).

[91] Ό.π., σελ. 97

[92] Ό.π., σελ. 91

τους πληθυσμούς της Μικρασιατικής καταστροφής, το Σεπτέμβρη του 1922. Η εγκατάσταση των προσφύγων το 1922-1923 οδήγησε σε αύξηση του ελληνικού πληθυσμού κατά 18%[93].

Οι πρόσφυγες τόνωσαν την ελληνική οικονομική δραστηριότητα, καθώς ήταν ένας δραστήριος και δημιουργικός πληθυσμός, ο οποίος κατάφερε να επιζήσει σε περιόδους οικονομικής ύφεσης και να αναζωογονήσει την ελληνική κοινωνία και οικονομία. Στον αγροτικό τομέα, αντίθετα με τους συντηρητικούς Έλληνες αγρότες, εφάρμοσαν για πρώτη φορά την αμειψισπορά και την πολυκαλλιέργεια και εισήγαγαν νέα φυτά. Οι πρόσφυγες της Σμύρνης και της Κωνσταντινούπολης έδωσαν νέα πνοή στο εμπόριο. Ενώ, μετά τον Α΄ Παγκόσμιο πόλεμο, οι ρυθμοί της εκβιομηχάνισης άρχισαν να επιταχύνονται καθώς οι πρόσφυγες ενσωματώνονταν κυρίως στη βιομηχανία και την αναζωογονούσαν με νέο ειδικευμένο εργατικό δυναμικό, καταναλωτική αγορά και επιχειρηματικές ικανότητες[94]. Επιπλέον, μετά τον πόλεμο, η ελληνική βιομηχανία ήταν προσανατολισμένη στην παραγωγή αγαθών άμεσης κατανάλωσης και στηριζόταν κυρίως στις εγχώριες πρώτες ύλες, ενώ ήταν οργανωμένη σε μικρές παραγωγικές μονάδες, με ελάχιστη τεχνολογία, γύρω από τα λιγοστά αστικά κέντρα[95].

Το χρονικό διάστημα 1923-1939, γίνεται αισθητή η βιομηχανική «έκρηξη» στην ελληνική κοινωνία. Η ελληνική βιομηχανία ωφελήθηκε από μια σειρά ευνοϊκών συγκυριών, ανεξάρτητα από την είσοδο των προσφύγων, όπως ήταν οι πόλεμοι, η προστατευτική πολιτική και η υποτίμηση του νομίσματος[96]. Σε αντιδιαστολή με την βιομηχανική «έκρηξη» της περιόδου 1923-1939, η περίοδος 1921-1930 παρουσιάζει τρεις υφέσεις[97].

Η πρώτη ύφεση τοποθετείται στη διετία 1922-1923. Το έτος 1923 χαρακτηρίζεται ως το έτος οριστικοποίησης των συνόρων και ομογενοποίησης του πληθυσμού[98]. Η πρώτη αυτή ύφεση αποδίδεται στο αβέβαιο επενδυτικό κλίμα που είχε δημιουργηθεί, πιθανότατα, από τις φήμες για την κατάρρευση του μετώπου της Μικράς Ασίας, τη διχοτόμηση του νομίσματος και τις επιπτώσεις από την έλευση των προσφύγων. Το έτος 1926 πραγματοποιείται η δεύτερη ύφεση, η οποία οφείλεται κατά κύριο λόγο στην τριχοτόμηση του νομίσματος που

---

[93] Λ. Λεοντίδου, *Πόλεις της σιωπής, Εργατικός εποικισμός της Αθήνας και του Πειραιά, 1909-1940*, Πολιτιστικό Τεχνολογικό Ίδρυμα ΕΤΒΑ, Εκδόσεις Θεμέλιο, Αθήνα 1989, σελ. 151

[94] Ό.π., (σημ. 92), σελ. 166

[95] Θ.Μ. Βερέμης, *Οικονομία και Δικτατορία, η συγκυρία 1925-1926*, Μορφωτικό Ίδρυμα Εθνικής Τραπέζης, Αθήνα, 1982, σελ. 46-47

[96] Λ. Λεοντίδου, ό.π., (σημ. 93), σελ. 167

[97] Μ. Ρηγίνος (σημ. 77), ό.π., σελ. 103

[98] Σ. Τσοτσορός, (σημ. 73), ό.π., σελ. 27

επιβλήθηκε από τη δικτατορία του Θεόδωρου Παγκάλου και τη νομισματική στενότητα που ακολούθησε. Τέλος, η τρίτη και σοβαρότερη ύφεση εντοπίζεται χρονικά το 1928 και διαρκεί έως το 1933. Τα αίτια της ύφεσης αυτής εντοπίζονται στη σταθεροποίηση του νομίσματος, η οποία αποσκοπούσε στη σταδιακή εξαφάνιση του πληθωρισμού γεγονός που αποτελούσε κίνητρο για τις βιομηχανικές επενδύσεις. Το έτος 1927, ο αριθμός των εργοστασίων αυξάνεται λόγω της εφαρμογής του νέου δασμολογίου, το οποίο επέβαλε νέους φραγμούς στις εισαγωγές[99]. Έτσι, το 1928, οι πρόσφυγες στράφηκαν στα αστικά επαγγέλματα σε αντίθεση με τον αγροτικό τομέα τον οποίο παραμέλησαν. Στην ευρύτερη περιοχή της πρωτεύουσας (Αθήνα, Πειραιάς, Καλλιθέα), οι πρόσφυγες υπερεκπροσωπούνταν στη βιομηχανία και τη βιοτεχνία και γενικότερα στη τάξη των «εργατοϋπαλλήλων»[100].

Συνολικά, κατά τη χρονική περίοδο 1919-1928 ιδρύθηκαν 234 βιομηχανίες. Από αυτές, οι 52 ήταν βιομηχανίες ειδών διατροφής, 12 βιομηχανίες ποτών, 10 βιομηχανίες καπνού, 46 βιομηχανίες κλωστοϋφαντουργίας, 5 υπόδησης – ένδυσης, 6 βιομηχανίες ξύλου – επίπλου, 20 χάρτου- εκτυπώσεων, 3 βιομηχανίες βυρσοδεψίας, 27 χημικές βιομηχανίες, 14 μη μεταλλικών ορυκτών, 11 βιομηχανίες μεταλλουργίας – μηχανουργίας, και 28 διάφορες βιομηχανίες[101].

Την περίοδο 1921-1930, οι βιομηχανικές επιχειρήσεις εμφανίζονται να κατέχουν τη πρώτη θέση στις προτιμήσεις των επενδυτών. Πιο συγκεκριμένα, η βιομηχανία τροφίμων και λιγότερο ο κλάδος της υφαντουργίας αποτέλεσαν τους βασικούς πόλους έλξης των βιομηχανικών επενδύσεων[102]. Οι δύο αυτοί κλάδοι ανήκουν στη κατηγορία της ελαφριάς βιομηχανίας καταναλωτικών αγαθών με παραγωγικές μονάδες έντασης εργασίας, καθώς η λειτουργία τους δεν απαιτούσε σημαντικές επενδύσεις κεφαλαίων. Συγκριτικά με την προηγούμενη εικοσαετία (1880-1918), οι βιομηχανικές επιχειρήσεις αυξήθηκαν κατά ποσοστό της τάξεως 16,6%, ενώ αντίθετα οι μεταλλευτικές επιχειρήσεις περιορίστηκαν κατά ποσοστό 8%[103]. Ταυτόχρονα, στη διάρκεια της δεκαετίας 1921-1930, διπλασιάστηκε ο όγκος του βιομηχανικού προϊόντος, γεγονός που οφείλεται στην αύξηση των βιομηχανικών μονάδων. Η αύξηση αυτή του βιομηχανικού προϊόντος δεν ήταν ομοιόμορφη, αντίθετα εντοπίστηκε σε τρεις διαφορετικές χρονιές (1924, 1925, 1927). Η αύξηση αυτή του

[99] Μ. Ρηγίνος (σημ. 77), ό.π., σελ. 104

[100] Λ. Λεοντίδου (σημ. 93), ό.π., σελ. 167

[101] Σ. Τσοτσορός (σημ. 73), ό.π., σελ. 28-29

[102] Μ. Ρηγίνος (σημ. 77), ό.π., σελ. 106

[103] Σ. Τσοτσορός (σημ. 73), ό.π., σελ. 33

βιομηχανικού προϊόντος οφειλόταν κατά ένα μεγάλο μέρος στη βιομηχανία τροφίμων και την υφαντουργία και λιγότερο στις χημικές βιομηχανίες και βιομηχανίες δέρματος[104].

Το έτος 1925, σημαντική θέση στη βιομηχανική ανάπτυξη κατείχε η κλωστοϋφαντουργία, η οποία ενισχυόταν σε πρώτη ύλη από τις νέες καλλιέργειες βαμβακιού, η βιομηχανία μάλλινων υφασμάτων και η βιομηχανία χαλιών, τις οποίες μετέφεραν στην Ελλάδα, οι Μικρασιάτες. Παράλληλα, το καλοκαίρι του ίδιου έτους, απαγορεύτηκαν οι ξένες εισαγωγές προκειμένου να προστατευθεί η εγχώρια μεταξοβιομηχανία και ενισχύθηκαν μικρότερες βιοτεχνικές μονάδες ζαχαροπλαστικής, μπίρας, οινοπνευματωδών, σαπουνιού, χημικών, λιπασμάτων, υαλικών, κεραμικής, χρωμάτων, εκρηκτικών υλών, κ.ά[105].

Το έτος 1930, ο αριθμός των βιομηχανιών και βιοτεχνιών που βρίσκονταν σε λειτουργία είχε σχεδόν διπλασιαστεί, συγκριτικά με την απογραφή του 1920, παρά το γεγονός ότι η απογραφή πραγματοποιήθηκε σε μια περίοδο οικονομικής κρίσης που οδηγούσε σε έξαρση των πτωχεύσεων. Συνεπώς, οι βιομηχανίες και βιοτεχνίες που λειτουργούσαν το 1930 ανέρχονταν στις 67.892 και τα απασχολούμενα σε αυτές άτομα ανέρχονταν στις 232.736. Η αύξηση αυτή των βιομηχανικών επιχειρήσεων οφειλόταν κυρίως στις αυξανόμενες ανάγκες του πληθυσμού για καταναλωτικά αγαθά[106]. Επιπλέον, η πολιτική αυτάρκειας που ακολούθησε η Ελλάδα μετά την κατάρρευση του διεθνούς νομισματικού συστήματος καθώς και οι ιδιαίτερα ευνοϊκές συνθήκες για τη βιομηχανία που δημιουργήθηκαν λόγω της οικονομικής πολιτικής του ελληνικού κράτους, δηλαδή, η υποκατάσταση των εισαγωγών και ο ελεγχόμενος πληθωρισμός, σε συνδυασμό με την επιλεκτική πολιτική χρηματοδότησης της βιομηχανίας, αποτελούν τα βασικά κίνητρα της ταχείας ανάπτυξης της βιομηχανικής παραγωγής[107].

Τέλος, τη δεκαετία 1929-1939, ιδρύθηκαν και λειτούργησαν συνολικά 378 βιομηχανικές επιχειρήσεις. Από αυτές, οι 98 ήταν βιομηχανίες ειδών διατροφής, 23 βιομηχανίες καπνού, 109 κλωστοϋφαντουργίες, 1 βιομηχανία ένδυσης –υπόδησης, 16 βιομηχανίες ξύλου –επίπλου, 29 βιομηχανίες χάρτη- εκτυπώσεων, 56 χημικές βιομηχανίες, 7

---

[104] Μ. Ρηγίνος (σημ. 77), ό.π., σελ. 111,115

[105] Θ.Μ. Βερέμης (σημ. 95), ό.π., σελ. 67

[106] Μ. Ρηγίνος (σημ. 77), ό.π., σελ. 117-118

[107] Κ. Κωστής, «Η Ιδεολογία της οικονομικής ανάπτυξης: Οι Πρόσφυγες στο Μεσοπόλεμο», *Δελτίο Κέντρου Μικρασιατικών Σπουδών,* Τόμος ένατος, Περιοδική Έκδοση του Κ.Μ.Σ., Αθήνα 1992.

βιομηχανίες μη μεταλλικών ορυκτών και 39 βιομηχανίες μεταλλουργίας –μηχανολογικών κατασκευών[108].

3.2 Η ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ ΚΑΙ ΒΙΟΤΕΧΝΙΑ ΤΗΣ ΚΑΛΛΙΘΕΑΣ ΣΤΟ ΜΕΣΟΠΟΛΕΜΟ (1920-1940).

3.2.1 Γενικά στοιχεία

Την περίοδο αυτή, με την έλευση των προσφύγων από τα μικρασιατικά παράλια και τον Πόντο, η Καλλιθέα από μεσοαστική κοινότητα με 4.200 κατοίκους (1920) μετατράπηκε σε προσφυγική συνοικία με 25.000 κατοίκους (1925)[109]. Το 1928, η Καλλιθέα είχε συνολικά 29.659 κατοίκους εκ των οποίων οι μισοί και περισσότεροι ήταν πρόσφυγες (15.516)[110].

Πέρα όμως από την κοινωνική και πολιτιστική ανάπτυξη που εμφάνισε, η Καλλιθέα ήταν η περιοχή στην οποία αναπτύχθηκαν πολλές βιομηχανίες και βιοτεχνίες οι οποίες παρήγαγαν ένα ευρύ φάσμα προϊόντων, όπως κλωστοϋφαντουργεία, βιομηχανίες ξύλου – επίπλου, σοκολατοποιεία, χημικές βιομηχανίες, βιομηχανίες ελαστικών, μεταλλοβιομηχανίες, βιομηχανίες τροφίμων, κ.ά.

Συνολικά τη χρονική περίοδο 1920-1939 ιδρύθηκαν και λειτούργησαν 156 επιχειρήσεις. Από τις βιομηχανίες αυτές επτά (7) ήταν βιομηχανίες τροφίμων, δεκαοκτώ (18) βιομηχανίες ποτών, δεκατρείς (13) υφαντουργεία και νηματουργεία, τριάντα δύο (32) βιομηχανίες ειδών ένδυσης – υπόδησης και διαφόρων ειδών υφάσματα, δέκα (10) βιομηχανίες ξύλου και φελλού, δύο (2) βιομηχανίες επίπλου και ειδών επιπλώσεως, τρεις (3) βιομηχανίες εκτυπώσεων, εκδόσεων και συναφών βιομηχανιών, τέσσερις (4) βιομηχανίες ελαστικού και πλαστικής ύλης, τρεις (3) χημικές βιομηχανίες, μια (1) βιομηχανία παραγώγων πετρελαίου και άνθρακα, τέσσερις (4) βασικές μεταλλουργικές βιομηχανίες, πέντε (5) βιομηχανίες κατασκευής προϊόντων από μέταλλο εκτός μηχανών και μεταφορικού υλικού, έξι (6) βιομηχανίες κατασκευής ηλεκτρικών μηχανών, συσκευών και λοιπών ειδών και πενήντα δύο (52) λοιπές βιομηχανίες.

Το μεγαλύτερο μέρος των βιομηχανιών αυτών βρισκόταν εγκατεστημένο στις δύο μεγάλες λεωφόρους της περιοχής της Καλλιθέας, τη Λεωφόρο Θησέως και Λεωφόρο

---

[108] Σ. Τσοτσόρος (σημ. 73), ό.π., σελ. 40-41 και *Η Ελληνική βιομηχανία κατά το έτος 1935*, Έκδοση Εμπορικού και Βιομηχανικού Επιμελητηρίου Αθηνών, σελ. 2

[109] Θ.Γ. Ψαλιδόπουλος, ό.π.(σημ.38), σελ.3-7

[110] Λ. Λεοντίδου, ό.π.,(σημ.93), σελ. 159

Συγγρού. Οι υπόλοιπες βιομηχανίες και βιοτεχνίες ήταν διασκορπισμένες σε διάφορες οδούς, κεντρικές ή μη, όπως η οδός Γ. Φιλαρέτου, Σκρά και πολλές άλλες.

3.2.2 Καταγραφή των βιομηχανιών και βιοτεχνιών της Καλλιθέας την περίοδο 1919-1940

Παρακάτω γίνεται η καταγραφή όλων των βιομηχανιών και βιοτεχνιών που ιδρύθηκαν και λειτούργησαν, κατά την εικοσαετία 1920-1940, στην περιοχή της Καλλιθέας.

ΑΕΡΙΟΥΧΑ ΠΟΤΑ (ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟ):

1. Επωνυμία: «ΑΝΑΨΥΞΙΣ»
   Όνομα ιδρυτή: Α. Χούρσογλου
   Έδρα: Θησέως 175, Καλλιθέα
   Έτος καταγραφής: 1939
2. Επωνυμία: -
   Όνομα ιδρυτή: Ασλανίδης Α.
   Έδρα: Λεωφ. Θησέως 175, Καλλιθέα
   Έτος καταγραφής: 1930
3. Επωνυμία: «ΈΡΩΣ»
   Όνομα ιδρυτή: Α. Ζησανοπούλου
   Έδρα: Καλυψούς 50- 52, Καλλιθέα
   Έτος καταγραφής: 1930 / 1939

ΑΠΟΜΟΝΩΤΙΚΑ (ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΑ):

1. Επωνυμία: «ΑΜΙΑΝΤΙΝΗ»
   Όνομα ιδρυτή: Μαρ. Μπελλιντζάγκι
   Έδρα: Μαντζαγριωτάκη- Ηρακλέους, Καλλιθέα
   Έτος καταγραφής: 1939
2. Επωνυμία: «ΗΡΑΚΛΗΣ» Α.Ε
   Όνομα ιδρυτή: Μ. Δ. Νικάτσιος
   Έδρα: Λεωφ. Συγγρού 93
   Έτος καταγραφής: 1939

ΑΝΘΡΑΚΙΚΗ ΠΟΤΑΣΑ (ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟ):

1. Επωνυμία: -

   Όνομα ιδρυτή: Σταμπολής Ηλ.

   Έδρα: όπισθεν φυλακών Συγγρού

   Έτος καταγραφής: 1923-1926

ΑΡΩΜΑΤΑ – ΚΟΛΩΝΙΑ (ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟ):

1. Επωνυμία: «ΜΕΝΟΥΝΟΥ Α/ΦΟΙ Σ. (Α.Ε. ΧΗΜΙΚΩΝ ΠΡΟΪΟΝΤΩΝ)»

   Όνομα ιδρυτή: Επαμεινώνδας Μενούνος

   Έδρα: Λεωφ. Συγγρού, Καλλιθέα

   Έτος καταγραφής: 1930

ΒΑΡΕΛΟΠΟΙΕΙΑ:

1. Επωνυμία: -

   Όνομα ιδρυτή: Μακρής Ι.

   Έδρα: Σκρά 103, Καλλιθέα

   Έτος καταγραφής: 1939

ΒΑΦΕΙΑ (ΑΤΜΟΚΙΝ.ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΑ):

1. Επωνυμία: -

   Όνομα ιδρυτή: Γουναροπούλου Δ.

   Έδρα: Καλλιθέα

   Έτος καταγραφής: 1923-1926

ΒΟΥΣΤΑΣΙΑ:

1. Επωνυμία: -

   Όνομα ιδρυτή: Αρχίτας Ν.

   Έδρα: Τζιτζιφιές

   Έτος καταγραφής: 1920-1921/ 1923-26

2. Επωνυμία: -

   Όνομα ιδρυτή: Γεωργαντής Αργύρης

   Έδρα: Τζιτζιφιές

   Έτος καταγραφής: 1920-1921/ 1923-26

3. Επωνυμία: -

Όνομα ιδρυτή: Ευσταθίου Γ.

Έδρα: Φυλακές Συγγρού

Έτος καταγραφής: 1920-1921/ 1923-26

4. Επωνυμία: -

Όνομα ιδρυτή: Σκούρλας Β. – Σιδόπουλος Σ. & ΣΙΑ

Έδρα: Αγ. Ελεούσα, Καλλιθέα

Έτος καταγραφής: 1939

ΒΥΡΣΟΔΕΨΕΙΑ:

1. Επωνυμία: -

Όνομα ιδρυτή: Κοντογούρη Κ.

Έδρα: όπισθεν φυλακών Συγγρού

Έτος καταγραφής: 1920-1921

ΓΡΑΦΟΜΗΧΑΝΩΝ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟ:

1. Επωνυμία: ΕΛΒΙΕΛΑ(εικ. 14)

Όνομα ιδρυτή: -

Έδρα: θησέως 175

Έτος καταγραφής:1939

ΓΡΑΦΕΙΟΥ ΕΙΔΗ (ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΑ):

1. Επωνυμία: «ΕΛΒΙΤΑ» Α.Ε.

Όνομα ιδρυτή: -

Έδρα: Θησέως 175, Καλλιθέα

Έτος καταγραφής:1939

2. Επωνυμία: -

Όνομα ιδρυτή: Μεγαρίτης Τ.

Έδρα: Σωκράτους 130, Καλλιθέα

Έτος καταγραφής:1939

ΕΝΔΥΜΑΤΑ ΠΛΕΚΤΑ (ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟ):

1. Επωνυμία: -

Όνομα ιδρυτή: Αναστασάδη Μιχ.

Έδρα: Λεωφ. Θησέως 101, Καλλιθέα

Έτος καταγραφής: 1930

2. Επωνυμία: -

   Όνομα ιδρυτή: Βουδούρη Δημ. Π.

   Έδρα: Λεωφ. Θησέως 106, Καλλιθέα

   Έτος καταγραφής: 1930

3. Επωνυμία: -

   Όνομα ιδρυτή: Ζυγαλά Παναγ.

   Έδρα: Γ. Φιλαρέτου 25, Καλλιθέα

   Έτος καταγραφής: 1930

4. Επωνυμία: -

   Όνομα ιδρυτή: Σεραφίδη Βασιλ.

   Έδρα: Λεωφ. Θησέως, Καλλιθέα

   Έτος καταγραφής: 1930

5. Επωνυμία: -

   Όνομα ιδρυτή: Σκουρόγλου – Αγιάνογλου

   Έδρα: λεωφ. Θησέως 73, Καλλιθέα

   Έτος καταγραφής: 1930

6. Επωνυμία: -

   Όνομα ιδρυτή: Στεφανίδη Ιωαν.

   Έδρα: Λεωφ. Θησέως 112, Καλλιθέα

   Έτος καταγραφής: 1930

ΕΛΑΣΤΙΚΟΥ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΕΣ:

1. Επωνυμία: ΒΟΥΛΚΑΝΙΑ Α.Ε

   Όνομα ιδρυτή: -

   Έδρα: Καλλιθέα

   Έτος καταγραφής: 1939

2. Επωνυμία: Εργοστάσιο ΕΒΕΑ

   Όνομα ιδρυτή: -

   Έδρα: Λεωφ. Συγγρού πέραν διοδίων

   Έτος καταγραφής: 1934-1935

3. Επωνυμία: ΕΛΒΙΕΛΑ

   Όνομα ιδρυτή: Μαυροφίδης – Αγνιάδης & ΣΙΑ

   Έδρα: Καλυψούς - Μεταξά, Καλλιθέα

Έτος καταγραφής: 1934-1935 / 1939

ΕΠΙΔΕΣΜΙΚΑ ΕΙΔΗ (ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟ):

1. Επωνυμία: -

   Όνομα ιδρυτή: Κοφινάς Ι.

   Έδρα: όπισθεν Σιβιτανιδείου, Καλλιθέα

   Έτος καταγραφής: 1939

ΕΠΙΠΛΟΠΟΙΕΙΑΣ (ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΑ):

1. Επωνυμία: -

   Όνομα ιδρυτή: Μάμος Δ. & ΣΙΑ

   Έδρα: Σκίπη 33, Καλλιθέα

   Έτος καταγραφής: 1939

2. Επωνυμία: «ΣΑΡΙΔΗΣ» Α.Ε.

   Όνομα ιδρυτή: Σαρίδης

   Έδρα: οδός Πολ. Επιστημών, Καλλιθέα

   Έτος καταγραφής: 1939

ΕΤΙΚΕΤΕΣ ΧΑΡΤΙΝΕΣ (ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΑ):

1. Επωνυμία: «ΑΝΑΤΟΛΗ» Α.Ε

   Όνομα ιδρυτή: -

   Έδρα: Φιλαρέτου 94, Καλλιθέα

   Έτος καταγραφής: 1939

ΕΦΑΠΛΩΜΑΤΟΠΟΙΕΙΑ:

1. Επωνυμία: -

   Όνομα ιδρυτή: Αετοπούλου Αλεξ.

   Έδρα: Ιφιγένειας 107, Καλλιθέα

   Έτος καταγραφής: 1930

2. Επωνυμία: -

   Όνομα ιδρυτή: Γριπαίου Ελευθέριου

   Έδρα: Λεωφ. Θησέως 93, Καλλιθέα

   Έτος καταγραφής:

3. Επωνυμία: -

Όνομα ιδρυτή: Ευδαίμων Α/φων Ν.

Έδρα: Εσπερίδων 23, Καλλιθέα

Έτος καταγραφής: 1930

4. Επωνυμία: -

Όνομα ιδρυτή: Κοσμής Θεμ.

Έδρα: Ανακρέοντος 57, Καλλιθέα

Έτος καταγραφής: 1930

5. Επωνυμία: -

Όνομα ιδρυτή: Κουτράκης Νικολ.

Έδρα: Αμαζώνων 167, Καλλιθέα

Έτος καταγραφής: 1930

6. Επωνυμία: -

Όνομα ιδρυτή: Μάμου Διονυς.

Έδρα: Σκρά 145, Καλλιθέα

Έτος καταγραφής: 1930

7. Επωνυμία: -

Όνομα ιδρυτή: Μορέλα Ευαγγ.

Έδρα: Πάριδος 80, Καλλιθέα

Έτος καταγραφής: 1930

8. Επωνυμία: -

Όνομα ιδρυτή: Ξυραφίδης Ματθ.

Έδρα: Λεωφ. Θησέως 147, Καλλιθέα

Έτος καταγραφής: 1930

9. Επωνυμία: -

Όνομα ιδρυτή: Παναγοπούλου Σταυρούλα

Έδρα: Λεωφ. Θησέως 141, Καλλιθέα

Έτος καταγραφής: 1930

10. Επωνυμία: -

Όνομα ιδρυτή: Αλεξανδρόπουλος Κ.

Έδρα: συν. Καλλιθέας 575, Καλλιθέα

Έτος καταγραφής: 1939

11. Επωνυμία: -

Όνομα ιδρυτή: Παναγόπουλος Σ.

Έδρα: Θησέως 112, Καλλιθέα

Έτος καταγραφής: 1939

12. Επωνυμία: -

Όνομα ιδρυτή: Σμυρλής Θ. & ΣΙΑ

Έδρα: 4ης Αυγούστου 87, Καλλιθέα

Έτος καταγραφής: 1939

ΖΥΜΟΤΕΧΝΙΚΑ (ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΑ):

1. Επωνυμία: «ΕΒΖΥ» Α.Ε.

Όνομα ιδρυτή: -

Έδρα: όπισθεν Σιβιτανιδείου, Καλλιθέα

Έτος καταγραφής: 1939

ΗΛΕΚΤΡΟΦΩΤΙΣΜΟΥ (ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟ):

1. Επωνυμία: -

Όνομα ιδρυτή: Αναγνώστου Δημ.

Έδρα: Αμαζώνων 73, Καλλιθέα

Έτος καταγραφής: 1930

2. Επωνυμία: -

Όνομα ιδρυτή: Αναστασοπούλου Σ. & Καλημέρη

Έδρα: οδός Αμαζώνων, Καλλιθέα

Έτος καταγραφής: 1930

3. Επωνυμία: -

Όνομα ιδρυτή: Ευραίου Κων/νου

Έδρα: Τζιτζιφιές

Έτος καταγραφής: 1930

ΚΑΛΑΠΟΔΟΠΟΙΕΙΑ:

1. Επωνυμία: -

Όνομα ιδρυτή: Σωτηροπούλου Σπυρ.

Έδρα: Λεωφ. Θησέως, Καλλιθέα

Έτος καταγραφής: 1930

ΚΑΛΤΣΟΠΟΙΕΙΑ:

1. Επωνυμία: -

Όνομα ιδρυτή: Σταματοπούλου Γ. & Δημητριάδης Γαβριήλ

Έδρα: Αμφιτρίτης – Αρμονίας, Καλλιθέα

Έτος καταγραφής: 1930

2. Επωνυμία: «ΒΙΚΑ» Α.Ε.

Όνομα ιδρυτή: -

Έδρα: Σωκράτους 108, Καλλιθέα

Έτος καταγραφής: 1939

3. Επωνυμία: -

Όνομα ιδρυτή: Σταθάκης Γ.

Έδρα: 4ης Αυγούστου 105, Καλλιθέα

Έτος καταγραφής: 1939

ΚΑΡΡΟΠΟΙΕΙΑ:

1. Επωνυμία: -

Όνομα ιδρυτή: Βογιατζόγλου Φ.

Έδρα: Ναρκίσου 5, Καλλιθέα

Έτος καταγραφής: 1939

2. Επωνυμία: -

Όνομα ιδρυτή: Παπαδόπουλος Σ.

Έδρα: τέρμα Θησέως, Καλλιθέα

Έτος καταγραφής: 1939

3. Επωνυμία: -

Όνομα ιδρυτή: Στάης Γ.

Έδρα: Θησέως 31, Καλλιθέα

Έτος καταγραφής: 1939

ΚΙΒΩΤΙΟΠΟΙΕΙΑ (ΠΑΝΤΟΣ ΕΙΔΟΥΣ):

1. Επωνυμία: -

Όνομα ιδρυτή: Τζανέτου Ι.

Έδρα: Αγ. Ελεούσης 3Α

Έτος καταγραφής: 1930

ΚΛΩΣΤΕΣ ΡΑΨΙΜΑΤΟΣ (ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟ):

1. Επωνυμία: -

Όνομα ιδρυτή: Σκουρολιάκος Α.

Έδρα: οδός Ιλισσού, Καλλιθέα

Έτος καταγραφής: 1939

2. Επωνυμία: -

Όνομα ιδρυτή: Λεβής Τζακ

Έδρα: Ματζαγκριωτάκη, Καλλιθέα

Έτος καταγραφής: 1939

ΚΟΥΦΩΜΑΤΑ (ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟ):

1. Επωνυμία: «ΨΑΛΤΗ» Α. Ε.

Όνομα ιδρυτή: Ψάλτης

Έδρα: Λεωφ. Συγγρού, πλησίον γέφυρας Ιλισσού

Έτος ίδρυσης: 1928-1929

ΚΤΕΝΙΑ (ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟ):

1. Επωνυμία: -

Όνομα ιδρυτή: Σαακχιάν & Χαιρεμπετιάν

Έδρα: Λεωφ. Θησέως, Καλλιθέα

Έτος καταγραφής: 1930

ΚΥΠΕΛΛΑ (ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΑ):

1. Επωνυμία: «ΑΝΑΤΟΛΗ» Α.Ε.

Όνομα ιδρυτή: -

Έδρα: Φιλαρέτου 94, Καλλιθέα

Έτος καταγραφής: 1939

2. Επωνυμία: «ΕΛΒΙΚΥ» Α.Ε.

Όνομα ιδρυτή: -

Έδρα: Ανδρομάχης 153, Καλλιθέα

Έτος καταγραφής: 1939

ΚΥΤΙΟΠΟΙΕΙΑ:

1. Επωνυμία: «ΚΑΡΥΔΗΣ Κ. Π.» Α.Ε.

Όνομα ιδρυτή: -

Έδρα: Ανακρέοντος 6, Καλλιθέα

Έτος καταγραφής: 1930/ 1939

2. Επωνυμία: -

Όνομα ιδρυτή: Τζουβάρας Παν.

Έδρα: Λεωφ. Θησέως 3, Καλλιθέα

Έτος καταγραφής: 1930

ΛΙΘΟΓΡΑΦΕΙΑ:

1. Επωνυμία: «ΚΑΡΥΔΗΣ Κ. Π.» Α.Ε.

Όνομα ιδρυτή: -

Έδρα: Ανακρέοντος 6, Καλλιθέα

Έτος καταγραφής: 1939

ΜΑΡΜΑΡΑ (ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟ):

1. Επωνυμία: -

Όνομα ιδρυτή: Μουστάκας Ι.

Έδρα: οδός Νικολαρά, Καλλιθέα

Έτος καταγραφής: 1939

ΜΑΡΜΑΡΑ ΣΧΙΣΤΑ (ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΑ):

1. Επωνυμία: -

Όνομα ιδρυτή: Σωτηρίου Α.

Έδρα: Τζιτζιφιές

Έτος καταγραφής: 1920-1921/ 1921-1922 / 1923-1926

ΜΕΛΑΝΗΣ (ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟ):

1. Επωνυμία: «Αφοί ΜΕΝΟΥΝΟΙ» Α. Ε.

Όνομα ιδρυτή: Αφοί Μενούνοι

Έδρα: περί το τέρμα της Λεωφ. Συγγρού (Δέλτα)

Έτος καταγραφής: 1928-1929

2. Επωνυμία: ΕΛΒΙΤΑ

Όνομα ιδρυτή: -

Έδρα: Θησέως 175

Έτος καταγραφής: 1939

3. Επωνυμία: -

Όνομα ιδρυτή: Σταμπούλης Η.

Έδρα: όπισθεν φυλακών Συγγρού

Έτος καταγραφής: 1921-1922

ΜΕΤΑΛΛΟΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ:

1. Επωνυμία: «ΕΛΜΕΤ» Α.Ε.

   Όνομα ιδρυτή: Γ. Κούτσελας & ΣΙΑ

   Έδρα: Λεωφ. Θησέως, Καλλιθέα

   Έτος καταγραφής: 1939

ΜΕΤΑΛΛΟΥΡΓΙΑΣ (ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟ):

1. Επωνυμία: -

   Όνομα ιδρυτή: Κυριακού Α.

   Έδρα: Θησέως 139, Καλλιθέα

   Έτος καταγραφής: 1939

ΜΕΤΑΞΩΤΑ (ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΑ):

1. Επωνυμία: -

   Όνομα ιδρυτή: Κουγιουμτζιαν - Ανανιάδης

   Έδρα: Λεωφ. Θησέως 29, Καλλιθέα

   Έτος καταγραφής: 1930

ΜΩΣΑΪΚΕΣ ΠΛΑΚΕΣ (ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟ):

1. Επωνυμία: -

   Όνομα ιδρυτή: Αφοί Αντωνακοπούλου

   Έδρα: οδός Χαροκόπου Καλλιθέας (πρώην Νικολαρά)

   Έτος καταγραφής: 1928-1929 / 1930

2. Επωνυμία: -

   Όνομα ιδρυτή: Βλαχόπουλος Α.

   Έδρα: Θησέως 135, Καλλιθέα

   Έτος καταγραφής: 1939

3. Επωνυμία: -

   Όνομα ιδρυτή: Βλαχόπουλος Ευαγγ.

   Έδρα: Λεωφ. Θησέως 182, Καλλιθέα

   Έτος καταγραφής: 1930

4. Επωνυμία: -

Όνομα ιδρυτή: Γιαγτατζίδης Β.

Έδρα: Λεωφ. Θησέως 168, Καλλιθέα

Έτος καταγραφής: 1930

5. Επωνυμία: -

Όνομα ιδρυτή: Ζαχαριάδης Ι.

Έδρα: Ματζαγκριωτάκη 23, Καλλιθέα

Έτος καταγραφής: 1939

6. Επωνυμία: -

Όνομα ιδρυτή: Καμπαλούρης Γ.

Έδρα: Παλαιά Σφαγεία

Έτος καταγραφής: 1930

7. Επωνυμία: -

Όνομα ιδρυτή: Καραγεώργας Γ.

Έδρα: Γ. Φιλάρετου 81, Καλλιθέα

Έτος καταγραφής: 1930

8. Επωνυμία: -

Όνομα ιδρυτή: Καραγιώργης Όρφ.

Έδρα: οδός Εσπερίδων, Καλλιθέα

Έτος καταγραφής: 1930

9. Επωνυμία: -

Όνομα ιδρυτή: Μάνος Α.

Έδρα: Θησέως 127, Καλλιθέα

Έτος καταγραφής: 1939

10. Επωνυμία: -

Όνομα ιδρυτή: Πουλιανίδης Ν.

Έδρα: Λεωφ. Θησέως 158, Καλλιθέα

Έτος καταγραφής: 1930

11. Επωνυμία: -

Όνομα ιδρυτή: Πρωτονοταρίου Εμ.

Έδρα: Δήμητρος 79, Καλλιθέα

Έτος καταγραφής: 1930

12. Επωνυμία: -

Όνομα ιδρυτή: Σπανός Γ.

Έδρα: λεωφ. Ποσειδώνος, Καλλιθέα

Έτος καταγραφής: 1930 / 1939

13. Επωνυμία: -

Όνομα ιδρυτή: Σταφυλάκης Ι.

Έδρα: α) Πριάμου 39, Καλλιθέα, β) Θησέως 112[α], Καλλιθέα

Έτος καταγραφής: 1939

ΝΗΜΑΤΟΥΡΓΕΙΑ:

1. Επωνυμία: «ΒΑΜΒΑΚΟΣ (Α.Ε. ΒΙΟΜΗΧ)»

Όνομα ιδρυτή: -

Έδρα: οδός Μεγίστης, Καλλιθέα

Έτος καταγραφής: 1930

2. Επωνυμία: Πειραϊκή Αν. Εταιρεία Επιχειρήσεων (πρώην Μ. Καψάνη)

Όνομα ιδρυτή: -

Έδρα: Αμφιτρίτης – Αρμονίας, Καλλιθέα

Έτος καταγραφής: 1920-1921/ 1921-1922/ 1923-1926 / 1930

3. Επωνυμία: -

Όνομα ιδρυτή: Καψάνης Μηνάς

Έδρα: Καλλιθέα

Έτος καταγραφής: 1920-1921

4. Επωνυμία: «ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ Ε.» Α.Ε.

Όνομα ιδρυτή: Παπαδόπουλος Ε.

Έδρα: Ανδρομάχης 173, Καλλιθέα

Έτος καταγραφής: 1939

ΞΥΛΟΥΡΓΙΑΣ (ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟ):

1. Επωνυμία: -

Όνομα ιδρυτή: Αλλοίμονος Λ. & Γ.

Έδρα: Θησέως 29, Καλλιθέα

Έτος καταγραφής: 1939

2. Επωνυμία: -

Όνομα ιδρυτή: Ασημακόπουλος Β. & Μαντζώρος Ι.

Έδρα: Αρτέμιδος 14, Καλλιθέα

Έτος καταγραφής: 1939

3. Επωνυμία: «ΣΑΡΙΔΗΣ» Α.Ε.
   Όνομα ιδρυτή: Σαρίδης
   Έδρα: Πολ. Επιστημών, Καλλιθέα
   Έτος καταγραφής: 1939
4. Επωνυμία: -
   Όνομα ιδρυτή: Αφοί Χατζηγεωργοπούλοι
   Έδρα: οδός Ιλισσού, Καλλιθέα
   Έτος καταγραφής: 1939

ΟΙΝΟΠΟΙΕΙΑ:

1. Επωνυμία: «ΚΑΜΠΑΣ (Α.Ε. Ανδρ. Π)
   Όνομα ιδρυτή: -
   Έδρα: Λεωφ. Θησέως 96, Καλλιθέα
   Έτος καταγραφής: 1930
2. Επωνυμία: -
   Όνομα ιδρυτή: Θεοφράστου Α.
   Έδρα: Θησέως 6, Καλλιθέα
   Έτος καταγραφής: 1939
3. Επωνυμία: -
   Όνομα ιδρυτή: Λιζάς Χ.
   Έδρα: Ιφιγενείας 51, Καλλιθέα
   Έτος καταγραφής: 1939
4. Επωνυμία: -
   Όνομα ιδρυτή: Παπαδημητρίου Δ. & Ι.
   Έδρα: στάση Παλαιά Σφαγεία, Καλλιθέα
   Έτος καταγραφής: 1939
5. Επωνυμία: Creta
   Όνομα ιδρυτή: Σκαράκης Ν.
   Έδρα: Παλαιά Σφαγεία, Καλλιθέα
   Έτος καταγραφής: 1939

ΟΞΟΠΟΙΕΙΑ:

1. Επωνυμία: -
   Όνομα ιδρυτή: Λιζάς Χ.

Έδρα: Ιφιγενείας 51, Καλλιθέα

Έτος καταγραφής 1939

2. Επωνυμία: -

Όνομα ιδρυτή: Μιχαήλ Α.

Έδρα: Λεωφ. Θησέως, Καλλιθέα

Έτος καταγραφής: 1939

3. Επωνυμία: -

Όνομα ιδρυτή: Νεαπολιτάκης Μ.

Έδρα: Παλαιά Σφαγεία, Καλλιθέα

Έτος καταγραφής: 1939

4. Επωνυμία: -

Όνομα ιδρυτή: Παπαδημητρίου Δ & Ι

Έδρα: Παλαιά Σφαγεία, Καλλιθέα

Έτος καταγραφής: 1939

ΟΡΕΙΧΑΛΚΟΥΡΓΕΙΑ:

1. Επωνυμία: «ΒΕΜΟΣ» Α.Ε.

Όνομα ιδρυτή: -

Έδρα: Λεωφ. Θησέως, Καλλιθέα

Έτος καταγραφής: 1939

2. Επωνυμία: -

Όνομα ιδρυτή: Ιωαννίδης Γ. & Αφοί

Έδρα: Θησέως 53, Καλλιθέα

Έτος καταγραφής: 1939

ΠΑΓΟΠΟΙΕΙΑΣ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΑ:

1. Επωνυμία: -

Όνομα ιδρυτή: Αγγελόπουλος Δ. Π. και ΣΙΑΣ

Έδρα: Τζιτζιφιές

Έτος καταγραφής: 1923-1926

2. Επωνυμία: -

Όνομα ιδρυτή: Τσιχλιάς – Τσονάκης & ΣΙΑ

Έδρα: Τζιτζιφιές

Έτος καταγραφής: 1930 / 1939

ΠΑΙΓΝΙΔΙΑ (ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟ):

1. Επωνυμία: -
   Όνομα ιδρυτή: Δέφνερ Όθων
   Έδρα: Αριστοτέλους 87, Καλλιθέα
   Έτος καταγραφής: 1930

ΠΑΓΩΤΑ (ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΑ):

1. Επωνυμία: «Κτήμα Τραχώνες» Α.Ε.
   Όνομα ιδρυτή: -
   Έδρα: Μεταξά – Φιλαρέτου, Καλλιθέα
   Έτος καταγραφής: 1939

ΠΑΝΤΟΥΦΛΟΠΟΙΕΙΑ:

1. Επωνυμία: -
   Όνομα ιδρυτή: Κοζατσάνης Χ.
   Έδρα: Φιλαρέτου 96, Καλλιθέα
   Έτος καταγραφής: 1939
2. Επωνυμία: -
   Όνομα ιδρυτή: Σοϊλεμεζίδης Η.
   Έδρα: Παλαιά Σφαγεία 240, Καλλιθέα
   Έτος καταγραφής: 1939

ΠΛΟΠΟΙΕΙΑ ΑΝΔΡΩΝ:

1. Επωνυμία: -
   Όνομα ιδρυτή: Μελίδης Α.
   Έδρα: Μεταξά 161, Καλλιθέα
   Έτος καταγραφής: 1939
2. Επωνυμία: -
   Όνομα ιδρυτή: Σταθόπουλος Ν. & Ασλανίδης Ιορδάνης
   Έδρα: Δήμητρος 79, Καλλιθέα
   Έτος καταγραφής: 1939

ΠΙΛΟΠΟΙΕΙΑ ΓΥΝΑΙΚΩΝ:

1. Επωνυμία: -

   Όνομα ιδρυτή: Ασλανίδου Βικ.

   Έδρα: Δήμητρος 79, Καλλιθέα

   Έτος καταγραφής: 1939

2. Επωνυμία:

   Όνομα ιδρυτή: Ευστρατιάδου Α.

   Έδρα: λεωφ. Θησέως 112, Καλλιθέα

   Έτος καταγραφής: 1930

3. Επωνυμία: -

   Όνομα ιδρυτή: Κοντουζόγλου Αφοί

   Έδρα: Μεταξά 153, Καλλιθέα

   Έτος καταγραφής: 1939

4. Επωνυμία: -

   Όνομα ιδρυτή: Μεϊμαρόγλου Β.

   Έδρα: Δήμητρος 77, Καλλιθέα

   Έτος καταγραφής: 1930

5. Επωνυμία: -

   Όνομα ιδρυτή: .Μπερτσιάδη Χ.

   Έδρα: Θησέως 110, Καλλιθέα

   Έτος καταγραφής: 1930

ΠΛΑΚΟΠΟΙΕΙΑ (ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΑ):

1. Επωνυμία: -

   Όνομα ιδρυτή: Καραγιώργας Γ.

   Έδρα: Φιλαρέτου 81, Καλλιθέα

   Έτος καταγραφής: 1939

ΠΛΑΣΤΙΚΑ ΕΙΔΗ (ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟ):

1. Επωνυμία: «ΠΛΑΣΤΙΚΩΝ & ΠΡΟΣΩΠΙΔΩΝ (Ελλην. Βιομ.)» Α.Ε.

   Όνομα ιδρυτή: -

   Έδρα: Αιγέως 40, Καλλιθέα

   Έτος καταγραφής: 1939

ΠΛΕΚΤΗΡΙΑ:

1. Επωνυμία: «ΓΛΑΡΟΣ» Α.Ε.
   Όνομα ιδρυτή: -
   Έδρα: Θησέως 29, Καλλιθέα
   Έτος καταγραφής: 1939

ΠΟΛΥΦΩΤΑ (ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΑ):

1. Επωνυμία: -
   Όνομα ιδρυτή: Κοντουζόγλου Γ.
   Έδρα: πλησίον ηλεκ. Σταθμού, Καλλιθέα
   Έτος καταγραφής: 1939

ΠΟΤΟΠΟΙΕΙΑ:

1. Επωνυμία: -
   Όνομα ιδρυτή: Θεοφράστου Α.
   Έδρα: Θησέως 6, Καλλιθέα
   Έτος καταγραφής: 1939
2. Επωνυμία: -
   Όνομα ιδρυτή: Λιζάς Χ.
   Έδρα: Ιφιγενείας 51, Καλλιθέας
   Έτος καταγραφής: 1939
3. Επωνυμία: -
   Όνομα ιδρυτή: Μαυρομάτης Λ. & Παυλίδης Κ.
   Έδρα: Μεταξά 167, Καλλιθέα
   Έτος καταγραφής: 1939
4. Επωνυμία: -
   Όνομα ιδρυτή: Παυλίδης Κ.
   Έδρα: Γ. Φιλάρετου 75, Καλλιθέα
   Έτος καταγραφής: 1930
5. Επωνυμία: -
   Όνομα ιδρυτή: Ποταμιανός Ν.
   Έδρα: Λεωφ. Θησέως 175, Καλλιθέα
   Έτος καταγραφής: 1930

6. Επωνυμία: -

   Όνομα ιδρυτή: Χούρσογλου Α. & Δίκογλου Κυρ.

   Έδρα: Λεωφ. Θησέως 151, Καλλιθέα

   Έτος καταγραφής: 1930

7. Επωνυμία: -

   Όνομα ιδρυτή: Ψάλτης Ι.

   Έδρα: Λεωφ. Θησέως 175, Καλλιθέα

   Έτος καταγραφής: 1930

ΠΡΟΣΟΨΙΑ (ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟ):

1. Επωνυμία: «ΑΚΕΣ» Αν. Κλωστοϋφαντουργική Εταιρεία Σύρου

   Όνομα ιδρυτή: -

   Έδρα: Σαπφούς 1, Καλλιθέα

   Έτος καταγραφής: 1930 / 1939

ΠΡΟΣΩΠΙΔΕΣ- ΑΝΤΙΑΣΦΥΞΙΟΓΟΝΟΙ (ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟ):

1. Επωνυμία: «ΕΚΑΠ» Εταιρεία Κατασκευής Αντιασφυξιογόνων Προσωπίδων Α.Ε.

   Όνομα ιδρυτή: -

   Έδρα: Μεγίστης- Ηρακλέους, Καλλιθέα

   Έτος καταγραφής: 1939

ΣΟΚΟΛΑΤΟΠΟΙΕΙΑ (ΕΡΓΟΣΤΑΙΑ):

1. Επωνυμία: «ΑΣΤΗΡ» Α.Ε.

   Όνομα ιδρυτή: Α. Κωνσταντινίδη

   Έδρα: Δήμητρος 79, Καλλιθέα

   Έτος καταγραφής: 1939

2. Επωνυμία: «ΙΡΙΣ» Α.Ε.

   Όνομα ιδρυτή: -

   Έδρα: Δήμητρος 77, Καλλιθέα

   Έτος καταγραφής: 1939

ΣΦΑΙΡΙΣΤΗΡΙΑ (ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟ):

1. Επωνυμία: -

   Όνομα ιδρυτή: Νομικός Εμμανουήλ

Έδρα: Θησέως 146

Έτος καταγραφής: 1939

ΣΩΛΗΝΑΡΙΑ (ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟ):

1. Επωνυμία: «Β.Ε.Σ.»

   Όνομα ιδρυτή: Σ. Χαμπίφ & ΣΙΑ

   Έδρα: Αργυρουπόλεως 13, Καλλιθέα

   Έτος καταγραφής: 1939

ΣΩΛΗΝΕΣ ΜΟΝΩΤΙΚΟΙ (ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟ):

1. Επωνυμία: -

   Όνομα ιδρυτή: Αιγείδης Ν. – Παπάζογλου Π. & Ι

   Έδρα: Μενελάου 103, Καλλιθέα

   Έτος καταγραφής: 1930

ΣΩΛΗΝΟΥΡΓΕΙΑ (ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟ):

1. Επωνυμία: «ΙΖΟΛΑ» Α.Ε.

   Όνομα ιδρυτή: Δράκος Π.

   Έδρα: Αιγαίου 40, Καλλιθέα

   Έτος καταγραφής: 1939

ΣΩΜΙΕΔΕΣ (ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟ):

1. Επωνυμία: -

   Όνομα ιδρυτή: Αφοί Χατζηγεωργόπουλοι

   Έδρα: οδόδ Ιλισσού, Καλλιθέα

   Έτος καταγραφής: 1939

ΤΑΙΝΙΕΣ ΓΡΑΦΟΜΗΧΑΝΗΣ (ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟ):

1. Επωνυμία: ΕΛΒΙΤΑ

   Όνομα ιδρυτή: -

   Έδρα: Θησέως 175, Καλλιθέα

   Έτος καταγραφής: 1939

ΤΑΠΗΤΕΣ (ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΑ):

1. Επωνυμία: -

   Όνομα ιδρυτή: Τσιμερής Α.

   Έδρα: Τζιτζιφιές

   Έτος καταγραφής: 1923-1926

ΤΡΟΧΙΟΔΡΟΜΟΙ:

1. Επωνυμία: «ΗΕΜ» Α.Ε.

   Όνομα ιδρυτή: -

   Έδρα: Λεωφ. Θησέως, Καλλιθέα

   Έτος καταγραφής: 1939

ΤΣΙΜΕΝΤΟΣΩΛΗΝΕΣ (ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟ):

1. Επωνυμία: -

   Όνομα ιδρυτή: Νικολαϊδης Δ.

   Έδρα: Λεωφ. Συγγρού, (στάση Τζίνη), Καλλιθέα

   Έτος καταγραφής: 1939

2. Επωνυμία: -

   Όνομα ιδρυτή: Σταμόπουλος Μ.

   Έδρα: Τζιτζιφιές

   Έτος καταγραφής: 1939

ΥΠΟΔΗΜΑΤΟΠΟΙΕΙΑ:

1. Επωνυμία: -

   Όνομα ιδρυτή: Μαροντάκης Μιχ.

   Έδρα: Καλλιθέα

   Έτος καταγραφής: 1923-1926

ΥΦΑΝΤΗΡΙΑ:

1. Επωνυμία: «ΚΑΛΛΙΘΕΑ»

   Όνομα ιδρυτή: β. Τσαλίκογλου

   Έδρα: Ακροπόλεως 12, Καλλιθέα

   Έτος καταγραφής: 1939

2. Επωνυμία: «ΛΥΓΙΝΟΣ & ΚΟΥΚΟΥΝΑΡΑΣ» Α.Ε.

Όνομα ιδρυτή: -

Έδρα: Μενελάου 97, Καλλιθέα

Έτος καταγραφής: 1939

ΥΦΑΝΤΟΥΡΓΕΙΑ:

1. Επωνυμία: «ΑΘΗΝΑΪΚΗ ΕΡΙΟΥΡΓΙΑ» Α.Ε.

   Όνομα ιδρυτή: -

   Έδρα: Αμφιτρίτης 76 / Εσπερίδων 116, Καλλιθέα

   Έτος καταγραφής: 1930 / 1939

2. Επωνυμία: «Α.Κ.Ε.Σ.» Α.Ε.

   Όνομα ιδρυτή: -

   Έδρα: Σαπφούς 1, Καλλιθέα

   Έτος καταγραφής: 1930 / 1939

3. Επωνυμία: «ΠΕΙΡΑΪΚΗ ΠΑΤΡΑΪΚΗ» Α.Ε.

   Όνομα ιδρυτή: -

   Έδρα: Ηρακλέους 91, Καλλιθέα

   Έτος καταγραφής: 1939

4. Επωνυμία: «Φοίβος»

   Όνομα ιδρυτή: Ν. Γιαννούσης &Αφοί Κλιάρα

   Έδρα: Ευριπίδου & Αιγέως, Καλλιθέα

   Έτος καταγραφής: 1923

ΥΦΑΝΤΟΥΡΓΕΙΑ (ΚΑΣΜΗΡΙΩΝ):

1. Επωνυμία: ΒΙΤΑΛ Α.Ε

   Όνομα ιδρυτή: Βιτάλ Ζ. Μ.

   Έδρα: Ευαγγελίστριας 30

   Έτος καταγραφής: 1934-1935

ΦΑΝΟΠΟΙΕΙΑ:

1. Επωνυμία: -

   Όνομα ιδρυτή: Μαζαρκης Νικ.

   Έδρα: Λεωφ. Θησέως 153, Καλλιθέα

   Έτος καταγραφής: 1930

2. Επωνυμία: -

Όνομα ιδρυτή: Μικέλη Βας.

Έδρα: Χαροκόπου – Καλλιθέα

Έτος καταγραφής: 1923-1926

3. Επωνυμία: -

Όνομα ιδρυτή: Μπαζίλης Μάρκος

Έδρα: Κλεοπάτρας 49, Καλλιθέα

Έτος καταγραφής: 1930

4. Επωνυμία: -

Όνομα ιδρυτή: Ρέρρα Αντωνία

Έδρα: Καλλιθέα

Έτος καταγραφής: 1923-1926

5. Επωνυμία: -

Όνομα ιδρυτή: Χαρτοφύλακας Ε.

Έδρα: Ανακρέοντος 70, Καλλιθέα

Έτος καταγραφής: 1930

6. Επωνυμία: -

Όνομα ιδρυτή: Χουλινάς Όμηρος

Έδρα: Αμαζώνων 75, Καλλιθέα

Έτος καταγραφής: 1930

ΦΕΡΕΤΡΟΠΟΙΕΙΑ:

1. Επωνυμία: -

Όνομα ιδρυτή: Καραμανώλη Ι.

Έδρα: Αγ. Ελεούσης 1Β

Έτος καταγραφής: 1928-1929

2. Επωνυμία: -

Όνομα ιδρυτή: Κρανάκης Γ.

Έδρα: Λεωφ. Θησέως 145

Έτος καταγραφής: 1930

ΧΗΜΙΚΑ ΠΡΟΪΟΝΤΑ:

1. Επωνυμία: «ΑΦΟΙ Σ. ΜΕΝΟΥΝΟΥ» Α.Ε.

Όνομα ιδρυτή: Αφοί Σ. Μενούνου

Έδρα: Λεωφ. Συγγρού 242, Καλλιθέα

Έτος καταγραφής: 1928-1929/ 1934-35 / 1939

ΧΡΩΜΑΤΑ ΑΝΙΛΙΝΗΣ (ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟ):

1. Επωνυμία: «ΒΙΟΧΡΩΜ» Α.Ε.

   Όνομα ιδρυτή: -

   Έδρα: Δημητρακοπούλου – Σωκράτους,Καλλιθέα

   Έτος καταγραφής: 1939

ΨΥΓΕΙΑ (ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΑ):

1. Επωνυμία: «ΠΑΠΑΪΩΑΝΝΟΥ ΑΦΟΙ» Α.Ε.

   Όνομα ιδρυτή: Αφοί Παπαϊωάννου

   Έδρα: όπισθεν Σιβιτανιδείου Σχολής, Καλλιθέα

   Έτος καταγραφής: 1939

ΨΥΓΕΙΑ ΗΛΕΚΤΡΙΚΑ (ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΑ):

1. Επωνυμία: -

   Όνομα ιδρυτή: Σώμογλου Σ. (Ελλάς)

   Έδρα: Αρτέμιδος 25, Καλλιθέα

   Έτος καταγραφής: 1939

4. Γ' ΠΕΡΙΟΔΟΣ (1940-1980)

4.1. ΣΥΝΟΠΤΙΚΗ ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ ΤΗΣ ΚΑΤΑΣΤΑΣΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑΣ – ΒΙΟΤΕΧΝΙΑΣ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

4.1.1. Περίοδος του Πολέμου και της Κατοχής

Μετά την έναρξη του Ελληνοϊταλικού Πολέμου την 28η Οκτωβρίου 1940 οι Ελληνικές Βιομηχανίες σταμάτησαν την λειτουργία τους σε ποσοστό 95%.[111] Η οικονομική δραστηριότητα της χώρας παρέλυσε και αυτό είχε άμεσες επιπτώσεις στην βιομηχανική και βιοτεχνική παραγωγή.[112] Η βιομηχανική παραγωγή το 1940 σημείωσε έντονη κάμψη σε όλους σχεδόν τους κλάδους που ασχολούνταν με την παραγωγή προϊόντων, που δεν εξυπηρετούσαν τις πολεμικές ανάγκες. Στους λίγους κλάδους που ασχολούνταν με την κάλυψη αυτών των αναγκών, η παραγωγή θα μπορούσαμε να πούμε ότι συνεχιζόταν κανονικά, όσο φυσικά το επέτρεπαν οι πολλές και σημαντικές δυσχέρειες, οι οποίες αναφέρονταν, στην έλλειψη μέσων για την μεταφορά πρώτων υλών και έτοιμων προϊόντων, αλλά και από πρώτες ύλες και καύσιμα, στην έλλειψη εργατικού δυναμικού, καθώς επίσης και στην μειωμένη ζήτηση βιομηχανικών προϊόντων. Επιπλέον η επικοινωνία με το εξωτερικό, και η εισαγωγή των απαραίτητων και βοηθητικών πρώτων υλών ήταν αδύνατη. Τέλος, οι βιομηχανικές επιχειρήσεις είχαν να αντιμετωπίσουν το πολύ σοβαρό ζήτημα της ηλεκτροδότησης. Ο έλεγχος της ηλεκτροδότησης από τους κατακτητές, επέτρεπε τη λειτουργία των βιομηχανιών που εξυπηρετούσαν τις ανάγκες των αρχών Κατοχής.[113]

4.1.2. Η Βιομηχανική και Βιοτεχνική Δραστηριότητα κατά την πρώτη μεταπολεμική περίοδο (1944-1974)

Στα πρώτα μεταπολεμικά χρόνια, η οικονομική πολιτική εστίαζε το ενδιαφέρον της στην καταπολέμηση της φτώχειας, στην αύξησης της παραγωγής, στη μείωση της υποαπασχόλησης, στην εξασφάλιση πόρων που θα βοηθούσαν στη διεύρυνση του παραγωγικού δυναμικού, στην νομισματική ισορροπία, στη μείωση της εξάρτησης από την

---

[111] Νικ. Σιδέρης, *Η Ελληνική Βιομηχανία, Βιομηχανική Παραγωγή και Αξία αυτής κατά τα έτη 1945-1946-1947 εν συγκρίσει προς το έτος 1939,* Αθήνα 1948. σ. 3

[112] Ο.π., σ.3

[113] Δημ. Στεργίου, *Η Ελληνική Πολεμική Οικονομία και Κατοχή, η Κόλαση πάνω στην γη,* Ειδική Έκδοση του Τύπου της Κυριακής,Η Οικονομία της Κατοχής, 27 Οκτωβρίου 2002.σ. 10-19

Αμερική, στην ανασυγκρότηση της κρατικής μηχανής και στην αξιοποίηση των εγχώριων παραγωγικών δυνατοτήτων.[114]

Τον Οκτώβριο του 1944, με την απελευθέρωση της Ελλάδας, η βιομηχανία βρισκόταν σε πλήρη αποτελμάτωση. Ακόμη και οι επιχειρήσεις που παρήγαγαν κατά τη διάρκεια του πολέμου προϊόντα που κάλυπταν τις πολεμικές ανάγκες, σταμάτησαν τη λειτουργία τους.[115] Η εξεύρεση κεφαλαίων που θα μπορούσαν να εξασφαλίσουν μια σημαντική και υγιή βιομηχανική ανάπτυξη δεν αποτελούσε την μόνη δυσχέρεια. Το σημαντικότερο πρόβλημα αναγόταν στο σχεδιασμό του προγράμματος πιστοδότησης και στο σωστό προσανατολισμό των επενδύσεων, όταν αυτές υπήρχαν.[116]

Η έναρξη της παραγωγής βιομηχανικών προϊόντων, απαιτούσε τον εφοδιασμό των επιχειρήσεων με πρώτες ύλες και εργατικό δυναμικό. Οι ευοίωνες προβλέψεις σχετικά με τον εφοδιασμό, γέννησαν ελπίδες για άμεση έναρξη της παραγωγής, έστω και αν αυτή ήταν αρχικά πολύ περιορισμένη. Οι περισσότερες βιομηχανικές εγκαταστάσεις είχαν υποστεί μικρής έκτασης ζημιές, οι οποίες προέρχονταν κυρίως από την κακή συντήρηση των μηχανημάτων κατά την λειτουργία τους από τους κατακτητές, αλλά και από βομβαρδισμούς και άλλες πολεμικές αιτίες. Μεγάλες καταστροφές, είχε υποστεί ένας μικρός αριθμός επιχειρήσεων, από τις οποίες οι Αρχές Κατοχής είχαν αφαιρέσει πολλά μηχανήματα. Το επαναστατικό κίνημα του Δεκεμβρίου 1944, σταμάτησε κάθε προσπάθεια και προετοιμασία για έναρξη βιομηχανικής παραγωγής, κυρίως δε έπληξε τις περιοχές του Πειραιά και της Αθήνας.[117]

Οι πρώτες προσπάθειες έναρξης της βιομηχανικής δραστηριότητας, πραγματοποιήθηκαν στα μέσα Απριλίου 1945. Τότε ένα μικρός αριθμός εργοστασίων ξεκίνησε την παραγωγή των πρώτων, μετά τον πόλεμο, προϊόντων. Η παραγωγική διαδικασία επιβραδύνθηκε λόγω των πολλών και σοβαρών εμποδίων, τα κυριότερα από τα οποία ήταν: η έλλειψη μέσων μεταφοράς των πρώτων υλών από τα κέντρα παραγωγής στις βιομηχανικές μονάδες, ο περιορισμένος όγκος εισαγωγής πρώτων υλών, η καθυστέρηση στη μεταφορά τους λόγω της καταστροφής των συγκοινωνιακών γραμμών, τα προβλήματα στις σχέσεις εργαζομένων και εργοδοτών ως προς των διακανονισμό των ημερομισθίων, οι απεργίες των

---

[114] Τ. Γιαννίτσης, *Η Ελληνική Βιομηχανία, Ανάπτυξη και Κρίση,* Έκδοση Gutenberg, Αθήνα 1988.σ.13

[115] Νικ. Σιδέρης, ό.π. (σημ. 111), σ. 3

[116] *Εξελίξεις και Προβλήματα της Ελληνικής Βιομηχανίας,* τόμος Α': Βαμβακουργία, Έκδοση: Εθνική Τράπεζα Ελλάδος και Αθηνών- Διεύθυνση Βιομηχανικής Πίστεως, Αθήνα, Ιούνιος 1957,σ. 7-8

[117] Ό.π., σ.3-4

εργαζομένων, η αστάθεια του ελληνικού νομίσματος κ.τ.λ. Ο εφοδιασμός της χώρας, σε πρώτες ύλες και καύσιμα, από το εξωτερικό βελτιώθηκε στο τέλος του 1945.

Τα επόμενα έτη, η δραχμή ακολούθησε σταθεροποιητική πορεία, οι ζημιές στις περισσότερες βιομηχανικές εγκαταστάσεις αποκαταστάθηκαν και νέα μηχανήματα αντικατέστησαν τα κατεστραμμένα. Η ζήτηση βιομηχανικών προϊόντων αυξήθηκε, όπως και οι εισαγωγές πρώτων υλών.[118] Οι βιομηχανικές επιχειρήσεις της μεταπολεμικής περιόδου ακολουθώντας έναν βραδύ αλλά σταθερό ρυθμό, έφτασαν τις αποδόσεις της προπολεμικής περιόδου.[119]

Στη περίοδο 1944-1947, οι βιομηχανίες που αύξησαν την παραγωγή τους ήταν οι σιδηροβιομηχανίες, οι βιομηχανίες παραγωγής γεωργικών μηχανημάτων (αρότρων), οι βιομηχανίες χαλκού ή ορείχαλκου, οι βιομηχανίες χρηματοκιβωτίων και πλαστιγγών, οι βιομηχανίες ηλεκτρικών κινητήρων, οι κλωστοϋφαντουργίες και πιο συγκεκριμένα βιομηχανίες βαμβακερών υφασμάτων, τεχνητού μεταξιού (με διπλασιασμό της παραγωγής σε σχέση με πριν το πόλεμο), κλωστικών και ζέρσεϊ, οι βιομηχανίες πάγου και χαλβά, οι φαρμακοβιομηχανίες, οι βιομηχανίες καπνού, οι βιομηχανίες ηλεκτρισμού. Οι βιομηχανικοί κλάδοι και υποκλάδοι που δεν αναφέρθηκαν πιο πάνω, σημείωσαν μείωση έναντι της προπολεμικής τους απόδοσης. Επιπλέον την ίδια περίοδο σημειώθηκε σημαντική μείωση στις εισαγωγές βιομηχανικών προϊόντων, αλλά και στις εξαγωγές των εγχώριων προϊόντων (κυρίως το 1945-1946).[120]

Οι σημαντικές απώλειες σε ανθρώπινο δυναμικό, η χαμηλή παραγωγικότητα του αγροτικού και βιομηχανικού τομέα, οι περιορισμένες ελληνικές εξαγωγές, καθώς και ο πληθωρισμός που δημιουργήθηκε από την περιορισμένη παραγωγή και τις υπέρογκες δαπάνες, συνέθεταν το τραγικό πλάνο της Ελληνικής οικονομίας την περίοδο 1948-1954. Η όποια βοήθεια, που προέρχονταν από το εξωτερικό, χρησιμοποιήθηκε για την κάλυψη των υπέρογκων ελλειμμάτων του προϋπολογισμού (από δάνεια που σύναψε η χώρα μας κατά την κατοχική περίοδο) και για την κάλυψη των υψηλών στρατιωτικών δαπανών και των δαπανών για τους πρόσφυγες. Ο υψηλός πληθωρισμός και τα αποτελέσματα του πολέμου, όπως ήταν αναμενόμενο έπληξαν κυρίως τα μεσαία και κατώτερα στρώματα. Στα τέλη του 1949, εκδηλώθηκαν στην Ελλάδα μια σειρά απεργιακών κινητοποιήσεων από εργαζομένους.[121]

---

[118] *Η Ελληνική Βιομηχανία κατά το έτος 1948*, Έκδοση:Σύνδεσμος Ελλήνων Βιομηχάνων, Αθήνα 1949, σ. 9

[119] Νικ Σιδέρης, ό.π. (σημ. 111), σ.5-6

[120] Ό.π., σ.5-6

[121] Σπ. Λιναρδάτου, *Από τον εμφύλιο στην Χούντα* Τόμος Α':1949-1952, Έκδοση: Παπαζήση, Αθήνα 1977, σ.20-22

Ανεξάρτητα από το ποιοι ήταν οι υπεύθυνοι για την καθυστέρηση της οικονομικής ανάπτυξης, τα πρώτα δείγματα βασικής ανάπτυξης της ελληνικής βιομηχανίας και βιοτεχνίας, δόθηκαν μετά το 1947 και ιδιαίτερα μετά το 1950.[122]

Την περίοδο 1948-1950 ορισμένοι βιομηχανικοί κλάδοι σημείωσαν σημαντική αύξηση της παραγωγής, ενώ οι περισσότεροι από αυτούς υπολειτουργούσαν λόγω των μειωμένων επενδύσεων και επιδοτήσεων, της έλλειψης πρώτων υλών, της παρεμβατικής πολιτικής του κράτους, της αδυναμίας αντιμετώπισης των εισαγόμενων ανταγωνιστικών προϊόντων, της μειωμένης κυκλοφορίας προϊόντων που οφείλονταν στην ανασφάλεια που δημιούργησε η εμπόλεμη κατάσταση, των μειωμένων εξαγωγικών δυνατοτήτων της χώρας μας κ.ά.[123] Ουσιαστική επιτάχυνση του ρυθμού ανάπτυξης των βιομηχανιών παρατηρήθηκε μετά το 1950, όταν το επίπεδο της παραγωγής ξεπέρασε για πρώτη φορά τα προπολεμικά επίπεδα, χωρίς αυτό να σημαίνει ότι είχαν ξεπεραστεί όλα τα προβλήματα του βιομηχανικού και βιοτεχνικού τομέα. Η ανάπτυξη των επιχειρήσεων αυτή την περίοδο στηρίχτηκε κυρίως στην χρηματοδότηση από ξένες αποταμιεύσεις και κυρίως στα αποκαλούμενα Προγράμματα Αμερικανικής Βοήθειας. Οι περισσότερες δημόσιες και ιδιωτικές επιχειρήσεις αναγκάστηκαν να συνάψουν δάνεια από την Τράπεζα της Ελλάδας, για να αντιμετωπίσουν τις άμεσες ανάγκες τους σε κυκλοφοριακό κεφαλαίο[124].

Η ανάπτυξη του βιομηχανικού τομέα συνεχίστηκε μέχρι το 1952 όπου και πραγματοποιήθηκε[125]για πρώτη φορά κατά την μεταπολεμική περίοδο, κάμψη. Η κάμψη της ελληνικής βιομηχανίας, κινήθηκε στα πλαίσια της γενικότερης οικονομικής κατάστασης της χώρας, που οφειλόταν στην ανεπαρκή αξιοποίηση των πλουτοπαραγωγικών πηγών της χώρας. Η εργατική τάξη πλήχθηκε σημαντικά, και σύμφωνα με στοιχεία που δόθηκαν από τις εργατικές οργανώσεις, πραγματοποιήθηκαν πολλές απολύσεις εργατοϋπαλλήλων από διάφορες επιχειρήσεις και κυρίως από βιομηχανικές.[126]

Η εφαρμογή του φιλελεύθερου οικονομικού προγράμματος από την Κυβέρνηση Συναγερμού του 1953 αποτέλεσε την αφετηρία της οικονομικής ανάπτυξης της χώρας μας. Η

---

[122] Θ.Παπαηλίας, *Ελληνική Οικονομία, 1948-1995, Μύθοι και Πραγματικότητα,* Έκδοση: Αγροτική Τράπεζα Ελλάδος, Αθήνα 1996, σ. 121

[123] *Η Ελληνική Βιομηχανία κατά το έτος 1948*, ό.π. (σημ. 117) , σ. 9-11

[124] Γιαν. Παπαντωνίου, *Διανομή του Εισοδήματος και Συσσώρευση του Κεφαλαίου, Η Ελληνική Εκβιομηχάνιση 1958-1973,* Έκδοση: Παπαζήση Α.Ε.Β.Ε., Αθήνα 1979, σ.22.

[125] *Η Ελληνική Βιομηχανία κατά το έτος 1954-1955*, Έκδοση:Σύνδεσμος Ελλήνων Βιομηχάνων, Αθήνα 1956, σ.35

[126] Σπ. Λιναρδάτου, τόμος Β':1952-1955, ό.π. (σημ. 121), σ. 56

οικονομική πολιτική που ακολουθήθηκε από την Κυβέρνηση, αποκατέστησε την οικονομική σταθερότητα και οδήγησε στην απελευθέρωση των εισαγωγών και του εμπορίου.[127] Σημαντική ήταν η αύξηση των κρατικών επενδύσεων, που ξεκίνησε αυτή την περίοδο στα πλαίσια δημιουργίας της κατάλληλης υποδομής που θα οδηγούσε σε οικονομική ανάπτυξη. Η κρατική αυτή προσπάθεια δεν βρήκε την ανταπόκριση των ιδιωτικών φορέων, οι οποίοι δεν φαίνονταν αποφασισμένοι να αναλάβουν μακροχρόνιες δεσμεύσεις σε μορφή κυρίως τραπεζικών δανείων. Επιπλέον, ούτε οι φορείς του ξένου κεφαλαίου δεν έδειχναν ενδιαφέρον για επενδύσεις στην ελληνική οικονομία. Αυτή η κατάστάση συνεχίστηκε μέχρι και τις αρχές της δεκαετίας του 1960. [128]

Τα επόμενα πέντε χρόνια (1953-1958)[129], η ελληνική βιομηχανία συνέχισε την αναπτυξιακή της πορεία, άλλοτε με αύξοντα και άλλοτε με φθίνοντα ρυθμό. Αξίζει να σημειωθεί ότι για πρώτη φορά η παραγωγικότητα των ελληνικών βιομηχανιών άγγιξε και ξεπέρασε το διπλάσιο της προπολεμικής απόδοσης, το 1957.[130]

Τέλος αξιοσημείωτο ήταν το γεγονός ότι οι περισσότερες ελληνικές βιομηχανίες αυτής της περιόδου ήταν εγκατεστημένες στην περιοχή του λεκανοπεδίου της Αττικής, λόγω των πλεονεκτημάτων που απολάμβαναν (καλύτερο συγκοινωνιακό δίκτυο, ευκολία προμήθειας πρώτων υλών, μεγαλύτερη αγορά κατανάλωσης και εργασίας, απαλλαγή από τοπική φορολογία, μικρότερο κόστος διακίνησης κ.ά.)[131]

Ο βιομηχανικός τομέας άρχισε να σημειώνει σημαντική ανάπτυξη από το 1958. Η κυβερνητική πολιτική, από τις αρχές της δεκαετίας του 1950, στηρίζονταν κατά κύριο λόγο στις κρατικές επενδύσεις, οι οποίες απέφεραν μακροχρόνια αποτελέσματα. Κατά την εξαετία 1958-1963, πραγματοποιήθηκαν (ή βελτιώθηκαν) μια σειρά από δημόσια έργα. Κατασκευάστηκε το θερμοηλεκτρικό εργοστάσιο της ΔΕΗ στην Πτολεμαΐδα, το οποίο ενισχύει το βιομηχανικό δυναμικό της χώρας. Στόχος της κυβερνητικής πολιτικής, ήταν η επίτευξη οικονομικής σταθερότητας και μέσω αυτής η σύνδεση της Ελλάδας με την ΕΟΚ, η οποία και ολοκληρώθηκε τον Νοέμβριο του 1962. Ο περιορισμένος, όμως, βαθμός κοινωνικής ευαισθησίας της οικονομικής πολιτικής, οδήγησε- παρά την οικονομική άνοδο-

---

[127] Αν. Λώζος, ό.π. (σημ 81), σ.127

[128] Γιαν. Γιανουλόπουλος, *Ο μεταπολεμικός κόσμος, Ελληνική και Ευρωπαϊκή Ιστορία(1945-1963)*, Έκδοση: Παπαζήση, Αθήνα 1992 σ. 367-368

[129] *Η Ελληνική Βιομηχανία κατά το έτος 1954-1955*, ό.π., (σημ. 124), σ.31-33

[130] *Η Ελληνική Βιομηχανία κατά το έτος 1960*, Έκδοση:Σύνδεσμος Ελλήνων Βιομηχάνων, Αθήνα 1961, σ. 17

[131] Νικ. Σιδέρης- Π. Φλώρος, *Η Βιομηχανία της Περιοχής Αθηνών-Πειραιώς κατά τα έτη 1955-1957* Έκδοση: Οικονομική Βιβλιοθήκη Εμπορικού και Βιομηχανικού Επιμελητηρίου Αθηνών, Αθήνα, 1958, σ.21-22.

σε αύξηση του επιπέδου της ανεργίας, σε άνιση κατανομή του εθνικού εισοδήματος, στην μετεγκατάσταση πολλών υποαπασχολούμενων στον αγροτικό τομέα σε μεγάλα αστικά κέντρα, καθώς και στην μετανάστευση του 7% του πληθυσμού της Ελλάδας προς το εξωτερικό (την περίοδο 1955-1964). [132]

Ωστόσο, κάποιες από τις αρνητικές πτυχές των οικονομικών εξελίξεων, λειτούργησαν ευεργετικά για τον βιομηχανικό τομέα της χώρας. Οι γενικότερες οικονομικές συγκυρίες που επικράτησαν την περίοδο 1958-1973, πρόσφεραν το κατάλληλο έδαφος για την εκβιομηχάνιση της ελληνικής οικονομίας. Η σταθερότητα των τιμών που σημειώθηκε την περίοδο 1958-1972[133], καθώς επίσης η μεγέθυνση της αγορά, η αστυφιλία και η υπερβολική προστασία από το κράτος, κυρίως κατά την περίοδο 1963-1973, θέτουν τις βάσεις για μια ουσιώδη βιομηχανική ανάπτυξη.[134] Χαρακτηριστικό της μεγάλης συγκέντρωσης του πληθυσμού και των βιομηχανικών δραστηριοτήτων στα αστικά κέντρα, ήταν το γεγονός ότι το 1963 το 50% περίπου των εργαζομένων στον βιομηχανικό τομέα απασχολούνταν στην περιφέρεια των νομών Αττικής και Πειραιά.[135]

Η απόδοσης της βιομηχανικής παραγωγής ξεπέρασε την διετία 1958-1960 το διπλάσιο της προπολεμικής. Σε αυτό συνετέλεσαν κυρίως οι κλάδοι των οικοδομικών προϊόντων, της παραγωγής ηλεκτρισμού, των ειδών διατροφής, της κλωστοϋφαντουργίας και οι χημικές βιομηχανίες.[136]. Για πρώτη φορά στην μεταπολεμική ιστορία της βιομηχανικής παραγωγής, παρατηρήθηκε μείωση της παραγωγής ηλεκτρικής ενέργειας. Αυτό συνέβη γιατί η Δημόσια Επιχείρηση Ηλεκτρισμού(ΔΕΗ), με δικά της εργοστάσια παραγωγής ηλεκτρικού ρεύματος, τροφοδότησε τους πελάτες της στο Κέντρο.[137]

Τα δύο επόμενα έτη και κυρίως το 1962, παρατηρήθηκε μια μικρή ανάσχεση του αυξητικού ρυθμού της βιομηχανικής παραγωγής. Σε αυτό συνηγόρησαν δύο κυρίως λόγοι. Ο πρώτος και σημαντικότερος λόγος αφορούσε την αύξηση των καταθέσεων στις τράπεζες. Η ανάσχεση των οικονομικών δραστηριοτήτων που παρατηρήθηκε την περίοδο εκείνη, έστρεψε τους πολίτες προς την αποταμίευση. Οι ιδιωτικές καταθέσεις στις εμπορικές τράπεζες, την

---

[132] Γιαν. Γιανουλόπουλος, ό.π. (σημ. 128), σ. 369-370

[133] Γιαν. Παπαντωνίου, ό.π. (σημ. 124), σ.22.

[134]Πανελλαδική έρευνα στις βιομηχανικές Επιχειρήσεις, Κύρια Χαρακτηριστικά της Ελληνικής Βιομηχανίας, Έκδοση Ελληνικό Κέντρο Παραγωγικότητας, Αθήνα,1993, σ. 17

[135]Χ. Κώττη, Βιομηχανική Αποκέντρωσις και Περιφερειακή Ανάπτυξις, Έκδοση: Ινστιτούτο οικονομικών και Βιομηχανικών Ερευνών, Αθήνα, 1980, σ. 57

[136] *Η Ελληνική Βιομηχανία κατά το έτος 1960*, Έκδοση:Σύνδεσμος Ελλήνων Βιομηχάνων, Αθήνα 1961, σ. 17

[137] Ό.π., σ.20

περίοδο 1959-1962 αυξήθηκαν, με συνέπεια τον περιορισμό των καταναλωτικών δαπανών. Ο δεύτερος βασικός λόγος αναφερόταν στο Φόρο Κύκλου Εργασιών, που επιβλήθηκε στα παραγόμενα προϊόντα. [138]

Την περίοδο 1963-1969 η βιομηχανική παραγωγή ακολούθησε μια αναπτυξιακή πορεία. Το 1963, οι περισσότεροι κλάδοι παραγωγής σημείωσαν αυξητικές τάσεις και το ποσοστό των εξαγωγών βιομηχανικών προϊόντων παρουσιαζόταν υψηλότερο σε σχέση με τα προηγούμενα έτη. Αυτό έγκειται κυρίως στις εξαγωγικές δραστηριότητες του κλάδου του καπνού[139]. Όσον αφορά την βιοτεχνική παραγωγή της περιόδου, κατά την απογραφή των βιοτεχνιών και βιομηχανιών του τομέα της μεταποίησης το 1963 από την Εθνική Στατιστική Υπηρεσία, παρατηρήθηκε ότι ο συντριπτικός αριθμός των επιχειρήσεων (87,9%) που λειτουργούσαν εκείνη την περίοδο στην Ελλάδα απασχολούσαν μέχρι πέντε άτομα. [140] Αλλά το 1963, παρατηρήθηκε μια πολύ σημαντική αύξηση των χρηματοδοτήσεων στον βιοτεχνικό τομέα. Από τη χρηματοδότηση 1,8% επί του συνόλου του τομέα της μεταποίησης που λάμβανε ο βιοτεχνικός τομέας το 1954, έφτασε το 1963 στο 11%. Η βελτίωση του ποσοστού της χρηματοδότησης μπορεί να φαινόταν εντυπωσιακή, αλλά σε καμιά περίπτωση δεν μπορούσε να συγκριθεί με αυτή του βιομηχανικού τομέα, ο οποίος λάμβανε όλο το υπόλοιπο ποσοστό (λαμβάνοντας υπόψη μας και τις διαστάσεις του βιοτεχνικού τομέα).[141]

Το επόμενο έτος, 1964, η παραγωγική δραστηριότητα της ελληνικής βιομηχανίας κινήθηκε σε πολύ υψηλά επίπεδα. Από το 1963 είχε παρατηρηθεί μια σαφής αύξηση των επενδύσεων στον βιομηχανικό τομέα, η οποία κατά το 1964 εδραιώθηκε. Πρέπει να τονίσουμε πως αύξηση των επενδύσεων σημειώθηκε κατά κύριο λόγο στις ιδιωτικές επιχειρήσεις και όχι στις δημόσιες. Οι φορείς της βιομηχανίας που τόσο είχαν κατηγορηθεί για έλλειψη επιχειρηματικών πρωτοβουλιών, που θα οδηγούσαν στον εκσυγχρονισμό και την επέκταση των παραγωγικών τους μονάδων, φαίνεται να δραστηριοποιούνται έντονα το 1964.[142] Το 1965, η απόδοση της ελληνικής βιομηχανίας αυξήθηκε κατά περίπου 7,5% σε σχέση με το προηγούμενο έτος. Η μείωση του ρυθμού αύξησης της παραγωγικότητας του βιομηχανικού τομέα, οφειλόταν κυρίως σε δυσχέρειες που παρουσιάστηκαν στην πορεία της

---

[138] *Η Ελληνική Βιομηχανία κατά το έτος 1962*, Έκδοση:Σύνδεσμος Ελλήνων Βιομηχάνων, Αθήνα 1963, σ.38-40.

[139] *Η Ελληνική Βιομηχανία κατά το έτος 1963*, Έκδοση:Σύνδεσμος Ελλήνων Βιομηχάνων, Αθήνα 1964, σ .31

[140] Π. Μπόκοβος, *Η Βιοτεχνία εις την Περιοχήν Θεσσαλονίκης κατά την Δεκαετίαν 1957-1966*, (Διδακτορική Διατριβή), Θεσσαλονίκη, 1969, σ.35

[141] *Προβλήματα της Βιοτεχνίας εν Ελλάδι- Προτινόμεναι Λύσεις*, Έκδοση: Ελληνικό Κέντρο Παραγωγικότητας, Αθήνα 1965, σ. 83-85

[142] *Η Ελληνική Βιομηχανία κατά το έτος 1964*, Έκδοση:Σύνδεσμος Ελλήνων Βιομηχάνων, Αθήνα 1965, σ. 25

ελληνικής οικονομίας, λόγω της πολιτικής αστάθειας. Η εμπιστοσύνη των αποταμιευτών προς το εθνικό νόμισμα κλονίστηκε σοβαρά και παρατηρήθηκε σημαντική μείωση των καταθέσεων στις εμπορικές τράπεζες. Η πορεία της οικονομίας επηρεάστηκε όπως ήταν φυσικό και στον βιομηχανικό τομέα. Οι περιορισμένες επενδύσεις και η μείωση των εξαγωγών ήταν τα δυο κύρια στοιχεία που χαρακτήριζαν την ελληνική βιομηχανία του 1965.[143]

Την κρίση του 1965, που επηρέασε όλους τους τομείς της οικονομίας, συμπεριλαμβανομένου και αυτού της βιομηχανίας, διαδέχθηκε μια σημαντική χρονιά ανάκαμψης. Το 1966, η εμπιστοσύνη των αποταμιευτών στο εθνικό νόμισμα αποκαταστάθηκε και οι καταθέσεις στις τράπεζες υπερδιπλασιάστηκαν σε σχέση με το προηγούμενο έτος. Σημαντική εξέλιξη κατά το 1966 ήταν η ανακοπή του μεταναστευτικού ρεύματος, το οποίο και μειώθηκε κατά 25% σε σχέση με το 1965. Σε αυτό συνέβαλε και η συνεχώς αναπτυσσόμενη ελληνική βιομηχανία και οι αυξήσεις που σημειώθηκαν στην αμοιβή της εργασίας.[144]

Σαφής επιβράδυνση του αυξητικού ρυθμού της βιομηχανικής παραγωγής, σημειώθηκε το 1967. Αλλά και η εξέλιξη των άλλων τομέων της εθνικής οικονομίας δεν διέγραφαν καλύτερη πορεία. Παρατηρήθηκε επιβράδυνση του ρυθμού αύξησης του εθνικού εισοδήματος, της ζήτησης καταναλωτικών αγαθών καθώς και των συνολικών επενδύσεων παγίου κεφαλαίου. Επιπλέον στο σύνολο τους οι εισαγωγές, παρουσίαζαν άνοδο, αλλά σε πολύ μικρότερο ποσοστό, έναντι του προηγούμενου έτους.[145]

Το 1968, παρατηρήθηκε μια σημαντική ενίσχυση της ανοδικής πορείας της βιομηχανικής παραγωγής. Παρόμοια εξέλιξη με το βιομηχανικό τομέα, σημειώθηκε και στην παραγωγική δραστηριότητα όλης της οικονομικής διαδικασίας. Τέλος, σημαντικότατη πρόοδο σημείωσαν το 1968 οι εξαγωγές, των κυρίως βιομηχανικών προϊόντων και των ειδών χειροτεχνίας, των προϊόντων διυλίσεως πετρελαίου, των ημι-κατεργασμένων βιομηχανικών προϊόντων και των επεξεργασμένων τροφίμων.[146]

Η αύξηση των επιπέδων της βιομηχανικής παραγωγής που είχε σημειωθεί τα τελευταία χρόνια, ήταν αποτέλεσμα της κατανόησης της ζωτικής σημασίας του ρόλου της βιομηχανίας, στην οικονομική ανάπτυξη της χώρας. Χαρακτηριστική ήταν η βιομηχανική πολιτική που είχε εφαρμοστεί τα τελευταία έτη και προσανατολίζονταν κυρίως στην αύξηση

---

[143] *Η Ελληνική Βιομηχανία κατά το έτος 1966*, Έκδοση:Σύνδεσμος Ελλήνων Βιομηχάνων, Αθήνα 1967, σ. 13

[144] Ό.π., σ.14-15

[145] *Η Ελληνική Βιομηχανία κατά το έτος 1967*, Έκδοση:Σύνδεσμος Ελλήνων Βιομηχάνων, Αθήνα 1968, σ.55-58

[146] *Η Ελληνική Βιομηχανία κατά το έτος 1968*, Έκδοση:Σύνδεσμος Ελλήνων Βιομηχάνων, Αθήνα 1969, σ.55-59

των επενδύσεων του βιομηχανικού τομέα. Το 1968, η βιομηχανική πολιτική κατευθύνθηκε προς την απλοποίηση των κανόνων της χρηματοδότησης, αλλά και προς την εφαρμογή των βασικών κινήτρων(που είχαν θεσπιστεί νομικά το 1967) προώθησης των βιομηχανικών επενδύσεων. [147]

Ο ρυθμός της βιομηχανικής απόδοσης επιταχύνθηκε σημαντικά το 1969. Αύξηση σημείωσε και ο τομέας εξαγωγών βιομηχανικών προϊόντων και οφείλονταν κυρίως στην ίδρυση νέων εξαγωγικών βιομηχανιών. Η βιομηχανική πολιτική του 1969 προσανατολίστηκε κυρίως στην συνέχιση της έντονης προώθησης των εξαγωγών βιομηχανικών προϊόντων, μέσω φοροαπαλλαγών και μείωσης των επιτοκίων. Επίσης, με την έκδοση του Ν.Δ. 226/69 «περί διασφαλίσεως ίσων όρων ανταγωνισμού», καταβλήθηκαν προσπάθειες προστασίας των εγχώριων βιομηχανικών προϊόντων έναντι των εισαγομένων υποκατάστατων. [148]

Επιπλέον, αν και μεταπολεμικά είχε παρατηρηθεί μια ροπή για συγκεντρωτική οργάνωση της παραγωγικής δραστηριότητας μέσω συγχωνεύσεων, συνεργασιών κ.ά. μικρών βιοτεχνιών και βιομηχανιών σε εθνικό και διεθνές επίπεδο, οι βιοτεχνικές επιχειρήσεις (απασχολούσαν από 3-49 άτομα) εμφάνιζαν αξιοσημείωτη σταθερότητα.[149] Το 1969 οι βιοτεχνικές επιχειρήσεις αποτελούσαν το 27% του συνόλου των επιχειρήσεων του τομέα της μεταποίησης, με μεγαλύτερο αριθμό συγκέντρωσης αυτών στην Περιφέρεια της Πρωτεύουσας. Η μεταποίηση μέχρι και αυτή την περίοδο κυριαρχούνταν από μικρά εργαστήρια (επιχειρήσεις που απασχολούσαν από 0-3 άτομα).[150]

Με την είσοδο της νέας δεκαετίας του 1970 και κυρίως μετά το 1973, η ελληνική βιομηχανία, έχοντας διανύσει είκοσι χρόνια συνεχούς ανάπτυξης, πέρασε σε μια νέα φάση βαθιάς κρίσης. Στην περίοδο της κρίσης η βιομηχανία έχασε την ηγετική θέση που είχε ως τώρα στην προώθηση της οικονομίας. Παρά τους αναπτυξιακούς ρυθμούς που ακολούθησε ο βιομηχανικός τομέας την προηγούμενη δεκαετία, η ελληνική οικονομία και κοινωνία διατήρησε κάποιες ιδιομορφίες που δεν της επέτρεψαν να προσεγγίσει ουσιαστικά τα ευρωπαϊκά βιομηχανικά πρότυπα. Μεταξύ αυτών επισημαίνονται, το μικρό μέγεθος των επιχειρήσεων και της εγχώριας αγοράς, η συνεχιζόμενη εξάρτηση των ελληνικών προϊόντων από τις εισαγωγές ξένων καθώς και η εμμονή στις «παραδοσιακές» παραγωγικές

---

[147] Ό.π., σ.63

[148] Ό. π., σ. 81-82

[149] Γκ. Γκιώνης *Βιοτεχνική Ανάπτυξις: Ε΄ Σεμινάριον Οικονομικής Αναπτύξεως,* Έκδοση: Κέντρο Βιοτεχνικής Ανάπτυξης, Αθήνα Ιούνιος 1972, σ. 6-8

[150] *Συνοπτική Περιγραφή Δεδομένων Βάσεως Δια την Ελληνικήν Μεταποίησιν,* Έκδοση: Κέντρο Βιοτεχνικής Ανάπτυξης, Αθήνα 1974, σ.5-7

δραστηριότητες σε βάρος των νέων και πιο εξελιγμένων τεχνολογιών.[151] Την περίοδο αυτή, κύρια χαρακτηριστικά της ελληνικής οικονομίας ήταν η αποβιομηχάνιση και η συνεχής μείωση της συμμετοχής, του τομέα της μεταποίησης, στο ακαθάριστο εγχώριο προϊόν. Την θέση που κατείχε τις προηγούμενες μεταπολεμικές δεκαετίες ο βιομηχανικός τομέας, τώρα την καταλάμβανε ο τριτογενής τομέας των υπηρεσιών. Η αποδυνάμωση του βιομηχανικού τομέα ενείχε κινδύνους για στασιμότητα των συνθηκών ανάπτυξης, για αύξηση της ανεργίας και μείωση της ανταγωνιστικότητας.[152]

Το 1970 παρατηρήθηκε μικρή επιβράδυνση της βιομηχανικής απόδοσης. Σημαντικό ρόλο για αυτή την εξέλιξη έπαιξε η σημαντική μείωση της παραγωγής ηλεκτρισμού και φωταερίου. Παρά όμως την επιβράδυνση του αυξητικού ρυθμού της βιομηχανικής παραγωγής, η απόδοση του 1969, χαρακτηρίστηκε από τον Σύνδεσμο Ελλήνων Βιομηχάνων ως ικανοποιητική. Η εξάρτηση της εγχώριας αγοράς από τις εισαγωγές βιομηχανικών προϊόντων ήταν εμφανής. Το 59,2% των εισαγόμενων προϊόντων αντιπροσώπευε βιομηχανικά προϊόντα. Τέλος, για το 1970 παρατηρήθηκε άνοδος των εξαγωγών ελληνικών βιομηχανικών προϊόντων σε τρίτες χώρες. [153]

Το επόμενο έτος, 1971, ο ρυθμός αύξησης της παραγωγής βιομηχανικών προϊόντων επιβραδύνθηκε ακόμη περισσότερο. Οι εξαγωγές των ελληνικών βιομηχανικών προϊόντων σημείωσαν μικρή μείωση κατά το 1971. Αύξηση παρατηρήθηκε όμως στις εισαγωγές βιομηχανικών προϊόντων, δηλαδή καταναλωτικών και κεφαλαιουχικών προϊόντων, καθώς και των καυσίμων και λιπαντικών. [154]

Τα επόμενα έτη (1972-73), η ελληνική βιομηχανία σημείωσε πολύ σημαντική επιτάχυνση του ρυθμού αύξησης της παραγωγής της. Η εντυπωσιακή αυτή απόδοση του βιομηχανικού κλάδους οφείλονταν στο μεγαλύτερο ποσοστό της στην αύξηση της παραγωγής κεφαλαιουχικών αγαθών. Έντονη υπήρξε και η ζήτηση ελληνικών βιομηχανικών προϊόντων από τις αγορές του εξωτερικού. Η αναπροσαρμογή των ισοτιμιών που συντελέστηκε τον Δεκέμβριο του 1971, κατέστησε τα ελληνικά βιομηχανικά προϊόντα φθηνότερα και συνεπώς πιο ανταγωνιστικά στις διεθνείς αγορές. [155] Ακόμη, αύξηση σημειώθηκε και στην

---

[151] Θεοδ. Πελαγίδης, *Η διεθνοποίηση της Ελληνικής Βιομηχανίας: Ευελιξία και Αναδιάρθρωση,* Έκδοση: Εξάντας, 1997, σ.112-114

[152] Τ. Γιαννίτσης, *ό.π.*(σημ.113),,σ.52

[153] *Η Ελληνική Βιομηχανία κατά το έτος 1970*, Έκδοση:Σύνδεσμος Ελλήνων Βιομηχάνων, Αθήνα 1971, σ.57-62

[154] *Η Ελληνική Βιομηχανία κατά το έτος 1971*, Έκδοση:Σύνδεσμος Ελλήνων Βιομηχάνων, Αθήνα 1972, σ.57-62

[155] *Η Ελληνική Βιομηχανία κατά το έτος 1972*, Έκδοση:Σύνδεσμος Ελλήνων Βιομηχάνων, Αθήνα 1973, σ.72-79

απασχόληση του εργατικού δυναμικού της βιομηχανίας[156] Επιπλέον, ο τομέας της Βιοτεχνίας, δηλαδή ο τομέας της μεταποίησης που περιελάμβανε τις επιχειρήσεις που απασχολούν από 3-49 άτομα, παρουσίαζε το 1973 αυξημένη συμμετοχή στο σύνολο των επιχειρήσεων, η οποία και έφτανε το 31,4% έναντι του 27% του 1969. Το μεγαλύτερο ποσοστό (35%) αυτών των επιχειρήσεων ήταν συγκεντρωμένο στην Περιφέρεια της Πρωτεύουσας. [157]

4.1.3. Η Βιομηχανική και Βιοτεχνική Δραστηριότητα το 1974-1980

Στην περίοδο 1974-1980 διακρίνονται έντονα τα σημάδια της κρίσης και της ύφεσης της ελληνικής βιομηχανίας. Αυτή την περίοδο σημειώθηκε κάμψη της συστηματικής παραγωγικότητας των κλάδων Ποτών, Καπνού, Ελαστικών και Πλαστικών, Χημικών, Μη Μεταλλικών Ορυκτών, Μεταλλουργίας, Μηχανημάτων και Λοιπών Βιομηχανικών Προϊόντων. Αυτό σημαίνει πως για να παραχθεί μια μονάδα προϊόντος των προαναφερθέντων κλάδων, χρησιμοποιούνταν περισσότερη άμεση και έμμεση εργασία.[158] Επιπλέον παρατηρήθηκε μετατόπιση του βάρους παραγωγής από τα κεφαλαιουχικά και ενδιάμεσα προϊόντα προς τα καταναλωτικά και πιο «παραδοσιακά» προϊόντα. Έτσι η παραγωγή των κεφαλαιουχικών, ενδιάμεσων και τεχνολογικά πιο σύγχρονων προϊόντων- που ακολούθησαν υψηλούς ρυθμούς μεγέθυνσης κατά την μεταπολεμική περίοδο και κυρίως μετά το 1960- υποχωρεί σε σχέση με τους πιο παραδοσιακούς κλάδους της βιομηχανίας.[159]

Η στροφή της βιομηχανικής παραγωγής προς τα καταναλωτικά προϊόντα και τις παραδοσιακές δραστηριότητες της ελαφριάς βιομηχανίας, μείωσε το δυναμισμό της οικονομίας. Η αποδυνάμωση των κλάδων που παρήγαγαν ενδιάμεσα και κεφαλαιουχικά προϊόντα σήμαινε και αποδυνάμωση της ίδιας της βιομηχανίας, εφόσον αυτοί οι κλάδοι αποτελούσαν τις πηγές ανεφοδιασμού της. Η μεταστροφή αυτή, είχε άμεσες επιπτώσεις στην θέση της Ελλάδας στην διεθνή αγορά, εφόσον η μετατόπιση του βάρους προς τους κλάδους αυτούς, ελάχιστα συνέβαλλε στη βελτίωση της ανταγωνιστικής θέσης της χώρας.

Επιπλέον και ο όγκος των επενδύσεων στην βιομηχανία μειώθηκε κατά την περίοδο της κρίσης. Παρατηρήθηκε σαφής διαφοροποίηση τόσο στον όγκο των επενδύσεων όσο και στην κατανομή αυτών. Ο μεγαλύτερος όγκος των επενδύσεων, στράφηκε σε βιομηχανίες παραδοσιακές, με απλή και τυποποιημένη τεχνολογία, η οποία ήταν ευρέως διαθέσιμη στην

---

[156] *Η Ελληνική Βιομηχανία κατά το έτος 1973*, Έκδοση:Σύνδεσμος Ελλήνων Βιομηχάνων, Αθήνα 1974, σ.3-4

[157] *Συνοπτική Περιγραφή Δεδομένων Βάσεως Δια την Ελληνικήν Μεταποίησιν,* ό.π. (σημ.149), σ.5-7

[158] Αλ. Πανεθυμιτάκης, Ελληνική Βιομηχανία: Παραγωγικότητα και εισαγόμενη παραγωγικότητα στην Βιομηχανία 1958-1980, Έκδοση:Gutenberg, Αθήνα, 1992, σ. 64

[159] Τ. Γιαννίτσης, *ό.π.*(σημ.113), σ.54-57

αγορά. Τέλος, στην φάση της κρίσης της ελληνικής βιομηχανίας, οι επενδύσεις που προέρχονταν από ξένο κεφάλαιο υποχώρησαν σημαντικά. [160]

Την ίδια περίοδο σημειώθηκε για πρώτη φορά εξομοίωση των ημερομισθίων των ανδρών και των γυναικών που απασχολούνταν στον βιομηχανικό τομέα. Επιπλέον, μειώθηκε σημαντικά το όριο του ανώτερου επιτρεπτού χρόνου εβδομαδιαίας απασχόλησης στον βιομηχανικό τομέα σε σαράντα ώρες στα πρότυπα των άλλων Ευρωπαϊκών χωρών.[161]

Ως προς την απόδοση των βιομηχανιών, το 1976, η παραγωγική δραστηριότητα αυξήθηκε σε σχέση με το προηγούμενο έτος. Όπως αναφέραμε πιο πάνω, από το 1974, πραγματοποιήθηκε σαφής αλλαγή της παραγωγικής κατεύθυνσης των βιομηχανιών. Έτσι παρατηρήθηκε αύξηση του ρυθμού παραγωγής των καταναλωτικών αγαθών. Ο ρυθμός αύξησης της παραγωγικής δραστηριότητας μειώθηκε σημαντικά το επόμενο έτος. Η σοβαρή αυτή επιβράδυνση οφείλονταν στην μείωση της παραγωγικής δραστηριότητας ορισμένων βιομηχανικών κλάδων και στην υποχώρηση των ρυθμών ανόδου των περισσοτέρων από τους υπόλοιπους κλάδους. Η εξέλιξη επηρέασε σημαντικά και την πορεία των εξαγωγών των βιομηχανικών προϊόντων, οι οποίες παρουσίασαν σημαντική ύφεση.[162]

Όσον αφορά τον βιοτεχνικό τομέα, οι Έλληνες Βιοτέχνες εξέφραζαν τις ανησυχίες τους σχετικά με τις οικονομικές επιπτώσεις που θα είχε στις βιοτεχνίες τους η ένταξη της Ελλάδας στην ΕΟΚ. Τα ελληνικά βιοτεχνικά προϊόντα θα έπρεπε να ανταγωνιστούν τα αντίστοιχα ευρωπαϊκά σε μια αγορά μεγάλου μεγέθους χωρίς να έχουν την ίδια παραγωγική και εμπορική οργάνωση και διάρθρωση, το ίδιο παραγωγικό κόστος. [163] Επιπλέον με την ένταξη της Ελλάδας στην ΕΟΚ τονίζονταν και η αναγκαιότητα αξιοποίησης του βιομηχανικού και βιοτεχνικού δυναμικού της μέσω της οικονομικής πολιτικής που θα εφαρμοστεί στα πλαίσια της ΕΟΚ. [164] Η σύνδεση της χώρας μας με την Ευρωπαϊκή Οικονομική Κοινότητα, δημιούργησε στους Έλληνες Βιοτέχνες ένα επιπλέον και πολύ

---

[160] Ό.π. σ.113-115

[161] Κ. Κιουλάφας *Τα Αναπτύγματα Μισθών στην Ελλάδα: οι εξελίξεις στον δημόσιο τομέα και τη βιομηχανία 1975-1985*, Έκδοση: Ινστιτούτο Οικονομικών και Βιομηχανικών Ερευνών, Αθήνα 1987, σ.25

[162] *Η Ελληνική Βιομηχανία κατά το έτος 1977*, Έκδοση:Σύνδεσμος Ελλήνων Βιομηχάνων, Αθήνα 1978, σ.50-53

[163] *Πρακτικά Πανελληνίου Βιοτεχνικού Συνεδρίου (4-5-6 Απριλίου 1976)*, Έκδοση: Οργανωτική Επιτροπή Βιοτεχνικών Συνεδρίων Ελλάδος, Αθήνα, Ιούλιος-Αύγουστος 1976, σ. 99-100

[164] Ι. Ζίγδης, *Η Ελληνική Βιομηχανία και Βιοτεχνία εντός των πλαισίων της Ε.Ο.Κ.*, Ανάτυπο από το Περιοδικό Η Πλουτοπαραγωγική, Αθήνα 1965, σ.7-9 και Δ. Κυρούδης, *Ε.Ο.Κ. Ελλάς- Βιοτεχνία*, Αθήνα 1976, σ. 150-164

σημαντικό πρόβλημα, την όσο το δυνατόν ταχύτερη προσαρμογή στα πρότυπα που επικρατούσαν στον Βιοτεχνικό τομέα των περιοχών της Δυτικής Ευρώπης.[165]

Η ταχύτερη πορεία των καταναλωτικών και κεφαλαιουχικών αγαθών το 1978, βοήθησε στην έστω προσωρινή αύξηση της παραγωγικότητας των βιομηχανικών προϊόντων. . Αισθητή ήταν και η αύξηση των εξαγωγών, κυρίως κατά το δεύτερο εξάμηνο του έτους. Η αύξηση των εξαγωγών βιομηχανικών προϊόντων συνδέονταν άμεσα με την βελτίωση της εξαγωγικής δραστηριότητας των καταναλωτικών προϊόντων.[166] Το 1979, παρατηρήθηκε μια ελάχιστη αύξηση της επιτάχυνσης της παραγωγής βιομηχανικών. Το 1980, η ύφεση ήταν κάτι περισσότερο από εμφανής. Η στασιμότητα της βιομηχανικής παραγωγής, ήταν αποτέλεσμα της ύφεσης της συνολικής ζήτησης στην αγορά του εσωτερικού. Αλλά και η ζήτηση βιομηχανικών προϊόντων από τις ξένες αγορές ήταν περιορισμένη και συνεπώς οι εξαγωγές των ελληνικών βιομηχανικών προϊόντων το 1980 σημείωσαν σημαντική μείωση.[167]

4.2. ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΕΣ ΚΑΙ ΒΙΟΤΕΧΝΙΕΣ ΣΤΗΝ ΚΑΛΛΙΘΕΑ

4.2.1. Γενικά Στοιχεία

Η Καλλιθέα, την περίοδο του Β΄ Παγκοσμίου Πολέμου (1940-1944), δε θύμιζε σε τίποτα την αναπτυσσόμενη πόλη της προπολεμικής περιόδου. Ο πόλεμος, όπως ήταν αναμενόμενο, ανέκοψε τους ρυθμούς εξέλιξής της και προκάλεσε τον θάνατο πολλών κατοίκων της και την διακοπή της λειτουργίας πολλών επιχειρήσεων[168]. Ενδεικτική είναι η περίπτωση της «Ιζόλα», μιας από τις μεγαλύτερες και σημαντικότερες προπολεμικές βιομηχανίες της Καλλιθέας, η οποία την περίοδο της Κατοχής καταλήφθηκε από τα Γερμανικά στρατεύματα. Οι Γερμανοί αφαίρεσαν τα μηχανήματα που υπήρχαν στο εργοστάσιο και το μετέτρεψαν σε συνεργείο αυτοκινήτων. Ο ιδιοκτήτης της «Ιζόλα», Παναγιώτης Δράκος φρόντισε όμως, να μην απολυθεί κανείς από τους εργαζομένους. Επιπλέον δεν δίστασε να διαθέσει το κυκλοφοριακό κεφάλαιο της επιχείρησης του για την επιβίωση της οικογένειας του και των οικογενειών των εργαζομένων, ελπίζοντας στην απελευθέρωση και στη μελλοντική βιομηχανική ανάπτυξη.[169]

---

[165] *Πεπραγμένα περιόδου 1967-1972,* Έκδοση Βιοτεχνικού Επιμελητηρίου Αθηνών, Αθήνα 1973, σ.431

[166] *Η Ελληνική Βιομηχανία κατά το έτος 1978*, Έκδοση:Σύνδεσμος Ελλήνων Βιομηχάνων, Αθήνα 1979, σ.39-40

[167] *Η Ελληνική Βιομηχανία κατά το έτος 1980*, Έκδοση:Σύνδεσμος Ελλήνων Βιομηχάνων, Αθήνα 1981, σ.10-12

[168] Ε. Γεωργιτσογιάννη, ό.π. (σημ.9), σ. 12-16

[169] Γ. Δράκου, *Στον Αστερισμό της Δημιουργίας – Η Ιστορία μιας Προσπάθειας,* Αθήνα, 1989, σ. 24-26

Με την απελευθέρωση δημιουργήθηκε η ανάγκη της επιστροφής στους προπολεμικούς ρυθμούς ανάπτυξης. Για το βιομηχανικό και βιοτεχνικό τομέα αυτό σήμαινε επίτευξη των προπολεμικών αποδόσεων. Τόσο οι βιομηχανίες της Ελλάδας όσο και αυτές της Καλλιθέας είχαν υποστεί σημαντική καταστροφή κατά την εμπόλεμη περίοδο και η επίτευξη αυτού του στόχου φάνταζε δύσκολη. Τον Οκτώβριο του 1945 έγιναν οι πρώτες ενέργειες για την σύσταση Βιοτεχνικού Επιμελητηρίου Καλλιθέας.[170] Η κίνηση αυτή γέννησε πολλές ελπίδες στους επαγγελματίες και βιοτέχνες της περιοχής. Όπως χαρακτηριστικά αναφερόταν σε άρθρο της εφημερίδας «Τα Χρονικά της Καλλιθέας», ένα χρόνο μετά την σύσταση του επιμελητηρίου και με αφορμή τη διαδικασία εκλογής δύο νέων μελών, «παρακολουθούν με αληθινό ενδιαφέρον την κίνηση των, ελπίζουν ότι με την συμπλήρωση αυτή θα συνεχιστεί εντονότερα δράσις προς κατοχύρωσιν των επαγγελματικών συμφερόντων των 1500 και πλέον συνδημοτών μας».[171] Λίγα χρόνια μετά την απελευθέρωση (1947-1948) λειτουργούσε στην Καλλιθέα ένας σημαντικός αριθμός βιομηχανιών και βιοτεχνιών μεταξύ των οποίων η υφαντική βιοτεχνία «Αθηναϊκή Εριουργία», η βιομηχανία χρωμάτων ανιλίνης «ΒΙΟΧΡΩΜ», η «ΕΚΜΑ» (εικ. 8), η «Ιζόλα» του Παναγιώτη Δράκου (εικ.22), οι βιομηχανίες ελαστικού «Βουλκάνια» των Παπαπάνου, Πετζετάκη, Νικολάου και Στασινόπουλος και «Ελβιέλα» των Μαυροφίδη – Αγνιάδη (εικ. 8) κ.ά.[172]

Η αύξηση του πληθυσμού του δήμου στα πρώτα μεταπολεμικά χρόνια αύξησε το εργατικό δυναμικό αυτού. Ο αριθμός των βιομηχανιών και κυρίως των βιοτεχνιών αυξήθηκε σημαντικά και η Καλλιθέα αποτέλεσε ένα πολύ σημαντικό επιχειρηματικό αλλά και εμπορικό κέντρο. [173] Την περίοδο 1950-1960 λειτουργούσαν στην Καλλιθέα περισσότερες από 300 βιομηχανίες και βιοτεχνίες, μεταξύ αυτών η υφαντουργία «Φοίβος» των Γιανούση και Αφών Κλιάφα (εικ.10), η καλτσοποιία «Βίκα» Α. Ε., η «ΕΛΒΙΤΑ», το εργοστάσιο ταινιοπλεγμάτων και κορδονιών «Ελευθεράτος Μ. & Κ» (εικ. 15), η χημική βιομηχανία «Μενούνος Ε.» κ.ά.

Τα οφέλη από την λειτουργία των βιομηχανικών και βιοτεχνικών επιχειρήσεων στην Καλλιθέα είναι αναμφισβήτητα πολλά. Μεγάλο μέρος του εργατικού δυναμικού της περιοχής απασχολούνταν σε αυτές και τα ποσοστά ανεργίας, πριν αλλά και μετά τον πόλεμο, στην περιοχή ήταν πολύ χαμηλά.[174] Ας σημειωθεί και η σημαντική η κοινωφελής δραστηριότητα

---

[170] *Η Καλλιθέα,* Αρ. Φύλλου 15, (7 Οκτωβρίου 1945), σ. 1

[171] *Τα Χρονικά της Καλλιθέας,* Αρ. Φύλλου 12,, (7 Ιουλίου 1946), σ.1

[172] Ν. Ιγγλέσης, Οδηγός της Ελλάδας για το 1947-1948, Εκδόσεις: Πυρσός, χ.χ.

[173] Ε. Γεωργιτσογιάννη, ό.π. (σημ.9), σ. 12-16

[174] Χρ. Παπάζογλου, ό.π. (σημ.1),, σ.15

ορισμένων ιδιοκτητών των επιχειρήσεων. Χαρακτηριστικό είναι το παράδειγμα του ιδιοκτήτη της «Ιζόλα» Π. Δράκου, ο οποίος χρηματοδότησε την ίδρυση του Δράκειου Δημοτικού Ιδρύματος στις Τζιτζιφιές. Πρόκειται για τον Νηπιακό και Βρεφικό σταθμό που φιλοξενούσε τα παιδία εργαζόμενων γυναικών της Καλλιθέας και ο οποίος ανεγέρθηκε με δαπάνες της εταιρείας ΙΖΟΛΑ.(εικ.21)[175]

Αλλά και τα προβλήματα όμως που δημιουργούνταν από την λειτουργία των βιομηχανικών και βιοτεχνικών μονάδων, δυσαρεστούσαν τους κατοίκους της Καλλιθέας. Πολλές επιχειρήσεις λειτουργούσαν εκτός των ορίων της βιομηχανικής ζώνης, κοντά σε κατοικημένες περιοχές. Ενδεικτική είναι η περίπτωση ενός εργοστάσιου υφαντουργίας το οποίο είχε ιδρυθεί κατά την περίοδο της Κατοχής στην οδό Ξενοφώντος 72. Η συνεχής λειτουργία του εργοστασίου και η μη τήρηση των ωρών κοινών ησυχίας είχε προκαλέσει την έντονη δυσαρέσκεια των κατοίκων.[176] Παρόμοια ήταν και η περίπτωση του εργοστασίου πλαστικών ειδών «ΜΕΜΠΕΛ», που βρισκόταν στην περιοχή της Αγίας Ελεούσας. Το εργοστάσιο βρισκόταν εντός κατοικημένης περιοχής, και από την έναρξη της λειτουργίας του το 1963, οι κάτοικοι αντιμετώπιζαν σοβαρό πρόβλημα με τον θόρυβο[177].

Όμως και άλλα περιστατικά που απασχόλησαν τον τοπικό Τύπο της Καλλιθέας, έδειχναν τον προβληματισμό και την ανησυχία των κατοίκων σχετικά με τους κινδύνους που διέτρεχαν από την λειτουργία των εργοστασίων που βρίσκονταν κοντά στα σπίτια τους. Ενδεικτικό είναι το παράδειγμα του εργοστασίου «ΒΙΟΧΡΩΜ» που παρήγαγε χρώματα ανιλίνης και οι εκρηκτικές ύλες, οι οποίες και ήταν αποθηκευμένες στις εγκαταστάσεις του. Η πυρκαγιά που εκδηλώθηκε σε αυτό τον Αύγουστο του 1949, αναστάτωσε τους κατοίκους της Καλλιθέας και κυρίως τους περίοικους του εργοστασίου, οι περιουσίες των οποίων υπέστησαν μεγάλης έκτασης καταστροφές.[178]

Αλλά και η επιβάρυνση του περιβάλλοντος της περιοχής ήταν ένας από τους σημαντικούς λόγους, που οι κάτοικοι αλλά και οι αρχές της πόλης αντιδρούσαν με την λειτουργία των παραγωγικών μονάδων. Η υπόθεση του ρέματος της Κατσιποδούς, απασχόλησε τους κατοίκους αλλά και τον τοπικό Τύπο της Καλλιθέας για περισσότερο από πέντε χρόνια. Οι βιομήχανοι της περιοχής κλήθηκαν από τη Δημοτική Αρχή να καλύψουν το κόστος της τοποθέτησης αγωγών, από τους οποίους θα διέρχονται τα απόβλητα των εργοστασίων τους. Οι εκπρόσωποι των βιομηχάνων, όμως εκτός του αντιπροσώπου της

---

[175] Ό.π., Σάββατο 28 Ιουλίου 1962, Αρ. Φύλλου 286, σ.4

[176] *Τα Χρονικά της Καλλιθέας,*, Αρ. Φύλλου 13, (14 Ιουλίου1946), σ. 1

[177] Ό.π., Αρ. Φύλλου 342 (9 Σεπτεμβρίου 1967), σ.2

[178] *Η Καλλιθέα,* Αρ. Φύλλου 120, (22 Ιουνίου 1949), σ.2

«Πειραϊκής – Πατραϊκής» αρνήθηκαν να καταβάλουν το μερίδιο τους, λόγω του υψηλού του κόστους. Οι Δημοτικές Αρχές της πόλης από τη πλευρά τους, κατηγορούσαν τους Βιομηχάνους της περιοχής για υπεκφυγή των υποχρεώσεών τους και έλλειψη σεβασμού προς τους κατοίκους.[179]

Η γενικότερη κρίση που έπληξε την ελληνική βιομηχανία, κυρίως μετά τα μέσα του 1970, επηρέασε βαθιά και τη βιομηχανική ζωή της Καλλιθέας και τα πρώτα σημάδια αποβιομηχάνισης της περιοχής άρχισαν να γίνονται ορατά. Από την καταγραφή των βιομηχανιών και βιοτεχνιών της περιόδου αυτής, παρατηρήθηκε σημαντική μείωση του αριθμού των βιομηχανιών και βιοτεχνιών της περιοχής, καθώς και το γεγονός ότι πολλές επιχειρήσεις διατήρησαν την έδρα τους την περιοχή της Καλλιθέας, αλλά μετεγκατέστησαν τις παραγωγικές τους μονάδες σε άλλες περιοχές της Αττικής ή και σε άλλους νομούς της χώρας, κυρίως λόγω της επιβάρυνσης του αστικού περιβάλλοντος της περιοχής.

4.2.2. Καταγραφή των βιομηχανιών και βιοτεχνιών της Καλλιθέας την περίοδο 1940-1980:

ΑΓΑΛΜΑΤΙΔΙΑ ΓΥΨΟΥ (ΒΙΟΤΕΧΝΙΕΣ)

1. Επωνυμία: -
Όνομα ιδιοκτήτη: Ηλιάδης Σ. Ε.
Έδρα: Βενιζέλου 137
Έτη Καταγραφής: 1957-1958[180]

2. Επωνυμία: -
Όνομα ιδιοκτήτη: Τρυφωνίδης Ε.
Έδρα: Σοφοκλέους 169
Έτη Καταγραφής: 1957-1958[181]

ΑΓΓΕΙΟΠΛΑΣΤΕΙΑ ΤΕΧΝΗΣ (ΒΙΟΤΕΧΝΙΕΣ)

1. Επωνυμία: -
Όνομα ιδιοκτήτη: Ζωγράφος Δ.
Έδρα:Βενιζέλου 146

---

[179] Ό.π., Αρ. Φύλλου 122, (3 Αυγούστου 1949), σ. 2

[180] Ιγγλέσης, *Οδηγός της Ελλάδας 1957-1958*,Έκδοση:Πυρσός, χ.χ.

[181] Ό.π..

Έτη Καταγραφής: 1957-1958[182]

ΑΔΙΑΒΡΟΧΟΠΟΙΗΣΗ ΚΟΥΤΙΩΝ ΣΥΣΚΕΥΑΣΙΑΣ, ΠΑΡΑΓΩΓΗ ΑΥΤΟΚΟΛΛΗΤΟΥ ΧΑΡΤΙΟΥ

1. Επωνυμία: «ΚΑΡΑΓΙΑΝΝΗΣ Κ., ΧΑΡΤΟΠΛΑΣΤΙΚΗ»
   Πρόεδρος Διοικητικού Συμβουλίου: -
   Έδρα: Ξενοφώντος 139
   Έτη Καταγραφής: 1980[183]
   Προσωπικό: 8 άτομα

ΑΕΡΙΟΦΩΣ (ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ)

1. Επωνυμία: «Δημοτικόν Εργοστάσιον»
   Όνομα ιδιοκτήτη: -
   Έδρα: Λυσικράτους 58
   Έτη Καταγραφής: 1957-1958[184]

ΑΕΡΟΘΕΡΜΑ (ΒΙΟΤΕΧΝΙΕΣ)

1. Επωνυμία: -
   Όνομα ιδιοκτήτη: Παπαδάκης Ν. & ΣΙΑ
   Έδρα: Σοφοκλέους 63
   Έτη Καταγραφής: 1957-1958[185]

ΑΛΕΞΙΚΕΡΑΥΝΑ (ΒΙΟΤΕΧΝΙΕΣ)

1. Επωνυμία: -
   Όνομα ιδιοκτήτη: Καραμάνος Γ.
   Έδρα: Βενιζέλου 106
   Έτη Καταγραφής: 1957-1958[186]

---

[182] Ό.π..

[183] Οικονομικός Οδηγός των Ελληνικών Εταιριών 1980, ICAP, χ.χ.

[184] Ιγγλέσης, *Οδηγός της Ελλάδας 1957-1958*, ό.π., (σημ. 180), χ.χ.

[185] Ό.π..

[186] Ό.π..

ΑΛΛΑΝΤΙΚΑ (ΒΙΟΤΕΧΝΙΕΣ)

1. Επωνυμία: -

   Όνομα ιδιοκτήτη: Ιγγλέσης Σ.

   Έδρα: Βενιζέλου 370

   Έτη Καταγραφής: 1957-1958[187]

ΑΛΟΥΜΙΝΙΟΥ ΕΙΔΗ (ΒΙΟΤΕΧΝΙΕΣ)

1. Επωνυμία: -

   Όνομα ιδιοκτήτη: Αργυρόπουλος Ν.

   Έδρα: Δοϊράνης 107

   Έτη Καταγραφής: 1957-1958[188]

ΑΛΥΣΙΔΕΣ (ΒΙΟΤΕΧΝΙΕΣ)

1. Επωνυμία: -

   Όνομα ιδιοκτήτη: Αδάμ Ζ.

   Έδρα: Δημητρακοπούλου 3

   Έτη Καταγραφής: 1947-1948[189]

ΑΝΕΜΙΣΤΗΡΕΣ (ΒΙΟΤΕΧΝΙΕΣ)

1. Επωνυμία: «Σιβιτανίδειος Σχολή»

   Όνομα ιδιοκτήτη: -

   Έδρα: έναντι Ηλεκτρικού Σταθμού

   Έτη Καταγραφής: 1954[190] / 1957-1958[191]

ΑΣΒΕΣΤΟΣ (ΒΙΟΤΕΧΝΙΕΣ)

1. Επωνυμία: -

   Όνομα ιδιοκτήτη: Καρόζης Ν. Ι.

   Έδρα: Βενιζέλου 9

   Έτη Καταγραφής: 1957-1958[192]

---

[187] Ό.π..

[188] Ό.π..

[189] Ιγγλέσης, *Οδηγός της Ελλάδας 1947-1948*, Έκδοση:Πυρσός, χ.χ.

[190] Ιγγλέσης, *Οδηγός της Ελλάδας 1954*, Έκδοση:Πυρσός, χ.χ.

[191] Ιγγλέσης, *Οδηγός της Ελλάδας 1957-1958*, ό.π., (σημ. 180)

2. Επωνυμία: -

Όνομα ιδιοκτήτη: Κόλλιας Π.Κ.

Έδρα: Λαγουμιτζή 15

Έτη Καταγραφής: 1957-1958[193]

3. Επωνυμία: -

Όνομα ιδιοκτήτη: Κοντογιάννής Π. Ι.

Έδρα: Χαροκόπου 63

Έτη Καταγραφής: 1957-1958[194]

4. Επωνυμία: -

Όνομα ιδιοκτήτη: Μαυραγάνης Γ. Α.

Έδρα: Βενιζέλου 9

Έτη Καταγραφής: 1957-1958[195]

5. Επωνυμία: -

Όνομα ιδιοκτήτη: Μπενσουσάν Σ. Ν.

Έδρα: Ανδρομάχης 1

Έτη Καταγραφής: 1957-1958[196]

6. Επωνυμία: -

Όνομα ιδιοκτήτη: Σιδηρόπουλος Ν. & ΣΙΑ

Έδρα: Βενιζέλου 250

Έτη Καταγραφής: 1957-1958[197]

7. Επωνυμία: -

Όνομα ιδιοκτήτη: Στριγγάρης Ε. Μ.

Έδρα: Βενιζέλου 22

Έτη Καταγραφής: 1957-1958[198]

8. Επωνυμία: -

Όνομα ιδιοκτήτη: Στρίγγαρης & Λόντος

Έδρα: Στάση Παλαιών Σφαγείων

---

[192] Ιγγλέσης, *Οδηγός της Ελλάδας 1957-1958*, ό.π., (σημ. 180)

[193] Ό.π..

[194] Ό.π..

[195] Ό.π..

[196] Ό.π..

[197] Ό.π..

[198] Ό.π..

Έτη Καταγραφής: 1947-1948[199]

ΑΣΦΑΛΤΟΣ (ΒΙΟΤΕΧΝΙΕΣ)

1. Επωνυμία: -

   Όνομα ιδιοκτήτη: Νταβάρης Ν.Λ.

   Έδρα: Λυσικράτους 13

   Έτη Καταγραφής: 1957-1958[200]

ΑΥΤΟΚΟΛΛΗΤΕΣ ΕΤΙΚΕΤΕΣ

1. Επωνυμία: «GRECO, ΕΤΙΚΕΤΟΠΟΙΪΑ, ΑΡΗΣ ΝΙΚΟΛΤΣΟΥΔΗΣ»

   Πρόεδρος Διοικητικού Συμβουλίου: -

   Έδρα: Δοϊράνης 222

   Προσωπικό: 10 άτομα

   Έτη Καταγραφής:1980[201]

ΒΑΝΕΣ (ΒΙΟΤΕΧΝΙΕΣ)

1. Επωνυμία: «Βέμος»

   Όνομα ιδιοκτήτη: Τσατσομαρίδης Γ. & Καρούσος Β.

   Έδρα: Βενιζέλου 28

   Έτη Καταγραφής: 1957-1958[202]

ΒΑΡΕΛΙΑ ΞΥΛΙΝΑ (ΒΙΟΤΕΧΝΙΕΣ)

1. Επωνυμία: -

   Όνομα ιδιοκτήτη: Γαλαίος Ι., Δαμασκηνός Α., Μακρής Ι.

   Έδρα: Καλλιθέα Αττικής

   Έτη Καταγραφής: 1954[203]

ΒΑΦΕΙΟ & ΦΙΝΙΣΤΗΡΙΟ ΥΦΑΣΜΑΤΩΝ

1. Επωνυμία: «ΓΛΑΡΟΣ, Ο. ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ ΠΛΕΚΤΩΝ Α.Ε.»

---

[199] Ιγγλέσης, *Οδηγός της Ελλάδας 1947-1948*, ό.π., (σημ. 190),

[200] Ιγγλέσης, *Οδηγός της Ελλάδας 1957-1958*, ό.π., (σημ. 180)

[201] Οικονομικός Οδηγός των Ελληνικών Εταιρειών 1980, ό.π.(σημ. 183)

[202] Ιγγλέσης, *Οδηγός της Ελλάδας 1957-1958*, ό.π., (σημ. 180)

[203] Ιγγλέσης, *Οδηγός της Ελλάδας 1954*, ό.π., (σημ. 190)

Πρόεδρος Διοικητικού Συμβουλίου: Πετσικόπουλος Β.

Έδρα: Μεταξά 67 (εργοστάσιο: Καλύβια Αττικής)

Έτος Σύστασης: 1933(Α.Ε. από το 1936)

Έτη Καταγραφής: 1980[204]

ΒΑΦΕΙΑ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΑ ΚΑΙ ΦΙΝΙΣΤΗΡΙΑ (ΒΙΟΤΕΧΝΙΕΣ)

1. Επωνυμία: «Φοίβος»

   Όνομα ιδιοκτήτη: Γιαννούσης Ν. & Αφοί Κλιάφα

   Έδρα: Αιγέως και Ευρυπίδου

   Έτη Καταγραφής: 1957-1958[205]

ΒΕΡΝΙΚΙΑ ΥΠΟΔΗΜΑΤΩΝ (ΒΙΟΤΕΧΝΙΕΣ)

1. Επωνυμία: -

   Όνομα ιδιοκτήτη: Μυσιρλής Λ. Γ.

   Έδρα: Πλάτωνος 1

   Έτη Καταγραφής: 1957-1958[206]

2. Επωνυμία: -

   Όνομα ιδιοκτήτη: Νιαβής Α. Δ.

   Έδρα: Δήμητρος 63

   Έτη Καταγραφής: 1957-1958[207]

ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ ΛΕΒΗΤΩΝ ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΘΕΡΜΑΝΣΗΣ

1. Επωνυμία: «ΧΑΛΥΒΟΔΟΜΗ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗ – ΕΡΓΟΛΗΠΤΙΚΗ ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΕΠΕ»

   Πρόεδρος Διοικητικού Συμβουλίου:Κυριακούλης Β. & Κυριακούλη Φ.

   Έδρα: Αγίων Πάντων 24

   Έτος Σύστασης: 1974

   Έτη Καταγραφής:1977-1978[208]

---

[204] Οικονομικός Οδηγός των Ελληνικών Εταιρειών 1980, ό.π.(σημ. 183)

[205] Ιγγλέσης, *Οδηγός της Ελλάδας 1957-1958*, ό.π., (σημ. 180)

[206] Ιγγλέσης, *Οδηγός της Ελλάδας 1957-1958*, ό.π., (σημ. 180)

[207] Ό.π.

[208] Business Book: Ετήσια Έκθεση για την Επιχειρηματική Δραστηριότητα 1977-1978 τομ. Α', Έκδοση: Hellenews- Business Book Ο. Ε., Αθήνα χ.χ.

ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΑ ΒΑΦΕΙΑ

1. Επωνυμία: «Φοίβος»

   Όνομα ιδιοκτήτη: Γιανούσης & Αφοί Κλιάφα

   Έδρα: Αιγέως και Ευριπίδου

   Έτος ίδρυσης: 1923

   Έτη Καταγραφής: 1954[209]

ΒΙΟΤΕΧΝΙΑ ΓΥΝΑΙΚΕΙΩΝ ΕΝΔΥΜΑΤΩΝ[210]

1. Επωνυμία: -

   Όνομα ιδιοκτήτη:Ερεσσίου Νικόλαος (φώτ. 7)

   Έδρα: Ηρακλέους 121

   Έτος ίδρυσης: 1971 (Ημερομηνία παύσης λειτουργίας: 1994)

ΒΙΟΤΕΧΝΙΑ ΕΞΑΡΤΗΜΑΤΩΝ ΠΟΛΥΦΩΤΩΝ [211]

1. Επωνυμία: -

   Όνομα ιδιοκτήτη:Μαλανδράκης Αναστάσιος

   Έδρα: Ναυαρίνου 12

   Έτος ίδρυσης: 1977 (Ημερομηνία παύσης λειτουργίας: 24/5/1979)

ΒΙΟΤΕΧΝΙΑ ΕΠΕΞΕΡΓΑΣΙΑΣ ΧΑΡΤΟΥ & ΣΕΛΟΦΑΝ [212]

1. Επωνυμία: -

   Όνομα ιδιοκτήτη:Παπάζογλου Ιωάννης & ΣΙΑ

   Έδρα: Αναξαγόρα 61

   Έτος ίδρυσης: 1977 (Ημερομηνία παύσης λειτουργίας: 31/12/1977)

ΒΙΟΤΕΧΝΙΑ & ΕΜΠΟΡΙΑ ΕΤΟΙΜΩΝ ΕΝΔΥΜΑΤΩΝ

1. Επωνυμία: «LOOK – UP – MEN ΒΙΟΤΕΧΝΙΑ ΕΤΟΙΜΩΝ ΕΝΔΥΜΑΤΩΝ ΕΠΕ»

   Πρόεδρος Διοικητικού Συμβουλίου: Ντανιά μ., Ντανιάς Β. & Μενεγάκης Π.

   Έδρα: Δαβάκη 68 & Ι. Μεταξά

   Έτος Σύστασης: 1973

---

[209] Ιγγλέσης, *Οδηγός της Ελλάδας 1954*, , ό.π., (σημ. 190)

[210] Νικ. Ερρεσίου (προφορική μαρτυρία)

[211] Καταγραφή Διαγραμμένων Επιχειρήσεων, Πληροφοριακό Σύστημα Ε.Β.Ε.Α, Αθήνα 14 Μαρτίου 2002

[212] Ο.π..

Έτη Καταγραφής:1977-1978[213]

2. Επωνυμία: «Ο.Ε. 'Η ΠΡΟΟΔΟΣ'»[214]

Όνομα ιδιοκτήτη:Μπαρμπέρη Στυλιανή & Μάρθα

Έδρα: Ελευθερίου Βενιζέλου 158

Έτος ίδρυσης: 1975 (Ημερομηνία παύσης λειτουργίας: 29/9/1978)

ΒΙΟΤΕΧΝΙΑ ΚΑΤΑΣΚΕΥΗΣ ΗΛΕΚΤΡΙΚΩΝΣΥΣΣΩΡΕΥΤΩΝ (ΜΠΑΤΑΡΙΩΝ) & ΕΞΑΡΤΗΜΑΤΩΝ ΑΝΤΑΛΛΑΚΤΙΚΩΝ ΑΥΤΩΝ[215]

1. Επωνυμία: -

Όνομα ιδιοκτήτη:Μπολάκη Β. – Μεϊμαρίδης Α. & ΣΙΑ

Έδρα: Ηρακλέους 248

Έτος ίδρυσης: 1977 (Ημερομηνία παύσης λειτουργίας: 2/1/1980)

ΒΙΟΤΕΧΝΙΑ ΚΑΤΑΣΚΕΥΗΣ ΦΩΤΙΣΤΙΚΩΝ ΣΩΜΑΤΩΝ[216]

1. Επωνυμία: -

Όνομα ιδιοκτήτη:Ράπτης Ν. – Μπάρκος Γ. – Γρηγοράτου Μ.

Έδρα: Αχιλλέως & Δοϊράνης 7

Έτος ίδρυσης: 1971 (Ημερομηνία παύσης λειτουργίας: 17/5/1980)

ΒΙΟΤΕΧΝΙΑ ΠΑΙΧΝΙΔΙΩΝ – ΔΙΑΚΟΣΜΗΤΙΚΩΝ ΕΙΔΩΝ & ΣΥΝΑΦΩΝ ΕΙΔΩΝ[217]

1. Επωνυμία: -

Όνομα ιδιοκτήτη:Λιαπίδης Χρήστος – Κιουλέκας Κωνσταντίνος

Έδρα: Σαπφούς 4

Έτος ίδρυσης: 1977 (Ημερομηνία παύσης λειτουργίας: 11/5/1978)

2. Επωνυμία: -

Όνομα ιδιοκτήτη:Κοντιζάς Μάρκος & ΣΙΑ

Έδρα: Διομήδος 8

Έτος ίδρυσης: 1976 (Ημερομηνία παύσης λειτουργίας: 7/12/1978)

---

[213] Business Book:Ετήσια Έκθεση για την Επιχειρηματική Δραστηριότητα 1977-1978 ό.π., (σημ. 208)

[214] Καταγραφή διαγραμμένων επιχειρήσεων, ό.π. (σημ. 211)

[215] Ό.π..

[216] Ό.π..

[217] Ό.π..

ΒΙΟΤΕΧΝΙΑ ΤΟΥΡΙΣΤΙΚΩΝ ΕΙΔΩΝ(ΑΓΑΛΜΑΤΑ ΕΚ ΜΕΤΑΛΛΟΥ ΕΠΙΧΑΛΚΩΜΕΝΑ)[218]

1. Επωνυμία: -

   Όνομα ιδιοκτήτη:Σταφύλας Ευάγγελος

   Έδρα: Αριστείδου 15

   Έτος ίδρυσης: 1968 (Ημερομηνία παύσης λειτουργίας: 1/10/1978)

ΒΙΟΤΕΧΝΙΑ ΩΡΟΛΟΓΙΩΝ ΠΟΛΕΩΝ & ΑΛΕΞΙΚΕΡΑΥΝΩΝ[219]

1. Επωνυμία: -

   Όνομα ιδιοκτήτη:Στεφανής Γ. & ΣΙΑ

   Έδρα: Μαμαή 11

   Έτος ίδρυσης: 1972 (Ημερομηνία παύσης λειτουργίας: 16/3/1977)

ΒΙΤΡΩ ΝΤ' ΑΡ (ΒΙΟΤΕΧΝΙΕΣ)

1. Επωνυμία: -

   Όνομα ιδιοκτήτη: Ροϊμπής Χρ.

   Έδρα: Ευαγγελιστρίας 83

   Έτη Καταγραφής: 1954[220]

ΒΥΡΣΟΔΕΨΙΑ (ΒΙΟΤΕΧΝΙΕΣ)

1. Επωνυμία: «Καλουτάς Σ. & ΥΙΟΙ»

   Όνομα ιδιοκτήτη: -

   Έδρα: Οδός Πειραιώς

   Έτη Καταγραφής: 1957-1958[221]

2. Επωνυμία: «Μαρμούρης Δ.»

   Όνομα ιδιοκτήτη: -

   Έδρα: Κύπρου 9

   Έτη Καταγραφής: 1957-1958[222]

---

[218] Ό.π..

[219] Ό.π.

[220] Ιγγλέσης, *Οδηγός της Ελλάδας 1954*, ό.π., (σημ. 190),

[221] Ό.π.

[222] Ιγγλέσης, *Οδηγός της Ελλάδας 1957-1958*, ό.π., (σημ. 180)

ΒΥΡΣΟΔΕΨΙΑΣ ΠΡΩΤΕΣ ΥΛΕΣ (ΒΙΟΤΕΧΝΙΕΣ)

1. Επωνυμία: «Βιοτάν»

   Όνομα ιδιοκτήτη: -

   Έδρα: Οδός Κύπρου

   Έτη Καταγραφής: 1957-1958[223]

ΓΕΩΡΓΙΚΑ ΦΑΡΜΑΚΑ (ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΕΣ)

1. Επωνυμία: -

   Όνομα ιδιοκτήτη: Κουρσόπουλος Ζωγρ.

   Έδρα: Βενιζέλου 11

   Έτη Καταγραφής: 1954[224]

ΓΕΩΡΓΙΚΕΣ ΣΥΣΚΕΥΕΣ (ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΕΣ ΕΞΑΡΤΗΜΑΤΩΝ)

1. Επωνυμία: -

   Όνομα ιδιοκτήτη: Παπαχρήστου Ι.

   Έδρα: Αγίων Πάντων 27

   Έτη Καταγραφής: 1954[225]

ΓΚΑΖΙΕΡΕΣ ΟΙΚΙΑΚΕΣ (ΒΙΟΤΕΧΝΙΕΣ)

1. Επωνυμία: -

   Όνομα ιδιοκτήτη: Δαμιανίδης Χ.

   Έδρα: Δαβάκη 71

   Έτη Καταγραφής: 1957-1958[226]

2. Επωνυμία: -

   Όνομα ιδιοκτήτη: Διαμαντόπουλος Δ.

   Έδρα: Βενιζέλου 88

   Έτη Καταγραφής: 1957-1958[227]

---

[223] Ό.π.

[224] Ιγγλέσης, *Οδηγός της Ελλάδας 1954*, ό.π., (σημ. 190)

[225] Ό.π.

[226] Ιγγλέσης, *Οδηγός της Ελλάδας 1957-1958*, ό.π., (σημ.182)

[227] Ό.π.

ΓΥΝΑΙΚΕΙΑ ΕΝΔΥΜΑΤΑ

1. Επωνυμία: «ΖΩΓΡΑΦΟΥ ΠΑΓΩΝΑ Ε.Π.Ε.»

   Πρόεδρος Διοικητικού Συμβουλίου: Ζωγράφου Π.

   Έδρα: Φιλαρέτου 79

   Έτος Σύστασης: 1977

   Έτη Καταγραφής:1980[228]

ΓΥΝΑΙΚΕΙΑ ΕΝΔΥΜΑΤΑ – ΠΟΥΚΑΜΙΣΑ ΓΕΝΙΚΑ

1. Επωνυμία: «ΒΑΚΑΛΗ ΕΥΓ. Ε.Ε.»

   Πρόεδρος Διοικητικού Συμβουλίου: -

   Έδρα: Πατριάρχου Γρηγορίου 75

   Προσωπικό: 15 άτομα

   Έτη Καταγραφής:1980[229]

ΓΥΝΑΙΚΕΙΑ ΕΣΩΡΟΥΧΑ – ΝΥΧΤΙΚΑ – ΡΟΜΠΕΣ

1. Επωνυμία: «ΔΑΜΙΓΟΣ ΑΝΤΩΝΙΟΣ»

   Πρόεδρος Διοικητικού Συμβουλίου: -

   Έδρα: Ανδρομάχης 146-148

   Προσωπικό: 6-7 άτομα

   Έτη Καταγραφής:1980[230]

ΓΥΨΙΝΕΣ ΔΙΑΚΟΣΜΗΣΕΙΣ (ΒΙΟΤΕΧΝΙΕΣ)

1. Επωνυμία: -

   Όνομα ιδιοκτήτη: Αμαραντίδης Ι.

   Έδρα: Μηδείας 20

   Έτη Καταγραφής: 1957-1958[231]

2. Επωνυμία: -

   Όνομα ιδιοκτήτη: Κωνσταντάκης Γ. Δ.

   Έδρα: Σιβιτανίδου 24

   Έτη Καταγραφής: 1957-1958[232]

---

[228] Οικονομικός Οδηγός των Ελληνικών Εταιρειών 1980, ό.π.(σημ. 183)

[229] Ό.π.

[230] Ό.π.

[231] Ιγγλέσης, *Οδηγός της Ελλάδας 1957-1958*, ό.π., (σημ.182)

3. Επωνυμία: -

Όνομα ιδιοκτήτη: Μακρίδης Ν.

Έδρα: Πλατεία Βενιζέλου

Έτη Καταγραφής: 1957-1958[233]

ΔΕΛΤΑΡΙΑ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΑ ΚΑΙ ΜΗ (ΒΙΟΤΕΧΝΙΕΣ)

1. Επωνυμία: -

Όνομα ιδιοκτήτη: Λουκάτος Γ.

Έδρα: Δαβάκη 83

Έτη Καταγραφής: 1957-1958[234]

ΔΕΡΜΑΤΙΝΑ ΕΙΔΗ (ΒΙΟΤΕΧΝΙΕΣ)

1. Επωνυμία: -

Όνομα ιδιοκτήτη: Αφοί Γαζή

Έδρα: Σαλαμίνος 34

Έτη Καταγραφής: 1957-1958[235]

ΔΙΑΚΟΠΤΕΣ ΑΥΤΟΜΑΤΟΙ (ΒΙΟΤΕΧΝΙΕΣ)

1. Επωνυμία: «Βέμος»

Όνομα ιδιοκτήτη: Τσατσομοιρίδης Γ. & Καρούσος Β.

Έδρα: Βενιζέλου 28

Έτη Καταγραφής: 1957-1958[236]

ΔΙΑΦΑΝΗΣ & ΕΓΧΡΩΜΗ ΖΕΛΑΤΙΝΑ(ΦΙΛΜ) ΑΠΟ ΟΞΙΚΗ ΚΥΤΤΑΡΙΝΗ

1. Επωνυμία: «ΒΕΚΡΙΠΛΑΣΤ Ε.Π.Ε.»

Πρόεδρος Διοικητικού Συμβουλίου: -

Έδρα: Εσπερίδων 123 (εργοστάσιο: Αγ. Ιωάννης Ρέντης)

Προσωπικό: 6 άτομα

Έτη Καταγραφής:1980[237]

---

[232] Ό.π.

[233] Ό.π.

[234] Ό.π.

[235] Ό.π.

[236] Ό.π.

ΕΓΧΡΩΜΕΣ ΔΙΑΚΟΣΜΗΣΕΙΣ ΣΕ ΓΥΑΛΙΝΑ ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΑ, ΦΑΓΕΝΤΙΑΝΩΝ & ΠΟΡΣΕΛΑΝΗΣ

1. Επωνυμία: « ΥΑΛΟΤΕΧΝΙΚΗ Ε. Π. Ε.»

   Διαχειριστές: Ασημακόπουλος Δημήτριος & Σακελλάρης Αθανάσιος

   Έδρα & Εργοστάσιο: Ιφιγενείας & Σωκράτους

   Προσωπικό: 1 υπάλληλος και 35 εργατοτεχνίτες

   Έτος ίδρυσης: 1962

   Έτη Καταγραφής:1968[238]

ΕΙΔΗ ΓΡΑΦΕΙΟΥ ΚΑΙ ΓΡΑΦΟΜΗΧΑΝΩΝ (ΒΙΟΤΕΧΝΙΕΣ)

1. Επωνυμία: «ΕΛΒΙΤΑ»

   Όνομα ιδιοκτήτη: Τζούρος – Τσιτσεκλής & ΣΙΑ

   Έδρα: Θησέως 175

   Έτη Καταγραφής: 1947-1948[239] / 1954[240] / 1957-1958[241]

ΕΙΔΗ ΕΣΤΙΑΣΕΩΣ ΚΑΙ ΔΙΑΦΗΜΙΣΕΩΣ ΑΠΟ ΠΛΑΣΤΙΚΟ

1. Επωνυμία: « ΜΕΜΠΕΛ ΕΛΛΑΣ Ε.Π.Ε.»

   Διαχειριστής: Αναστασιάδης Στυλιανός & Τζαντίλης Ιορδάνης

   Έδρα & Εργοστάσιο: Σόλωνος 85

   Έτος ίδρυσης: 1963

   Έτη Καταγραφής:1968[242]

ΕΛΑΣΤΙΚΟΥ (ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΕΣ)

1. Επωνυμία: «Αμπατζής Ι.»

   Όνομα ιδιοκτήτη: -

   Έδρα: Οδός Μεγίστης

---

[237] Οικονομικός Οδηγός των Ελληνικών Εταιρειών 1980, ό.π., (σημ. 183)

[238] Οικονομικός Οδηγός των εν Ελλάδι Ανωνύμων Εταιρειών και Εταιρειών Περιορισμένης Ευθύνης 1968, ICAP, χ.χ.

[239] Ιγγλέσης, *Οδηγός της Ελλάδας 1947-1948*, ό.π., (σημ. 190)

[240] Ιγγλέσης, *Οδηγός της Ελλάδας 1954*, ό.π., (σημ. 190)

[241] Ιγγλέσης, *Οδηγός της Ελλάδας 1957-1958*, ό.π., (σημ.182)

[242] Οικονομικός Οδηγός των Εν Ελλάδι Ανωνύμων Εταιρειών και Εταιρειών Περιορισμένης Ευθύνης 1968, ό.π.(σημ.238)

Έτη Καταγραφής: 1957-1958[243]

2. Επωνυμία: «Βουλκάνια»

Όνομα ιδιοκτήτη: Παπαπάνος, Πετζετάκης, Νικολάου, Στασινόπουλος

Έδρα: Καλλιθέα Αττικής

Έτη Καταγραφής: 1947-1948[244]

3. Επωνυμία: «Ελβιέλα»

Όνομα ιδιοκτήτη: Μαυροφίδη - Αγνιάδη[245]

Έδρα: Παλαιά Σφαγεία(το 1957-58 μεταφέρθηκε στην οδό Αμαζόνων και Καλυψούς)

Έτη Καταγραφής: 1947-1948[246] / 1957-1958[247]

4. Επωνυμία: -

Όνομα ιδιοκτήτη: Αφοί Καίσαρ

Έδρα: Δημοσθένους 157

Έτη Καταγραφής: 1957-1958[248]

5. Επωνυμία: -

Όνομα ιδιοκτήτη: Καρατζαφέρης Σ.

Έδρα: Αθιδών 65

Έτη Καταγραφής: 1957-1958[249]

6. Επωνυμία: -

Όνομα ιδιοκτήτη: Μιχαλός Χ. Κ.

Έδρα: Σιβιτανίδου 34

Έτη Καταγραφής: 1957-1958[250]

7. Επωνυμία: -

Όνομα ιδιοκτήτη: Παπαδόπουλος & Κιρεμιδζόγλου

Έδρα: Αγαμέμνονος 14

Έτη Καταγραφής: 1957-1958[251]

---

[243] Ιγγλέσης, *Οδηγός της Ελλάδας 1957-1958*, ό.π., (σημ.182)

[244] Ιγγλέσης, *Οδηγός της Ελλάδας 1947-1948*, ό.π., (σημ. 190)

[245] Ε. Γεωργιτσογιάννη, ό.π. (σημ.9), σ. 12-16

[246] Ιγγλέσης, *Οδηγός της Ελλάδας 1947-1948*, ό.π., (σημ. 190)

[247] Ιγγλέσης, *Οδηγός της Ελλάδας 1957-1958*, ό.π., (σημ.182)

[248] Ό.π.

[249] Ό.π.

[250] Ό.π.

[251] Ό.π.

8. Επωνυμία: -

Όνομα ιδιοκτήτη: Περγαμινός Σ.

Έδρα: Ακροπόλεως 32

Έτη Καταγραφής: 1957-1958[252]

9. Επωνυμία: -

Όνομα ιδιοκτήτη: Πετζετάκης Α.

Έδρα: Κύπρου 2

Έτη Καταγραφής: 1957-1958[253]

10. Επωνυμία: «Τεβίκα»

Όνομα ιδιοκτήτη: -

Έδρα: Δημοσθένους 157

Έτη Καταγραφής: 1947-1948[254]

ΕΜΑΓΙΕ ΕΙΔΗ (ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΕΣ)

1. Επωνυμία: «Ιζόλα»

Όνομα ιδιοκτήτη: Δράκος Π.

Έδρα: Αιγέως 40

Έτη Καταγραφής: 1954[255] / 1957-1958[256]

ΕΝΤΕΡΑ (ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΕΣ ΚΑΤΕΡΓΑΣΙΑΣ)

1. Επωνυμία: -

Όνομα ιδιοκτήτη: Κατσιανός Μιχ.

Έδρα: Οδός Κύπρου

Έτη Καταγραφής: 1954[257] / 1957-1958[258]

2. Επωνυμία: -

Όνομα ιδιοκτήτη: Λάσκαρης Π.

Έδρα: όπισθεν «Σιβιτανιδείου»

---

[252] Ό.π.

[253] Ό.π.

[254] Ιγγλέσης, *Οδηγός της Ελλάδας 1947-1948*, ό.π., (σημ. 190)

[255] Ιγγλέσης, *Οδηγός της Ελλάδας 1954*, ό.π., (σημ. 190)

[256] Ιγγλέσης, *Οδηγός της Ελλάδας 1957-1958*, ό.π., (σημ.182)

[257] Ιγγλέσης, *Οδηγός της Ελλάδας 1954*, ό.π., (σημ. 190)

[258] Ιγγλέσης, *Οδηγός της Ελλάδας 1957-1958*, ό.π., (σημ.182)

Έτη Καταγραφής: 1954[259]/ 1957-1958[260]

ΕΝΤΟΜΟΚΤΟΝΑ (ΒΙΟΤΕΧΝΙΕΣ)

1. Επωνυμία: «Βιοχρώμ» Α.Ε.

   Όνομα ιδιοκτήτη: -

   Έδρα: Δημητρακοπούλου 25

   Έτη Καταγραφής: 1954[261]

ΕΞΑΕΡΙΣΤΗΡΕΣ (ΒΙΟΤΕΧΝΙΕΣ)

1. Επωνυμία: -

   Όνομα ιδιοκτήτη: Γουναράς Γ. Π.

   Έδρα: Σαπφούς 6

   Έτη Καταγραφής: 1954[262]

ΕΞΑΡΤΗΜΑΤΑ ΑΣΑΝΣΕΡ

1. Επωνυμία: «ΤΗΜΚΑ ΕΛΛΑΣ ΣΤΑΜ. ΒΟΥΡΛΑΚΗΣ & ΣΙΑ Ο.Ε.»

   Πρόεδρος Διοικητικού Συμβουλίου: -

   Έδρα: Ελευθερίου Βενιζέλου 185 (εργοστάσιο: Μονής Δαμάστας, Μπουρνάζι Αττικής

   Προσωπικό: 15 άτομα

   Έτη Καταγραφής:1980[263]

ΕΞΟΠΛΙΣΜΟΣ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΩΝ ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΕΩΝ ΚΑΙ ΚΑΤΑΣΚΕΥΩΝ

1. Επωνυμία: «ΒΙΕΧ ΚΑΤΑΣΚΕΥΕΣ ΚΑΙ ΕΞΟΠΛΙΣΜΟΣ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΩΝ ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΕΩΝ Α. Ε.»

   Πρόεδρος Διοικητικού Συμβουλίου: Κατσάμπας Χριστόφορος

   Έδρα & Εργοστάσιο: Ηρακλέους 95

   Έτος ίδρυσης: 1964

   Προσωπικό: 45 υπάλληλοι και 155 εργατοτεχνίτες

   Έτη Καταγραφής:1968[264]

---

[259] Ιγγλέσης, *Οδηγός της Ελλάδας 1954*, ό.π., (σημ. 190)

[260] Ιγγλέσης, *Οδηγός της Ελλάδας 1957-1958*, ό.π., (σημ.182)

[261] Ιγγλέσης, *Οδηγός της Ελλάδας 1954*, ό.π., (σημ. 190)

[262] Ό.π.

[263] Οικονομικός Οδηγός των Ελληνικών Εταιρειών 1980, ό.π.(σημ. 183)

ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΑ ΗΛΕΚΤΡΙΚΑ ΨΥΓΕΙΑ[265]

1. Επωνυμία: -

   Όνομα ιδιοκτήτη:Τσιρούκης Βασίλειος

   Έδρα: Πατριάρχου Γρηγορίου Ε 43

   Έτος ίδρυσης: 1966 (Ημερομηνία παύσης λειτουργίας: 20/10/1977)

ΕΠΕΞΕΡΓΑΣΙΑ ΚΑΙ ΕΜΠΟΡΙΟ ΥΛΙΚΟΥ ΔΕΥΤΕΡΑΣ ΔΙΑΛΟΓΗΣ ΣΩΛΗΝΩΝ, ΛΑΜΑΡΙΝΩΝ & ΣΙΔΗΡΟΥ

1. Επωνυμία: «ΣΩΛΗΝΟΤΕΧΝΙΚΗ ΕΜΠΟΡΙΚΗ Ε.Π.Ε.»

   Πρόεδρος Διοικητικού Συμβουλίου: Κορολόγος Ο.

   Έδρα: Ελευθερίου Βενιζέλου 176

   Έτος ίδρυσης: 1976

   Προσωπικό: 7 άτομα

   Έτη Καταγραφής:1980[266]

ΕΠΕΞΕΡΓΑΣΙΑ ΜΑΡΜΑΡΩΝ[267]

1. Επωνυμία: -

   Όνομα ιδιοκτήτη:Σταθόπουλος Ι. Δημήτριος

   Έδρα: Ελευθερίου Βενιζέλου 325

   Έτος ίδρυσης: 1973 (Ημερομηνία παύσης λειτουργίας: 29/12/1976)

ΕΠΕΞΕΡΓΑΣΙΑ ΜΕΤΑΛΛΟΥ

1. Επωνυμία: -

   Όνομα ιδιοκτήτη:Καραϊσκου Αφοί & Λιουδάκη Μ.

   Έδρα: Πατριάρχου Γρηγορίου 61

   Έτος ίδρυσης: 1966 (Ημερομηνία παύσης λειτουργίας: 22/9/1976) [268]

2. Επωνυμία: «ΜΟΡΦΙΡΗΣ ΓΕΩΡ. & ΚΩΝ. ΕΠΕ ΜΟΡΤΕΚ ΕΠΕ» [269]

---

[264] Οικονομικός Οδηγός των Εν Ελλάδι Ανωνύμων Εταιρειών και Εταιρειών Περιορισμένης Ευθύνης 1968, ό.π. (σημ.238)

[265] Καταγραφή Διαγραμμένων Επιχειρήσεων, ό.π. (σημ. 211)

[266] Οικονομικός Οδηγός των Ελληνικών Εταιρειών 1980, ό.π.(σημ. 183)

[267] Καταγραφή Διαγραμμένων Επιχειρήσεων, ό.π. (σημ. 211)

[268] Καταγραφή Διαγραμμένων Επιχειρήσεων, ό.π. (σημ. 211)

Πρόεδρος Διοικητικού Συμβουλίου:Μορφίρης Κ. & Μορφίρης Γ.

Έδρα: Ματζαγριωτάκη 4

Έτος Σύστασης: 1975

ΕΠΕΞΕΡΓΑΣΙΑ ΠΛΑΣΤΙΚΩΝ ΕΙΔΩΝ[270]

1. Επωνυμία: -

Όνομα ιδιοκτήτη:Κοζακίδη Αφοί

Έδρα: Θησέως 10

Έτος ίδρυσης: 1958 (Ημερομηνία παύσης λειτουργίας: 2/1/1971)

ΕΠΕΞΕΡΓΑΣΙΑ ΠΛΑΣΤΙΚΩΝ ΥΛΩΝ – ΥΔΡΑΥΛΙΚΑ ΕΙΔΗ – ΨΕΚΑΣΤΗΡΕΣ – ΠΑΙΧΝΙΔΙΑ & ΛΟΙΠΑ ΕΙΔΗ ΑΠΟ ΠΛΑΣΤΙΚΟ

1. Επωνυμία: «ΒΕΠΥ ΕΠΕ ΒΙΟΤΕΧΝΙΑ ΕΠΕΞΕΡΓΑΣΙΑΣ ΠΛΑΣΤΙΚΩΝ ΥΛΩΝ»

Πρόεδρος Διοικητικού Συμβουλίου: Αρβανίτου - Χατζηδήμου

Έδρα: Π. Γρηγορίου 53

Έτος Σύστασης: 1969

Έτη Καταγραφής:1977-1978[271]

ΕΠΕΞΕΡΓΑΣΙΑ ΧΑΡΤΟΥ[272]

1. Επωνυμία: -

Όνομα ιδιοκτήτη:Μεταξάς Ι.& ΣΙΑ

Έδρα: Αθθίδων 85

Έτος ίδρυσης: 1974 (Ημερομηνία παύσης λειτουργίας: 31/12/1980)

ΕΠΕΞΕΡΓΑΣΙΑ ΧΡΗΣΙΜΟΥ ΞΥΛΕΙΑΣ[273]

1. Επωνυμία: «ΓΑΙΞΥΛ Ο.Ε.»

Όνομα ιδιοκτήτη:-

Έδρα: Αριστογείτονος 23

Έτος ίδρυσης: 1960 (Ημερομηνία παύσης λειτουργίας: 22/6/1970)

---

[269] Business Book:Ετήσια Έκθεση για την Επιχειρηματική Δραστηριότητα 1977-1978 ό.π., (σημ. 208)

[270] Καταγραφή Διαγραμμένων Επιχειρήσεων, ό.π. (σημ. 211)

[271] Business Book:Ετήσια Έκθεση για την Επιχειρηματική Δραστηριότητα 1977-1978 ό.π., (σημ. 208)

[272] Καταγραφή Διαγραμμένων Επιχειρήσεων, ό.π., (σημ. 211)

[273] Ό.π.

ΕΠΙΔΕΣΜΙΚΑ ΕΙΔΗ (ΒΙΟΤΕΧΝΙΕΣ)

1. Επωνυμία: -

   Όνομα ιδιοκτήτη: Ιατρέλης Χ.

   Έδρα: Αγίων Πάντων 141

   Έτη Καταγραφής: 1957-1958[274]

2. Επωνυμία: -

   Όνομα ιδιοκτήτη: Κοφινιάς Ι. – Τσιλιάνης Θ.

   Έδρα: Κρέμου 116

   Έτη Καταγραφής: 1957-1958[275]

ΕΠΙΠΛΟΥ (ΒΙΟΤΕΧΝΙΕΣ)

1. Επωνυμία: -

   Όνομα ιδιοκτήτη: Αγγελίδης Α.

   Έδρα: Σοφοκλέους 154

   Έτη Καταγραφής: 1957-1958[276]

2. Επωνυμία: -

   Όνομα ιδιοκτήτη: Αποστολίδης Δημ.

   Έδρα: Σιβιτανίδου 17

   Έτη Καταγραφής: 1954[277]

3. Επωνυμία: -

   Όνομα ιδιοκτήτη: Αργυράς Ι.

   Έδρα: Χαροκόπου 33

   Έτη Καταγραφής: 1954[278]

4. Επωνυμία: -

   Όνομα ιδιοκτήτη: Αφοί Αργυρίου

   Έδρα: Δαβάκη 2

   Έτη Καταγραφής: 1954[279]

---

[274] Ιγγλέσης, *Οδηγός της Ελλάδας 1957-1958*, ό.π., (σημ.182)

[275] Ό.π.

[276] Ιγγλέσης, *Οδηγός της Ελλάδας 1957-1958*, ό.π., (σημ.182)

[277] Ιγγλέσης, *Οδηγός της Ελλάδας 1954*, ό.π., (σημ. 190)

[278] Ό.π.

[279] Ό.π.

5. Επωνυμία: -

Όνομα ιδιοκτήτη: Αφοί Βουρνάζου

Έδρα: Σοφοκλέους 104

Έτη Καταγραφής: 1954[280]

6. Επωνυμία: -

Όνομα ιδιοκτήτη: Γρίσπος Θ. & Καζές Ν.

Έδρα: Βενιζέλου 88

Έτη Καταγραφής: 1954[281]

7. Επωνυμία: -

Όνομα ιδιοκτήτη: Γρυπαίος Ε.

Έδρα: Βενιζέλου 93

Έτη Καταγραφής: 1957-1958[282]

8. Επωνυμία: -

Όνομα ιδιοκτήτη: Καφούρος Αγ. & Αλ.

Έδρα: Ευριπίδου 14

Έτη Καταγραφής: 1957-1958[283]

9. Επωνυμία: -

Όνομα ιδιοκτήτη: Λεοντιάδης Σ.

Έδρα: Ξενοφώντος 135

Έτη Καταγραφής: 1957-1958[284]

10. Επωνυμία: -

Όνομα ιδιοκτήτη: Μαγγανίτης Ι.

Έδρα: Σιβιτανίδου 17

Έτη Καταγραφής: 1954[285]

11. Επωνυμία: -

Όνομα ιδιοκτήτη: Μαγουλάς Δημ. Κ.

Έδρα: Σιβιτανίδου 2

Έτη Καταγραφής: 1954[286] / 1957-1958[287]

---

[280] Ό.π.

[281] Ό.π.

[282] Ιγγλέσης, *Οδηγός της Ελλάδας 1957-1958*, ό.π., (σημ.182)

[283] Ό.π.

[284] Ιγγλέσης, *Οδηγός της Ελλάδας 1957-1958*, ό.π., (σημ.182)

[285] Ιγγλέσης, *Οδηγός της Ελλάδας 1954*, ό.π., (σημ. 190)

12. Επωνυμία: -

Όνομα ιδιοκτήτη: Μουστάκας Β.

Έδρα: Βενιζέλου 112

Έτη Καταγραφής: 1957-1958[288]

13. Επωνυμία: -

Όνομα ιδιοκτήτη: Νικηταράκος Π. Δ.

Έδρα: Καστελόριζου 39

Έτη Καταγραφής: 1954[289]

14. Επωνυμία: -

Όνομα ιδιοκτήτη: Παπατριανταφύλλου Γ.

Έδρα: Θησέως 88

Έτη Καταγραφής: 1947-1948[290]

15. Επωνυμία: -

Όνομα ιδιοκτήτη: Παπαμανούσος & Χρυσοχοΐδης

Έδρα: Λυσικράτους 93

Έτη Καταγραφής: 1957-1958[291]

16. Επωνυμία: -

Όνομα ιδιοκτήτη: Ποταμιάνος Ι.

Έδρα: Μαντζαγριωτάκη 70

Έτη Καταγραφής: 1947-1948[292] / 1954[293]

17. Επωνυμία: -

Όνομα ιδιοκτήτη: Ρεβύνθης Κ. Ε.

Έδρα: Αμαζόνων 69

Έτη Καταγραφής: 1957-1958[294]

18. Επωνυμία: -

---

[286] Ό.π.

[287] Ιγγλέσης, *Οδηγός της Ελλάδας 1957-1958*, ό.π., (σημ.182)

[288] Ό.π.

[289] Ιγγλέσης, *Οδηγός της Ελλάδας 1954*, ό.π., (σημ. 190)

[290] Ιγγλέσης, *Οδηγός της Ελλάδας 1947-1948*, ό.π., (σημ. 190)

[291] Ιγγλέσης, *Οδηγός της Ελλάδας 1957-1958*, ό.π., (σημ.182)

[292] Ιγγλέσης, *Οδηγός της Ελλάδας 1947-1948*, ό.π., (σημ. 190)

[293] Ιγγλέσης, *Οδηγός της Ελλάδας 1954*, ό.π., (σημ. 190)

[294] Ιγγλέσης, *Οδηγός της Ελλάδας 1957-1958*, ό.π., (σημ.182)

Όνομα ιδιοκτήτη: Τζήμας Φωτ.

Έδρα: Χαροκόπου 36

Έτη Καταγραφής: 1954[295]

19. Επωνυμία: -

Όνομα ιδιοκτήτη: Τζιλβελής Μ.

Έδρα: Λυσικράτους 97

Έτη Καταγραφής: 1957-1958[296]

20. Επωνυμία: -

Όνομα ιδιοκτήτη: Φιλίποπου Γ. & ΣΙΑ

Έδρα: Σιβιτανίδου 15

Έτη Καταγραφής: 1957-1958[297]

21. Επωνυμία: -

Όνομα ιδιοκτήτη: Χαιρέτας Γ

Έδρα: Χαροκόπου 63

Έτη Καταγραφής: 1954[298] / 1957-1958[299]

22. Επωνυμία: -

Όνομα ιδιοκτήτη: Χατζηγεωργόπουλος Παύλος

Έδρα: Πατριάρχου Γρηγορίου 35

Έτη Καταγραφής: 1954[300]

ΕΠΙΠΛΑ ΜΕΤΑΛΛΙΚΑ (ΒΙΟΤΕΧΝΙΕΣ)

1. Επωνυμία: «ΛΑΓΟΣ ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ»[301]

Πρόεδρος Διοικητικού Συμβουλίου: -

Έδρα: Εσπερίδων 62

Προσωπικό: 4 άτομα

---

[295] Ιγγλέσης, *Οδηγός της Ελλάδας 1954*, ό.π., (σημ. 190)

[296] Ιγγλέσης, *Οδηγός της Ελλάδας 1957-1958*, ό.π., (σημ.182)

[297] Ό.π.

[298] Ιγγλέσης, *Οδηγός της Ελλάδας 1954*, ό.π., (σημ. 190)

[299] Ιγγλέσης, *Οδηγός της Ελλάδας 1957-1958*, ό.π., (σημ.182)

[300] Ιγγλέσης, *Οδηγός της Ελλάδας 1954*, ό.π., (σημ. 190)

[301] Οικονομικός Οδηγός των Ελληνικών Εταιρειών 1980, ό.π.(σημ. 183)

ΕΣΩΡΟΥΧΑ ΑΝΔΡΙΚΑ (ΒΙΟΤΕΧΝΙΕΣ)

1. Επωνυμία: -

   Όνομα ιδιοκτήτη: Δημόπουλος Ι.

   Έδρα: Δαβάκη 39

   Έτη Καταγραφής: 1957-1958[302]

2. Επωνυμία: -

   Όνομα ιδιοκτήτη: Μουταφίδης Φ. Ν.

   Έδρα: Χαροκόπου 60

   Έτη Καταγραφής: 1957-1958[303]

3. Επωνυμία: -

   Όνομα ιδιοκτήτη: Χολέβας Δ.

   Έδρα: Χαροκόπου 59

   Έτη Καταγραφής: 1957-1958[304]

ΕΣΩΡΟΥΧΑ ΓΥΝΑΙΚΕΙΑ (ΒΙΟΤΕΧΝΙΕΣ)

1. Επωνυμία: -

   Όνομα ιδιοκτήτη: Δημητρακοπούλου Νότα

   Έδρα: Αριστείδου 177

   Έτη Καταγραφής: 1954[305] / 1957-1958[306]

2. Επωνυμία: «DORINA, ΓΡ. ΝΟΤΑΡΙΔΗΣ &ΣΙΑ»

   Πρόεδρος Διοικητικού Συμβουλίου: -

   Έδρα: Ματζαγριωτάκη 20-22

   Προσωπικό: 1 άτομο

   Έτη Καταγραφής:1980[307]

3. Επωνυμία: «Ετάμ» Α.Ε.

   Όνομα ιδιοκτήτη: -

   Έδρα: Σωκράτους και Αχιλλέως

   Έτη Καταγραφής: 1954[308]/ 1957-1958[309]

---

[302] Ιγγλέσης, *Οδηγός της Ελλάδας 1957-1958*, ό.π., (σημ.182)

[303] Ό.π.

[304] Ιγγλέσης, *Οδηγός της Ελλάδας 1957-1958*, ό.π., (σημ.182)

[305] Ιγγλέσης, *Οδηγός της Ελλάδας 1954*, ό.π., (σημ. 190)

[306] Ιγγλέσης, *Οδηγός της Ελλάδας 1957-1958*, ό.π., (σημ.182)

[307] Ό.π.

4. Επωνυμία: -

Όνομα ιδιοκτήτη: Καζόγλου Ν. & Εσκιτζόγλου Κ.

Έδρα: Αγίων Πάντων 92

Έτη Καταγραφής: 1954[310] / 1957-1958[311]

5. Επωνυμία: «Μάκη»

Όνομα ιδιοκτήτη: Καμπάνης Λ. & Λαγουμίδου Μαρία

Έδρα: Δαβάκη 36

Έτη Καταγραφής: 1957-1958[312]

6. Επωνυμία: -

Όνομα ιδιοκτήτη: Μισαηλίδης & Ζαροτιάδης

Έδρα: Βενιζέλου 10

Έτη Καταγραφής: 1957-1958[313]

ΕΤΙΚΕΤΕΣ ΠΑΝΙΝΕΣ & ΥΦΑΝΤΕΣ (ΒΙΟΤΕΧΝΙΕΣ)

1. Επωνυμία: «Β.Υ.Τ.Κ.Ά.Π.»

Όνομα ιδιοκτήτη: Παπαδόπουλος Κυρ.

Έδρα: Βενιζέλου 88

Έτη Καταγραφής: 1954[314] /1957-1958[315]

ΕΤΙΚΕΤΤΟΠΟΙΕΙΑ ΧΑΡΤΙΝΩΝ

1. Επωνυμία: «Ανατολή» Α.Ε.

Όνομα ιδιοκτήτη: -

Έδρα: Φιλαρέτου 88

Έτη Καταγραφής: 1947-1948[316] / 1954[317]

---

[308] Ιγγλέσης, *Οδηγός της Ελλάδας 1954*, ό.π., (σημ. 190)

[309] Ιγγλέσης, *Οδηγός της Ελλάδας 1957-1958*, ό.π., (σημ.182)

[310] Ιγγλέσης, *Οδηγός της Ελλάδας 1954*, ό.π., (σημ. 190)

[311] Ιγγλέσης, *Οδηγός της Ελλάδας 1957-1958*, ό.π., (σημ.182)

[312] Ό.π.

[313] Ό.π.

[314] Ιγγλέσης, *Οδηγός της Ελλάδας 1954*, ό.π., (σημ. 190)

[315] Ιγγλέσης, *Οδηγός της Ελλάδας 1957-1958*, ό.π., (σημ.182)

[316] Ιγγλέσης, *Οδηγός της Ελλάδας 1947-1948*, ό.π., (σημ. 190)

[317] Ιγγλέσης, *Οδηγός της Ελλάδας 1954*, ό.π., (σημ. 190)

ΕΦΑΠΛΑΜΑΤΟΠΟΙΕΙΑ

1. Επωνυμία: -

Όνομα ιδιοκτήτη: Αλεξανδρίδη Αικατερίνη

Έδρα: Φιλαρέτου 79

Έτη Καταγραφής: 1957-1958[318]

2. Επωνυμία: -

Όνομα ιδιοκτήτη: Λαγγίδης Αφεντούλης

Έδρα: Δήμητρος 45 (το 1957-58 μεταφέρθηκε στην οδό Δαβάκη 43)

Έτη Καταγραφής: 1947-1948[319] / 1954[320] / 1957-1958[321]

3. Επωνυμία: -

Όνομα ιδιοκτήτη: Λαγγίδης Θ.

Έδρα: Δαβάκη 63

Έτη Καταγραφής: 1957-1958[322]

4. Επωνυμία: -

Όνομα ιδιοκτήτη: Παναγόπουλος Σ.

Έδρα: Θησέως 112

Έτη Καταγραφής: 1947-1948[323] / 1954[324]

5. Επωνυμία: -

Όνομα ιδιοκτήτη: Σμυρίλης Θ. Ν.

Έδρα: Πάριδος 78

Έτη Καταγραφής: 1957-1958[325]

6. Επωνυμία: -

Όνομα ιδιοκτήτη: Χαριτάκης Ε.

Έδρα: Χαροκόπου 84

Έτη Καταγραφής: 1957-1958[326]

---

[318] Ιγγλέσης, *Οδηγός της Ελλάδας 1957-1958*, ό.π., (σημ.182)

[319] Ιγγλέσης, *Οδηγός της Ελλάδας 1947-1948*, ό.π., (σημ. 190)

[320] Ιγγλέσης, *Οδηγός της Ελλάδας 1954*, ό.π., (σημ. 190)

[321] Ιγγλέσης, *Οδηγός της Ελλάδας 1957-1958*, ό.π., (σημ.182)

[322] Ό.π.

[323] Ιγγλέσης, *Οδηγός της Ελλάδας 1947-1948*, ό.π., (σημ. 190)

[324] Ιγγλέσης, *Οδηγός της Ελλάδας 1954*, ό.π., (σημ. 190)

[325] Ιγγλέσης, *Οδηγός της Ελλάδας 1957-1958*, ό.π., (σημ.182)

[326] Ό.π.

ΖΑΧΑΡΩΔΗ ΠΡΟΪΟΝΤΑ (ΒΙΟΤΕΧΝΙΕΣ)

1. Επωνυμία: «Βόσπορος»

Όνομα ιδιοκτήτη: -

Έδρα: Ανδρομάχης 153

Έτη Καταγραφής: 1954[327] / 1957-1958[328]

2. Επωνυμία: -

Όνομα ιδιοκτήτη: Κοκκινάκης Σ.

Έδρα: Χονδρή 6

Έτη Καταγραφής: 1957-1958[329]

3. Επωνυμία: -

Όνομα ιδιοκτήτη: Κωνσταντινίδης Κ. & Λ.

Έδρα: Δαβάκη 79

Έτη Καταγραφής: 1957-1958[330]

4. Επωνυμία: -

Όνομα ιδιοκτήτη: Μαρίνος Α.

Έδρα: Χαροκόπου 127

Έτη Καταγραφής: 1957-1958[331]

5. Επωνυμία: -

Όνομα ιδιοκτήτη: Μονιούδης – Φιλιππάκης & ΣΙΑ

Έδρα: Ανδρομάχης 172

Έτη Καταγραφής: 1957-1958[332]

6. Επωνυμία: -

Όνομα ιδιοκτήτη: Μονπίδης Μιχ. Μ.

Έδρα: Ανδρομάχης 17

Έτη Καταγραφής: 1954[333]

7. Επωνυμία: -

Όνομα ιδιοκτήτη: Σφηκάκης Γ. Π.

---

[327] Ιγγλέσης, *Οδηγός της Ελλάδας 1954*, ό.π., (σημ. 190)

[328] Ιγγλέσης, *Οδηγός της Ελλάδας 1957-1958*, ό.π., (σημ.182)

[329] Ό.π.

[330] Ό.π.

[331] Ό.π.

[332] Ό.π.

[333] Ιγγλέσης, *Οδηγός της Ελλάδας 1954*, ό.π., (σημ. 190)

Έδρα: Σαπφούς 169

Έτη Καταγραφής: 1957-1958[334]

8. Επωνυμία: -

Όνομα ιδιοκτήτη: Τσόγκας Γ.

Έδρα: Ματζαγριωτάκη 58

Έτη Καταγραφής: 1954[335]

ΖΕΡΣΕΪ (ΒΙΟΤΕΧΝΙΕΣ)

1. Επωνυμία: -

Όνομα ιδιοκτήτη: Αραβόγλου Α. & Αφοί Παυλίδη

Έδρα: Βενιζέλου 12

Έτη Καταγραφής: 1957-1958[336]

2. Επωνυμία: -

Όνομα ιδιοκτήτη: Βρυώνης Π. Γ.

Έδρα: Ηρακλέους 44

Έτη Καταγραφής: 1957-1958[337]

3. Επωνυμία: «Γλάρος» Α.Ε.

Όνομα ιδιοκτήτη: -

Έδρα: Λαγουμιτζή 35

Έτη Καταγραφής: 1954[338] / 1957-1958[339]

4. Επωνυμία: «Εκτάζ»

Όνομα ιδιοκτήτη: -

Έδρα: Αγίων Πάντων 92

Έτη Καταγραφής: 1957-1958[340]

5. Επωνυμία: «Ετάμ» Α.Ε.

Όνομα ιδιοκτήτη: -

Έδρα: Σωκράτους και Αχιλέως

---

[334] Ιγγλέσης, *Οδηγός της Ελλάδας 1957-1958*, ό.π., (σημ.182)

[335] Ιγγλέσης, *Οδηγός της Ελλάδας 1954*, ό.π., (σημ. 190)

[336] Ιγγλέσης, *Οδηγός της Ελλάδας 1957-1958*, ό.π., (σημ.182)

[337] Ό.π.

[338] Ιγγλέσης, *Οδηγός της Ελλάδας 1954*, ό.π., (σημ. 190)

[339] Ιγγλέσης, *Οδηγός της Ελλάδας 1957-1958*, ό.π., (σημ.182)

[340] Ιγγλέσης, *Οδηγός της Ελλάδας 1957-1958*, ό.π., (σημ.182)

Έτη Καταγραφής: 1954[341] / 1957-1958[342]

6. Επωνυμία: -

   Όνομα ιδιοκτήτη: Καμπάνης και Λαγουμίδου

   Έδρα: Δαβάκη 36

   Έτη Καταγραφής: 1957-1958[343]

7. Επωνυμία: -

   Όνομα ιδιοκτήτη: Μητρόπουλος Θ. & Κόνιαρης Α.

   Έδρα: Μεταμορφώσεως 3

   Έτη Καταγραφής: 1957-1958[344]

8. Επωνυμία: -

   Όνομα ιδιοκτήτη: Νηστικούλη Ντίνα

   Έδρα: Αθηνάς 70

   Έτη Καταγραφής: 1957-1958[345]

ΖΥΘΟΣ - ΒΥΝΗ

1. Επωνυμία: «ΧΕΝΙΝΓΚΕΡ ΕΛΛΑΣ Α.Ε.»

   Πρόεδρος Διοικητικού Συμβουλίου: Ταβλαρίδης Π.

   Έδρα: Λεωφόρος Συγγρού 350 (εργοστάσιο: Καλλιθέα Πεδιάδος & Ηράκλειο Κρήτης)

   Έτος Σύστασης: 1968

   Έτη Καταγραφής:1980[346]

ΖΥΜΗ ΑΡΤΟΠΟΙΙΑΣ (ΒΙΟΤΕΧΝΙΕΣ)

1. Επωνυμία: «ΕΒΖΥ» Α.Ε.

   Όνομα ιδιοκτήτη: -

   Έδρα: όπισθεν Σιβιτανιδείου

   Έτη Καταγραφής: 1954[347]

---

[341] Ιγγλέσης, *Οδηγός της Ελλάδας 1954*, ό.π., (σημ. 190)

[342] Ιγγλέσης, *Οδηγός της Ελλάδας 1957-1958*, ό.π., (σημ.182)

[343] Ό.π.

[344] Ό.π.

[345] Ό.π.

[346] Οικονομικός Οδηγός των Ελληνικών Εταιρειών 1980, ό.π.(σημ. 183)

[347] Ιγγλέσης, *Οδηγός της Ελλάδας 1954*, ό.π., (σημ. 190)

ΗΛΕΚΤΡΙΚΑ ΣΚΕΥΗ (ΒΙΟΤΕΧΝΙΕΣ)

1. Επωνυμία: «Μινέρβα»
   Όνομα ιδιοκτήτη: Γιάννοβιτς Α.
   Έδρα: Βενιζέλου 48
   Έτη Καταγραφής: 1954[348] / 1957-1958[349]
2. Επωνυμία: -
   Όνομα ιδιοκτήτη: Διαμαντόπουλος Π.
   Έδρα: Βενιζέλου 88
   Έτη Καταγραφής: 1954[350]
3. Επωνυμία: «Ε.Σ.Υ.Φ.»
   Όνομα ιδιοκτήτη: Σιμόπουλος Σ. - Κομπόπουλος Κ. & ΣΙΑ
   Έδρα: Σοφοκλέους 64
   Έτη Καταγραφής: 1954[351]
4. Επωνυμία: «Ζωγράφος Κ.» (εικ. 11)
   Όνομα ιδιοκτήτη: -
   Έδρα: Σοφοκλέους 63
   Έτη Καταγραφής: 1957-1958[352]
5. Επωνυμία: «RAY»
   Όνομα ιδιοκτήτη: -
   Έδρα: Καλλιθέα Αττικής
   Έτη Καταγραφής: 1957-1958[353]
6. Επωνυμία: «Ιζόλα» Α.Ε.
   Όνομα ιδιοκτήτη: Δράκος Π.
   Έδρα: Αιγέως 42
   Έτη Καταγραφής: 1954[354] / 1957-1958[355]/1968[356]

---

[348] Ό.π.

[349] Ιγγλέσης, *Οδηγός της Ελλάδας 1957-1958*, ό.π., (σημ.182)

[350] Ιγγλέσης, *Οδηγός της Ελλάδας 1954*, ό.π., (σημ. 190)

[351] Ό.π.

[352] Ιγγλέσης, *Οδηγός της Ελλάδας 1957-1958*, ό.π., (σημ.182)

[353] Ιγγλέσης, *Οδηγός της Ελλάδας 1957-1958*, ό.π., (σημ.182)

[354] Ιγγλέσης, *Οδηγός της Ελλάδας 1954*, ό.π., (σημ. 190)

[355] Ιγγλέσης, *Οδηγός της Ελλάδας 1957-1958*, ό.π., (σημ.182)

[356] Οικονομικός Οδηγός των Εν Ελλάδι Ανωνύμων Εταιρειών και Εταιρειών Περιορισμένης Ευθύνης 1968, ό.π. (σημ.238)

7. Επωνυμία: -

   Όνομα ιδιοκτήτη: Μαγουλάς Χ.

   Έδρα: Βενιζέλου 9

   Έτη Καταγραφής: 1957-1958[357]

8. Επωνυμία: -

   Όνομα ιδιοκτήτη: Μπράτος Α.

   Έδρα: Αγίων Πάντων 100

   Έτη Καταγραφής: 1957-1958[358]

9. Επωνυμία: -

   Όνομα ιδιοκτήτη: Παπαδόπουλος Ι. & Δ.

   Έδρα: Φιλαρέτου 56

   Έτη Καταγραφής: 1957-1958[359]

ΗΛΕΚΤΡΟΛΥΣΕΙΣ (ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΕΣ)

1. Επωνυμία: -

   Όνομα ιδιοκτήτη: Πούρος Μιλτ. Δ.

   Έδρα: Πατριάρχου Γρηγορίου Ε'

   Έτη Καταγραφής: 1954[360]

ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΟΙ ΜΕΤΡΗΤΕΣ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗΣ ΧΡΗΣΗΣ (ΓΙΑ ΜΕΤΡΗΣΗ ΤΕΜΑΧΙΩΝ)

1. Επωνυμία: «BORANA ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΑ – ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΑ Ε.Π.Ε.»

   Πρόεδρος Διοικητικού Συμβουλίου:Αναστασόπουλος Α.

   Έδρα: Ακροπόλεως 118

   Έτος Σύστασης: 1978

   Έτη Καταγραφής: 1980[361]

ΗΛΕΚΤΡΟΤΕΧΝΙΚΑ ΕΙΔΗ - ΕΞΑΡΤΗΜΑΤΑ (ΒΙΟΤΕΧΝΙΕΣ)

1. Επωνυμία: -

---

[357] Ιγγλέσης, *Οδηγός της Ελλάδας 1957-1958*, ό.π., (σημ.182)

[358] Ό.π.

[359] Ό.π.

[360] Ιγγλέσης, *Οδηγός της Ελλάδας 1954*, ό.π., (σημ. 190)

[361] Οικονομικός Οδηγός των Ελληνικών Εταιρειών 1980, ό.π.(σημ. 183)

Όνομα ιδιοκτήτη: Παπαχρήστος Ι.

Έδρα: Αγίων Πάντων 27

Έτη Καταγραφής: 1954[362]

ΘΕΡΜΑΣΤΕΣ (ΒΙΟΤΕΧΝΙΕΣ)

1. Επωνυμία: -

Όνομα ιδιοκτήτη: Σιδεράς Ε.

Έδρα: Χαροκόπου 65

Έτη Καταγραφής: 1954[363] / 1957-1958[364]

2. Επωνυμία: -

Όνομα ιδιοκτήτη: Τσαπάς Η. Κ.

Έδρα: Σιβιτανιδείου 24

Έτη Καταγραφής: 1954[365] / 1957-1958[366]

ΘΕΡΜΑΣΤΡΕΣ ΗΛΕΚΤΡΙΚΕΣ (ΒΙΟΤΕΧΝΙΕΣ)

1. Επωνυμία: «Ζωγράφος Κ.»

Όνομα ιδιοκτήτη: -

Έδρα: Σοφοκλέους 63

Έτη Καταγραφής: 1957-1958[367]

ΘΕΡΜΟΦΟΡΕΣ (ΒΙΟΤΕΧΝΙΕΣ)

1. Επωνυμία: -

Όνομα ιδιοκτήτη: Ιωαννίδης Δ.

Έδρα: Ανδρομάχης 153

Έτη Καταγραφής: 1954[368] / 1957-1958[369]

---

[362] Ιγγλέσης, *Οδηγός της Ελλάδας 1954*, ό.π., (σημ. 190)

[363] Ό.π.

[364] Ιγγλέσης, *Οδηγός της Ελλάδας 1957-1958*, ό.π., (σημ.182)

[365] Ιγγλέσης, *Οδηγός της Ελλάδας 1954*, ό.π., (σημ. 190)

[366] Ιγγλέσης, *Οδηγός της Ελλάδας 1957-1958*, ό.π., (σημ.182)

[367] Ό.π.

[368] Ιγγλέσης, *Οδηγός της Ελλάδας 1954*, ό.π., (σημ. 190)

[369] Ιγγλέσης, *Οδηγός της Ελλάδας 1957-1958*, ό.π., (σημ.182)

ΚΑΘΡΕΦΤΕΣ (ΒΙΟΤΕΧΝΙΕΣ)

1. Επωνυμία: -

   Όνομα ιδιοκτήτη: Σμυρλής Α. Ν.

   Έδρα: Κρέμου 159

   Έτη Καταγραφής: 1957-1958[370]

2. Επωνυμία: -

   Όνομα ιδιοκτήτη: Τσαντίλης Ν. (εικ. 2)

   Έδρα: Θεσσαλονίκης 36

   Έτη Καταγραφής: 1957-1958[371]

ΚΑΛΛΥΝΤΙΚΑ (ΒΙΟΤΕΧΝΙΕΣ)

1. Επωνυμία: -

   Όνομα ιδιοκτήτη: Βλαχιώτης Γ. & Παγώνης Κ.

   Έδρα: Δήμητρος 79

   Έτη Καταγραφής: 1947-1948[372]

2. Επωνυμία: -

   Όνομα ιδιοκτήτη: Ιωαννίδης Γ.

   Έδρα: Θησέως 142

   Έτη Καταγραφής: 1947-1948[373] & 1954[374]

3. Επωνυμία: -

   Όνομα ιδιοκτήτη: Κλωνάρης Α.

   Έδρα: Δαβάκη 42

   Έτη Καταγραφής: 1954[375]

4. Επωνυμία: -

   Όνομα ιδιοκτήτη: Μουμτζίδης Γ.

   Έδρα: Χαροκόπου 79

   Έτη Καταγραφής: 1947-1948[376] & 1954[377]

---

[370] Ιγγλέσης, *Οδηγός της Ελλάδας 1954*, ό.π., (σημ. 190)

[371] Ό.π.

[372] Ιγγλέσης, *Οδηγός της Ελλάδας 1947-1948*, ό.π., (σημ. 190)

[373] Ό.π.

[374] Ιγγλέσης, *Οδηγός της Ελλάδας 1954*, ό.π., (σημ. 190)

[375] Ιγγλέσης, *Οδηγός της Ελλάδας 1954*, ό.π., (σημ. 190)

[376] Ιγγλέσης, *Οδηγός της Ελλάδας 1947-1948*, ό.π., (σημ. 190)

5. Επωνυμία: -

Όνομα ιδιοκτήτη: Παλαιολόγου

Έδρα: Δαβάκη 79

Έτη Καταγραφής: 1954[378]

6. Επωνυμία:-

Όνομα ιδιοκτήτη: Τσαγγαρίδης Γ. Ι.

Έδρα: Σοφοκλέους 57

Έτη Καταγραφής: 1954[379]

ΚΑΛΤΣΕΣ (ΒΙΟΤΕΧΝΙΕΣ)

1. Επωνυμία: -[380]

Όνομα ιδιοκτήτη: Βαζαίος Σ. & Ντουτσούλης Σ. Ο.Ε.

Έδρα: Χίου

Έτος ίδρυσης: 1966 (Ημερομηνία παύσης λειτουργίας: 1/10/1969)

2. Επωνυμία: «Βίκα» Α.Ε.

Όνομα ιδιοκτήτη: -

Έδρα: Σωκράτους 108 (το 1954 η Έδρα: Σωκράτους 20)

Έτη Καταγραφής: 1947-1948[381] / 1954[382]

3. Επωνυμία: -

Όνομα ιδιοκτήτη: Γιαννόπουλος Κ. Ν.

Έδρα: Σαλαμίνος 36

Έτη Καταγραφής: 1957-1958[383]

4. Επωνυμία: -

Όνομα ιδιοκτήτη: Δεϊμέζης Π.

Έδρα: Σαλαμίνος 40

Έτη Καταγραφής: 1957-1958[384]

---

[377] Ιγγλέσης, *Οδηγός της Ελλάδας 1954*, ό.π., (σημ. 190)

[378] Ιγγλέσης, *Οδηγός της Ελλάδας 1954*, ό.π., (σημ. 190)

[379] Ό.π.

[380] Οικονομικός Οδηγός των Εν Ελλάδι Ανωνύμων Εταιρειών και Εταιρειών Περιορισμένης Ευθύνης 1968, ό.π. (σημ.238)

[381] Ιγγλέσης, *Οδηγός της Ελλάδας 1947-1948*, ό.π., (σημ. 190)

[382] Ιγγλέσης, *Οδηγός της Ελλάδας 1954*, ό.π., (σημ. 190)

[383] Ιγγλέσης, *Οδηγός της Ελλάδας 1957-1958*, ό.π., (σημ.182)

5. Επωνυμία: -

Όνομα ιδιοκτήτη: Δότσικας Ι. Φ.

Έδρα: Ανδρομάχης 77

Έτη Καταγραφής: 1957-1958[385]

6. Επωνυμία: «Ελβίκα»

Όνομα ιδιοκτήτη: -

Έδρα: Σωκράτους 108

7. Επωνυμία: -

Όνομα ιδιοκτήτη: Καλδής & ΣΙΑ

Έδρα: Ανακρέοντος 82

Έτη Καταγραφής: 1957-1958[386]

8. Επωνυμία: -

Όνομα ιδιοκτήτη: Νίνος Σ.

Έδρα: Σαπφούς 139

Έτη Καταγραφής: 1957-1958[387]

9. Επωνυμία: -

Όνομα ιδιοκτήτη: Αφοί Παπαγεωργίου (το 1957-58 αναφέρεται ως Παπαγεωργίου Ε.)

Έδρα: Μενελάου 98

Έτη Καταγραφής: 1947-1948[388] & 1954[389] / 1957-1958[390]

10. Επωνυμία: -

Όνομα ιδιοκτήτη: Αφοί Προυσανίδη

Έδρα: Δοϊράνης 107

Έτη Καταγραφής: 1957-1958[391]

11. Επωνυμία: -

Όνομα ιδιοκτήτη: Σταθάκης Γ.

Έδρα: Βενιζέλου 105

---

[384] Ο.π.

[385] Ό.π.

[386] Ό.π.

[387] Ό.π.

[388] Ιγγλέσης, *Οδηγός της Ελλάδας 1947-1948*, ό.π., (σημ. 190)

[389] Ιγγλέσης, *Οδηγός της Ελλάδας 1954*, ό.π., (σημ. 190)

[390] Ιγγλέσης, *Οδηγός της Ελλάδας 1957-1958*, ό.π., (σημ.182)

[391] Ιγγλέσης, *Οδηγός της Ελλάδας 1957-1958*, ό.π., (σημ.182)

Έτη Καταγραφής: 1954[392]/ 1957-1958[393]

12. Επωνυμία: -

Όνομα ιδιοκτήτη: Αφοί Χριστοφορίδη

Έδρα: Δημοσθένους 84

Έτη Καταγραφής: 1957-1958[394]

ΚΑΝΟΥΛΕΣ ΜΕΤΑΛΛΙΚΕΣ(ΒΙΟΤΕΧΝΙΕΣ)

1. Επωνυμία: «Βέμος»

Όνομα ιδιοκτήτη: Τσατσομαρίδης Γ. & Καρούσος Β.

Έδρα: Βενιζέλου 28

Έτη Καταγραφής: 1957-1958[395]

ΚΑΡΟΠΟΙΕΙΑ (ΒΙΟΤΕΧΝΙΕΣ)

1. Επωνυμία: -

Όνομα ιδιοκτήτη: Βογιατζόγλου Φ. Ν.

Έδρα: Ναρκίσσου 7

Έτη Καταγραφής: 1954[396]

ΚΑΤΑΣΚΕΥΗ ΑΥΤΟΜΑΤΙΣΜΩΝ - ΣΗΜΑΤΟΔΟΤΗΣΕΩΝ & ΦΩΤΟΣΗΜΑΝΣΕΩΝ ΕΝ ΓΕΝΕΙ ΗΛΕΚΤΡΟΜΗΧΑΝΟΛΟΓΙΚΟΥ & ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΟΥ ΕΞΟΠΛΙΣΜΟΥ

1. Επωνυμία: «ΑΛΦΑ ΑΝΩΝΥΜΗ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗ ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΣΗΜΑΤΟΔΟΤΗΣΕΩΝ ΑΥΤΟΜΑΤΙΣΜΩΝ»

Πρόεδρος Διοικητικού Συμβουλίου:Κομπόπουλος Ι.

Έδρα: Σαλαμίνος 72-74

Έτος Σύστασης: 1971

Έτη Καταγραφής:1977-1978[397]

---

[392] Ιγγλέσης, *Οδηγός της Ελλάδας 1954*, ό.π., (σημ. 190)

[393] Ιγγλέσης, *Οδηγός της Ελλάδας 1957-1958*, ό.π., (σημ.182)

[394] Ό.π.

[395] Ό.π.

[396] Ιγγλέσης, *Οδηγός της Ελλάδας 1954*, ό.π., (σημ. 190)

[397] Business Book:Ετήσια Έκθεση για την Επιχειρηματική Δραστηριότητα 1977-1978 ό.π., (σημ. 208)

ΚΑΤΑΣΚΕΥΗ – ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΗ – ΕΜΠΟΡΙΑ ΜΗΧΑΝΗΜΑΤΩΝ ΨΥΧΟΥΣ, ΘΕΡΜΑΝΣΕΩΣ, ΚΛΙΜΑΤΙΣΜΟΥ, ΥΓΡΑΝΣΕΩΣ, ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΩΝ ΨΥΓΕΙΩΝ

1. Επωνυμία: «ΤΖΕΡΕΦΟΣ ΕΠΕ ΠΡΟΪΟΝΤΑ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ ΨΥΞΕΩΣ-ΚΛΙΜΑΤΙΣΜΟΥ»
   Πρόεδρος Διοικητικού Συμβουλίου:Καψάλης Χ.
   Έδρα: Αραπάκη 108
   Έτος Σύστασης: 1973
   Έτη Καταγραφής:1977-1978[398]

ΚΑΤΑΣΚΕΥΗ ΕΙΔΩΝ ΓΥΝΑΙΚΕΙΑΣ ΑΜΦΙΣΕΩΣ (ΕΣΩΡΟΥΧΑ & ΥΠΟΚΑΜΙΣΑ)[399]

1. Επωνυμία: -
   Όνομα ιδιοκτήτη:Παυλίδης Μιχαήλ
   Έδρα: Ύδρας 4
   Έτος ίδρυσης: 1970 (Ημερομηνία παύσης λειτουργίας: 26/1/1976)

ΚΑΤΑΣΚΕΥΗ ΕΙΔΩΝ ΕΜ. ΠΛΑΣΤΙΚΩΝ & ΝΑΙΛΟΝ [400]

1. Επωνυμία: -
   Όνομα ιδιοκτήτη:Αγαλιώτης Κ. – Παρασκευόπουλος Π.
   Έδρα: Αριστείδου 65
   Έτος ίδρυσης: 1973 (Ημερομηνία παύσης λειτουργίας:6/3/1975)

ΚΑΤΑΣΚΕΥΗ ΕΠΙΠΛΩΝ & ΔΙΑΦΟΡΕΣ ΞΥΛΟΥΡΓΙΚΕΣ ΕΡΓΑΣΙΕΣ[401]

1. Επωνυμία: -
   Όνομα ιδιοκτήτη:Χατζηγεωργόπουλος Γρηγόριος
   Έδρα: Σαλαμίνος 54
   Έτος ίδρυσης: 1975

---

[398] Ό.π.

[399] Καταγραφή Διαγραμμένων Επιχειρήσεων, ό.π.

[400] Ό.π.

[401] Ό.π.

ΚΑΤΑΣΚΕΥΗ ΗΛΕΚΤΡΙΚΩΝ ΕΙΔΩΝ (ΗΛ. ΣΥΣΚΕΥΩΝ ΟΙΚ. ΧΡΗΣΗΣ)[402]

1. Επωνυμία: -

   Όνομα ιδιοκτήτη:Ζεγκίνης Β & Πετρ.

   Έδρα: Πατριάρχου Ανρομάχης 267

   Έτος ίδρυσης: 1968 (Ημερομηνία παύσης λειτουργίας: 3/5/1977)

ΚΑΤΑΣΚΕΥΗ ΚΑΙ ΕΜΠΟΡΙΑ ΠΑΣΗΣ ΦΥΣΕΩΣ ΜΗΧΑΝΗΜΑΤΩΝ

1. Επωνυμία: «ΑΘΕΡΙΝΟΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ & ΣΙΑ Τ. Α. Μ. Ε. Α.Ε.»

   Πρόεδρος Διοικητικού Συμβουλίου:Αθερίνος Ν.

   Έδρα: Λαγουμιτζή 20

   Έτος Σύστασης: 1976

   Έτη Καταγραφής:1977-1978[403]

ΚΑΤΑΣΚΕΥΗ ΚΑΙ ΕΜΠΟΡΙΑ ΠΛΕΚΤΩΝ ΕΝΔΥΜΑΤΩΝ

1. Επωνυμία: «ΡΕΠΙΜΕΞ ΕΠΕ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟ ΠΛΕΚΤΩΝ»

   Πρόεδρος Διοικητικού Συμβουλίου:Πανούσης Κ.

   Έδρα: Αριστείδου 20

   Έτος Σύστασης: 1975

   Έτη Καταγραφής:1977-1978[404]

ΚΑΤΑΣΚΕΥΗ ΚΑΙ ΕΜΠΟΡΙΑ ΣΥΣΚΕΥΩΝ ΤΗΛΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΩΝ – ΑΥΤΟΜΑΤΙΣΜΩΝ ΣΗΜΑΤΟΔΟΤΗΣΗΣ – ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΩΝ & ΗΛΕΚΤΡΟΜΗΧΑΝΟΛΟΓΙΚΩΝ ΕΞΟΠΛΙΣΜΩΝ κ.τ.λ.

1. Επωνυμία: «ΑΛΦΑ ΑΒΕ ΤΗΛΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΩΝ & ΣΗΜΑΤΟΔΟΤΗΣΕΩΝ»

   Πρόεδρος Διοικητικού Συμβουλίου:Κομπόπουλος Α.

   Έδρα: Σαλαμίνος 72-74

   Έτος Σύστασης: 1971

   Έτη Καταγραφής:1977-1978[405]

---

[402] Καταγραφή Διαγραμμένων Επιχειρήσεων, ό.π., (σημ. 211)

[403] Business Book:Ετήσια Έκθεση για την Επιχειρηματική Δραστηριότητα 1977-1978 ό.π., (σημ. 208)

[404] Ό.π.

[405] Business Book:Ετήσια Έκθεση για την Επιχειρηματική Δραστηριότητα 1977-1978 ό.π., (σημ. 208)

ΚΑΤΑΣΚΕΥΗ ΚΑΙ ΕΜΠΟΡΙΟ ΕΠΙΠΛΩΝ

1. Επωνυμία: «MOBILO RAMA A.B.E.E. ΕΠΙΠΛΩΝ»
   Πρόεδρος Διοικητικού Συμβουλίου:Αντωνιάδης Δ.
   Έδρα: Ελευθερίου Βενιζέλου 98
   Έτος Σύστασης: 1978
   Έτη Καταγραφής:1980[406]

ΚΑΤΑΣΚΕΥΗ ΚΑΙ ΕΠΕΞΕΡΓΑΣΙΑ ΥΦΑΝΤΙΚΩΝ ΥΛΩΝ[407]

1. Επωνυμία: -
   Όνομα ιδιοκτήτη:Διακογιάννης Γ. & ΣΙΑ
   Έδρα: Μαραθωνοδρόμων 18
   Έτος ίδρυσης: 1972 (Ημερομηνία παύσης λειτουργίας: 1/7/1980)

ΚΑΤΑΣΚΕΥΗ ΚΑΙ ΠΩΛΗΣΗ ΕΤΟΙΜΩΝ ΕΝΔΥΜΑΤΩΝ

1. Επωνυμία: «ΕΘΕΛΓΟΥΛ ΕΠΕ»
   Πρόεδρος Διοικητικού Συμβουλίου: Ζησιάδης Α.
   Έδρα: Θησέως 222
   Έτος Σύστασης: 1976
   Έτη Καταγραφής:1977-1978[408]

ΚΑΤΑΣΚΕΥΗ ΚΡΟΣΣΕΡΙ ΜΕΤΑΛΛΙΚΩΝ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΩΝ[409]

1. Επωνυμία: -
   Όνομα ιδιοκτήτη: Ζάννος Γεώργιος
   Έδρα: Σαλαμινίας 131
   Έτος ίδρυσης: 1948 (Ημερομηνία παύσης λειτουργίας: 9/6/1975)

ΚΑΤΑΣΚΕΥΗ ΛΕΒΗΤΩΝ ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΘΕΡΜΑΝΣΗΣ & ΗΛΙΑΚΩΝ ΘΕΡΜΟΣΙΦΩΝΩΝ[410]

1. Επωνυμία: «CALORIA A.B.E.E.»

---

[406] Οικονομικός Οδηγός των Ελληνικών Εταιρειών 1980, ό.π.(σημ. 183)

[407] Καταγραφή Διαγραμμένων Επιχειρήσεων, ό.π.

[408] Business Book:Ετήσια Έκθεση για την Επιχειρηματική Δραστηριότητα 1977-1978 ό.π., (σημ. 208)

[409] Καταγραφή Διαγραμμένων Επιχειρήσεων, ό.π.

[410] Οικονομικός Οδηγός των Ελληνικών Εταιρειών 1980, ό.π.(σημ. 183)

Πρόεδρος Διοικητικού Συμβουλίου: Παπαδημητρίου Ι.

Έδρα: Αλέξανδρου Πάντου 24-26

Έτος Σύστασης: 1974 (Α.Ε. από το 1976)

ΚΑΤΑΣΚΕΥΗ ΜΗΧΑΝΩΝ ΛΕΙΑΝΣΗΣ ΜΩΣΑΪΚΩΝ &ΜΑΡΜΑΡΩΝ, ΑΝΥΨΩΤΙΚΑ ΓΕΡΑΝΑΚΙΑ, ΜΗΧΑΝΗΜΑΤΑ ΚΟΠΗΣ ΜΑΡΜΑΡΩΝ

1. Επωνυμία: «ΧΑΤΖΗΠΑΝΑΓΙΩΤΗ ΑΦΟΙ Ο.Ε.»

Πρόεδρος Διοικητικού Συμβουλίου:-

Έδρα: Δημητρακοπούλου 101 (εργοστάσιο: Θεσσαλονίκης 58, Μοσχάτο)

Προσωπικό: 10 άτομα

Έτη Καταγραφής:1980[411]

ΚΑΤΑΣΚΕΥΗ ΠΑΙΔΙΚΩΝ ΑΜΑΞΙΩΝ[412]

1. Επωνυμία: -

Όνομα ιδιοκτήτη: Βακρινού Θεανώ

Έδρα: Εσπερίδων 54

Έτη Καταγραφής: 1957-1958[413]

2. Επωνυμία: -

Όνομα ιδιοκτήτη: Παλαιολόγου Ιωάννης [414]

Έδρα: Εσπερίδων 54

Έτος ίδρυσης: 1938 (Ημερομηνία παύσης λειτουργίας: 31/12/1970)

ΚΑΤΑΣΚΕΥΗ ΠΑΝΤΟΣ ΗΛΕΚΤΡΟΛΟΓΙΚΟΥ ΥΛΙΚΟΥ ΕΚ ΠΛΑΣΤΙΚΟΥ & ΚΑΤΑΣΚΕΥΗ ΠΛΑΣΤΙΚΩΝ ΕΙΔΩΝ ΕΝ ΓΕΝΕΙ[415]

1. Επωνυμία: -

Όνομα ιδιοκτήτη: Τσορτανίδης Χρ. – Ψωμιάδης Β.

Έδρα: Σοφοκλέους 43

Έτος ίδρυσης: 1973 (Ημερομηνία παύσης λειτουργίας: 10/10/1975)

---

[411] Οικονομικός Οδηγός των Ελληνικών Εταιρειών 1980, ό.π.(σημ. 183)

[412] Καταγραφή Διαγραμμένων Επιχειρήσεων, ό.π.

[413] Ιγγλέσης, *Οδηγός της Ελλάδας 1957-1958*, Έκδοση: Πυρσός, χ.χ.

[414] Καταγραφή Διαγραμμένων Επιχειρήσεων, ό.π.

[415] Ό.π.

ΚΑΤΑΣΚΕΥΗ ΠΛΑΣΤΙΚΩΝ ΠΡΟΪΟΝΤΩΝ

1. Επωνυμία: «PLAST CO ΕΠΕ»
   Πρόεδρος Διοικητικού Συμβουλίου: Χατζόπουλος Γ. & Χατζοπούλου Ξ.
   Έδρα: Αγνώστου Στρατιώτου 28-30
   Έτος Σύστασης: 1976
   Έτη Καταγραφής:1977-1978[416]

ΚΑΤΑΣΚΕΥΗ ΠΛΕΚΤΩΝ ΕΝΔΥΜΑΤΩΝ

1. Επωνυμία: «LANA S. ΒΙΟΤΕΧΝΙΚΗ & ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΠΛΕΚΤΩΝ ΕΠΕ»
   Πρόεδρος Διοικητικού Συμβουλίου:Ζαφειρίου Ε. & Σάκαλη Ε.
   Έδρα: Ιφιγενείας 13
   Έτος Σύστασης: 1975
   Έτη Καταγραφής:1977-1978[417]

ΚΑΤΑΣΚΕΥΗ ΠΛΑΣΤΙΚΩΝ ΠΑΙΧΝΙΔΙΩΝ

1. Επωνυμία: « ΜΗΤΡΟΠΛΑΣΤ Ε.Π.Ε. ΠΛΑΣΤΙΚΑ ΠΑΙΧΝΙΔΙΑ »
   Διοίκηση: Βαρκαδός Ι. – Χιώτης Δ. – Βαρκαδός Α.
   Έδρα: Άρτης 4
   Έτη Καταγραφής:1973-1974[418]

ΚΑΤΑΣΚΕΥΗ ΠΛΕΚΤΩΝ ΒΑΜΒΑΚΕΡΩΝ ΥΦΑΣΜΑΤΩΝ ΚΑΙ ΒΡΕΦΙΚΩΝ ΕΝΔΥΜΑΤΩΝ

1. Επωνυμία: «ΕΤΕΜΑΝ, ΧΡΗΣΤΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ Α.Β.Ε.Ε.»
   Πρόεδρος Διοικητικού Συμβουλίου:Κωνσταντίνου Χρήστος
   Έδρα: Κρέμου 69-71
   Έτος Σύστασης: 1968 (Α.Ε. από το 1975)
   Έτη Καταγραφής:1980[419]

ΚΑΤΑΣΚΕΥΗ ΣΥΣΚΕΥΩΝ ΤΗΛΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΚΟΥ ΚΑΙ ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΟΥ ΥΛΙΚΟΥ

---

[416] Business Book:Ετήσια Έκθεση για την Επιχειρηματική Δραστηριότητα 1977-1978 ό.π., (σημ. 208)

[417] Business Book:Ετήσια Έκθεση για την Επιχειρηματική Δραστηριότητα 1977-1978 ό.π., (σημ. 208)

[418] Business Book: Ετήσια Έκθεση για την Επιχειρηματική Δραστηριότητα 1973-1974

[419] Οικονομικός Οδηγός των Ελληνικών Εταιρειών 1980, ό.π.(σημ. 183)

1. Επωνυμία: «ΑΛΦΑ ΑΒΕ ΤΗΛΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΩΝ & ΣΗΜΑΤΟΔΟΤΗΣΕΩΝ»
   Πρόεδρος Διοικητικού Συμβουλίου:Κομπόπουλος Α.
   Έδρα: Σαλαμίνος 72-74
   Έτος Σύστασης: 1971
   Έτη Καταγραφής:1980[420]

ΚΑΤΑΣΚΕΥΗ ΤΗΛΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΚΟΥ ΥΛΙΚΟΥ & ΣΥΣΤΗΜΑΤΩΝ ΑΣΦΑΛΙΣΗΣ & ΣΥΝΑΓΕΡΜΩΝ ΕΝΑΝΤΙΟΝ ΤΗΣ ΚΛΟΠΗΣ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΩΝ

1. Επωνυμία: «Tel ΤΕΧΝΙΚΗ ΕΜΠΟΡΙΚΗ Ε.Π.Ε.»
   Πρόεδρος Διοικητικού Συμβουλίου:Σταματιάδης Θ.
   Έδρα: Αχιλλέως 29
   Έτος Σύστασης: 1976
   Έτη Καταγραφής:1977-1978[421]

ΚΑΤΑΣΚΕΥΗ - ΤΟΠΟΘΕΤΗΣΗ ΕΞΑΤΜΙΣΕΩΝ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΩΝ[422]

1. Επωνυμία: -
   Όνομα ιδιοκτήτη:Ξυνιδάκης Κ. & Αδελφός
   Έδρα: Χαριλάου Τρικούπη 2
   Έτος ίδρυσης: 1970 (Ημερομηνία παύσης λειτουργίας: 1/1/1975)

ΚΑΤΑΣΚΕΥΗ ΦΥΛΛΩΝ ΚΡΟΥΣΤΑΣ ΚΑΙ ΚΑΝΤΑΪΦΙΟΥ[423]

1. Επωνυμία: -[424]
   Όνομα ιδιοκτήτη: Μπαικούση Αθηνά
   Έδρα: Αραπάκη 44
   Έτος ίδρυσης: 1963 (Ημερομηνία παύσης λειτουργίας: 23/1/1977)
2. Επωνυμία: -
   Όνομα ιδιοκτήτη:Σεραλίδης Λ. & Ν.
   Έδρα: Σοφοκλέους 236

---

[420] Οικονομικός Οδηγός των Ελληνικών Εταιρειών 1980, ό.π.(σημ. 183)

[421] Business Book:Ετήσια Έκθεση για την Επιχειρηματική Δραστηριότητα 1977-1978 ό.π., (σημ. 208)

[422] Καταγραφή Διαγραμμένων Επιχειρήσεων, ό.π.

[423] Ό.π.

[424] Οικονομικός Οδηγός των Εν Ελλάδι Ανωνύμων Εταιρειών και Εταιρειών Περιορισμένης Ευθύνης 1968, ό.π. (σημ.238)

Έτος ίδρυσης: 1975 (Ημερομηνία παύσης λειτουργίας: 12/11/1980)

3. Επωνυμία: -

   Όνομα ιδιοκτήτη: Σεραφίδης Ιωάννης

   Έδρα: Φιλαρέτου 64

   Έτος ίδρυσης: 1934 (Παύση Λειτουργίας: 15/11/1976)

ΚΕΡΑΙΕΣ ΤΗΛΕΟΡΑΣΕΩΝ, ΥΛΙΚΑ ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΕΩΣ ΚΕΡΑΙΩΝ ΤΗΛΕΟΡΑΣΗΣ

1. Επωνυμία: «DIAMA, Δ. ΜΑΜΙΟΣ – Ζ. ΑΛΕΞΑΚΗΣ»

   Πρόεδρος Διοικητικού Συμβουλίου:-

   Έδρα: Επτανήσου 7

   Προσωπικό: 6-12 άτομα

   Έτη Καταγραφής:1977-1978[425]

ΚΕΡΑΜΟΙ - ΠΛΙΝΘΟΙ (ΒΙΟΤΕΧΝΙΕΣ)

1. Επωνυμία: -

   Όνομα ιδιοκτήτη: Μαστραντώνης & Μελέκος

   Έδρα: Αγίων Πάντων 60

   Έτη Καταγραφής: 1957-1958[426]

ΚΕΡΑΜΟΥΡΓΙΚΑ ΠΡΟΪΟΝΤΑ (ΒΙΟΤΕΧΝΙΕΣ)

1. Επωνυμία: -

   Όνομα ιδιοκτήτη: Αλάτσης Μ. Ε.

   Έδρα: Βενιζέλου 1

   Έτη Καταγραφής: 1954[427]

ΚΙΒΩΤΙΑ ΞΥΛΙΝΑ (ΒΙΟΤΕΧΝΙΕΣ)

1. Επωνυμία: -

   Όνομα ιδιοκτήτη: Γεωργίου Μ. Δ.

   Έδρα: Μενελάου 6

---

[425] Business Book:Ετήσια Έκθεση για την Επιχειρηματική Δραστηριότητα 1977-1978 ό.π., (σημ. 208)

[426] Ιγγλέσης, *Οδηγός της Ελλάδας 1957-1958*, ό.π., (σημ.182)

[427] Ιγγλέσης, *Οδηγός της Ελλάδας 1954*, ό.π., (σημ. 190)

Έτη Καταγραφής: 1957-1958[428]

2. Επωνυμία: -

Όνομα ιδιοκτήτη: Πανίδης Σ.

Έδρα: Αργυρουπόλεως 2

Έτη Καταγραφής: 1957-1958[429]

ΚΛΙΜΑΤΙΣΤΙΚΑ ΜΗΧΑΝΗΜΑΤΑ (ΒΙΟΤΕΧΝΙΕΣ)

1. Επωνυμία: -

Όνομα ιδιοκτήτη: Γουναράς Γ. Π.

Έδρα: Σαπφούς 8

Έτη Καταγραφής: 1957-1958[430]

ΚΛΙΜΑΤΙΣΤΙΚΑ ΚΑΙ ΨΥΚΤΙΚΑ ΜΗΧΑΝΗΜΑΤΑ

1. Επωνυμία: «ΒΙΟΨΥΚΤΙΚΗ ΑΤΤΙΚΗΣ Ε.Π.Ε.»

Πρόεδρος Διοικητικού Συμβουλίου:Κωνσταντινίδης Α.

Έδρα: Δαβάκη 65 (εργοστάσιο: Κορωπί Αττικής)

Έτος Σύστασης: 1976

Έτη Καταγραφής:1980[431]

ΚΛΙΝΕΣ (ΒΙΟΤΕΧΝΙΕΣ)

1. Επωνυμία: -

Όνομα ιδιοκτήτη: Χατζηγεωργίου Π.

Έδρα: Πατριάρχου Γρηγορίου 35

Έτη Καταγραφής: 1954[432] / 1957-1958[433]

ΚΛΩΣΤΕΣ ΡΑΦΗΣ – ΚΕΝΤΗΜΑΤΟΣ κ.τ.λ. (ΒΙΟΤΕΧΝΙΕΣ)

1. Επωνυμία: -

Όνομα ιδιοκτήτη: Μαρουλίδης Π. Κ.

---

[428] Ιγγλέσης, *Οδηγός της Ελλάδας 1957-1958*, ό.π., (σημ.182)

[429] Ό.π.

[430] Ιγγλέσης, *Οδηγός της Ελλάδας 1957-1958*, ό.π., (σημ.182)

[431] Οικονομικός Οδηγός των Ελληνικών Εταιρειών 1980, ό.π.(σημ. 183)

[432] Ιγγλέσης, *Οδηγός της Ελλάδας 1954*, ό.π., (σημ. 190)

[433] Ιγγλέσης, *Οδηγός της Ελλάδας 1957-1958*, ό.π., (σημ.182)

Έδρα: Σιβιτανίδου 11

Έτη Καταγραφής: 1957-1958[434]

2. Επωνυμία: «Νίκη»

Όνομα ιδιοκτήτη: -

Έδρα: Σαλαμίνος 36

Έτη Καταγραφής: 1957-1958[435]

3. Επωνυμία: -

Όνομα ιδιοκτήτη: Σκουρολιάκος Δ.

Έδρα: Μνησικλέους 2

Έτη Καταγραφής: 1954[436]

ΚΛΩΣΤΟΫΦΑΝΤΟΥΡΓΙΚΑ ΧΗΜΙΚΑ ΠΡΟΪΟΝΤΑ (ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΕΣ)

1. Επωνυμία: «Φοίβος»

Όνομα ιδιοκτήτη: Γιαννούσης Ν. & Αφοί Κλιάφα

Έδρα: Αιγέως και Ευρυπίδου

Έτη Καταγραφής: 1954[437]

ΚΟΛΛΑ ΛΕΥΚΗ ΧΑΡΤΟΠΩΛΕΙΩΝ (ΒΙΟΤΕΧΝΙΕΣ)

1. Επωνυμία: «ΕΛΒΙΤΑ»

Όνομα ιδιοκτήτη: Τζούρος – Τσιτσεκλής & ΣΙΑ

Έδρα: Βενιζέλου 175

Έτη Καταγραφής: 1954[438]

ΚΟΛΛΗΤΙΚΕΣ ΟΥΣΙΕΣ ΠΑΝΤΟΣ ΤΥΠΟΥ

1. Επωνυμία: « MERCOLA ΧΗΜΙΚΗ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ ΚΟΛΛΗΤΙΚΩΝ ΟΥΣΙΩΝ Ε.Π.Ε.»

Διαχειριστής: Χρήστος Μεργούπης

Έδρα & Εργοστάσιο: Λεωφόρος Συγγρού 380

Έτος ίδρυσης: 1967

Προσωπικό: 6 υπάλληλοι και 18 εργατοτεχνίτες

---

[434] Ό.π.

[435] Ό.π.

[436] Ιγγλέσης, *Οδηγός της Ελλάδας 1954*, ό.π., (σημ. 190)

[437] Ό.π.

[438] Ό.π.

Έτη Καταγραφής:1968[439]

ΚΟΜΒΙΑ (ΒΙΟΤΕΧΝΙΕΣ)

1. Επωνυμία: -

   Όνομα ιδιοκτήτη: Δερδενές Κ. Γ.

   Έδρα: Αργυρουπόλεως 2

   Έτη Καταγραφής: 1957-1958[440]

2. Επωνυμία: «Λάζαρς»

   Όνομα ιδιοκτήτη: -

   Έδρα: Μουσών 33

   Έτη Καταγραφής: 1954[441] / 1957-1958[442]

3. Επωνυμία: -

   Όνομα ιδιοκτήτη: Μισαλίδης Γ. Χ.

   Έδρα: Χαροκόπου 107

   Έτη Καταγραφής: 1957-1958[443]

4. Επωνυμία: -

   Όνομα ιδιοκτήτη: Νικολαϊδης Σ. Σ.

   Έδρα: Σαλαμίνος 46

   Έτη Καταγραφής: 1957-1958[444]

5. Επωνυμία: -

   Όνομα ιδιοκτήτη: Παπαχρήστου Ι.

   Έδρα: Αγίων Πάντων 27

   Έτη Καταγραφής: 1954[445] /1957-1958[446]

6. Επωνυμία: -

   Όνομα ιδιοκτήτη: Χατζημιχάλης Ι. Γ.

---

[439] Οικονομικός Οδηγός των Εν Ελλάδι Ανωνύμων Εταιρειών και Εταιρειών Περιορισμένης Ευθύνης 1968, ό.π. (σημ.238)

[440] Ιγγλέσης, *Οδηγός της Ελλάδας 1957-1958*, ό.π., (σημ.182)

[441] Ιγγλέσης, *Οδηγός της Ελλάδας 1954*, ό.π., (σημ. 190)

[442] Ιγγλέσης, *Οδηγός της Ελλάδας 1957-1958*, ό.π., (σημ.182)

[443] Ό.π.

[444] Ό.π.

[445] Ιγγλέσης, *Οδηγός της Ελλάδας 1954*, ό.π., (σημ. 190)

[446] Ιγγλέσης, *Οδηγός της Ελλάδας 1957-1958*, ό.π., (σημ.182)

Έδρα: Δοϊράνης 68

Έτη Καταγραφής: 1957-1958[447]

ΚΟΜΒΙΑ – ΜΗΤΡΕΣ ΠΛΑΣΤΙΚΩΝ (ΒΙΟΤΕΧΝΙΕΣ)

1. Επωνυμία: «ΒΕΣΩ»

   Όνομα ιδιοκτήτη: Βενέτης Αθ. & Σώχος Κων.

   Έδρα: Ξενοφώντος 26

   Έτη Καταγραφής: 1954[448]

ΚΟΝΣΕΡΒΟΠΟΙΗΣΗ ΚΟΜΠΟΣΤΩΝ – ΤΟΜΑΤΩΝ - ΤΟΜΑΤΟΠΟΛΤΟΥ

1. Επωνυμία: «ΗΝΙΟΧΟΣ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗ. ΤΟΥΡ. ΕΙΣΑΓ. ΕΞΑΓ. Α. Ε.»

   Ιδιοκτήτες: Ακρίτας Α.

   Έδρα & Εργοστάσιο: Ελευθερίου Βενιζέλου 9 (εργοστάσιο στο Ζευγολάτο Κορινθίας)

   Έτος ίδρυσης: 1956 (Α.Ε. από το 1962)

ΚΟΝΣΕΡΒΟΠΟΙΗΣΗ ΦΡΟΥΤΩΝ & ΛΑΧΑΝΙΚΩΝ

1. Επωνυμία: «ΒΕΑΠ Α.Ε.Β.Ε.»

   Ιδιοκτήτες: Παπαστρατής Πρ.

   Έδρα & Εργοστάσιο: Λεωφόρος Συγγρού 43

   Έτος ίδρυσης: 1971

   Έτη Καταγραφής:1980[449]

ΚΟΡΔΕΛΕΣ (ΒΙΟΤΕΧΝΙΕΣ)

1. Επωνυμία: «Β.Υ.Τ.Κ.Ά.Π.»

   Όνομα ιδιοκτήτη: -

   Έδρα: Βενιζέλου 88

   Έτη Καταγραφής: 1954[450] / 1957-1958[451]

2. Επωνυμία: -

   Όνομα ιδιοκτήτη: Δεκάριστος Ι. & Παρασκευόπουλος Π.

---

[447] Ό.π.

[448] Ιγγλέσης, *Οδηγός της Ελλάδας 1954*, ό.π., (σημ. 190)

[449] Οικονομικός Οδηγός των Ελληνικών Εταιρειών 1980, ό.π.(σημ. 183)

[450] Ιγγλέσης, *Οδηγός της Ελλάδας 1954*, ό.π., (σημ. 190)

[451] Ιγγλέσης, *Οδηγός της Ελλάδας 1957-1958*, ό.π., (σημ.182)

Έδρα: Βενιζέλου 306

Έτη Καταγραφής: 1957-1958[452]

3. Επωνυμία: -

Όνομα ιδιοκτήτη: Ελευθεράτος Μ. & Κ.

Έδρα: Βενιζέλου 147

Έτη Καταγραφής: 1954[453]

4. Επωνυμία: «Πρόοδος»

Όνομα ιδιοκτήτη: -

Έδρα: Βενιζέλου 320

Έτη Καταγραφής: 1954[454] / 1957-1958[455]

5. Επωνυμία: -

Όνομα ιδιοκτήτη: Αφοί Σπηλιώτη

Έδρα: Μουσών 22

Έτη Καταγραφής: 1954[456] / 1957-1958[457]

ΚΟΡΔΕΛΕΣ ΚΑΙ ΣΠΑΓΚΟΙ ΠΕΡΙΤΥΛΙΓΜΑΤΟΣ (ΒΙΟΤΕΧΝΙΕΣ)

1. Επωνυμία: «Β.Υ.Τ.Κ.Ά.Π.»

Όνομα ιδιοκτήτη: -

Έδρα: Βενιζέλου 88

Έτη Καταγραφής: 1954[458] / 1957-1958[459]

ΚΟΡΔΟΝΙΑ & ΚΟΡΔΟΝΙΑ ΥΠΟΔΗΜΑΤΩΝ (ΒΙΟΤΕΧΝΙΕΣ)

1. Επωνυμία: -

Όνομα ιδιοκτήτη: Ελευθεράτος Μ. & Κ.

Έδρα: Βενιζέλου 147

Έτη Καταγραφής: 1954[460]

---

[452] Ό.π.

[453] Ιγγλέσης, *Οδηγός της Ελλάδας 1954*, ό.π., (σημ. 190)

[454] Ό.π.

[455] Ιγγλέσης, *Οδηγός της Ελλάδας 1957-1958*, ό.π., (σημ.182)

[456] Ιγγλέσης, *Οδηγός της Ελλάδας 1954*, ό.π., (σημ. 190)

[457] Ιγγλέσης, *Οδηγός της Ελλάδας 1957-1958*, ό.π., (σημ.182)

[458] Ιγγλέσης, *Οδηγός της Ελλάδας 1954*, ό.π., (σημ. 190)

[459] Ιγγλέσης, *Οδηγός της Ελλάδας 1957-1958*, ό.π., (σημ.182)

ΚΟΡΝΙΖΟΠΟΙΕΙΑ

1. Επωνυμία: -

   Όνομα ιδιοκτήτη: Ασλανίδης Α.

   Έδρα: Δήμητρος 48

   Έτη Καταγραφής: 1947-1948[461] / 1954[462]

2. Επωνυμία: -

   Όνομα ιδιοκτήτη: Κουγιουμτζόγλου Θ.

   Έδρα: Σιβιτανίδου 15

   Έτος ίδρυσης: 1932 (έτος παύσης λειτουργίας: 1960)[463]

3. Επωνυμία: -

   Όνομα ιδιοκτήτη: Λεονταρίδης Α.

   Έδρα: Δήμητρος 48

   Έτη Καταγραφής: 1957-1958[464]

4. Επωνυμία: -

   Όνομα ιδιοκτήτη: Τσαντίλης Ν. (εικ. 2)

   Έδρα: Θεσσαλονίκης 36

   Έτη Καταγραφής: 1957-1958[465]

ΚΟΣΜΗΜΑΤΑ ΑΠΟΜΙΜΗΣΕΙΣ (ΒΙΟΤΕΧΝΙΕΣ)

1. Επωνυμία: -

   Όνομα ιδιοκτήτη: Χατζηνικολάου Θ. Ν.

   Έδρα: Πλάτωνος

   Έτη Καταγραφής: 1957-1958[466]

ΚΟΥΒΕΡΤΕΣ (ΒΙΟΤΕΧΝΙΕΣ)

1. Επωνυμία: -

---

[460] Ιγγλέσης, *Οδηγός της Ελλάδας 1954*, ό.π., (σημ. 190)

[461] Ιγγλέσης, *Οδηγός της Ελλάδας 1947-1948*, ό.π., (σημ. 190)

[462] Ιγγλέσης, *Οδηγός της Ελλάδας 1954*, ό.π., (σημ. 190)

[463] Καταγραφή Διαγραμμένων Επιχειρήσεων, ό.π., (σημ. 211)

[464] Ιγγλέσης, *Οδηγός της Ελλάδας 1957-1958*, ό.π., (σημ.182)

[465] Ιγγλέσης, *Οδηγός της Ελλάδας 1957-1958*, ό.π., (σημ.182)

[466] Ό.π.

Όνομα ιδιοκτήτη: Μουρατίδη Δ. & ΥΙΟΙ

Έδρα: Σόλωνος 193

Έτη Καταγραφής: 1957-1958[467]

ΚΟΥΖΙΝΕΣ ΗΛΕΚΤΡΙΚΕΣ (ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ)

1. Επωνυμία: «Ζωγράφος Κ.»

Όνομα ιδιοκτήτη: -

Έδρα: Σοφοκλέους 63

Έτη Καταγραφής: 1957-1958[468]

ΚΟΥΤΙΑ ΧΑΡΤΟΝΙΟΥ (ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΕΣ)

1. Επωνυμία: «ΕΛΒΙΚΥ»

Όνομα ιδιοκτήτη: -

Έδρα: Ανδρομάχης 153

Έτη Καταγραφής: 1954[469]/ 1957-1958[470]

2. Επωνυμία: -

Όνομα ιδιοκτήτη: Κεραμόπουλος Α.

Έδρα: οδός Ατθίδων

Έτη Καταγραφής: 1957-1958[471]

3. Επωνυμία: «Φοίνιξ» Α. Ε.

Όνομα ιδιοκτήτη: -

Έδρα: Ανακρέοντος 6

Έτη Καταγραφής: 1954[472]/ 1957-1958[473]

ΚΟΥΤΙΑ ΧΡΥΣΟΕΙΩΝ – ΠΑΡΑΣΗΜΩΝ – ΚΑΛΛΥΝΤΙΚΩΝ κ.τ.λ. (ΒΙΟΤΕΧΝΙΕΣ)

1. Επωνυμία: -

---

[467] Ό.π.

[468] Ό.π.

[469] Ιγγλέσης, *Οδηγός της Ελλάδας 1954*, ό.π., (σημ. 190)

[470] Ιγγλέσης, *Οδηγός της Ελλάδας 1957-1958*, ό.π., (σημ.182)

[471] Ιγγλέσης, *Οδηγός της Ελλάδας 1957-1958*, ό.π., (σημ.182)

[472] Ιγγλέσης, *Οδηγός της Ελλάδας 1954*, ό.π., (σημ. 190)

[473] Ιγγλέσης, *Οδηγός της Ελλάδας 1957-1958*, ό.π., (σημ.182)

Όνομα ιδιοκτήτη: Λεονταρίτης Γ. Ν.

Έδρα: Ξενοφώντος 139

Έτη Καταγραφής: 1957-1958[474]

ΚΟΥΦΩΜΑΤΑ (ΒΙΟΤΕΧΝΙΕΣ)

1. Επωνυμία: -

Όνομα ιδιοκτήτη: Αλλοίμονος Γ. & Α.

Έδρα: Βενιζέλου 29

Έτη Καταγραφής: 1954[475]

2. Επωνυμία: -

Όνομα ιδιοκτήτη: Κακλαμάνος Σταμ.

Έδρα: Πάριδος 102

Έτη Καταγραφής: 1954[476]

3. Επωνυμία: -

Όνομα ιδιοκτήτη: Καραβίτης Ι.

Έδρα: Μίλωνος 46

Έτη Καταγραφής: 1954[477]

4. Επωνυμία: -

Όνομα ιδιοκτήτη: Καρτέσιος Σωτ.

Έδρα: Ανακρέοντος 69

Έτη Καταγραφής: 1954[478]

5. Επωνυμία: -

Όνομα ιδιοκτήτη: Κυρίδης Γ.

Έδρα: Δημοσθένους 34

Έτη Καταγραφής: 1954[479]

6. Επωνυμία: -

Όνομα ιδιοκτήτη: Μητροπολίτης Π.

Έδρα: Βενιζέλου 79

---

[474] Ό.π.

[475] Ιγγλέσης, *Οδηγός της Ελλάδας 1954*, ό.π., (σημ. 190)

[476] Ό.π.

[477] Ιγγλέσης, *Οδηγός της Ελλάδας 1954*, ό.π., (σημ. 190)

[478] Ιγγλέσης, *Οδηγός της Ελλάδας 1954*, ό.π., (σημ. 190)

[479] Ό.π.

Έτη Καταγραφής: 1954[480]

ΚΡΥΣΤΑΛΛΑ – ΤΖΑΜΙΑ – ΚΑΘΡΕΦΤΕΣ (ΒΙΟΤΕΧΝΙΕΣ ΚΑΤΕΡΓΑΣΙΑΣ)

1. Επωνυμία: -

   Όνομα ιδιοκτήτη: Τσαντίλης Ν. (εικ. 2)

   Έδρα: Θεσσαλονίκης 36

   Έτη Καταγραφής: 1957-1958[481]

ΚΥΠΕΛΛΑ ΠΑΓΩΤΩΝ (ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΕΣ)

1. Επωνυμία: «ΕΛΒΙΚΥ»

   Όνομα ιδιοκτήτη: -

   Έδρα: Ανδρομάχης 153

   Έτη Καταγραφής: 1954[482]

ΚΥΤΙΟΠΟΙΕΙΑ

1. Επωνυμία: «Καρύδης Κ.» Α.Ε.

   Όνομα ιδιοκτήτη: -

   Έδρα: Ανακρέοντος 6

   Έτη Καταγραφής: 1947-1948[483]

ΛΕΥΚΟΣΙΔΗΡΑ ΔΟΧΕΙΑ, ΛΕΥΚΟΣΙΔΗΡΑ ΔΟΧΕΙΑ ΑΕΡΟΖΟΛ, ΔΟΧΕΙΑ ΑΕΡΟΖΟΛ ΑΠΟ ΑΛΟΥΜΙΝΙΟ

1. Επωνυμία: «HELLAS CAN ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ ΚΥΤΙΩΝ Α.Ε.»

   Πρόεδρος Διοικητικού Συμβουλίου: Μάννινγκ Γ.

   Έδρα: Ελευθερίου Βενιζέλου & Σόλωνος 135

   Έτος ίδρυσης: 1965

   Έτη Καταγραφής:1980[484]

---

[480] Ό.π.

[481] Ιγγλέσης, *Οδηγός της Ελλάδας 1957-1958*, ό.π., (σημ.182)

[482] Ιγγλέσης, *Οδηγός της Ελλάδας 1954*, ό.π., (σημ. 190)

[483] Ιγγλέσης, *Οδηγός της Ελλάδας 1947-1948*, ό.π., (σημ. 190)

[484] Οικονομικός Οδηγός των Ελληνικών Εταιρειών 1980, ό.π.(σημ. 183)

ΛΙΘΟΓΡΑΦΕΙΑ

1. Επωνυμία: «Καρύδης Κ.» Α.Ε.
   Όνομα ιδιοκτήτη: -
   Έδρα: Ανακρέοντος 6
   Έτη Καταγραφής: 1947-1948[485]
2. Επωνυμία: «Φοίνιξ» Α. Ε.
   Όνομα ιδιοκτήτη: -
   Έδρα: Ανακρέοντος 6
   Έτη Καταγραφής: 1954[486]

ΛΙΠΗ ΜΑΓΕΙΡΙΚΑ (ΒΙΟΤΕΧΝΙΕΣ)

1. Επωνυμία: -
   Όνομα ιδιοκτήτη: Θεόφραστου Α. Μ.
   Έδρα: Βενιζέλου 4
   Έτη Καταγραφής: 1957-1958[487]
2. Επωνυμία: -
   Όνομα ιδιοκτήτη: Καμηλιέρης Α. & Κ.
   Έδρα: Ευαγγελιστρίας 96
   Έτη Καταγραφής: 1954[488]/ 1957-1958[489]
3. Επωνυμία: -
   Όνομα ιδιοκτήτη: Μόρτογλου Δ. Α.
   Έδρα: Βενιζέλου 82
   Έτη Καταγραφής: 1957-1958[490]
4. Επωνυμία: -
   Όνομα ιδιοκτήτη: Πάνου Δ. & Κιούσης Ι.
   Έδρα: οδός Θεσσαλονίκης
   Έτη Καταγραφής: 1957-1958[491]

---

[485] Ιγγλέσης, *Οδηγός της Ελλάδας 1947-1948*, ό.π., (σημ. 190)
[486] Ιγγλέσης, *Οδηγός της Ελλάδας 1954*, ό.π., (σημ. 190)
[487] Ιγγλέσης, *Οδηγός της Ελλάδας 1957-1958*, ό.π., (σημ.182)
[488] Ιγγλέσης, *Οδηγός της Ελλάδας 1954*, ό.π., (σημ. 190)
[489] Ιγγλέσης, *Οδηγός της Ελλάδας 1957-1958*, ό.π., (σημ.182)
[490] Ιγγλέσης, *Οδηγός της Ελλάδας 1957-1958*, ό.π., (σημ.182)
[491] Ό.π.

5. Επωνυμία: -

Όνομα ιδιοκτήτη: Σαμολαδάς Δ.

Έδρα: Λασκαρίδου 96

Έτη Καταγραφής: 1957-1958[492]

ΜΑΓΕΙΡΙΚΕΣ ΜΗΧΑΝΕΣ (ΒΙΟΤΕΧΝΙΕΣ)

1. Επωνυμία: -

Όνομα ιδιοκτήτη: Διαμαντόπουλος Π.Κ.

Έδρα: Βενιζέλου 88

Έτη Καταγραφής: 1954[493]

ΜΑΓΙΑ ΜΠΥΡΑΣ (ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΕΣ)

1. Επωνυμία: «ΕΒΖΥ» Α.Ε.

Όνομα ιδιοκτήτη: -

Έδρα: όπισθεν Σιβιτανιδείου

Έτη Καταγραφής: 1954[494] / 1957-1958[495]

ΜΑΓΙΟΝΕΖΑ (ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΕΣ)

1. Επωνυμία: «ΕΚΜΑ» (εικ. 8)

Όνομα ιδιοκτήτη: Αφοί Ανδρόνη

Έδρα: Φιλαρέτου 90

Έτη Καταγραφής: 1954[496]

ΜΑΡΜΕΛΑΔΕΣ &ΚΟΜΠΟΣΤΕΣ (ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΕΣ)

1. Επωνυμία: -

Όνομα ιδιοκτήτη: Τσόγκας Γ.

Έδρα: Μαντζαγριωτάκη 58

Έτη Καταγραφής: 1954[497] / 1957-1958[498]

---

[492] Ό.π.

[493] Ιγγλέσης, *Οδηγός της Ελλάδας 1954*, ό.π., (σημ. 190)

[494] Ιγγλέσης, *Οδηγός της Ελλάδας 1954*, ό.π., (σημ. 190)

[495] Ιγγλέσης, *Οδηγός της Ελλάδας 1957-1958*, ό.π., (σημ.182)

[496] Ιγγλέσης, *Οδηγός της Ελλάδας 1954*, ό.π., (σημ. 190)

[497] Ιγγλέσης, *Οδηγός της Ελλάδας 1954*, ό.π., (σημ. 190)

ΜΕΛΑΝΙΑ ΓΡΑΦΗΣ κ.τ.λ. (ΒΙΟΤΕΧΝΙΕΣ)

1. Επωνυμία: «ΕΛΒΙΤΑ»

   Όνομα ιδιοκτήτη: Τζούρος – Τσιτσεκλής & ΣΙΑ

   Έδρα: Βενιζέλου 157

   Έτη Καταγραφής: 1954[499] / 1957-1958[500]

2. Επωνυμία: «Μενούνος Ε.»

   Όνομα ιδιοκτήτη: -

   Έδρα: Οδός Θεσσαλονίκης (το 1957-58 μεταφέρθηκε στην οδό Κύπρου 2)

   Έτη Καταγραφής: 1954[501]/ 1957-1958[502]

3. Επωνυμία: -

   Όνομα ιδιοκτήτη: Μενούνος Ιωαν.

   Έδρα: Δοϊράνης 105

   Έτη Καταγραφής: 1954[503] / 1957-1958[504]

ΜΕΛΑΝΙΑ ΤΥΠΟΓΡΑΦΙΚΑ κ.τ.λ. (ΒΙΟΤΕΧΝΙΕΣ)

1. Επωνυμία: «ΕΛΒΙΤΑ»

   Όνομα ιδιοκτήτη: Τζούρος – Τσιτσεκλής & ΣΙΑ

   Έδρα: Βενιζέλου 157

   Έτη Καταγραφής: 1954[505]

2. Επωνυμία: -

   Όνομα ιδιοκτήτη: Μενούνος Ιωαν.

   Έδρα: Δοϊράνης 105

   Έτη Καταγραφής: 1954[506]

---

[498] Ιγγλέσης, *Οδηγός της Ελλάδας 1957-1958*, ό.π., (σημ.182)

[499] Ιγγλέσης, *Οδηγός της Ελλάδας 1954*, ό.π., (σημ. 190)

[500] Ιγγλέσης, *Οδηγός της Ελλάδας 1957-1958*, ό.π., (σημ.182)

[501] Ιγγλέσης, *Οδηγός της Ελλάδας 1954*, ό.π., (σημ. 190)

[502] Ιγγλέσης, *Οδηγός της Ελλάδας 1957-1958*, ό.π., (σημ.182)

[503] Ιγγλέσης, *Οδηγός της Ελλάδας 1954*, ό.π., (σημ. 190)

[504] Ιγγλέσης, *Οδηγός της Ελλάδας 1957-1958*, ό.π., (σημ.182)

[505] Ιγγλέσης, *Οδηγός της Ελλάδας 1954*, ό.π., (σημ. 190)

[506] Ιγγλέσης, *Οδηγός της Ελλάδας 1954*, ό.π., (σημ. 190)

ΜΕΤΑΛΛΙΚΕΣ ΚΑΤΑΣΚΕΥΕΣ (ΒΙΟΤΕΧΝΙΕΣ)

1. Επωνυμία: -

   Όνομα ιδιοκτήτη: Παπαχρήστος Ι.

   Έδρα: Αγίων Πάντων 27

   Έτη Καταγραφής: 1957-1958[507]

ΜΕΤΑΛΛΙΝΑ ΕΙΔΗ (ΒΙΟΤΕΧΝΙΕΣ)

1. Επωνυμία: -

   Όνομα ιδιοκτήτη: Ιωάννου Δημ.

   Έδρα: Ανδρομάχης 153

   Έτη Καταγραφής: 1954[508]

ΜΕΤΑΛΛΟΒΙΟΜΗΧΑΝΙΕΣ

1. Επωνυμία: «Βέμος»

   Όνομα ιδιοκτήτη: Τσατσομαρίδης Γ. & Καρούσος Β.

   Έδρα: Βενιζέλου 28

   Έτη Καταγραφής: 1957-1958[509]

2. Επωνυμία: -

   Όνομα ιδιοκτήτη: Αφοί Ιωαννίδη & ΣΙΑ

   Έδρα: Καλλιθέα Αττικής

   Έτη Καταγραφής: 1957-1958[510]/1968 [511]

3. Επωνυμία: -

   Όνομα ιδιοκτήτη: Ιωάννου Δ.

   Έδρα: Ανρομάχης 153

   Έτη Καταγραφής: 1957-1958[512]

4. Επωνυμία: -

   Όνομα ιδιοκτήτη: Κορέσης Τ.

---

[507] Ιγγλέσης, *Οδηγός της Ελλάδας 1957-1958*, ό.π., (σημ.182)

[508] Ιγγλέσης, *Οδηγός της Ελλάδας 1954*, ό.π., (σημ. 190)

[509] Ιγγλέσης, *Οδηγός της Ελλάδας 1957-1958*, ό.π., (σημ.182)

[510] Ό.π.

[511] Οικονομικός Οδηγός των Εν Ελλάδι Ανωνύμων Εταιρειών και Εταιρειών Περιορισμένης Ευθύνης 1968, ό.π. (σημ.238)

[512] Ιγγλέσης, *Οδηγός της Ελλάδας 1957-1958*, ό.π., (σημ.182)

Έδρα: Θεσσαλονίκης 164

Έτη Καταγραφής: 1957-1958[513]

5. Επωνυμία: -

Όνομα ιδιοκτήτη: Κυριάκου Α.

Έδρα: Πλάτωνος 5

Έτη Καταγραφής: 1954[514]/ 1957-1958[515]

6. Επωνυμία: -

Όνομα ιδιοκτήτη: Κωσταρέλλης Ν. Μ.

Έδρα: Ιλισού 257

Έτη Καταγραφής: 1957-1958[516]

7. Επωνυμία: -

Όνομα ιδιοκτήτη: Παπαδάκη Αικατερίνη

Έδρα: Σοφοκλέους

Έτη Καταγραφής: 1957-1958[517]

8. Επωνυμία: -

Όνομα ιδιοκτήτη: Παπαχρήστου Ι.

Έδρα: Αγίων Πάντων 27

Έτη Καταγραφής: 1947-1948[518] & 1954[519] & 1957-1958[520]

9. Επωνυμία: -

Όνομα ιδιοκτήτη: Τρίμπαλης Π.

Έδρα: Μενελάου 88

Έτη Καταγραφής: 1957-1958[521]

10. Επωνυμία: -

Όνομα ιδιοκτήτη: Χρυσοχοΐδης Ε.

Έδρα: Σκοπευτηρίου 65

---

[513] Ιγγλέσης, *Οδηγός της Ελλάδας 1957-1958*, ό.π., (σημ.182)

[514] Ιγγλέσης, *Οδηγός της Ελλάδας 1954*, ό.π., (σημ. 190)

[515] Ιγγλέσης, *Οδηγός της Ελλάδας 1957-1958*, ό.π., (σημ.182)

[516] Ό.π.

[517] Ό.π.

[518] Ιγγλέσης, *Οδηγός της Ελλάδας 1947-1948*, ό.π., (σημ. 190)

[519] Ιγγλέσης, *Οδηγός της Ελλάδας 1954*, ό.π., (σημ. 190)

[520] Ό.π.

[521] Ό.π.

Έτη Καταγραφής: 1957-1958[522]

ΜΟΥΣΤΑΡΔΑ (ΒΙΟΤΕΧΝΙΕΣ)

1. Επωνυμία: «ΕΚΜΑ» [«ΑΦΟΙ ΑΝΔΡΩΝΗ (ΕΚΜΑ) Α. Β. & Ε.Ε. ΤΡΟΦΙΜΩΝ»]

   Όνομα ιδιοκτήτη: Αφοί Ανδρόνη

   Έδρα: Φιλαρέτου 90 (το 1980 είχε Έδρα & Εργοστάσιο: Ελευθερίου Βενιζέλου 274)

   Έτος ίδρυσης: 1927 (Α.Ε. από το 1967)

   Έτη Καταγραφής: 1947-1948[523] & 1954[524] & 1957-1958[525] &1980 [526]

ΜΠΟΥΡΝΟΥΖΙΑ

1. Επωνυμία: «ΣΕΚΑΛ»[527]

   Όνομα ιδιοκτήτη: Σεχόπουλος Γρηγόριος

   Έδρα: Σωκράτους & Σεχοπούλου

   Έτος ίδρυσης: 1945 (Ημερομηνία παύσης λειτουργίας: 1971)

ΝΗΜΑΤΟΥΡΓΕΙΑ

1. Επωνυμία: -

   Όνομα ιδιοκτήτη: Δημόπουλος Β.

   Έδρα: Καλλιθέα Αττικής

   Έτη Καταγραφής: 1954[528]

2. Επωνυμία: -

   Όνομα ιδιοκτήτη: Λέβης Τ.

   Έδρα: Οδός Ματζαγριωτάκη

   Έτη Καταγραφής: 1954[529]/ 1957-1958[530]

3. Επωνυμία: «Νηματουργεία Καλλιθέας» Α.Ε.

---

[522] Ιγγλέσης, *Οδηγός της Ελλάδας 1957-1958*, ό.π., (σημ.182)

[523] Ιγγλέσης, *Οδηγός της Ελλάδας 1947-1948*, ό.π., (σημ. 190)

[524] Ιγγλέσης, *Οδηγός της Ελλάδας 1954*, ό.π., (σημ. 190)

[525] Ιγγλέσης, *Οδηγός της Ελλάδας 1957-1958*, ό.π., (σημ.182)

[526] Οικονομικός Οδηγός των Ελληνικών Εταιριών 1980, ICAP,ό.π., (σημ. 183)

[527] Τσολακάκης Κώστας

[528] Ιγγλέσης, *Οδηγός της Ελλάδας 1954*, ό.π., (σημ. 190)

[529] Ό.π.

[530] Ιγγλέσης, *Οδηγός της Ελλάδας 1957-1958*, ό.π., (σημ.182)

Όνομα ιδιοκτήτη: -

Έδρα: Ανδρομάχης 173

Έτη Καταγραφής: 1947-1948[531] & 1954[532] & 1957-1958[533]

4. Επωνυμία: «Πειραϊκή – Πατραϊκή» Α. Ε.

Όνομα ιδιοκτήτη: -

Έδρα: Ηρακλέους 95

Έτη Καταγραφής: 1954[534]

ΞΥΛΙΝΑ ΚΑΛΑΠΟΔΙΑ ΚΑΙ ΠΕΛΜΑΤΑ ΓΙΑ ΤΣΟΚΑΡΑ

1. Επωνυμία: «ΣΤΑΘΗΣ ΜΙΧ. & ΣΙΑ Ο.Ε.»

Πρόεδρος Διοικητικού Συμβουλίου: -

Έδρα: Αρχιμήδους 6

Προσωπικό: 50 άτομα

Έτη Καταγραφής:1980[535]

ΞΥΛΟΥΡΓΙΚΟ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟ[536]

1. Επωνυμία: -

Όνομα ιδιοκτήτη: -

Έδρα: Πλάτωνος 8

Έτος ίδρυσης: 1924 (Ημερομηνία παύσης λειτουργίας: 7/11/1956)

ΞΥΛΟΥΡΓΙΚΟ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟ ΕΠΙΠΛΟΠΟΙΑΣ[537]

1. Επωνυμία: -

Όνομα ιδιοκτήτη:Παπαζαφειρίου Αφοί

Έδρα: Κύπρου 6

Έτος ίδρυσης: 1972 (Ημερομηνία παύσης λειτουργίας: 11/5/1975)

---

[531] Ιγγλέσης, *Οδηγός της Ελλάδας 1947-1948*, ό.π., (σημ. 190)

[532] Ιγγλέσης, *Οδηγός της Ελλάδας 1954*, ό.π., (σημ. 190)

[533] Ιγγλέσης, *Οδηγός της Ελλάδας 1957-1958*, ό.π., (σημ.182)

[534] Ιγγλέσης, *Οδηγός της Ελλάδας 1954*, ό.π., (σημ. 190)

[535] Οικονομικός Οδηγός των Ελληνικών Εταιρειών 1980, ό.π.(σημ. 183)

[536] Καταγραφή Διαγραμμένων Επιχειρήσεων, ό.π., (σημ. 211)

[537] Καταγραφή Διαγραμμένων Επιχειρήσεων, ό.π.

ΟΔΟΝΤΟΚΡΕΜΕΣ, ΚΡΕΜΕΣ ΞΥΡΙΣΜΑΤΟΣ

1. Επωνυμία: «ΛΕΜΟΝΙΔΗ Ν.Ν., Ε.Π.Ε.»
   Πρόεδρος Διοικητικού Συμβουλίου: Λεμονίδης Ν.
   Έδρα: Κρέμου 124
   Έτη Καταγραφής:1980[538]

ΟΙΚΟΔΟΜΙΚΑ ΥΛΙΚΑ (ΒΙΟΤΕΧΝΙΕΣ)

1. Επωνυμία: -
   Όνομα ιδιοκτήτη: Ανανιάδης Ο.
   Έδρα: Δαβάκη 30
   Έτη Καταγραφής: 1957-1958[539]
2. Επωνυμία: -
   Όνομα ιδιοκτήτη: Καραδήμας Ν.
   Έδρα: Βενιζέλου 188
   Έτη Καταγραφής: 1957-1958[540]
3. Επωνυμία: -
   Όνομα ιδιοκτήτη: Κολυβάς Σ.
   Έδρα: Βενιζέλου 74
   Έτη Καταγραφής: 1957-1958[541]
4. Επωνυμία: -
   Όνομα ιδιοκτήτη: Μάνος Α. Π.
   Έδρα: Βενιζέλου 127
   Έτη Καταγραφής: 1957-1958[542]
5. Επωνυμία: -
   Όνομα ιδιοκτήτη: Οικονόμου Χ.
   Έδρα: Δαβάκη 2
   Έτη Καταγραφής: 1957-1958[543]
6. Επωνυμία: -

---

[538] Οικονομικός Οδηγός των Ελληνικών Εταιρειών 1980, ό.π.(σημ. 183)

[539] Ιγγλέσης, *Οδηγός της Ελλάδας 1957-1958*, ό.π., (σημ.182)

[540] Ό.π.

[541] Ό.π.

[542] Ό.π.

[543] Ό.π.

Όνομα ιδιοκτήτη: Χατζηαναστασίου Κ.

Έδρα: Φιλαρέτου 11

Έτη Καταγραφής: 1957-1958[544]

7. Επωνυμία: -

Όνομα ιδιοκτήτη: Στριγγάρης & Λόντος

Έδρα: Στάση Παλαιών Σφαγείων

Έτη Καταγραφής: 1947-1948[545] / 1954[546]

ΟΙΝΟΠΟΙΕΙΑ

1. Επωνυμία: «Αμβροσία»

Όνομα ιδιοκτήτη: -

Έδρα: Θησέως 5

Έτη Καταγραφής: 1947-1948[547]

2. Επωνυμία: -

Όνομα ιδιοκτήτη: Ανδρόνης Φ. Θ.

Έδρα: Φιλαρέτου 90

Έτη Καταγραφής: 1957-1958[548]

3. Επωνυμία: -

Όνομα ιδιοκτήτη: Αφοί Θεοφράστου

Έδρα: Θησέως 14

Έτη Καταγραφής: 1947-1948[549] & 1954[550] & 1957-1958[551]

4. Επωνυμία: -

Όνομα ιδιοκτήτη: Λίζας Χ.

Έδρα: Ιφιγενείας 55

Έτος ίδρυσης: 1929(Παύση Λειτουργίας: 6/7/1959)[552]

---

[544] Ό.π.

[545] Ιγγλέσης, *Οδηγός της Ελλάδας 1947-1948*, ό.π., (σημ. 190)

[546] Ιγγλέσης, *Οδηγός της Ελλάδας 1954*, ό.π., (σημ. 190)

[547] Ιγγλέσης, *Οδηγός της Ελλάδας 1947-1948*, ό.π., (σημ. 190)

[548] Ιγγλέσης, *Οδηγός της Ελλάδας 1957-1958*, ό.π., (σημ.182)

[549] Ιγγλέσης, *Οδηγός της Ελλάδας 1947-1948*, ό.π., (σημ. 190)

[550] Ιγγλέσης, *Οδηγός της Ελλάδας 1954*, ό.π., (σημ. 190)

[551] Ιγγλέσης, *Οδηγός της Ελλάδας 1957-1958*, ό.π., (σημ.182)

[552] Καταγραφή Διαγραμμένων Επιχειρήσεων, ό.π.

5. Επωνυμία: -

Όνομα ιδιοκτήτη: Ξένος Θ.

Έδρα: Κυναιγείρου 8

Έτη Καταγραφής: 1957-1958[553]

6. Επωνυμία: -

Όνομα ιδιοκτήτη: Παπαδημητρίου Δ.

Έδρα: Βενιζέλου 1

Έτη Καταγραφής: 1954[554]/ 1957-1958[555]

7. Επωνυμία: -

Όνομα ιδιοκτήτη: Παυλίδης

Έδρα: Αμαζόνων 163

Έτη Καταγραφής: 1947-1948[556] / 1957-1958[557]

8. Επωνυμία: -

Όνομα ιδιοκτήτη: Σπηλίοπουλος Β. Γ.

Έδρα: Δοϊράνης 13

Έτη Καταγραφής: 1957-1958[558]

9. Επωνυμία: -

Όνομα ιδιοκτήτη: Χατζηγεωργίου

Έδρα: Δήμητρος 71

Έτη Καταγραφής: 1947-1948[559] & 1954[560] & 1957-1958[561]

ΟΞΟΠΟΙΑ

1. Επωνυμία: -

Όνομα ιδιοκτήτη: Θεοφράστου Α.

Έδρα: Θησέως 14

---

[553] Ιγγλέσης, *Οδηγός της Ελλάδας 1957-1958*, ό.π., (σημ.182)

[554] Ιγγλέσης, *Οδηγός της Ελλάδας 1954*, ό.π., (σημ. 190)

[555] Ιγγλέσης, *Οδηγός της Ελλάδας 1957-1958*, ό.π., (σημ.182)

[556] Ιγγλέσης, *Οδηγός της Ελλάδας 1947-1948*, ό.π., (σημ. 190)

[557] Ιγγλέσης, *Οδηγός της Ελλάδας 1957-1958*, ό.π., (σημ.182)

[558] ό.π.

[559] Ιγγλέσης, *Οδηγός της Ελλάδας 1947-1948*, ό.π., (σημ. 190)

[560] Ιγγλέσης, *Οδηγός της Ελλάδας 1954*, ό.π., (σημ. 190)

[561] Ιγγλέσης, *Οδηγός της Ελλάδας 1957-1958*, ό.π., (σημ.182)

Έτη Καταγραφής: 1947-1948[562] & 1954[563] & 1957-1958[564]

2. Επωνυμία: -

Όνομα ιδιοκτήτη: Μιχαήλ Α.

Έδρα: Βενιζέλου 8

Έτη Καταγραφής: 1957-1958[565]

3. Επωνυμία: [566] -

Όνομα ιδιοκτήτη: Νεαπολιτάκης Μαυρίκιος

Έδρα: Θησέως 7

Έτος ίδρυσης: 1932 (Ημερομηνία παύσης λειτουργίας: 12/8/1960)

4. Επωνυμία: [567] -

Όνομα ιδιοκτήτη: Λίζας Χρήστος

Έδρα: Ιφιγενείας 51

Έτος ίδρυσης: 1929 (Ημερομηνία παύσης λειτουργίας: 6/7/1959)

ΟΥΖΟ – ΜΠΡΑΝΤΥ - ΛΙΚΕΡ

1. Επωνυμία: «ΠΑΥΛΙΔΗΣ, ΧΑΡ. & ΥΙΟΙ»

Πρόεδρος Διοικητικού Συμβουλίου: -

Έδρα: Ματζαγριωτάκη 85

Έτη Καταγραφής:1980[568]

ΠΑΙΧΝΙΔΙΑ (ΒΙΟΤΕΧΝΙΕΣ)

1. Επωνυμία: «ΑΝΤΟΝΙ, ΚΑΙΤΗ ΔΑΓΡΕΤΖΑΚΗ & ΥΙΟΣ Ο.Ε.»

Πρόεδρος Διοικητικού Συμβουλίου: -

Έδρα:Χαροκόπου 114

Προσωπικό: 20 άτομα

Έτη Καταγραφής:1980[569]

---

[562] Ιγγλέσης, *Οδηγός της Ελλάδας 1947-1948*, ό.π., (σημ. 190)

[563] Ιγγλέσης, *Οδηγός της Ελλάδας 1954*, ό.π., (σημ. 190)

[564] Ιγγλέσης, *Οδηγός της Ελλάδας 1957-1958*, ό.π., (σημ.182)

[565] Ό.π..

[566] Ό.π.

[567] Καταγραφή Διαγραμμένων Επιχειρήσεων, ό.π., (σημ. 211)

[568] Οικονομικός Οδηγός των Ελληνικών Εταιρειών 1980, ό.π.(σημ. 183)

[569] Ό.π.

2. Επωνυμία: -

Όνομα ιδιοκτήτη: Δακτυλίδης Φ.

Έδρα: Χαροκόπου 140

Έτη Καταγραφής: 1957-1958[570]

3. Επωνυμία: -

Όνομα ιδιοκτήτη: Κουβαλιάς Ν. Ι.

Έδρα: Βενιζέλου 252

Έτη Καταγραφής: 1957-1958[571]

4. Επωνυμία: -

Όνομα ιδιοκτήτη: Μπρίνος Χ

Έδρα: Ανακρέοντος 21

Έτη Καταγραφής: 1957-1958[572]

5. Επωνυμία: -

Όνομα ιδιοκτήτη: Περβολαράκση Α. Γ.

Έδρα: Δημοσθένους 154

Έτη Καταγραφής: 1957-1958[573]

6. Επωνυμία: «Σιβιτανίδειος Σχολή»

Όνομα ιδιοκτήτη: -

Έδρα: Όπισθεν Σταθμού ΕΗΣ

Έτη Καταγραφής: 1954[574] & 1957-1958[575]

7. Επωνυμία: -

Όνομα ιδιοκτήτη: Φασκιώτης Ε. & Σ. Α.

Έδρα: Λασκαρίδου 108

Έτη Καταγραφής: 1957-1958[576]

ΠΑΝΤΟΦΛΕΣ ΕΛΑΣΤΙΚΕΣ (ΒΙΟΤΕΧΝΙΕΣ)

1. Επωνυμία: «Βόκα»

---

[570] Ιγγλέσης, *Οδηγός της Ελλάδας 1957-1958*, ό.π., (σημ.182)

[571] Ιγγλέσης, *Οδηγός της Ελλάδας 1957-1958*, ό.π., (σημ.182)

[572] Ιγγλέσης, *Οδηγός της Ελλάδας 1957-1958*, ό.π., (σημ.182)

[573] Ιγγλέσης, *Οδηγός της Ελλάδας 1957-1958*, ό.π., (σημ.182)

[574] Ιγγλέσης, *Οδηγός της Ελλάδας 1954*, ό.π., (σημ. 190)

[575] Ιγγλέσης, *Οδηγός της Ελλάδας 1957-1958*, ό.π., (σημ.182)

[576] Ό.π.

Όνομα ιδιοκτήτη: -

Έδρα: Σοφοκλέους 43

Έτη Καταγραφής: 1957-1958[577]

ΠΑΡΑΓΩΓΗ ΑΕΡΟΘΕΡΜΩΝ ΕΞΑΕΡΙΣΤΗΡΩΝ ΑΠΟΡΡΟΦΗΤΗΡΩΝ ΚΟΥΖΙΝΩΝ ΚΑΙ ΤΗΛΕΟΡΑΣΕΩΝ

1. Επωνυμία: «ΓΟΥΝΑΡΑΣ Π. ΓΕΩΡΓ. Α.Ε. ΑΝΩΝΥΜΗ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗ ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ»

   Πρόεδρος Διοικητικού Συμβουλίου: Κοκκορινός Δ.

   Έδρα: Σαπφούς 6

   Έτη Καταγραφής:1973-74 Έτη Καταγραφής:1973-1974[578] /1977-1978[579] /1980[580]

ΠΑΡΑΓΩΓΗ ΑΠΟΡΡΥΠΑΝΤΙΚΩΝ

1. Επωνυμία: « ΠΡΟΚΤΕΡ ΚΑΙ ΓΚΑΜΠΛ ΕΛΛΑΣ Α.Ε. »

   Πρόεδρος Διοικητικού Συμβουλίου: Σερήφ Σ.

   Έδρα: Λεωφόρος Συγγρού 165

   Έτη Καταγραφής:1973-1974[581]

ΠΑΡΑΓΩΓΗ ΓΑΝΤΙΩΝ ΚΑΘΑΡΙΣΜΟΥ & ΕΙΔΩΝ ΙΜΑΤΙΣΜΟΥ[582]

1. Επωνυμία: -

   Όνομα ιδιοκτήτη:Φράγκου Ε. & Καρακατσάνη Σ,

   Έδρα: Δημοσθένους 47

   Έτος ίδρυσης: 1974 (Ημερομηνία παύσης λειτουργίας: 2/9/78)

ΠΑΡΑΓΩΓΗ ΓΥΝΑΙΚΕΙΩΝ ΕΝΔΥΜΑΤΩΝ

1. Επωνυμία: «ΒΙΟΣΤΥΛ ΕΠΕ ΒΙΟΤΕΧΝΙΑ ΕΤΟΙΜΩΝ ΕΝΔΥΜΑΤΩΝ»

   Πρόεδρος Διοικητικού Συμβουλίου:Λιμοντζόγλου Θ.

   Έδρα: Σαπφούς 143

---

[577] Ό.π.

[578] Business Book: Ετήσια Έκθεση για την Επιχειρηματική Δραστηριότητα 1973-1974, ό.π. (σημ.420)

[579] Business Book:Ετήσια Έκθεση για την Επιχειρηματική Δραστηριότητα 1977-1978 ό.π., (σημ. 208)

[580] Οικονομικός Οδηγός των Ελληνικών Εταιρειών 1980, ό.π.(σημ. 183)

[581] Business Book: Ετήσια Έκθεση για την Επιχειρηματική Δραστηριότητα 1973-1974, ό.π. (σημ.420)

[582] Καταγραφή Διαγραμμένων Επιχειρήσεων, ό.π., (σημ. 211)

Έτη Καταγραφής:1977-1978[583]

ΠΑΡΑΓΩΓΗ ΔΙΑΣΠΟΡΑΣ ΟΞΕΪΚΟΥ ΠΟΛΥΒΙΝΥΛΙΟΥ, ΣΥΝΘΕΤΙΚΩΝ ΡΗΤΙΝΩΝ & ΠΛΑΣΤΙΚΟΠΟΙΗΤΩΝ

1. Επωνυμία: «ΙΝΤΕΡΚΕΜ ΕΛΛΑΣ Α.Ε.Β.Ε»
   Πρόεδρος Διοικητικού Συμβουλίου: Τοπράκ Α.
   Έδρα: Ελευθερίου Βενιζέλου 34 (εργοστάσιο: Βαθύ Αυλίδας)
   Έτος Σύστασης: 1968
   Έτη Καταγραφής:1980[584]

ΠΑΡΑΓΩΓΗ ΕΙΔΩΝ ΕΣΤΙΑΣΗΣ

1. Επωνυμία: « ΕΛΚΕ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΚΕΡΑΜΕΙΚΗ ΑΕΒΕ »
   Πρόεδρος Διοικητικού Συμβουλίου: Γαβαλάς Γ.
   Έδρα: Λεωφόρος Συγγρού 76
   Έτη Καταγραφής:1973-1974[585]

ΠΑΡΑΓΩΓΗ ΕΝΔΥΜΑΤΩΝ

1. Επωνυμία: « ΕΛΒΙΕΤ Α.Ε. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ ΕΤΟΙΜΩΝ ΕΝΔΥΜΑΤΩΝ »
   Πρόεδρος Διοικητικού Συμβουλίου: Κατσάμπας Χ
   Έδρα: Ηρακλέους 95
   Έτη Καταγραφής:1973-1974[586]

ΠΑΡΑΓΩΓΗ ΕΤΟΙΜΩΝ ΕΝΔΥΜΑΤΩΝ ΚΑΙ ΕΞΑΓΩΓΗ ΣΤΙΣ ΗΠΑ

1. Επωνυμία: «ΡΕΠΙΜΕΞ ΕΠΕ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟ ΠΛΕΚΤΩΝ»
   Πρόεδρος Διοικητικού Συμβουλίου:Πανούσης Κ.
   Έδρα: Αριστείδου 20
   Έτος Σύστασης: 1975
   Έτη Καταγραφής:1977-1978[587]

---

[583] Business Book:Ετήσια Έκθεση για την Επιχειρηματική Δραστηριότητα 1977-1978 ό.π., (σημ. 208)

[584] Οικονομικός Οδηγός των Ελληνικών Εταιρειών 1980, ό.π.(σημ. 183)

[585] Business Book: Ετήσια Έκθεση για την Επιχειρηματική Δραστηριότητα 1973-1974, ό.π. (σημ.420)

[586] Business Book: Ετήσια Έκθεση για την Επιχειρηματική Δραστηριότητα 1973-1974, ό.π. (σημ.420)

[587] Business Book:Ετήσια Έκθεση για την Επιχειρηματική Δραστηριότητα 1977-1978 ό.π., (σημ. 208)

ΠΑΡΑΓΩΓΗ ΖΥΘΟΥ – ΠΑΓΟΥ – ΑΝΘΡΑΚΙΚΟΥ ΟΞΕΟΣ & ΜΑΡΜΕΛΑΔΩΝ

1. Επωνυμία: « ΚΑΡΟΛΟΣ ΦΙΞ Α. Ε. ΖΥΘΟΠΟΙΙΑΣ – ΒΥΝΟΠΟΙΪΑΣ –ΠΑΓΟΠΟΙΙΑΣ»
   Πρόεδρος Διοικητικού Συμβουλίου: Σταύρος Κατσούλης
   Έδρα & Εργοστάσιο: Λεωφόρος Συγγρού 53
   Έτος ίδρυσης: 1864 (μετατράπηκε σε Α.Ε. το 1929)
   Έτη Καταγραφής:1968[588]

ΠΑΡΑΓΩΓΗ ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΩΝ ΣΥΣΚΕΥΩΝ

1. Επωνυμία: «ΧΕΚΟ ΕΠΕ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΩΝ ΣΥΣΚΕΥΩΝ»
   Πρόεδρος Διοικητικού Συμβουλίου: Κόεν Λ.
   Έδρα: Ελευθερίου Βενιζέλου 127 Καλλιθέα
   Έτη Καταγραφής:1973-1974[589]

ΠΑΡΑΓΩΓΗ ΘΕΡΜΑΝΤΙΚΩΝ ΣΩΜΑΤΩΝ – ΣΩΛΗΝΩΝ – ΧΡΩΜΙΩΜΕΝΑ ΕΙΔΗ ΥΓΙΕΙΝΗΣ

1. Επωνυμία: «ΜΕΤΑΛΛΟΥΡΓΙΑ ΑΤΤΙΚΗΣ Α.Ε.»
   Πρόεδρος Διοικητικού Συμβουλίου:Λεωνίδας Δ.
   Έδρα: Ελευθερίου Βενιζέλου
   Έτος Σύστασης: 1967(μετατράπηκε σε Α.Ε. το 1970)
   Έτη Καταγραφής:1977-1978[590]

ΠΑΡΑΓΩΓΗ ΚΑΙ ΕΜΠΟΡΙΑ ΕΙΔΩΝ ΑΡΩΜΑΤΟΠΟΙΙΑΣ – ΚΑΛΛΥΝΤΙΚΩΝ – ΕΙΔΩΝ ΓΡΑΦΕΙΟΥ – ΧΗΜΙΚΩΝ ΠΡΟΪΟΝΤΩΝ ΚΑΙ ΣΥΝΑΦΩΝ

1. Επωνυμία: «ΕΣΠΕΡΙΑ Ι. ΜΕΝΟΥΝΟΣ ΑΡΩΜΑΤΑ – ΚΑΛΛΥΝΤΙΚΑ - ΕΙΔΗ ΓΡΑΦΕΙΟΥ ΑΒΕΕ »
   Πρόεδρος Διοικητικού Συμβουλίου: Σαμούτ Σπ.
   Έδρα: Δοϊράνης 61
   Έτος Σύστασης: 1975
   Έτη Καταγραφής:1977-1978[591] /1980[592]

---

[588] Οικονομικός Οδηγός των Εν Ελλάδι Ανωνύμων Εταιρειών και Εταιρειών Περιορισμένης Ευθύνης 1968, ό.π. (σημ.238)

[589] Business Book: Ετήσια Έκθεση για την Επιχειρηματική Δραστηριότητα 1973-1974, ό.π. (σημ.420)

[590] Business Book:Ετήσια Έκθεση για την Επιχειρηματική Δραστηριότητα 1977-1978 ό.π., (σημ. 208)

[591] Business Book:Ετήσια Έκθεση για την Επιχειρηματική Δραστηριότητα 1977-1978 ό.π., (σημ. 208)

ΠΑΡΑΓΩΓΗ & ΕΜΠΟΡΙΑ ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΩΝ ΣΥΣΚΕΥΩΝ

1. Επωνυμία: «ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΩΝ ΕΦΑΡΜΟΓΩΝ ΕΠΕ»
   Πρόεδρος Διοικητικού Συμβουλίου:Ρουμελιώτου Β.
   Έδρα: Ανδρομάχης 231
   Έτος Σύστασης: 1974
   Έτη Καταγραφής:1977-1978[593]

ΠΑΡΑΓΩΓΗ ΚΑΙ ΕΜΠΟΡΙΑ ΚΛΩΣΤΟΫΦΑΝΤΟΥΡΓΙΚΩΝ & ΠΛΕΚΤΙΚΩΝ ΠΡΟΪΟΝΤΩΝ

1. Επωνυμία: «ΦΟΙΒΟΣ ΑΒΕ ΧΗΜΙΚΟΤΕΧΝΙΚΗΣ ΕΠΕΞΕΡΓΑΣΙΑΣ »
   Πρόεδρος Διοικητικού Συμβουλίου: Γιαννούσης Θ.
   Έδρα: Αιγέως & Ευριπίδου
   Έτος Σύστασης: 1977
   Έτη Καταγραφής:1977-1978[594]

ΠΑΡΑΓΩΓΗ – ΕΜΠΟΡΙΑ ΧΗΜΙΚΩΝ ΠΡΟΪΟΝΤΩΝ

1. Επωνυμία: «ΧΡΩΣΤΙΚΗ Α.Ε. ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ ΕΤ. ΧΗΜΙΚΩΝ ΠΡΟΪΟΝΤΩΝ»
   Πρόεδρος Διοικητικού Συμβουλίου: Παπαϊωάννου Μ. – Σπ.
   Έδρα: Ευαγγελιστρίας 112
   Έτη Καταγραφής:1977-1978[595]

ΠΑΡΑΓΩΓΗ ΜΑΛΛΙΝΩΝ ΦΛΟΚΑΤΩΝ & ΚΟΥΒΕΡΤΩΝ

1. Επωνυμία: «ΠΑΝ-ΦΛΟΚ Α. ΠΑΝΟΥΣΗΣ Ε.Π.Ε.»
   Πρόεδρος Διοικητικού Συμβουλίου: Πανούσης Β.
   Έδρα: Δαβάκη 40
   Έτος Σύστασης: 1975
   Έτη Καταγραφής:1980[596]

---

[592] Οικονομικός Οδηγός των Ελληνικών Εταιρειών 1980, ό.π.(σημ. 183)

[593] Business Book:Ετήσια Έκθεση για την Επιχειρηματική Δραστηριότητα 1977-1978 ό.π., (σημ. 208)

[594] Business Book:Ετήσια Έκθεση για την Επιχειρηματική Δραστηριότητα 1977-1978 ό.π., (σημ. 208)

[595] Business Book:Ετήσια Έκθεση για την Επιχειρηματική Δραστηριότητα 1977-1978 ό.π., (σημ. 208)

[596] Οικονομικός Οδηγός των Ελληνικών Εταιρειών 1980, ό.π.(σημ. 183)

ΠΑΡΑΓΩΓΗ ΞΗΡΟΥ ΟΙΝΟΥ ΚΑΙ ΕΜΦΙΑΛΩΣΗΣ

1. Επωνυμία: «ΑΛΥΓΙΖΑΚΗ ΑΦΟΙ "ΜΕΓΑΣ" Ο.Ε.»

   Πρόεδρος Διοικητικού Συμβουλίου: -

   Έδρα: Κρέμου 121 (εργοστάσιο: Καλλεργιανά Κίσσαμου Χανιά)

   Έτη Καταγραφής:1980[597]

ΠΑΡΑΓΩΓΗ ΠΑΓΟΥ – ΒΥΝΗΣ & ΛΥΚΙΣΚΟΥ, ΕΚΜΕΤΑΛΛΕΥΣΗ ΨΥΚΤΙΚΩΝ ΧΩΡΩΝ

1. Επωνυμία: « Ε.Β.Κ.Ά.Π. Α. Ε.»

   Πρόεδρος Διοικητικού Συμβουλίου: Μουστάκας Αντώνιος

   Έδρα : Λεωφόρος Συγγρού (& Εργοστάσιο: 28ης Οκτωβρίου, Θεσσαλονίκη)

   Έτος ίδρυσης: 1956

   Προσωπικό: 40-50 υπάλληλοι και 50-60 εργατοτεχνίτες

   Έτη Καταγραφής:1968[598]

ΠΑΡΑΓΩΓΗ ΠΑΓΟΥ & ΕΚΜΕΤΑΛΛΕΥΣΗ ΨΥΚΤΙΚΩΝ ΧΩΡΩΝ

1. Επωνυμία: «Ψυγεία & Παγοποιεία Μακεδονίας Α.Ε.»

   Πρόεδρος Διοικητικού Συμβουλίου: Γεώργιος Φιξ

   Έδρα: Λεωφόρος Συγγρού 53 (εργοστάσιο: οδός Γιαννιτσών 59, Θεσσαλονίκη)

   Έτος ίδρυσης: 1927-71

   Έτη Καταγραφής:1968[599]

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΚΑΙ ΕΝ ΓΕΝΕΙ ΕΜΠΟΡΙΑ ΠΑΝΤΟΣ ΕΙΔΟΥΣ ΦΑΡΜΑΚΩΝ & ΚΑΛΛΥΝΤΙΚΩΝ[600]

1. Επωνυμία: «BIOFARCO ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ ΦΑΡΜΑΚΩΝ & ΚΑΛΛΥΝΤΙΚΩΝ»

   Όνομα ιδιοκτήτη:-

   Έδρα: Κρέμου 118

---

[597] Οικονομικός Οδηγός των Ελληνικών Εταιρειών 1980, ό.π.(σημ. 183)

[598] Οικονομικός Οδηγός των Εν Ελλάδι Ανωνύμων Εταιρειών και Εταιρειών Περιορισμένης Ευθύνης 1968, ό.π. (σημ.238)

[599] Οικονομικός Οδηγός των Εν Ελλάδι Ανωνύμων Εταιρειών και Εταιρειών Περιορισμένης Ευθύνης 1968, ό.π. (σημ.238)

[600] Καταγραφή Διαγραμμένων Επιχειρήσεων, ό.π.

Έτος ίδρυσης: 1969 (Ημερομηνία παύσης λειτουργίας: 16/9/1974)

ΠΑΡΑΓΩΓΗ & ΣΥΣΚΕΥΑΣΙΑ ΦΑΡΜΑΚΕΥΤΙΚΩΝ ΠΡΟΪΟΝΤΩΝ

1. Επωνυμία: « ΣΕΡΓΟΓΚ ΝΤΡΑΓΚ ΕΛΛΑΣ ΑΒΕΕ »
   Πρόεδρος Διοικητικού Συμβουλίου: Μπράϊαν Ζ.
   Έδρα: Λεωφόρος Συγγρού 226
   Έτη Καταγραφής:1973-1974[601]

ΠΑΡΑΓΩΓΗ ΚΑΛΛΥΝΤΙΚΩΝ

1. Επωνυμία: «ΛΕΜΟΝΙΔΗ Ν. Ε.Π.Ε. ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ ΚΑΛΛΥΝΤΙΚΩΝ»
   Πρόεδρος Διοικητικού Συμβουλίου: Λεμονίδης Ν.
   Έδρα: Κρέμου 116
   Έτη Καταγραφής:1973-1974[602] /1977-1978[603]

ΠΑΡΑΓΩΓΗ ΝΗΜΑΤΩΝ

1. Επωνυμία: «ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ ΥΦΑΣΜΑΤΩΝ Ε.Β.Υ. Α.Ε.»
   Πρόεδρος Διοικητικού Συμβουλίου: Πριμηκύριος Ζ.
   Έδρα: Μεταμορφώσεως 42
   Έτος Σύστασης: 1976
   Έτη Καταγραφής:1977-1978[604]

ΠΑΡΑΓΩΓΗ ΟΞΕΩΝ

1. Επωνυμία: « ΧΗΜΙΚΗ Ε.Π.Ε. ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ ΧΗΜΙΚΩΝ ΠΡΟΪΟΝΤΩΝ »
   Πρόεδρος Διοικητικού Συμβουλίου: Αφοί Ανδρόνη
   Έδρα: Ελευθερίου Βενιζέλου 296
   Έτη Καταγραφής:1973-1974[605]

ΠΑΡΑΓΩΓΗ ΠΛΑΣΤΙΚΩΝ ΥΛΩΝ

1. Επωνυμία: «ΑΜΠΑΤΖΗΣ Γ. Ι. Α.Ε. ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΠΛΑΣΤΙΚΑ»

---

[601] Business Book: Ετήσια Έκθεση για την Επιχειρηματική Δραστηριότητα 1973-1974, ό.π. (σημ.420)

[602] Business Book: Ετήσια Έκθεση για την Επιχειρηματική Δραστηριότητα 1973-1974, ό.π. (σημ.420)

[603] Business Book:Ετήσια Έκθεση για την Επιχειρηματική Δραστηριότητα 1977-1978 ό.π., (σημ. 208)

[604] Business Book:Ετήσια Έκθεση για την Επιχειρηματική Δραστηριότητα 1977-1978 ό.π., (σημ. 208)

[605] Business Book: Ετήσια Έκθεση για την Επιχειρηματική Δραστηριότητα 1973-1974, ό.π. (σημ.420)

Πρόεδρος Διοικητικού Συμβουλίου: Αμπατζής Γ.

Έδρα: Μεγίστης 20

Έτη Καταγραφής:1973-1974[606]

ΠΑΡΑΓΩΓΗ ΠΛΕΚΤΩΝ & ΜΕΤΑΠΟΙΗΣΗ ΑΝΔΡΙΚΩΝ ΚΑΙ ΓΥΝΑΙΚΕΙΩΝ ΕΝΔΥΜΑΤΩΝ

1. Επωνυμία: «ΤΟΝ ΕΛ ΕΞΑΓΩΓΙΚΗ – ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗ ΠΛΕΚΤΩΝ & ΕΤΟΙΜΩΝ ΕΝΔΥΜΑΤΩΝ ΕΠΕ»

   Πρόεδρος Διοικητικού Συμβουλίου: Κούρλας Κ. / Μπουκουβάλας Α. / Κανιόγλου Α.

   Έδρα: Λυκούργου 97-99

   Έτος Σύστασης: 1976

   Έτη Καταγραφής:1977-1978[607]

ΠΑΡΑΓΩΓΗ ΠΡΟΪΟΝΤΩΝ ΕΞ ΥΑΛΟΥ ΚΑΙ ΠΟΡΣΕΛΑΝΗΣ

1. Επωνυμία: « ΤΡΙΣΕΡΑΜ ΑΒΕΕ »

   Πρόεδρος Διοικητικού Συμβουλίου: Φραγκάκης Ι.

   Έδρα: Αριστοτέλους 3

   Έτη Καταγραφής:1977-1978[608]

ΠΑΡΑΓΩΓΗ ΠΡΟΚΑΤΑΣΚΕΥΑΣΜΕΝΩΝ ΔΟΜΙΚΩΝ ΣΤΟΙΧΕΙΩΝ

1. Επωνυμία: «ΓΕΝΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΠΡΟΚΑΤΑΣΚΕΥΩΝ Γ.Ε.Π. Α.Ε.»

   Πρόεδρος Διοικητικού Συμβουλίου: Τζίτζης Ν.

   Έδρα: Αριστοτέλους 40

   Έτος ίδρυσης: 1979

   Έτη Καταγραφής:1980[609]

ΠΑΡΑΓΩΓΗ ΣΙΔΗΡΟΣΩΛΗΝΩΝ ΥΔΡΕΥΣΕΩΣ ΚΥΚΛΙΚΗΣ ΔΙΑΤΟΜΗΣ & ΣΙΔΗΡΟΣΩΛΗΝΩΝ ΕΙΔΙΚΩΝ ΔΙΑΤΟΜΩΝ ΚΑΙ ΣΤΗΘΑΙΩΝ ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ

1. Επωνυμία: «ΙΒΣ ΗΝΩΜΕΝΑ ΣΩΛΗΝΟΥΡΓΕΙΑ ΑΒΕ »

   Πρόεδρος Διοικητικού Συμβουλίου: Δράκος Γ. Π.

---

[606] Business Book: Ετήσια Έκθεση για την Επιχειρηματική Δραστηριότητα 1973-1974, ό.π. (σημ.420)

[607] Business Book:Ετήσια Έκθεση για την Επιχειρηματική Δραστηριότητα 1977-1978 ό.π., (σημ. 208)

[608] Business Book:Ετήσια Έκθεση για την Επιχειρηματική Δραστηριότητα 1977-1978 ό.π., (σημ. 208)

[609] Οικονομικός Οδηγός των Ελληνικών Εταιρειών 1980, ό.π.(σημ. 183)

Έδρα: Ελευθερίου Βενιζέλου 16

Έτος Σύστασης: 1973

Έτη Καταγραφής:1977-1978[610]

ΠΑΡΑΓΩΓΗ – ΣΥΝΤΗΡΗΣΗ – ΜΕΤΑΠΟΙΗΣΗ – ΣΥΣΚΕΥΑΣΙΑ ΓΕΩΡΓΙΚΩΝ, ΚΤΗΝΟΤΡΟΦΙΚΩΝ, ΑΛΙΕΥΤΙΚΩΝ & ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΩΝ ΠΡΟΪΟΝΤΩΝ

1. Επωνυμία: «ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΓΕΝΙΚΩΝ ΣΥΣΚΕΥΑΣΙΩΝ ΕΠΕ»

Πρόεδρος Διοικητικού Συμβουλίου: Συκάς Δ.

Έδρα: Λεωφόρος Συγγρού 224

Έτος Σύστασης: 1975

Έτη Καταγραφής:1977-1978[611]

ΠΑΡΑΓΩΓΗ ΣΥΜΠΥΚΝΩΜΑΤΩΝ ΚΤΗΝΟΤΡΟΦΙΚΩΝ & ΠΤΗΝΟΤΡΟΦΙΚΩΝ

1. Επωνυμία: «ΦΙΝΤΚΟ ΕΛΛΑΣ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ ΖΩΟΤΡΟΦΩΝ Α. Ε.»

Πρόεδρος Διοικητικού Συμβουλίου: Αθερινός Ν.

Έδρα: Λαγουμιτζή 20 (εργοστάσιο: Εθνική Οδός Θηβών-Χαλκίδας, Θήβα –υπό ανέγερση)

Έτος Σύστασης: 1977

Έτη Καταγραφής:1980[612]

ΠΑΡΑΓΩΓΗ ΤΥΠΟΠΟΙΗΜΕΝΩΝ ΤΡΟΦΙΜΩΝ

1. Επωνυμία: « ΕΚΜΑ ΑΦΟΙ ΑΝΔΡΟΝΗ ΑΒΕΕ ΤΡΟΦΙΜΩΝ» (εικ. 8)

Πρόεδρος Διοικητικού Συμβουλίου: Βάγη Μ

Έδρα: Ελευθερίου Βενιζέλου 274

Έτη Καταγραφής:1973-1974[613]/1977-1978[614]

---

[610] Business Book:Ετήσια Έκθεση για την Επιχειρηματική Δραστηριότητα 1977-1978 ό.π., (σημ. 208)

[611] Business Book:Ετήσια Έκθεση για την Επιχειρηματική Δραστηριότητα 1977-1978 ό.π., (σημ. 208)

[612] Οικονομικός Οδηγός των Ελληνικών Εταιρειών 1980, ό.π.(σημ. 183)

[613] Business Book: Ετήσια Έκθεση για την Επιχειρηματική Δραστηριότητα 1973-1974, ό.π. (σημ.420)

[614] Business Book:Ετήσια Έκθεση για την Επιχειρηματική Δραστηριότητα 1977-1978 ό.π., (σημ. 208)

ΠΑΡΑΓΩΓΗ ΦΑΡΜΑΚΕΥΤΙΚΩΝ ΠΡΟΪΟΝΤΩΝ

1. Επωνυμία: «AMOTT ΛΑΜΠΟΡΑΤΟΡΙΖ ΕΛΛΑΣ ΑΒΕΕ ΦΑΡΜΑΚΕΥΤΙΚΑ ΠΡΟΪΟΝΤΑ»
   Πρόεδρος Διοικητικού Συμβουλίου: Γιάγκ Ρ
   Έδρα: Λεωφόρος Συγγρού 226
   Έτη Καταγραφής:1973-1974[615]

ΠΑΡΑΓΩΓΗ ΦΑΣΟΝ

1. Επωνυμία: «ΜΠΗΤΣΑΜ ΕΛΛΑΣ Α.Ε.Β.Ε.»
   Πρόεδρος Διοικητικού Συμβουλίου: Γκέρμπερ Π.
   Έδρα: Ελευθερίου Βενιζέλου 303-305
   Έτος ίδρυσης: 1971 (Α.Ε. από το 1979)
   Προσωπικό: 80 άτομα
   Έτη Καταγραφής:1973-1974[616]

ΠΑΡΑΓΩΓΗ ΧΑΡΤΟΚΙΒΩΤΙΩΝ

1. Επωνυμία: «ΚΑΡΤΟΝΠΑΚ Α.Ε. ΚΑΤΑΣΚΕΥΗ ΕΜΠΟΡΙΟ ΧΑΡΤΟΚΙΒΩΤΙΩΝ ΚΤΛ.»
   Διοίκηση: Τζόρνταν Τ.
   Έδρα: Λεωφόρος Συγγρού 39
   Έτη Καταγραφής:1980[617]

ΠΑΡΑΓΩΓΗ ΧΕΙΡΟΠΟΙΗΤΩΝ ΠΛΕΚΤΩΝ, ΖΑΚΕΤΩΝ ΩΣ ΚΑΙ ΥΦΑΝΤΩΝ

1. Επωνυμία: «TASI ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΠΛΕΚΤΩΝ ΕΠΕ»
   Πρόεδρος Διοικητικού Συμβουλίου: Γκρέϊς Α.
   Έδρα: Δοϊράνης & Ιφιγενείας
   Έτος Σύστασης: 1972
   Έτη Καταγραφής:1973-1974[618]

---

[615] Business Book: Ετήσια Έκθεση για την Επιχειρηματική Δραστηριότητα 1973-1974, ό.π. (σημ.420)

[616] Business Book: Ετήσια Έκθεση για την Επιχειρηματική Δραστηριότητα 1973-1974, ό.π. (σημ.420)

[617] Οικονομικός Οδηγός των Ελληνικών Εταιρειών 1980, ό.π.(σημ. 183)

[618] Business Book: Ετήσια Έκθεση για την Επιχειρηματική Δραστηριότητα 1973-1974, ό.π. (σημ.420)

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ – ΑΓΟΡΑ & ΠΩΛΗΣΗ ΚΑΙ ΕΝ ΓΕΝΕΙ ΕΜΠΟΡΙΑ ΠΑΝΤΟΣ ΕΙΔΟΥΣ ΦΑΡΜΑΚΟΥ, ΚΑΛΛΥΝΤΙΚΩΝ, ΧΗΜΙΚΩΝ ΕΝ ΓΕΝΕΙ ΠΡΟΪΟΝΤΩΝ, ΤΡΟΦΙΜΩΝ & ΕΙΔΩΝ ΣΥΣΚΕΥΑΣΙΑΣ ΑΥΤΩΝ

1. Επωνυμία: «BIOFARCO ΑΕΒΕ»
   Πρόεδρος Διοικητικού Συμβουλίου: Καραγεώργης Αρ.
   Έδρα: Κρέμου 118
   Έτος Σύστασης: 1961
   Έτη Καταγραφής:1977-1978[619]

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ – ΕΜΦΙΑΛΩΣΗ – ΣΥΣΚΕΥΑΣΙΑ ΜΠΥΡΑΣ – ΠΑΡΑΓΩΓΗ ΒΥΝΗΣ – ΟΙΝΟΠΝΕΥΜΑΤΩΔΩΝ & ΑΝΑΨΥΚΤΙΚΩΝ ΠΟΤΩΝ

1. Επωνυμία: «ΠΙΛΣΕΝ ΕΛΛΑΣ ΑΒΕΕ ΟΙΝΟΠΝΕΥΜΑΤΩΔΩΝ – ΑΕΡΙΟΥΧΩΝ ΠΟΤΩΝ»
   Πρόεδρος Διοικητικού Συμβουλίου: Σκούρτης Εμμ.
   Έδρα: Θησέως 75
   Έτος Σύστασης: 1974
   Έτη Καταγραφής:1977-1978[620]

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΘΕΡΜΟΣΚΛΗΡΥΝΟΜΕΝΩΝ ΠΛΑΣΤΙΚΩΝ ΕΙΔΩΝ ΕΣΤΙΑΣΕΩΣ & ΔΙΑΚΟΣΜΗΣΕΩΣ

1. Επωνυμία: «ΜΕΜΠΕΛ ΕΛΛΑ ΕΠΕ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ»
   Πρόεδρος Διοικητικού Συμβουλίου: Τζαρτίλης Ι.
   Έδρα: Σόλωνος 108
   Έτος Σύστασης: 1963
   Έτη Καταγραφής:1977-1978[621] / 1980[622]

---

[619] Business Book:Ετήσια Έκθεση για την Επιχειρηματική Δραστηριότητα 1977-1978 ό.π., (σημ. 208)

[620] Business Book:Ετήσια Έκθεση για την Επιχειρηματική Δραστηριότητα 1977-1978 ό.π., (σημ. 208)

[621] Business Book:Ετήσια Έκθεση για την Επιχειρηματική Δραστηριότητα 1977-1978 ό.π., (σημ. 208)

[622] Οικονομικός Οδηγός των Ελληνικών Εταιρειών 1980, ό.π.(σημ. 183)

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΚΡΑΣΙΩΝ – ΧΥΜΩΝ & ΠΟΤΩΝ ΦΡΟΥΤΩΝ. ΕΠΕΞΕΡΓΑΣΙΑ ΤΥΠΟΠΟΙΗΣΗ & ΣΥΣΚΕΥΑΣΙΑ ΤΡΟΦΙΜΩΝ [623]

1. Επωνυμία: «ΣΙΜΚΟΝΤΑΛ ΑΕΒΕ»
   Πρόεδρος Διοικητικού Συμβουλίου: Σιμχά Α.
   Έδρα: Λαγουμιτζή 20
   Έτος Σύστασης: 1976
   Έτη Καταγραφής:1977-1978[624]

ΠΑΡΚΕΤΙΝΗ (ΒΙΟΤΕΧΝΙΕΣ)

1. Επωνυμία: «ΕΒΖΥ»
   Όνομα ιδιοκτήτη: -
   Έδρα: όπισθεν Σιβιτανιδείου
   Έτη Καταγραφής: 1954[625] / 1957-1958[626]

ΠΙΛΟΙ ΓΥΝΑΙΚΕΙΟΙ (ΒΙΟΤΕΧΝΙΕΣ)

1. Επωνυμία: «Μαρί»
   Όνομα ιδιοκτήτη: -
   Έδρα: Θησέως 80
   Έτη Καταγραφής: 1954[627]
2. Επωνυμία: -
   Όνομα ιδιοκτήτη: Μπερτσιάδης Χρ.
   Έδρα: Βενιζέλου 110
   Έτη Καταγραφής: 1954[628]

ΠΛΑΚΕΣ ΜΩΣΑΪΚΑ – ΤΑΡΑΤΣΩΝ – ΨΗΦΙΔΩΤΑ ΚΑΙ ΠΛΑΚΙΔΙΑ ΕΜΑΓΙΕ (ΒΙΟΤΕΧΝΙΕΣ)

1. Επωνυμία: -

---

[623] Business Book: Ετήσια Έκθεση για την Επιχειρηματική Δραστηριότητα 1977-1978 τομ. Α', Έκδοση: Hellenews- Business Book Ο. Ε., Αθήνα χ.χ.

[624] Business Book:Ετήσια Έκθεση για την Επιχειρηματική Δραστηριότητα 1977-1978 ό.π., (σημ. 208)

[625] Ιγγλέσης, *Οδηγός της Ελλάδας 1954*, ό.π., (σημ. 190)

[626] Ιγγλέσης, *Οδηγός της Ελλάδας 1957-1958*, ό.π., (σημ.182)

[627] Ιγγλέσης, *Οδηγός της Ελλάδας 1954*, ό.π., (σημ. 190)

[628] Ό.π.

Όνομα ιδιοκτήτη: Αμοργιανός Α.

Έδρα: Λεωφόρος Ποσειδώνος

Έτη Καταγραφής: 1954[629]

2. Επωνυμία: -

Όνομα ιδιοκτήτη: Ζαχαριάδης Α.

Έδρα: Ματζαγριωτάκη 23

Έτη Καταγραφής: 1954[630]

3. Επωνυμία: -

Όνομα ιδιοκτήτη: Πρωτοβοτάριος Ε.

Έδρα: Αργυρουπόλεως 2

Έτη Καταγραφής: 1954[631]

4. Επωνυμία: -

Όνομα ιδιοκτήτη: Σπανός Γ.

Έδρα: Λεωφόρος Ποσειδώνος

Έτη Καταγραφής: 1954[632]

5. Επωνυμία: -

Όνομα ιδιοκτήτη: Αφοί Σταφυλάκη

Έδρα: Βενιζέλου 112

Έτη Καταγραφής: 1954[633]

ΠΛΑΣΤΙΚΑ ΔΑΠΕΔΑ

1. Επωνυμία: «TORGINOL.»

Όνομα ιδιοκτήτη: -

Έδρα: Αργυρουπόλεως 2

Έτη Καταγραφής: 1957-1958[634]

ΠΛΑΣΤΙΚΑ ΔΕΡΜΑΤΑ

1. Επωνυμία: «ΕΜΠΥ Α.Ε. ΕΜΠΟΡΟΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ ΠΛΑΣΤΙΚΩΝ ΥΛΩΝ»

---

[629] Ό.π.

[630] Ιγγλέσης, *Οδηγός της Ελλάδας 1954*, Έκδοση: Πυρσός, χ.χ.

[631] Ιγγλέσης, *Οδηγός της Ελλάδας 1954*, ό.π., (σημ. 190)

[632] Ό.π.

[633] Ό.π.

[634] Ό.π.

Πρόεδρος Διοικητικού Συμβουλίου: Αμπατζής Κ.

Έδρα: Μεγίστης 20

Έτος Σύστασης: 1962

Έτη Καταγραφής: 1973-1974[635] /1977-1978[636]

ΠΛΑΣΤΙΚΑ ΕΙΔΗ

1. Επωνυμία: «Αμπατζής Ι. Γ.»

Όνομα ιδιοκτήτη: -

Έδρα: Μεγίστης 16

Έτη Καταγραφής: 1957-1958[637]

2. Επωνυμία: -

Όνομα ιδιοκτήτη: Αναστασιάδης Α.

Έδρα: Ιάσονος 5

Έτη Καταγραφής: 1957-1958[638]

3. Επωνυμία: -

Όνομα ιδιοκτήτη: Γορδιανός Α.

Έδρα: Ανακρέοντος 69

Έτη Καταγραφής: 1957-1958[639]

4. Επωνυμία: -

Όνομα ιδιοκτήτη: Καραγεωργάς Α.

Έδρα: Βενιζέλου 250

Έτη Καταγραφής: 1957-1958[640]

5. Επωνυμία: -

Όνομα ιδιοκτήτη: Κομνηνός Σταύρος

Έδρα: Ανδρομάχης 267

Έτη Καταγραφής: 1957-1958[641]

6. Επωνυμία: -

---

[635] Business Book: Ετήσια Έκθεση για την Επιχειρηματική Δραστηριότητα 1973-1974, ό.π. (σημ.420)

[636] Business Book:Ετήσια Έκθεση για την Επιχειρηματική Δραστηριότητα 1977-1978 ό.π., (σημ. 208)

[637] Ιγγλέσης, *Οδηγός της Ελλάδας 1957-1958*, ό.π., (σημ.182)

[638] Ό.π.

[639] Ό.π.

[640] Ό.π.

[641] Ό.π.

Όνομα ιδιοκτήτη:Λαζαρίδης Νικόλαος [642]

Έδρα: Μυκηνών 16

Έτος ίδρυσης: 1965 (Ημερομηνία παύσης λειτουργίας: 24/2/1977)

7. Επωνυμία: -

Όνομα ιδιοκτήτη: Μενούνος Ι.

Έδρα: Δοϊράνης 105

Έτη Καταγραφής: 1957-1958[643]

8. Επωνυμία: -

Όνομα ιδιοκτήτη: Παπαχρήστου Ι.

Έδρα: Αγίων Πάντων 27

Έτη Καταγραφής: 1957-1958[644]

9. Επωνυμία: -

Όνομα ιδιοκτήτη:Πεταλάς Ηλίας [645]

Έδρα: Αρχημίδους 10

Έτος ίδρυσης: 1975 (Ημερομηνία παύσης λειτουργίας: 3/1/1978)

10. Επωνυμία: -

Όνομα ιδιοκτήτη: Ραμποτής – Φλεριανός – Λουϊζος

Έδρα: Γρηγορίου Ε΄ 43

Έτη Καταγραφής: 1957-1958[646]

ΠΛΑΣΤΙΚΑ ΣΚΑΦΗ ΑΝΑΨΥΧΗΣ

1. Επωνυμία: «DIMO HELLAS ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ ΔΑΪΛΑΝΑΣ Α.Β.Ε.Ε.»

Πρόεδρος Διοικητικού Συμβουλίου: -

Έδρα: Λεωφόρος Συγγρού 241

Έτος Σύστασης: 1978

Έτη Καταγραφής:1980[647]

---

[642] Καταγραφή διεγραμμένων επιχειρήσεων, ό.π.

[643] Ό.π.

[644] Ό.π.

[645] Καταγραφή διεγραμμένων επιχειρήσεων, ό.π.

[646] Ό.π.

[647] Οικονομικός Οδηγός των Ελληνικών Εταιρειών 1980, ό.π.(σημ. 183)

ΠΛΑΣΤΙΚΕΣ ΥΛΕΣ

1. Επωνυμία: «ΒΙΕΚΑΠ» Ελληνικά Πλαστικά Α. Ε.

   Όνομα ιδιοκτήτη: Αμπατζής Ι. Γ.

   Έδρα: Μεγίστης 16

   Έτη Καταγραφής: 1954[648]

2. Επωνυμία: «ΕΒΙΟΠ» Α.Ε.

   Όνομα ιδιοκτήτη: -

   Έδρα: Αιγέως 40

   Έτη Καταγραφής: 1947-1948[649]

3. Επωνυμία: -

   Όνομα ιδιοκτήτη: Λαζαρίδης Π.

   Έδρα: Μουσών 33

   Έτη Καταγραφής: 1954[650]

4. Επωνυμία: -

   Όνομα ιδιοκτήτη: Μενούνος Ι.

   Έδρα: Δοϊράνης 105

   Έτη Καταγραφής: 1954[651]

ΠΛΑΣΤΙΚΩΝ ΥΛΩΝ ΜΗΤΡΕΣ (ΒΙΟΤΕΧΝΙΕΣ)

1. Επωνυμία: «ΒΕΣΩ»

   Όνομα ιδιοκτήτη: Βενέτης ΑΘ. & Σώχος Κων.

   Έδρα: Ξενοφώντος 26

ΠΛΕΚΤΑ ΑΝΔΡΙΚΑ ΚΑΙ ΓΥΝΑΙΚΕΙΑ ΜΑΛΛΙΝΑ ΕΝΔΥΜΑΤΑ (ΖΑΚΕΤΕΣ, ΠΟΥΛΟΒΕΡ)

1. Επωνυμία: «ΡΕΠΙΜΕΞ Ε.Π.Ε.»

   Πρόεδρος Διοικητικού Συμβουλίου: Πανούσης Κ.

   Έδρα: Αριστείδου 20

   Έτος Σύστασης: 1970

   Έτη Καταγραφής:1980[652]

---

[648] Ιγγλέσης, *Οδηγός της Ελλάδας 1954*, ό.π., (σημ. 190)

[649] Ιγγλέσης, *Οδηγός της Ελλάδας 1947-1948*, ό.π., (σημ. 190)

[650] Ιγγλέσης, *Οδηγός της Ελλάδας 1954*, ό.π., (σημ. 190)

[651] Ό.π.

ΠΛΕΚΤΑ ΑΝΔΡΙΚΑ ΚΑΙ ΓΥΝΑΙΚΕΙΑ & ΠΑΙΔΙΚΑ (ΜΠΛΟΥΖΕΣ, T-shirts)

1. Επωνυμία: «TERLANA ΠΛΕΚΤΟΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ Α.Ε.»
   Πρόεδρος Διοικητικού Συμβουλίου: Ιγνατιάδης Ν.
   Έδρα: Χαριλάου Τρικούπη 19-21
   Έτος Σύστασης: 1964 (Α.Ε. από το 1977)
   Έτη Καταγραφής:1980[653]

ΠΛΕΚΤΑ ΓΥΝΑΙΚΕΙΑ ΕΝΔΥΜΑΤΩΝ

1. Επωνυμία: «ΕΘΕΛ ΓΟΥΛ ΕΠΕ»
   Πρόεδρος Διοικητικού Συμβουλίου: Ζησιάδης Α.
   Έδρα: Θησέως 222
   Έτος Σύστασης: 1976
   Έτη Καταγραφής:1980[654]

ΠΛΕΚΤΑ ΓΥΝΑΙΚΕΙΑ ΦΑΝΤΑΙΖΙ

1. Επωνυμία: «ΚΑΨΑΝΗΣ ΔΗΜ., "TRICOFINO" Ο.Ε.»
   Πρόεδρος Διοικητικού Συμβουλίου:-
   Έδρα: Αραπάκη 2
   Προσωπικό:17-18 άτομα
   Έτη Καταγραφής:1980[655]

ΠΛΕΚΤΑ ΕΙΔΗ (ΒΙΟΤΕΧΝΙΕΣ)

1. Επωνυμία: «Γλάρος»
   Όνομα ιδιοκτήτη: -
   Έδρα: Λαγουμιτζή 35
   Έτη Καταγραφής: 1954[656]
2. Επωνυμία: -
   Όνομα ιδιοκτήτη: Αφοί Παπάζογλου
   Έδρα: Πατριάρχου Γρηγορίου 55

---

[652] Οικονομικός Οδηγός των Ελληνικών Εταιρειών 1980, ό.π.(σημ. 183)

[653] Οικονομικός Οδηγός των Ελληνικών Εταιρειών 1980, ό.π.(σημ. 183)

[654] Ό.π.

[655] Ό.π.

[656] Ιγγλέσης, *Οδηγός της Ελλάδας 1954*, ό.π., (σημ. 190)

Έτη Καταγραφής: 1954[657]

3. Επωνυμία: -

Όνομα ιδιοκτήτη:Εγγλεζάκη Μαρία[658]

Έδρα: Σκρά 44

Έτος ίδρυσης: 1975 (Ημερομηνία παύσης λειτουργίας: 28/6/1980)

ΠΛΕΚΤΑ ΕΞΩΤΕΡΙΚΗΣ ΕΝΔΥΣΗΣ

1. Επωνυμία: « ΙΝΩ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ ΠΛΕΚΤΩΝ ΘΕΟΔ. Γ. ΔΙΑΜΑΝΤΑΤΣΙΚΟΣ Α.Ε.»

Πρόεδρος Διοικητικού Συμβουλίου: Διαμαντάτσικος Θ

Έδρα & Εργοστάσιο: Κολοκοτρώνη 72

Έτος ίδρυσης: 1956 –71

Έτη Καταγραφής:1971[659]/ 1980[660]

ΠΛΕΚΤΑ ΜΑΛΛΙΝΑ ΑΝΔΡΙΚΑ

1. Επωνυμία: «ΠΑΝΤΑΖΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ»

Πρόεδρος Διοικητικού Συμβουλίου:-

Έδρα: Μεταμορφώσεως 40-42

Προσωπικό: 5 άτομα

Έτη Καταγραφής:1980[661]

ΠΛΕΚΤΑ ΠΑΙΔΙΚΑ

1. Επωνυμία: «ΣΤΕΚΟΥΛΗΣ ΜΑΡΤΙΑΝΟΣ 'pleco'»

Πρόεδρος Διοικητικού Συμβουλίου:-

Έδρα: Ανδρομάχης 16

Προσωπικό: 23 άτομα

Έτη Καταγραφής:1980[662]

---

[657] Ό.π.

[658] Καταγραφή διεγραμμένων επιχειρήσεων, ό.π.

[659] Οικονομικός Οδηγός των εν Ελλάδι Ανωνύμων Εταιρειών και Εταιρειών Περιορισμένης Ευθύνης 1971, ό.π.

[660] Οικονομικός Οδηγός των Ελληνικών Εταιρειών 1980, ό.π.(σημ. 183)

[661] Ό.π.

[662] Οικονομικός Οδηγός των Ελληνικών Εταιρειών 1980, ό.π. (σημ. 183)

ΠΛΕΚΤΕΣ ΜΠΛΟΥΖΕΣ

1. Επωνυμία: «ΑΔΑΜΗ Μ. & ΣΙΑ, Ο.Ε.»

   Πρόεδρος Διοικητικού Συμβουλίου: -

   Έδρα: Εσπερίδων 51-53

   Προσωπικό: 6 άτομα

   Έτη Καταγραφής:1980[663]

ΠΛΕΚΤΗΡΙΟ[664]

1. Επωνυμία: -

   Όνομα ιδιοκτήτη:Μαλέση Αφοί - Καραγιάννης Τηλ. &ΣΙΑ

   Έδρα: Σόλωνος 109

   Έτος ίδρυσης: 1970 (Ημερομηνία παύσης λειτουργίας: 20/5/1980)

2. Επωνυμία: -

   Όνομα ιδιοκτήτη:Αγγελική Αγγελίδου & ΣΙΑ

   Έδρα: Εσπερίδων 51-53

   Έτος ίδρυσης: 1972 (Ημερομηνία παύσης λειτουργίας: 13/1/1976)

3. Επωνυμία: -

   Όνομα ιδιοκτήτη:Τσαπεκίδη Κ. & ΣΙΑ

   Έδρα: Σαπφούς 113

   Έτος ίδρυσης: 1973 (Ημερομηνία παύσης λειτουργίας: 18/6/1977)

4. Επωνυμία: -

   Όνομα ιδιοκτήτη:Κουρμουλάκη Μαρία & ΣΙΑ

   Έδρα: Σοφοκλέους 246

   Έτος ίδρυσης: 1975 (Ημερομηνία παύσης λειτουργίας:1/6/1979)

5. Επωνυμία: -

   Όνομα ιδιοκτήτη:Μαλέσης Γεώργιος

   Έδρα: Σαπφούς 139

   Έτος ίδρυσης: 1975 (Ημερομηνία παύσης λειτουργίας: 1/1/1978)

6. Επωνυμία: -

   Όνομα ιδιοκτήτη:Παντελής Σ. – Τζούρας Γ. – Νικολόπουλος Αθ. & ΣΙΑ

   Έδρα: Λυκούργου 132

---

[663] Οικονομικός Οδηγός των Ελληνικών Εταιρειών 1980, ό.π. (σημ. 183)

[664] Καταγραφή Διαγραμμένων Επιχειρήσεων, ό.π.

Έτος ίδρυσης: 1977 (Ημερομηνία παύσης λειτουργίας:21/11/1977)

ΠΛΕΚΤΟΒΙΟΜΗΧΑΝΙΕΣ

1. Επωνυμία: «Γλάρος Α.Ε.»

   Όνομα ιδιοκτήτη: -

   Έδρα: Παλαιά Σφαγεία

   Έτη Καταγραφής: 1947-1948[665]

2. Επωνυμία: -

   Όνομα ιδιοκτήτη: Αφοί Παπάζογλου

   Έδρα: Πατριάρχου Γρηγορίου 55

   Έτη Καταγραφής: 1947-1948[666]

ΠΟΤΟΠΟΙΕΙΑ ΑΕΡΙΟΥΧΩΝ

1. Επωνυμία: «Ανάψυξις»

   Όνομα ιδιοκτήτη: -

   Έδρα: Θησέως 175

   Έτη Καταγραφής: 1947-1948[667]

2. Επωνυμία: «Αύρα»

   Όνομα ιδιοκτήτη: -

   Έδρα: Ιφιγενείας 81

   Έτη Καταγραφής: 1957-1958[668]

3. Επωνυμία: -

   Όνομα ιδιοκτήτη: Σιδεράς Ε.

   Έδρα: Χαροκόπου 65

   Έτη Καταγραφής: 1957-1958[669]

4. Επωνυμία: -

   Όνομα ιδιοκτήτη: Τσούφλας Ι. Γ.

   Έδρα: Σκρά 19

   Έτη Καταγραφής: 1957-1958[670]

---

[665] Ιγγλέσης, *Οδηγός της Ελλάδας 1947-1948*, ό.π., (σημ. 190)

[666] Ό.π., (σημ. 190)

[667] Ό.π., (σημ. 190)

[668] Ιγγλέσης, *Οδηγός της Ελλάδας 1957-1958*, ό.π., (σημ.182)

[669] Ιγγλέσης, *Οδηγός της Ελλάδας 1957-1958*, ό.π., (σημ.182)

5. Επωνυμία: -

Όνομα ιδιοκτήτη: Χουρσόγλου Α. Δ.

Έδρα: Βενιζέλου 175

Έτη Καταγραφής: 1957-1958[671]

ΠΟΤΑ ΑΕΡΙΟΥΧΑ - ΕΙΔΗ & ΜΗΧΑΝΗΜΑΤΑ (ΒΙΟΤΕΧΝΙΕΣ)

1. Επωνυμία: -

Όνομα ιδιοκτήτη: Λαζαρίδης

Έδρα: Μουσών 33

Έτη Καταγραφής: 1954[672]

ΠΟΤΑ ΟΙΝΟΠΝΕΥΜΑΤΩΔΗ

1. Επωνυμία: -

Όνομα ιδιοκτήτη: Ανδρόνης Φ. Θ.

Έδρα: Φιλαρέτου 90

Έτη Καταγραφής: 1957-1958[673]

2. Επωνυμία: Θεόφραστου Α.

Όνομα ιδιοκτήτη: -

Έδρα: Βενιζέλου 14

Έτη Καταγραφής: 1957-1958[674]

3. Επωνυμία: Λίζας Χ.

Όνομα ιδιοκτήτη: -

Έδρα: Ιφιγενείας 55

Έτη Καταγραφής: 1957-1958[675]

4. Επωνυμία: -

Όνομα ιδιοκτήτη: Ξένος Θ.

Έδρα: Κυναιγείρου 8

Έτη Καταγραφής: 1957-1958[676]

---

[670] Ό.π.

[671] Ό.π

[672] Ιγγλέσης, *Οδηγός της Ελλάδας 1954*, ό.π., (σημ. 190)

[673] Ιγγλέσης, *Οδηγός της Ελλάδας 1957-1958*, ό.π., (σημ.182)

[674] Ό.π.

[675] Ο.π.

5. Επωνυμία: -

Όνομα ιδιοκτήτη: Παπαδημητρίου Ι. Δ.

Έδρα: Βενιζέλου 14

Έτη Καταγραφής: 1957-1958[677]

6. Επωνυμία:-

Όνομα ιδιοκτήτη: Παυλίδης Χ. Κ.

Έδρα: Αμαζόνων 163

Έτη Καταγραφής: 1957-1958[678]

7. Επωνυμία:-

Όνομα ιδιοκτήτη: Χατζηγεωργίου Κ.

Έδρα: Δαβάκη 71

Έτη Καταγραφής: 1957-1958[679]

ΠΡΟΣΟΨΙΑ κ.τ.λ. (ΒΙΟΤΕΧΝΙΕΣ)

1. Επωνυμία: «Ακές»

Όνομα ιδιοκτήτη: -

Έδρα: Σαπφούς 1

Έτη Καταγραφής: 1957-1958[680]

2. Επωνυμία: -

Όνομα ιδιοκτήτη: Μουρατίδης Δ. & ΥΙΟΙ

Έδρα: Σόλωνος 193

Έτη Καταγραφής: 1957-1958[681]

3. Επωνυμία: -

Όνομα ιδιοκτήτη: Σεχόπουλος Γ.

Έδρα: Σωκράτους 193

Έτη Καταγραφής: 1957-1958[682]

---

[676] Ιγγλέσης, *Οδηγός της Ελλάδας 1957-1958*, ό.π., (σημ.182)

[677] Ό.π.

[678] Ό.π.

[679] Ό.π.

[680] Ό.π.

[681] Ό.π.

[682] Ό.π.

ΠΡΙΟΝΟΤΑΙΝΙΕΣ (ΒΙΟΤΕΧΝΙΕΣ)

1. Επωνυμία: -

   Όνομα ιδιοκτήτη: Παναγιωτίδης & Τσότσης

   Έδρα: Θεσσαλονίκης 36

   Έτη Καταγραφής: 1957-1958[683]

ΡΑΔΙΟΦΩΝΑ (ΒΙΟΤΕΧΝΙΕΣ)

1. Επωνυμία: -

   Όνομα ιδιοκτήτη: Κοντούζογλου Γ.

   Έδρα: Γρηγορίου Ε΄

   Έτη Καταγραφής: 1954[684]

2. Επωνυμία: «Ρ.Σ.Α»

   Όνομα ιδιοκτήτη: -

   Έδρα: Ηλεκτρικός Σταθμός

   Έτη Καταγραφής: 1954[685]

ΡΑΔΙΟΦΩΝΩΝ ΕΞΑΡΤΗΜΑΤΑ (ΒΙΟΤΕΧΝΙΕΣ)

1. Επωνυμία: -

   Όνομα ιδιοκτήτη: Παπαχρίστου Ι.

   Έδρα: Αγίων Πάντων 27

   Έτη Καταγραφής: 1954[686]

ΣΑΝΔΑΛΟΠΟΙΕΙΟ (ΥΠΟΔΗΜΑΤΟΠΟΙΕΙΟ)[687]

1. Επωνυμία: -

   Όνομα ιδιοκτήτη: Μικρόπουλος Νικόλαος

   Έδρα: Ιφιγενείας 144

   Έτος ίδρυσης: 1924 (Παύση Λειτουργίας: 30/4/1958)

---

[683] Ό.π.

[684] Ιγγλέσης, *Οδηγός της Ελλάδας 1954*, ό.π., (σημ. 190)

[685] Ό.π.

[686] Ό.π.

[687] Καταγραφή Διαγραμμένων Επιχειρήσεων, ό.π., (σημ. 211)

ΣΑΠΩΝΕΣ ΡΕΥΣΤΟΙ (ΒΙΟΤΕΧΝΙΕΣ)

1. Επωνυμία: -

   Όνομα ιδιοκτήτη: Βαλβής Ι. Γ.

   Έδρα: Ανδρομάχης 144

   Έτη Καταγραφής: 1954[688]/ 1957-1958[689]

ΣΑΠΩΝΟΠΟΙΕΙΟ[690]

1. Επωνυμία: -

   Όνομα ιδιοκτήτη: Αφοί Αρσένη

   Έδρα: Τέρμα Λεωφόρου Συγγρού

   Έτη Καταγραφής: 1957-1958[691]

2. Επωνυμία: -

   Όνομα ιδιοκτήτη: Αμπαζιδέλλης Χ. Β.

   Έδρα: Κρέμου 37

   Έτη Καταγραφής: 1957-1958[692]

3. Επωνυμία: -

   Όνομα ιδιοκτήτη: Γιαβρίδης Θεόδωρος

   Έδρα: Ιφιγενείας 144

   Έτος ίδρυσης: 1936 (Ημερομηνία παύσης λειτουργίας: 6/11/1958)

ΣΕΛΛΗΛΟΖΑ – ΣΕΛΟΦΑΝ (ΒΙΟΤΕΧΝΙΕΣ)

1. Επωνυμία: «Ελληνικά Πλαστικά»

   Όνομα ιδιοκτήτη: -

   Έδρα: Οδός Μεγίστης

   Έτη Καταγραφής: 1957-1958[693]

ΣΙΔΗΡΩΝ ΚΑΤΑΣΚΕΥΕΣ

1. Επωνυμία: -

---

[688] Ιγγλέσης, *Οδηγός της Ελλάδας 1954*, ό.π., (σημ. 190)

[689] Ιγγλέσης, *Οδηγός της Ελλάδας 1957-1958*, ό.π., (σημ.182)

[690] Καταγραφή Διαγραμμένων Επιχειρήσεων, ό.π., (σημ. 211)

[691] Ιγγλέσης, *Οδηγός της Ελλάδας 1957-1958*, ό.π., (σημ.182)

[692] Ό.π.

[693] Ό.π.

Όνομα ιδιοκτήτη: Χαλκιάς Ι.

Έδρα: Αργυρουπόλεως 2

Έτη Καταγραφής: 1957-1958[694]

ΣΙΔΗΡΟΒΙΟΜΗΧΑΝΙΕΣ

1. Επωνυμία: -

Όνομα ιδιοκτήτη: Γκουζούλης & Ηλιόπουλος

Έδρα: Καλλιθέα Αττικής

Έτη Καταγραφής: 1947-1948[695] & 1954[696]

ΣΟΚΟΛΑΤΑ ΚΑΙ ΚΑΚΑΟ (ΒΙΟΤΕΧΝΙΕΣ)

1. Επωνυμία: «Αστήρ»

Όνομα ιδιοκτήτη: -

Έδρα: Δαβάκη 79

Έτη Καταγραφής: 1954[697] /1957-1958[698]

ΣΟΜΙΕ & ΝΤΙΒΑΝΙΑ (ΒΙΟΤΕΧΝΙΕΣ)

1. Επωνυμία: -

Όνομα ιδιοκτήτη: Λαδόπουλος Φ.

Έδρα: Βενιζέλου 138

Έτη Καταγραφής: 1954[699] / 1957-1958[700]

2. Επωνυμία: -

Όνομα ιδιοκτήτη: Χατζηγεωργόπουλος Η.

Έδρα: Σαλαμίνος 138

Έτη Καταγραφής: 1954[701]

3. Επωνυμία: -

---

[694] Ό.π.

[695] Ιγγλέσης, *Οδηγός της Ελλάδας 1947-1948*, ό.π., (σημ. 190)

[696] Ιγγλέσης, *Οδηγός της Ελλάδας 1954*, ό.π., (σημ. 190)

[697] Ό.π.

[698] Ό.π.

[699] Ό.π.

[700] Ιγγλέσης, *Οδηγός της Ελλάδας 1957-1958*, ό.π., (σημ.182)

[701] Ιγγλέσης, *Οδηγός της Ελλάδας 1954*, ό.π., (σημ. 190)

Όνομα ιδιοκτήτη: Χατζηγεωργόπουλος Π. & Μιχ.

Έδρα: Γρηγορίου Ε'

Έτη Καταγραφής: 1954[702]/ 1957-1958[703]

ΣΜΥΡΙΔΟΛΙΘΟΙ – ΣΜΥΡΙΔΟΤΡΟΧΟΙ – ΣΜΥΡΙΣ (ΒΙΟΤΕΧΝΙΕΣ)

1. Επωνυμία: -

Όνομα ιδιοκτήτη: Ζούλας Ι. Βενιζέλου 33

Έδρα: Θεσσαλονίκης 36

Έτη Καταγραφής: 1957-1958[704]

ΣΥΡΜΑΤΑ ΝΗΜΑΤΟΕΠΕΝΔΕΔΥΜΕΝΑ (ΒΙΟΤΕΧΝΙΕΣ)

1. Επωνυμία: -

Όνομα ιδιοκτήτη: Σάκαρης Α. Χ.

Έδρα: Βενιζέλου 153

Έτη Καταγραφής: 1957-1958[705]

ΣΥΣΣΩΡΕΥΤΕΣ (ΒΙΟΤΕΧΝΙΕΣ)

1. Επωνυμία: «ΜΠΑΤ»

Όνομα ιδιοκτήτη: -

Έδρα: Αχιλλέως 35

Έτη Καταγραφής: 1957-1958[706]

2. Επωνυμία: -

Όνομα ιδιοκτήτη: Κονταράτος & Ρούσος

Έδρα: Ηρακλέους 35

Έτη Καταγραφής: 1957-1958[707]

ΣΩΛΗΝΕΣ (ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΕΣ)

1. Επωνυμία: «Βιοσώλ» Α.Ε.

---

[702] Ό.π.

[703] Ιγγλέσης, *Οδηγός της Ελλάδας 1957-1958*, ό.π., (σημ.182)

[704] Ιγγλέσης, *Οδηγός της Ελλάδας 1957-1958*, ό.π., (σημ.182)

[705] Ό.π.

[706] Ό.π.

[707] Ό.π.

Όνομα ιδιοκτήτη: -

Έδρα: Αμαζόνων

Έτη Καταγραφής: 1947-1948[708]

2. Επωνυμία: «Ιζόλα» Α.Ε.

Όνομα ιδιοκτήτη: Δράκος Π.

Έδρα: Αιγέως 42

Έτη Καταγραφής: 1947-1948[709]/1957-1958[710]

ΣΩΛΗΝΕΣ ΜΕΤΑΛΛΙΚΟΙ (ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΕΣ)

1. Επωνυμία: «Ιζόλα» Α.Ε.

Όνομα ιδιοκτήτη: Δράκος Π.

Έδρα: Αιγέως 42

Έτη Καταγραφής: 1954[711]/1957-1958[712]

ΣΩΛΗΝΑΡΙΑ (ΒΙΟΤΕΧΝΙΕΣ)

1. Επωνυμία: «ΒΕΣ» Α.Ε.

Όνομα ιδιοκτήτη: -

Έδρα: Αργυρουπόλεως 13

Έτη Καταγραφής: 1947-1948[713] / 1954[714] /1957-1958[715]

ΣΩΛΗΝΑΡΙΑ ΑΠΟ ΑΛΟΥΜΙΝΙΟ – ΜΟΛΥΒΔΟ – ΜΟΛΥΒΔΟ ΕΠΙΚΑΣΣΙΤΕΡΩΜΕΝΟΥ & ΚΑΘΑΡΟΥ ΚΑΣΣΙΤΕΡΟΥ

1. Επωνυμία: « ΒΙΕΣΩΛ Ε.Π.Ε.»

Διαχειριστής: Μυτιληναίος Νικόλαος

Έδρα & Εργοστάσιο: Θησέως 40

Έτος ίδρυσης: 1956

---

[708] Ιγγλέσης, *Οδηγός της Ελλάδας 1947-1948*, ό.π., (σημ. 190)

[709] Ό.π.

[710] Ιγγλέσης, *Οδηγός της Ελλάδας 1957-1958*, ό.π., (σημ.182)

[711] Ιγγλέσης, *Οδηγός της Ελλάδας 1954*, ό.π., (σημ. 190)

[712] Ιγγλέσης, *Οδηγός της Ελλάδας 1957-1958*, ό.π., (σημ.182)

[713] Ιγγλέσης, *Οδηγός της Ελλάδας 1947-1948*, ό.π., (σημ. 190)

[714] Ιγγλέσης, *Οδηγός της Ελλάδας 1954*, ό.π., (σημ. 190)

[715] Ιγγλέσης, *Οδηγός της Ελλάδας 1957-1958*, ό.π., (σημ.182)

Προσωπικό: 3 υπάλληλοι και 40 εργατοτεχνίτες

ΤΑΙΝΙΟΠΛΕΚΤΗΡΙΑ

1. Επωνυμία: -

   Όνομα ιδιοκτήτη: Καράλλη Ελισάβετ

   Έδρα: Βενιζέλου 100

   Έτη Καταγραφής: 1957-1958[716]

2. Επωνυμία: -

   Όνομα ιδιοκτήτη: Κανέλλης Ι. Χ.

   Έδρα: Μεταμορφώσεως 110

   Έτη Καταγραφής: 1957-1958[717]

ΤΑΠΗΤΟΥΡΓΕΙΑ

1. Επωνυμία: -

   Όνομα ιδιοκτήτη: Αφοί Δανόπουλος (το 1954 μετατράπηκε σε Δανόπουλος – Παγιασλής &ΣΙΑ)

   Έδρα: Ύδρας 4

   Έτη Καταγραφής: 1947-1948[718] & 1954[719] & 1957-1958[720]

ΤΕΧΝΗΤΑ ΔΕΡΜΑΤΑ

1. Επωνυμία: «ΕΒΕΠΥ Α.Ε.»

   Πρόεδρος Διοικητικού Συμβουλίου: Αλιάδης Χ.

   Έδρα: Θησέως 50

   Έτος Σύστασης: 1951

   Έτη Καταγραφής:1980[721]

ΤΕΧΝΙΚΑ ΕΙΔΗ ΕΛΑΣΤΙΚΑ (ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΕΣ)

1. Επωνυμία: «ΤΕΒΙΚΑ»(εικ. 16)

---

[716] Ιγγλέσης, *Οδηγός της Ελλάδας 1957-1958*, ό.π., (σημ.182)

[717] Ιγγλέσης, *Οδηγός της Ελλάδας 1957-1958*, ό.π., (σημ.182)

[718] Ιγγλέσης, *Οδηγός της Ελλάδας 1947-1948*, ό.π., (σημ. 190)

[719] Ιγγλέσης, *Οδηγός της Ελλάδας 1954*, ό.π., (σημ. 190)

[720] Ιγγλέσης, *Οδηγός της Ελλάδας 1957-1958*, ό.π., (σημ.182)

[721] Οικονομικός Οδηγός των Ελληνικών Εταιρειών 1980, ό.π. (σημ. 183)

Όνομα ιδιοκτήτη: -

Έδρα: Δημοσθένους 157 / Κύπρου 20

Έτη Καταγραφής: 1954[722]

ΤΖΑΜΙΑ (ΒΙΟΤΕΧΝΙΕΣ)

1. Επωνυμία: -

   Όνομα ιδιοκτήτη: Ασλανίδης & Καλπίδης

   Έδρα: Φιλαρέτου 6

   Έτη Καταγραφής: 1954[723]

ΤΗΛΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΚΟ ΥΛΙΚΟ

1. Επωνυμία: « ITT ΕΛΛΑΣ Α. Β. Ε.»

   Πρόεδρος Διοικητικού Συμβουλίου: Luigi Orlandini

   Έδρα: Λεωφόρος Συγγρού 100(& Εργοστάσιο: Αγίου Όρους 50, Βοτανικός)

   Έτος ίδρυσης: 1965

   Έτη Καταγραφής:1968[724]

ΤΗΛΕΦΩΝΙΚΑ ΚΕΝΤΡΑ & ΤΗΛΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΚΟ ΥΛΙΚΟ – ΡΑΔΙΟΦΩΝΑ – ΤΗΛΕΟΡΑΣΕΙΣ & ΛΟΙΠΑ ΕΙΔΗ ΡΑΔΙΟΦΩΝΙΑΣ

1. Επωνυμία: « Philips Ανώνυμη Βιομηχανική Ελληνική Εταιρεία Ηλεκτροτεχνικών & Ηλεκτρονικών Προϊόντων»

   Πρόεδρος Διοικητικού Συμβουλίου: Herman Huyer

   Έδρα: Λεωφόρος Συγγρού 52-54 (& Εργοστάσιο: 25ης Μαρτίου 14, Καλλιθέα)

   Έτος ίδρυσης: 1961

   Έτη Καταγραφής:1968[725]

ΤΣΙΜΕΝΤΟΣΩΛΗΝΕΣ (ΒΙΟΤΕΧΝΙΕΣ)

1. Επωνυμία: «Αμβροσία»

---

[722] Ιγγλέσης, *Οδηγός της Ελλάδας 1954*, ό.π., (σημ. 190)

[723] Ιγγλέσης, *Οδηγός της Ελλάδας 1954*, ό.π., (σημ. 190)

[724] Οικονομικός Οδηγός των Εν Ελλάδι Ανωνύμων Εταιρειών και Εταιρειών Περιορισμένης Ευθύνης 1968, ό.π. (σημ.238)

[725] Οικονομικός Οδηγός των Εν Ελλάδι Ανωνύμων Εταιρειών και Εταιρειών Περιορισμένης Ευθύνης 1968, ό.π. (σημ.238)

Όνομα ιδιοκτήτη: -

Έδρα: Θησέως 5

Έτη Καταγραφής: 1947-1948[726]

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟ (ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΕΣ)

1. Επωνυμία: «Φοίβος»

Όνομα ιδιοκτήτη: Γιαννούσης Ν. & Αφοί Κλιάφα

Έδρα: Αιγέως και Ευρυπίδου

Έτη Καταγραφής: 1954[727]

ΤΥΠΟΠΟΙΗΣΗ ΤΡΟΦΙΜΩΝ

1. Επωνυμία: «CHIPITA INTERNATIONAL ABEE ΤΥΠΟΠ. ΤΡΟΦΙΜΩΝ»

Πρόεδρος Διοικητικού Συμβουλίου: Γαβαλάκης Ξ.

Έδρα: Λεωφόρος Συγγρού 248 (εργοστάσιο: Μοσχάτο, Θεσσαλονίκης 103)

Έτος Σύστασης: 1973

Έτη Καταγραφής:1977-1978[728] /1980[729]

ΥΠΟΔΗΜΑΤΑ (ΒΙΟΤΕΧΝΙΕΣ ΚΑΤΕΡΓΑΣΙΑΣ)

1. Επωνυμία: -

Όνομα ιδιοκτήτη: Ρούμπατσης – Παυλίδης

Έδρα: Χαροκόπου 34

Έτη Καταγραφής: 1954[730]

ΥΠΟΔΗΜΑΤΑ ΕΛΑΣΤΙΚΑ (ΒΙΟΤΕΧΝΙΕΣ)

1. Επωνυμία: «ΒΟΥΛΚΑΝΙΑ»

Όνομα ιδιοκτήτη: Παπαπάνου – Πετζετάκης – Νικολάου – Στασινόπουλος

Έδρα: Ηλεκτρικός Σταθμός

Έτη Καταγραφής: 1954[731]

---

[726] Ιγγλέσης, *Οδηγός της Ελλάδας 1947-1948*, ό.π., (σημ. 190)

[727] Ιγγλέσης, *Οδηγός της Ελλάδας 1954*, ό.π., (σημ. 190)

[728] Business Book:Ετήσια Έκθεση για την Επιχειρηματική Δραστηριότητα 1977-1978 ό.π., (σημ. 208)

[729] Οικονομικός Οδηγός των Ελληνικών Εταιρειών 1980, ό.π. (σημ. 183)

[730] Ιγγλέσης, *Οδηγός της Ελλάδας 1954*, ό.π., (σημ. 190)

[731] Ό.π.

2. Επωνυμία: «ΤΕΒΙΚΑ» Α. Ε.

   Όνομα ιδιοκτήτη: -

   Έδρα: Δημοσθένους 157

   Έτη Καταγραφής: 1954[732]

3. Επωνυμία: « ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΠΑΡΑΓΩΓΗΣ ΕΛΑΣΤΙΚΩΝ ΥΠΟΔΗΜΑΤΩΝ "ΕΛΒΙΕΛΑ" Ε.Π.Ε.» [733]

   Διαχειριστής: Πόποτας Ευριπίδης

   Έδρα & Εργοστάσιο: Μεταξά & Καλύψους

   Έτος ίδρυσης: 1962

   Προσωπικό: 12 υπάλληλοι και 90 εργατοτεχνίτες

ΥΠΟΔΗΜΑΤΟΠΟΙΙΑ (ΒΙΟΤΕΧΝΙΕΣ)

1. Επωνυμία: -

   Όνομα ιδιοκτήτη: Αγγελόπουλος Μ.

   Έδρα: Σιβιτανίδου 1

   Έτη Καταγραφής: 1957-1958[734]

2. Επωνυμία: -

   Όνομα ιδιοκτήτη: Αλεξανδρίδης Γ.

   Έδρα: Δαβάκη 67

   Έτη Καταγραφής: 1957-1958[735]

3. Επωνυμία: -[736]

   Όνομα ιδιοκτήτη: Γεραλής Ελευθέριος

   Έδρα: Αριστείδου 154

   Έτος ίδρυσης: 1933(έτος παύσης λειτουργίας: 1953)

4. Επωνυμία: -

   Όνομα ιδιοκτήτη: Γεωργαντόπουλος Π. Α.

   Έδρα: Ασλάνογλου 87

   Έτη Καταγραφής: 1957-1958[737]

---

[732] Ό.π.

[733] Οικονομικός Οδηγός των Εν Ελλάδι Ανωνύμων Εταιρειών και Εταιρειών Περιορισμένης Ευθύνης 1968, ό.π. (σημ.238)

[734] Ιγγλέσης, *Οδηγός της Ελλάδας 1957-1958*, ό.π., (σημ.182)

[735] Ό.π.

[736] Καταγραφή Διαγραμμένων Επιχειρήσεων, ό.π., (σημ. 211)

5. Επωνυμία: -

Όνομα ιδιοκτήτη: Δηάκης Σ. Γ.

Έδρα: Βενιζέλου 24

Έτη Καταγραφής: 1957-1958[738]

6. Επωνυμία: -

Όνομα ιδιοκτήτη: Δρακάτης Γ.

Έδρα: Σκοπευτηρίου 35

Έτη Καταγραφής: 1957-1958[739]

7. Επωνυμία: -

Όνομα ιδιοκτήτη: Ιωαννίδης Ι.

Έδρα: Μεταξά 175

Έτη Καταγραφής: 1957-1958[740]

8. Επωνυμία: -

Όνομα ιδιοκτήτη: Κλωναρίδης Ν. & Θ.

Έδρα: Σκρά 80

Έτη Καταγραφής: 1957-1958[741]

9. Επωνυμία: -[742]

Όνομα ιδιοκτήτη:Μιχηλίδης Μιχάλης

Έδρα: Συγγρού & Μεγίστης

Έτος ίδρυσης: 1950 (Ημερομηνία παύσης λειτουργίας: 1970)

10. Επωνυμία: -

Όνομα ιδιοκτήτη: Σουμελίδης Ν. & ΣΙΑ

Έδρα: Δαβάκη 49

Έτη Καταγραφής: 1957-1958[743]

11. Επωνυμία: -

Όνομα ιδιοκτήτη: Συμεωνίδης

Έδρα: Μαντζαγριωτάκη 74

---

[737] Ιγγλέσης, *Οδηγός της Ελλάδας 1957-1958*, ό.π., (σημ.182)

[738] Ό.π.

[739] Ό.π.

[740] Ιγγλέσης, *Οδηγός της Ελλάδας 1957-1958*, ό.π., (σημ.182)

[741] Ό.π.

[742] Μιχ. Μιχαηλίδης

[743] Ιγγλέσης, *Οδηγός της Ελλάδας 1957-1958*, ό.π., (σημ.182)

Έτη Καταγραφής: 1947-1948[744]

12. Επωνυμία: «ΤΕΒΙΚΑ» Α.Ε.

Όνομα ιδιοκτήτη: -

Έδρα: Δημοσθένους 157

Έτη Καταγραφής: 1954[745]

13. Επωνυμία: -

Όνομα ιδιοκτήτη: Τσαγκάκης Ι.

Έδρα: Βενιζέλου 33

Έτη Καταγραφής: 1957-1958[746]

14. Επωνυμία: -

Όνομα ιδιοκτήτη: Φασαλιώτης Σ.

Έδρα: Χαροκόπου 81

Έτη Καταγραφής: 1957-1958[747]

15. Επωνυμία: -

Όνομα ιδιοκτήτη: Χαριτίδης Θ.

Έδρα: Φιλαρέτου 85

Έτη Καταγραφής: 1957-1958[748]

16. Επωνυμία: -

Όνομα ιδιοκτήτη: Χρόνης Ι. & ΣΙΑ

Έδρα: Ανδρομάχης 159

Έτη Καταγραφής: 1957-1958[749]

ΥΠΟΔΗΜΑΤΑ ΠΑΙΔΙΚΑ (ΒΙΟΤΕΧΝΙΕΣ)

1. Επωνυμία: -

Όνομα ιδιοκτήτη: Λαμπρινός Ι.

Έδρα: Χαροκόπου 57

Έτη Καταγραφής: 1957-1958[750]

---

[744] Ιγγλέσης, *Οδηγός της Ελλάδας 1947-1948*, ό.π., (σημ. 190)

[745] Ιγγλέσης, *Οδηγός της Ελλάδας 1954*, ό.π., (σημ. 190)

[746] Ιγγλέσης, *Οδηγός της Ελλάδας 1957-1958*, ό.π., (σημ.182)

[747] Ιγγλέσης, *Οδηγός της Ελλάδας 1957-1958*, ό.π., (σημ.182)

[748] Ό.π.

[749] Ό.π.

[750] Ό.π.

ΥΠΟΚΑΜΙΣΑ – ΠΥΤΖΑΜΕΣ

1. Επωνυμία: « ΕΛΒΙΕΤ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ ΕΤΟΙΜΩΝ ΕΝΔΥΜΑΤΩΝ Α. Ε.»
   Πρόεδρος Διοικητικού Συμβουλίου: Κατσάμπας Χρήστος
   Έδρα & Εργοστάσιο: Ηρακλέους 95
   Έτος ίδρυσης: 1965
   Έτη Καταγραφής:1968[751]

ΥΦΑΝΤΗΡΙΟ

1. Επωνυμία: «ΒΥΠ ΕΠΕ ΥΦΑΝΤΟΥΡΓΙΚΗ»
   Πρόεδρος Διοικητικού Συμβουλίου: Δημητροκάλης Σ./ Τσολλάκη Α.
   Έδρα: Σκοπευτηρίου 29
   Έτος Σύστασης: 1973
   Έτη Καταγραφής:1977-1978[752]

ΥΦΑΝΤΟΥΡΓΙΑΣ (ΒΙΟΤΕΧΝΙΕΣ)

1. Επωνυμία: «Αθηναϊκή Εριουργία» Α.Ε.
   Όνομα ιδιοκτήτη: -
   Έδρα: Εσπερίδων 116
   Έτη Καταγραφής: 1947-1948[753]
2. Επωνυμία: «ΑΚΕΣ» Α. Ε.
   Όνομα ιδιοκτήτη: -
   Έδρα: Σαπφούς 1
   Έτη Καταγραφής: 1954[754]
3. Επωνυμία: -
   Όνομα ιδιοκτήτη: Αργυρόπουλος Α.
   Έδρα: Συγγρού 242
   Έτη Καταγραφής: 1954[755]

---

[751] Οικονομικός Οδηγός των Εν Ελλάδι Ανωνύμων Εταιρειών και Εταιρειών Περιορισμένης Ευθύνης 1968, ό.π. (σημ.238)

[752] Business Book:Ετήσια Έκθεση για την Επιχειρηματική Δραστηριότητα 1977-1978 ό.π., (σημ. 208)

[753] Ιγγλέσης, *Οδηγός της Ελλάδας 1947-1948*, ό.π., (σημ. 190)

[754] Ιγγλέσης, *Οδηγός της Ελλάδας 1954*, ό.π., (σημ. 190)

[755] Ό.π.

4. Επωνυμία: «Εριοβιομηχανία Αθηνών»

   Όνομα ιδιοκτήτη: -

   Έδρα: Βενιζέλου 33

   Έτη Καταγραφής: 1954[756]

5. Επωνυμία: -

   Όνομα ιδιοκτήτη: Μάτικας Ο.

   Έδρα: Αργυρουπόλεως 2

   Έτη Καταγραφής: 1954[757]

6. Επωνυμία: «Πειραϊκή – Πατραϊκή»

   Όνομα ιδιοκτήτη: -

   Έδρα: Ηρακλέους 95

   Έτη Καταγραφής: 1954[758]

7. Επωνυμία: -

   Όνομα ιδιοκτήτη: Σκαλιαράκης Ν. Γ.

   Έδρα: Καλλιθέα Αττικής

   Έτη Καταγραφής: 1954[759]

8. Επωνυμία: «Δανέλλης Γ.» Α.Ε.

   Όνομα ιδιοκτήτη: -

   Έδρα: Καλλιθέα Αττικής

   Έτη Καταγραφής: 1947-1948[760]

9. Επωνυμία: -[761]

   Όνομα ιδιοκτήτη: Φωτεινόπουλος Γεώργιος (εικ. 13)

   Έδρα: Σωκράτους 165 & Μεγίστης

   Έτος ίδρυσης: 1940 (Ημερομηνία παύσης λειτουργίας: 1960)

ΥΦΑΣΜΑΤΑ (ΒΙΟΤΕΧΝΙΕΣ)

1. Επωνυμία: «Β. Υ. Τ. Κ. Α. Π.»

   Όνομα ιδιοκτήτη: Παπαδόπουλος Κ.

---

[756] Ό.π.

[757] Ό.π.

[758] Ό.π.

[759] Ό.π.

[760] Ιγγλέσης, *Οδηγός της Ελλάδας 1947-1948*, ό.π., (σημ. 190)

[761] Δέσποινα Φωτεινοπούλου

Έδρα: Θησέως 8

Έτη Καταγραφής: 1947-1948[762]

ΦΑΝΕΛΕΣ (ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΕΣ)

1. Επωνυμία: «Φοίβος»

Όνομα ιδιοκτήτη: Γιαννούσης Ν. & Αφοί Κλιάφα

Έδρα: Αιγέως & Ευρυπίδου

Έτη Καταγραφής: 1954[763] / 1957-1958[764]

ΦΑΡΜΑΚΕΥΤΙΚΑ ΠΡΟΪΟΝΤΑ

1. Επωνυμία: « ΣΤΕΡΛΙΝΓΚ ΝΤΡΑΓΚ ΕΛΛΑΣ Α. Ε.» (STERLING DRUG S.A)

Πρόεδρος Διοικητικού Συμβουλίου: Vincent Czarnowski

Έδρα & Εργοστάσιο: Λεωφόρος Συγγρού 244

Έτος ίδρυσης: 1962

Έτη Καταγραφής:1968[765]

ΦΑΡΜΑΚΕΥΤΙΚΑ ΚΑΙ ΧΗΜΙΚΑ ΠΡΟΪΟΝΤΑ

1. Επωνυμία: «BOEHRINGER INGELHEIM PRODUKTION A.E.»

Πρόεδρος Διοικητικού Συμβουλίου: Πιλαφίδης Φ.

Έδρα: Λεωφόρος Συγγρού 188 (εργοστάσιο Νέα Λ. Παιανίας-Μαρκόπουλου)

Έτος Σύστασης: 1973

Έτη Καταγραφής:1980[766]

ΦΑΡΜΑΚΟΧΗΜΙΚΗ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ

1. Επωνυμία: «ΒΙΦΕΛ ΕΠΕ»

Πρόεδρος Διοικητικού Συμβουλίου: Ιατρέλης Χ.

Έδρα: Αγίων Πάντων 123

Έτος Σύστασης: 1936 (και μετατράπηκε σε ΕΠΕ το 1963)

---

[762] Ιγγλέσης, *Οδηγός της Ελλάδας 1947-1948*, ό.π., (σημ. 190)

[763] Ιγγλέσης, *Οδηγός της Ελλάδας 1954*, ό.π., (σημ. 190)

[764] Ιγγλέσης, *Οδηγός της Ελλάδας 1957-1958*, ό.π., (σημ.182)

[765] Οικονομικός Οδηγός των Εν Ελλάδι Ανωνύμων Εταιρειών και Εταιρειών Περιορισμένης Ευθύνης 1968, ό.π. (σημ.238)

[766] Οικονομικός Οδηγός των Ελληνικών Εταιρειών 1980, ό.π. (σημ. 183)

Έτη Καταγραφής:1977-1978[767]

ΦΩΤΙΣΤΙΚΑ – ΤΡΑΠΕΖΑΚΙΑ – ΚΟΝΣΟΛΕΣ – ΠΛΑΙΣΙΑ ΚΑΘΡΕΠΤΩΝ – ΚΡΕΜΑΣΤΡΕΣ - ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

1. Επωνυμία: «ΠΕΡΔΙΚΑΣ Η., ΡΕΚΟΡ»
   Πρόεδρος Διοικητικού Συμβουλίου:-
   Έδρα: Δημητρακοπούλου 75
   Προσωπικό: 3 άτομα
   Έτη Καταγραφής:1977-1978[768]

ΧΑΡΑΞΗ ΚΥΛΙΝΔΡΩΝ ΒΑΘΥΤΥΠΙΑΣ

1. Επωνυμία: «ΚΥΛΙΝΔΡΟΣ ΒΑΘΥΤΥΠΙΑΣ ΕΠΕ»
   Πρόεδρος Διοικητικού Συμβουλίου: Χατζιάρας Κ.
   Έδρα: Ακροπόλεως 51
   Έτος Σύστασης: 1970
   Έτη Καταγραφής:1977-1978[769]

ΧΑΡΤΟΚΙΒΩΤΙΑ ΕΚ ΚΥΜΑΤΟΕΙΔΟΥΣ ΧΑΡΤΟΥ, ΧΑΡΤΟΣΑΚΚΟΙ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗΣ ΧΡΗΣΕΩΣ

1. Επωνυμία: «ΣΑΙΝΤ ΡΗΤΖΙΣ ΕΛΛΑΣ Α.Β.Ε.Ε.»
   Πρόεδρος Διοικητικού Συμβουλίου: Kaptain S.
   Έδρα: Ελευθερίου Βενιζέλου 16 (εργοστάσιο: Βιομηχανική Ζώνη Σίνδου Θεσσαλονίκης)
   Έτος Σύστασης: 1969
   Έτη Καταγραφής:1980[770]

ΧΑΡΤΟΝΙΑ (ΒΙΟΤΕΧΝΙΕΣ)

1. Επωνυμία: -
   Όνομα ιδιοκτήτη: Ζανουδάκης Α.
   Έδρα: Αχιλλέως 27
   Έτη Καταγραφής: 1954[771]

---

[767] Business Book:Ετήσια Έκθεση για την Επιχειρηματική Δραστηριότητα 1977-1978 ό.π., (σημ. 208)

[768] Business Book:Ετήσια Έκθεση για την Επιχειρηματική Δραστηριότητα 1977-1978 ό.π., (σημ. 208)

[769] Business Book:Ετήσια Έκθεση για την Επιχειρηματική Δραστηριότητα 1977-1978 ό.π., (σημ. 208)

[770] Οικονομικός Οδηγός των Ελληνικών Εταιρειών 1980, ό.π. (σημ. 183)

ΧΗΜΙΚΕΣ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΕΣ

1. Επωνυμία: «Μενούνος Ε.» Α.Ε.
   Όνομα ιδιοκτήτη: -
   Έδρα: Λεωφόρος Συγγρού
   Έτη Καταγραφής: 1947-1948[772]
2. Επωνυμία: «Μενούντου Αφοί» Α.Ε.
   Όνομα ιδιοκτήτη: -
   Έδρα: Λεωφόρος Συγγρού
   Έτη Καταγραφής: 1947-1948[773]

ΧΡΩΜΑΤΑ ΑΝΙΛΙΝΗΣ (ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΕΣ)

1. Επωνυμία: «Βιοχρώμ» Α.Ε.
   Όνομα ιδιοκτήτη: -
   Έδρα: Δημητρακοπούλου 25
   Έτη Καταγραφής: 1947-1948[774] & 1954[775]

ΧΡΩΜΑΤΑ – ΒΕΡΝΙΚΙΑ πάσης χρήσεως (ΒΙΟΤΕΧΝΙΕΣ)

1. Επωνυμία: «Μαρταχρώμ»
   Όνομα ιδιοκτήτη: -
   Έδρα: Χανδρή και Κύπρου
   Έτη Καταγραφής: 1957-1958[776]

ΧΡΩΜΑΤΑ ΟΙΚΟΔΟΜΩΝ ΚΑΙ ΚΟΛΛΑ ΜΑΡΜΑΡΩΝ

1. Επωνυμία: «ΕΛΙΧΡΩΜ, Ε. ΔΗΜΗΤΡΑΚΑΚΗΣ Α.Β.Ε.Ε. ΧΡΩΜΑΤΩΝ»
   Πρόεδρος Διοικητικού Συμβουλίου: Δημητρακάκης Ε.
   Έδρα: Κρέμου 7 (εργοστάσιο: Κορωπί Αττικής)
   Έτος Σύστασης: 1967 (Α.Ε. από το 1977)

---

[771] Ιγγλέσης, *Οδηγός της Ελλάδας 1954*, ό.π., (σημ. 190)

[772] Ιγγλέσης, *Οδηγός της Ελλάδας 1947-1948*, ό.π., (σημ. 190)

[773] Ό.π.

[774] Ιγγλέσης, *Οδηγός της Ελλάδας 1947-1948*, ό.π., (σημ. 190)

[775] Ιγγλέσης, *Οδηγός της Ελλάδας 1954*, ό.π., (σημ. 190)

[776] Ιγγλέσης, *Οδηγός της Ελλάδας 1957-1958*, ό.π., (σημ.182)

Έτη Καταγραφής:1980[777]

ΧΥΜΟΙ ΟΠΩΡΩΝ & ΕΣΠΕΡΙΔΟΕΙΔΩΝ – ΤΟΜΑΤΟΠΟΛΤΟΣ – ΚΟΜΠΟΣΤΕΣ – ΚΗΠΕΥΤΙΚΑ – ΟΙΝΟΣ – ΟΙΝΟΠΝΕΥΜΑΤΩΔΗ ΠΟΤΑ – ΒΕΡΜΟΥΤ - ΕΤΟΙΜΑ ΦΑΓΗΤΑ

1. Επωνυμία: « ΧΥΜΟΦΙΞ Α. Ε.»
   Πρόεδρος Διοικητικού Συμβουλίου: Μιχαήλ Νικολόπουλος
   Έδρα & Εργοστάσιο: Λεωφόρος Συγγρού 53
   Έτος ίδρυσης: 1958
   Έτη Καταγραφής:1968[778]

ΨΥΓΕΙΑ ΗΛΕΚΤΡΙΚΑ (ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΕΣ - ΒΙΟΤΕΧΝΙΕΣ)

1. Επωνυμία: «Ιζόλα»
   Όνομα ιδιοκτήτη: Δράκος Π.
   Έδρα: Αιγέως 40
   Έτη Καταγραφής: 1954[779] / 1957-1958[780]
2. Επωνυμία: «Ζωγράφος Κ.»
   Όνομα ιδιοκτήτη: -
   Έδρα: Σοφοκλέους 63
   Έτη Καταγραφής: 1957-1958[781]
3. Επωνυμία: -
   Όνομα ιδιοκτήτη: Αφοί Παπαϊωάννου
   Έδρα: Σιβιτανίδειος
   Έτη Καταγραφής: 1954[782] / 1957-1958[783]

---

[777] Οικονομικός Οδηγός των Ελληνικών Εταιρειών 1980, ό.π. (σημ. 183)

[778] Οικονομικός Οδηγός των Εν Ελλάδι Ανωνύμων Εταιρειών και Εταιρειών Περιορισμένης Ευθύνης 1968, ό.π. (σημ.238)

[779] Ιγγλέσης, *Οδηγός της Ελλάδας 1954*, ό.π., (σημ. 190)

[780] Ιγγλέσης, *Οδηγός της Ελλάδας 1957-1958*, ό.π., (σημ.182)

[781] Ό.π.

[782] Ιγγλέσης, *Οδηγός της Ελλάδας 1954*, ό.π., (σημ. 190)

[783] Ιγγλέσης, *Οδηγός της Ελλάδας 1957-1958*, ό.π., (σημ.182)

ΨΥΓΕΙΑ ΞΥΛΙΝΑ (ΒΙΟΤΕΧΝΙΕΣ)

1. Επωνυμία: -

   Όνομα ιδιοκτήτη: Πατρίκιος Δ.

   Έδρα: Μενελάου 61

   Έτη Καταγραφής: 1954[784]

2. Επωνυμία: -

   Όνομα ιδιοκτήτη: Σιδεράς Ε.

   Έδρα: Χαροκόπου 65

   Έτη Καταγραφής: 1954[785]

3. Επωνυμία: -

   Όνομα ιδιοκτήτη: Τσάπας Η.

   Έδρα: Σιβιτανίδου 24

   Έτη Καταγραφής: 1954[786]

ΨΥΓΕΙΑ ΠΑΓΟΥ (ΒΙΟΤΕΧΝΙΕΣ)

1. Επωνυμία: -

   Όνομα ιδιοκτήτη: Πατρίκιος Δ.

   Έδρα: Μενελάου 61

   Έτη Καταγραφής: 1957-1958[787]

2. Επωνυμία: -

   Όνομα ιδιοκτήτη: Σιδεράς Ε.

   Έδρα: Χαροκόπου 65

   Έτη Καταγραφής: 1957-1958[788]

3. Επωνυμία: -

   Όνομα ιδιοκτήτη: Τσάπας Η.

   Έδρα: Σιβιτανίδου 24

   Έτη Καταγραφής: 1957-1958[789]

---

[784] Ιγγλέσης, *Οδηγός της Ελλάδας 1954*, ό.π., (σημ. 190)

[785] Ό.π.

[786] Ιγγλέσης, *Οδηγός της Ελλάδας 1954*, ό.π., (σημ. 190)

[787] Ιγγλέσης, *Οδηγός της Ελλάδας 1957-1958*, ό.π., (σημ.182)

[788] Ό.π.

[789] Ιγγλέσης, *Οδηγός της Ελλάδας 1957-1958*, ό.π., (σημ.182)

ΩΡΟΛΟΓΙΑ ΠΟΛΕΩΝ (ΒΙΟΤΕΧΝΙΕΣ)

1. Επωνυμία: -

Όνομα ιδιοκτήτη: Καραμάνος Γ.Χ. (εικ. 12)

Έδρα: Θησέως 106

Έτος Σύστασης : 1904

Έτη Καταγραφής: 1947-1948[790] & 1954[791] / 1957-1958[792]

[790] Ιγγλέσης, *Οδηγός της Ελλάδας 1947-1948*, ό.π., (σημ. 190)

[791] Ιγγλέσης, *Οδηγός της Ελλάδας 1954*, ό.π., (σημ. 190)

[792] Ιγγλέσης, *Οδηγός της Ελλάδας 1957-1958*, ό.π., (σημ.182)

5. ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΗ ΑΝΑΛΥΣΗ

Στον πίνακα 2, αναφέρονται τα ποσοστά των βιομηχανιών και βιοτεχνιών που ιδρύθηκαν και συνέχισαν τις δραστηριότητες τους και αυτών που ιδρύθηκαν και τερμάτισαν τη λειτουργία τους κατά το χρονικό διάστημα 1880-1980. Από την ανάλυση των στατιστικών δεδομένων προέκυψαν τα παρακάτω συμπεράσματα.

Κατά την περίοδο 1880-1919, από το σύνολο των βιομηχανιών και βιοτεχνιών μόλις το 10% ιδρύθηκαν και συνέχισαν τη λειτουργία τους τότε, ενώ το υπόλοιπο 90% των βιομηχανιών και βιοτεχνιών ιδρύθηκαν και έκλεισαν μέσα στο διάστημα αυτό.

Την περίοδο 1920-1934, το ποσοστό των βιομηχανιών και βιοτεχνιών που ιδρύθηκαν και εξακολούθησαν να λειτουργούν ήταν 12,50%, ενώ το ποσοστό που αντιστοιχεί στις βιομηχανίες και βιοτεχνίες που ιδρύθηκαν και έκλεισαν ανερχόταν στο 87,50%.

Το χρονικό διάστημα 1935-1949, ιδρύθηκε και λειτούργησε μόλις το 21,90% των βιομηχανιών και βιοτεχνιών της Καλλιθέας ενώ το 78,10% αυτών ιδρύθηκαν και διέκοψε την λειτουργία του στο διάστημα αυτό.

Την περίοδο 1950-1964, στην περιοχή της Καλλιθέας, ιδρύθηκε και συνέχισε τη λειτουργία του μόλις το 1,71% των βιομηχανιών και βιοτεχνιών της περιοχής, ενώ το υπόλοιπο 98,29% άνοιξε και διέκοψε τη λειτουργία του κατά το ίδιο χρονικό διάστημα.

Τέλος, τη δεκαπενταετία 1965-1980, άνοιξε και συνέχισε να λειτουργεί το 20,95% των συνολικών βιομηχανιών και βιοτεχνιών της Καλλιθέας, ενώ το υπόλοιπο 79,05% ιδρύθηκε και τερμάτισε τις δραστηριότητες του έως το τέλος της δεκαπενταετίας.

Παρατηρείται, λοιπόν, το γεγονός ότι σε όλες τις ανωτέρω περιόδους το ποσοστό των βιομηχανιών και βιοτεχνιών της Καλλιθέας που ιδρύθηκαν και τερμάτισαν τη λειτουργία τους είναι κατά πολύ υψηλότερο από αυτό των βιομηχανιών και βιοτεχνιών που άνοιξαν και συνέχισαν τις δραστηριότητες τους.

Στον Πίνακα 3, καταγράφονται τα ποσοστά των βιομηχανιών και των βιοτεχνιών που ιδρύθηκαν και εξακολούθησαν να λειτουργούν και των βιομηχανιών και βιοτεχνιών που ιδρύθηκαν και έκλεισαν κατά περιόδους σε σχέση με το σύνολο των βιομηχανιών και βιοτεχνιών που λειτούργησαν όλο το εξεταζόμενο διάστημα (1905-1980).

Από την ανάλυση των δεδομένων που βασίζονται στην καταγραφή των βιομηχανιών και βιοτεχνιών της Καλλιθέας προκύπτει ότι μόλις το 1,47% των συνολικών επιχειρήσεων (1880-1980) που ιδρύθηκαν και παρέμειναν σε λειτουργία για τουλάχιστον μια δεκαπενταετία, ανήκει στην πρώτη εξεταζόμενη περίοδο 1880-1919. Το ίδιο διάστημα το

1,62% από το σύνολο επιχειρήσεων που ιδρύθηκαν στην Καλλιθέα, δεν κατόρθωσε να παραμείνει ενεργό ως το τέλος της εξεταζόμενης περιόδου.

Το 12,82% των συνολικών επιχειρήσεων που λειτούργησαν στην Καλλιθέα (1880-1980), ιδρύθηκαν την περίοδο 1920-1934. Το 14,71% του συνόλου συνέχισαν να λειτουργούν ως το τέλος της περιόδου αυτής και το άλλο 12,59% έπαψε την λειτουργία του μέσα σε αυτή την περίοδο.

Τα αποτελέσματα της ανάλυσης δείχνουν ότι το 21,96% των βιομηχανιών και βιοτεχνιών που λειτούργησαν συνολικά στην Καλλιθέα εμφανίστηκε την περίοδο 1935-1949. Το 44,12% του συνόλου (1905-1980) ιδρύθηκε και παρέμεινε ενεργό ως το τέλος αυτής της 15ετίας (1935-1949) και το 19,24% έπαψε την λειτουργία του. Τα αποτελέσματα αυτής της περιόδου παρουσιάζουν κάποια ιδιαιτερότητα λόγω της παύσης της λειτουργίας του συνόλου των επιχειρήσεων κατά την διάρκεια του πολέμου και της Κατοχής. Τα στοιχεία που είχαμε στην διάθεση μας για την καταγραφή των βιομηχανιών και βιοτεχνιών δεν περιελάμβαναν την περίοδο 1940-1948. Από αυτό συνάγεται ότι οι περισσότερες επιχειρήσεις που ανέστειλαν την λειτουργία τους λόγω της εμπόλεμης κατάστασης, επαναλειτούργησαν προς το τέλος της εξεταζόμενης περιόδου (1947-1948).

Την επόμενη 15ετία 1950-1964, λειτούργησε και εξακολούθησε να λειτουργεί το 7,35% των επιχειρήσεων, ενώ αντίθετα το 51,62% του συνόλου των επιχειρήσεων που λειτούργησαν στην Καλλιθέα το διάστημα 1880-1980, ιδρύθηκαν και έκλεισαν μέχρι το τέλος του 1964. Στο σύνολο των επιχειρήσεων που λειτούργησαν στην Καλλιθέα το 46,79% ιδρύθηκαν αυτή την περίοδο.

Στην τελευταία εξεταζόμενη 15ετία 1965-1980, λειτούργησε στην Καλλιθέα το 16,83% του συνόλου των επιχειρήσεων (1905-1980). Το 32,35% του συνόλου διατηρήθηκαν ανοιχτές ως το τέλος της περιόδου, ενώ το 0,05% έπαψε την λειτουργία του.

Στον πίνακα Β, καταγράφονται τα ποσοστά ανά κλάδο παραγωγής. Την περίοδο 1905-1919, οι κλάδοι των ειδών διατροφής, υφαντικών και των ειδών ένδυσης και υπόδησης και διαφόρων υφασμάτων συγκέντρωναν, ο καθένας ξεχωριστά, το 20% της συνολικής παραγωγικής δραστηριότητας. Μικρότερο μερίδιο στη παραγωγική δραστηριότητα είχαν οι κλάδοι ποτών, εκτυπώσεων, εκδόσεων και συναφείς βιομηχανίες, οι χημικές και οι λοιπές βιομηχανίες που συγκέντρωναν το 10%, ο καθένας, της συνολικής παραγωγικής δραστηριότητας.

Κατά το χρονικό διάστημα 1920-1934, «τη μερίδα του λέοντος» στη παραγωγική δραστηριότητα κατείχε ο κλάδος των λοιπών βιομηχανιών με ποσοστό 34% της συνολικής δραστηριότητας, οι υφαντικές και τα είδη ένδυσης, υπόδησης και διαφόρων ειδών

υφασμάτων συγκέντρωναν το 20% και το 16% αντίστοιχα της συνολικής παραγωγικής δραστηριότητας. Μικρότερη συμμετοχή στη συνολική παραγωγική δραστηριότητα είχαν οι κλάδοι ποτών (9%), καπνού (1%), χάρτου και ειδών εκ χάρτου (8%), οι χημικές βιομηχανίες (5%), οι βασικές μεταλλουργικές (1%) και ο κλάδος κατασκευής ηλεκτρικών μηχανών, συσκευών και λοιπών ειδών (4%).

Παρατηρούμε ότι την περίοδο 1935-1949, το 6% του συνόλου των παραγόμενων ειδών προέρχονταν από το κλάδο των ειδών διατροφής και το 13% από το κλάδο των ποτών. Σημαντική παραγωγική δραστηριότητα σημείωσαν, την ίδια περίοδο, και οι κλάδοι υφαντικών και ειδών ένδυσης και υπόδησης(και διαφόρων ειδών υφάσματος) με ποσοστό στο σύνολο των παραγόμενων προϊόντων 12% και 13% αντίστοιχα. Μικρότερη παραγωγική ισχύ φαίνεται να είχαν οι κλάδοι ξύλου και φελλού (4%), επίπλων και ειδών επιπλώσεων (3%), χάρτου και ειδών εκ χάρτου (3%), εκτυπώσεων (1%) καθώς και ο κλάδος των χημικών βιομηχανιών (6%).

Την επόμενη περίοδο 1950-1964, η παραγωγική δραστηριότητα των βιομηχανιών και βιοτεχνιών της Καλλιθέας προσανατολίστηκε προς το κλάδο ειδών ένδυσης και υπόδησης (και διαφόρων ειδών υφάσματος) ο οποίος και σημείωσε άνοδο σε σχέση με την προηγούμενη περίοδο και έφτασε στο 21% του συνόλου των παραγόμενων προϊόντων. Σημαντική παραγωγική δραστηριότητα σημείωσαν και οι κλάδοι ειδών διατροφής και υφαντικών με 10% και 11% αντίστοιχα. Μικρότερη συμμετοχή στην συνολική παραγωγή της Καλλιθέας είχαν οι επιχειρήσεις παραγωγής ποτών (6%), κατασκευής ηλεκτρικών μηχανών, συσκευών και λοιπών ειδών (7%), κατασκευής μεταφορικών μέσων (1%), ξύλου και φελλού (2%), επίπλων και ειδών επιπλώσεων (1%), χάρτου και ειδών εκ χάρτου (3%), εκτυπώσεων (5%) , χημικών βιομηχανιών (3%), δέρματος γουναρικών και \ειδών εκ δέρματος και γούνας (2%), προϊόντων ελαστικού (8%) καθώς και ο κλάδος βασικών μεταλλουργικών προϊόντων (5%).

Την τελευταία εξεταζόμενη περίοδο, ο κλάδος ειδών ένδυσης και υπόδησης (και διαφόρων ειδών υφάσματος) εξακολούθησε τα ίδια επίπεδα παραγωγής με την προηγούμενη περίοδο και έφτασε στο 21% του συνόλου των παραγόμενων προϊόντων. Σημαντική αύξηση παραγωγής σημείωσε ο κλάδος κατασκευής ηλεκτρικών μηχανών, συσκευών και λοιπών ειδών με 11%. Οι υπόλοιποι κλάδοι σημείωσαν μικρότερη παραγωγική δραστηριότητα πιο συγκεκριμένα ο κλάδος παραγωγής ποτών 2%, ξύλου και φελλού 2%, επίπλων και ειδών επιπλώσεων 3%, χάρτου και ειδών εκ χάρτου 3%, εκτυπώσεων 2%2 , χημικών βιομηχανιών 1%, δέρματος γουναρικών και ειδών εκ δέρματος και γούνας 9%, προϊόντων ελαστικού 9%

καθώς και ο κλάδος βασικών μεταλλουργικών προϊόντων 1%, ειδών διατροφής 5% και ο κλάδος των ποτών 2%.

6. ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ – ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ:

Στην περίοδο από το 1880 έως το 1919 και κυρίως στα τέλη του 1919, η άνθηση που είχε δοθεί ανά την Ελλάδα σε διάφορους κλάδους της βιομηχανίας και της βιοτεχνίας δεν άφησαν ανεπηρέαστη την Καλλιθέα, η οποία μπορεί να ήταν μια μικρή πόλη με κατά βάση αγροτικό πληθυσμό, αλλά δεν υστέρησε στον τομέα αυτό, αφού δέκα βιομηχανίες και βιοτεχνίες έκαναν την εμφάνιση τους που παρήγαγαν ένα ευρύ φάσμα προϊόντων όπως τρόφιμα, υφάσματα, πλαστική ύλη και ελαστικά, κ. ά.

Στο χρονικό διάστημα 1920-1940, όπου οι βιομηχανικές επιχειρήσεις και οι βιοτεχνίες στην Ελλάδα είχαν αυξηθεί και επεκταθεί σε πολλούς τομείς, στην Καλλιθέα που είχε πλέον αποσπαστεί από το δήμο Αθηναίων και είχε μετατραπεί σε δήμο, ιδρύθηκαν και λειτούργησαν εκατόν πενήντα οχτώ (158) βιομηχανίες και βιοτεχνίες κυρίως χάρις στα εργατικά χέρια των προσφύγων Ελλήνων που είχαν εγκατασταθεί από τα Μικρασιατικά παράλια και τον Πόντο στην Καλλιθέα.

Τα πρώτα αυτά χρόνια, η Καλλιθέα δικαίως κατέκτησε το χαρακτηρισμό, από τον Καλλιθεϊκό Τύπο, «Μονμάρτρη των Αθηνών»[793], καθώς κατάφερε να συνδυάσει την οικονομική της ανάπτυξη με την πνευματική καλλιέργεια και πολιτιστική της ανάπτυξη. Παράλληλα, με την εκβιομηχάνισή της, η Καλλιθέα, έχει να επιδείξει ένα αξιόλογο πνευματικό έργο το οποίο στηριζόταν αφενός στην ίδρυση και λειτουργία σπουδαίων εκπαιδευτικών ιδρυμάτων όπως ο Οίκος Τυφλών, η Χαροκόπειος Σχολή κ.ά. αφετέρου στην δημιουργία πολιτιστικών και κοινοφελών συλλόγων όπως «Σύλλογος Κωνσταντινουπολιτών», «Παλλάδιον» κ.ά.

Μετά τον πόλεμο, άρχισαν να συγκεντρώνονται στην Καλλιθέα πολλές βιομηχανικές και βιοτεχνικές μονάδες. Η ανάπτυξη της, τις επόμενες δεκαετίες επηρεάστηκε πολύ και από τις γενικότερες συνθήκες που επικράτησαν στον βιομηχανικό τομέα της χώρας. Η περίοδος της ύφεσης αλλά και της κρίσης της βιομηχανικής ζωής της Καλλιθέας συνέπεσε χρονικά με τις εξελίξεις σε εθνικό επίπεδο. Το μεγαλύτερο ποσοστό των επιχειρήσεων που λειτούργησαν τα πρώτα μεταπολεμικά χρόνια, ασχολούνταν με την παραγωγή ειδών διατροφής, ένδυσης και υπόδησης, καθώς και προϊόντων από πλαστικό (πίνακας Α).

Η ύπαρξη αυτών των επιχειρήσεων στην Καλλιθέα ενίσχυσε οικονομικά την περιοχή και συνετέλεσε να διατηρηθούν τα ποσοστά ανεργίας πολύ χαμηλά για μεγάλο διάστημα. Ωστόσο η επιβάρυνση του χώρου της πόλης από την λειτουργία τους αποτέλεσε αιτία

---

[793] Β. Κουταβά- Δεληβοριά, *Η «Μονμάρτρη των Αθηνών»*, Εφημερίδα Καθημερινή – Επτά Ημέρες («Η Παλία Καλλιθέα») (13/4/2003), σελ. 26-30.

απομάκρυνση τους από την περιοχή. Όπως συμβαίνει και σε πολλές άλλες περιπτώσεις, η λειτουργία τέτοιου είδους μονάδων σε μια περιοχή, ωθεί τόσο τους κατοίκους όσο και τους τοπικούς φορείς να επιδιώκουν την απομάκρυνση τους, λόγω της υποβάθμισης που υφίσταται ο χώρος. Σε κάθε τέτοια περίπτωση, η αποβιομηχάνιση της περιοχής πρέπει να συνοδεύεται από σχέδιο αναβάθμισης και κατάληψης των κενών χώρων. Η όποια αξιοποίηση των χώρων αυτών, σημαντικό είναι να γίνεται μετά από πολεοδομικές μελέτες και έρευνες, ώστε να εκμεταλλευτεί όσο το δυνατόν καλύτερα η περιοχή.[794] Ενδεικτική είναι η περίπτωση της «Ιζόλα», όπου στο κτιριακό συγκρότημα που ήταν εγκατεστημένο το εργοστάσιο της, μετά από μελέτες υπηρεσιών του δήμου Καλλιθέας, αποφασίστηκε να ανεγερθεί σχολικό συγκρότημα. [795]

Επιπλέον η αξιοποίηση των ελεύθερων, μετά την αποβιομηχάνιση, χώρων τόσο από ιδιωτικούς όσο και από δημόσιους φορείς και η δημιουργία σε αυτούς χώρων ψυχαγωγίας ή κατανάλωσης, εκτός από την αναβάθμιση της περιοχής οδηγεί και στην ενίσχυση της τοπικής αγοράς εργασίας. Οι θέσεις εργασίας που θα χαθούν με την απομάκρυνση των βιομηχανιών και βιοτεχνιών, μπορούν με τον κατάλληλο σχεδιασμό να αναπληρωθούν, έστω και μερικώς.
Στο πλαίσιο της αναβάθμισης των χώρων όπου ήταν εγκατεστημένες οι παραγωγικές μονάδες της Καλλιθέας, δεν θα πρέπει να αγνοηθεί η ιστορικότητα μερικών από τους χώρους αυτούς. Μεγάλες βιομηχανίες που αναπτύχθηκαν στην Καλλιθέα και συνετέλεσαν στην ανάπτυξη της πόλης, θα μπορούσαν να αναδείξουν σημαντικά κομμάτια της ιστορία τους, μέσω ενός Ιστορικού Μουσείου που θα μπορούσε να λειτουργήσει στην περιοχή. Σημαντικό υλικό της βιομηχανίας «Ιζόλα» φιλοξενείται σήμερα στο Ελληνικό Λογοτεχνικό και Ιστορικό Αρχείο και θα μπορούσε να αποτελέσει το αρχικό «κεφάλαιο» ενός τέτοιου Μουσείου.

---

[794] Δ. Οικονόμου, Γ. Πετράκος, *Η ανάπτυξη των Ελληνικών Πόλεων, Διεπιστημονικές προσεγγίσεις αστικής ανάλυσης και πολιτικής, Εκδόσεις: Gutenberg, Βόλος 1999, σ. 86*

[795] Έρευνα της Καλλιθέας, Αρ. Φύλλου 258, (6/6/2002)

ΠΗΓΕΣ ΚΑΙ ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ:

ΑΡΧΕΙΑΚΕΣ ΑΝΕΚΔΟΤΕΣ ΠΗΓΕΣ:

- Αρχείο Ελληνικού Λογοτεχνικού και Ιστορικού Αρχείου: Φωτογραφικό Υλικό «Ιζόλα»
- Εμπορικό και Βιομηχανικό Επιμελητήριο Αθηνών: Διαγραμματική Κατάσταση των Επιχειρήσεων (Βιοτεχνιών) περιοχής Καλλιθέας
- Εμπορικό και Βιομηχανικό Επιμελητήριο Αθηνών: «Καταγραφή Διαγραμμένων Επιχειρήσεων», Πληροφοριακό Σύστημα Ε.Β.Ε.Α, Αθήνα Μαρτίος 2002
- Αρχείο Προστασίας Ευρωπαϊκής Πολιτιστικής Κληρονομιάς: Καταγραφή Παραδοσιακών Κτηρίων.
- Προσωπικό φωτογραφικό αρχείο : Καρακατσάνη Ιωάννη

ΕΦΗΜΕΡΙΔΕΣ:

- *Έρευνα της Καλλιθέας*:2002
- *Η Καλλιθέα*: 1945-1970
- *Ο Ρεπόρτερ της Καλλιθέας*:2002
- *Τα Νέα της Καλλιθέας*:1958
- *Τα Χρονικά της Καλλιθέας*:1945-1947
- *Το Θάρρος της Καλλιθέας*:1951-1953

ΠΕΡΙΟΔΙΚΕΣ ΕΚΔΟΣΕΙΣ:

- *Η Ιζόλα και οι φίλοι της*: 1953-1956
- *Η Ιζόλα οικοδομεί το μέλλον*: 1962
- *Ιζολικά Νέα*: 1969-1971
- *Το Ελεφαντάκι της Ιζόλα*: 1961

ΠΗΓΕΣ:

- Ιγγλέσης Ν., *Οδηγός της Ελλάδας*, Έκδοση:Πυρσός

ΠΡΟΦΟΡΙΚΕΣ ΜΑΡΤΥΡΙΕΣ:

- Προφορική Μαρτυρία: Νικόλαος Ερρεσίου, Τεχνικός
- Προφορική Μαρτυρία: Μιχάλης Μιχαηλίδης, Υποδηματοποιός
- Προφορική Μαρτυρία: Δέσποινα Φωτεινοπούλου, Υφαντουργός
- Προφορική Μαρτυρία:Κώστας Τσολάκης, Λογιστής

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

ΕΛΛΗΝΟΓΛΩΣΗ:

- Αγριαντώνη Χρ., *Οι Απαρχές της Εκβιομηχάνισης στην Ελλάδα τον 19ο αιώνα,* Έκδοση: Ιστορικό Αρχείο, Εμπορική Τράπεζα της Ελλάδος, Αθήνα, 1986.
- Αναστασόπουλος Α. Γ., *Ιστορία της Ελληνικής Βιομηχανίας 1840-1940* ,τόμος Α΄:1840-1884, τόμος Β΄, 1885-1922, τόμος Γ΄:1923-1940, Εκδόσεις: Ελληνική Εκδοτική Εταιρεία Α.Ε., Αθήνα.
- Ανδρέου Α., *Η εξωτερική εμπορική πολιτική της Ελλάδος, 1830-1933*, Αθήνα 1933
- Βερέμης Θ., *Οικονομία και Δικτατορία, Η συγκυρία 1925-1926,* Έκδοση: Μορφωτικό Ίδρυμα Εθνικής Τράπεζας, Αθήνα, 1982.
- *Βιοτεχνία*, Βασική Επιτροπή Δευτερογενούς παραγωγής, τόμος ΙΙΙ, τεύχος 5ον, Επιτροπή Ερεύνης & Οργανώσεως Οικονομικού Προγραμματισμού, Αθήνα, Μάρτιος 1959
- Βοβολίνης Σπ.- Βοβολίνης Κ., *Μέγα Ελληνικόν Βιογραφικόν Λεξικόν*, τόμος Α΄, Έκδοση: Βιομηχανική Επιθεώρηση, Αθήνα
- «Business Book: Ετήσια Έκθεση για την Επιχειρηματική Δραστηριότητα 1973-1974» τομ. Α', Έκδοση: Hellenews- Business Book Ο. Ε., Αθήνα χ.χ.
- Γεωργιτσογιάννη Ε., *«Η κοινωνική σύνθεση»,* Η Καθημερινή- Επτά Ημέρες («Η Παλία Καλλιθέα») (13/4/2003)
- Γεωργιτσογιάννη Ε., *Παναγής Α. Χαροκόπος (1835 – 1911). Η ζωή και το έργο του,* Έκδοση: «Νέα Σύνορα» Εκδοτικός Οίκος Λιβάνη, Αθήνα 2000.
- Γιαννίτσης Τ., *Η Ελληνική Βιομηχανία, Ανάπτυξη και Κρίση,* Έκδοση Gutenberg, Αθήνα 1988.
- Γιαννουλόπουλος Ι., «*Η οικονομία από το 1919 έως το 1923*», «Ιστορία του Ελληνικού Έθνους», ΙΕ' τόμ., Έκδοση: Εκδοτική Αθηνών, χ.χ.
- Γιανουλόπουλος Γ., *Ο Μεταπολεμικός Κόσμος, Ελληνική και Ευρωπαϊκή Ιστορία(1945-1963*, Έκδοση: Παπαζήση, Αθήνα 1992
- Γκιώνης Μιχ. Γκίκας, *Βιοτεχνική Ανάπτυξις: Ε΄ Σεμινάριον Οικονομικής Αναπτύξεως,* Έκδοση: Κέντρο Βιοτεχνικής Ανάπτυξης, Αθήνα Ιούνιος 1972.
- Dakin D., *Η Ενοποίηση της Ελλάδας,* Έκδοση: Μορφωτικό Ίδρυμα Εθνικής Τράπεζας, Αθήνα, 1989.
- Δράκος Π. Γ., *Η Βιομηχανία στην Ελλάδα: όπως την έζησε ένας βιομήχανος,* Αθήνα, 1980
- Δράκος Π. Γ., *Στον Αστερισμό της Δημιουργίας – Η Ιστορία μιας Προσπάθειας,* Αθήνα, 1989

- Δράκος Π. Γ., *Η Εθνική Τράπεζα και η Ιζολα,* Αθήνα, 1981
- Δρίτσα Μ., *Βιομηχανία και Τράπεζες στην Ελλάδα του Μεσοπολέμο,* Έκδοση: Μορφωτικό Ίδρυμα Εθνικής Τράπεζας, Αθήνα, 1990.
- *Εξελίξεις και Προβλήματα της Ελληνικής Βιομηχανίας,,* τόμος Α': Βαμβακουργία, Έκδοση: Εθνική Τράπεζα Ελλάδος και Αθηνών- Διεύθυνση Βιομηχανικής Πίστεως, Αθήνα, Ιούνιος 1957.
- Ζίγδης Ι., *Η Ελληνική Βιομηχανία και Βιοτεχνία εντός των πλαισίων της Ε.Ο.Κ.*, Ανάτυπο από το Περιοδικό «Η Πλουτοπαραγωγική», Αθήνα 1965
- Ζώτος Δημ. Α., *Η Οργάνωσις της Επαγγελματικής και Βιοτεχνικής τάξεως εν Ελλάδι*, Έκδοσις Επαγγελματικού και Βιοτεχνικού επιμελητηρίου Πειραιώς, Απρίλιος 1925
- *Η Ελληνική βιομηχανία κατά το έτος 1935*, Έκδοση Εμπορικού και Βιομηχανικού Επιμελητηρίου Αθηνών, Αθήνα 1936
- *Η Ελληνική Βιομηχανία κατά το έτος 1973*, Έκδοση:Σύνδεσμος Ελλήνων Βιομηχάνων, Αθήνα 1974.
- Κανελλόπουλος Χαρ., *Ο ανθρώπινος παράγων στην Βιομηχανία*, Αθήνα 1993
- Κασιάνης Θ. Ελ., *Η Καλλιθέα- Σελίδες από την ιστορίαν της 1884-1963,* Επανέκδοση από το Δήμο Καλλιθέας, Καλλιθέα, 1996.
- Κιντής Ανδ., *Ανάπτυξη της Ελληνικής Βιομηχανίας,*Έκδοση:Gutenberg, 1982
- Κιουλάφας Κ. *Τα Αναπτύγματα Μισθών στην Ελλάδα: οι εξελίξεις στον δημόσιο τομέα και τη βιομηχανία 1975-1985*, Έκδοση: Ινστιτούτο Οικονομικών και Βιομηχανικών Ερευνών, Αθήνα 1987.
- Κουταβά- Δεληβοριά Β., *Η «Μονμάρτρη των Αθηνών»*, Εφημερίδα Καθημερινή – Επτά Ημέρες(«Η Παλία Καλλιθέα»), (13/4/2003)
- Κυρούδης Δημ., *Ε.Ο.Κ. Ελλάς- Βιοτεχνία*, Αθήνα 1976
- Κυριακούσης Ανδ., *Στατιστικές Μέθοδοι*, Έκδοση: Αθανασόπουλος – Παπαδάμης & ΣΙΑ, Αθήνα 1998
- Κωστής Κ., Η Ιδεολογία της οικονομικής ανάπτυξης: Οι πρόσφυγες στο μεσοπόλεμο, *Δελτίο Κέντρου Μικρασιατικών Σπουδών,* Τόμος ένατος, Περιοδική Έκδοση του Κ.Μ.Σ., Αθήνα 1992.
- Κώττη Γ., *Βιομηχανική Αποκέντρωσις και Περιφερειακή Ανάπτυξις,* Έκδοση: Ινστιτούτο οικονομικών και Βιομηχανικών Ερευνών, Αθήνα, 1980.
- Λεοντίδου Λ., Πόλεις της σιωπής, Εργατικός εποικισμός της Αθήνας και του Πειραιά, 1909-1940, Πολιτιστικό Τεχνολογικό Ίδρυμα ΕΤΒΑ, Εκδόσεις Θεμέλιο, Αθήνα 1989.

- Λιναρδάτος Σπ., *Από τον εμφύλιο στην Χούντα* Τόμος Α':1949-1952, Έκδοση: Παπαζήση, Αθήνα 1977
- Λώζος Αν., *Η Οικονομική Ιστορία των Αθηνών,* Έκδοση: Εμπορικό και Βιομηχανικό Επιμελητήριο Αθηνών, Αθήνα 1984.
- Μπάτσης Δημ., Η Βαρεία Βιομηχανία στην Ελλάδα, Έκδοση: Κέδρος, χ.χ.
- Μπόκοβος Παν., *Η Βιοτεχνία εις την Περιοχήν Θεσσαλονίκης κατά την Δεκαετίαν 1957-1966*, (Διδακτορική Διατριβή), Θεσσαλονίκη, 1969.
- *Οικονομικός Οδηγός των εν Ελλάδι Ανωνύμων Εταιρειών και Εταιρειών Περιορισμένης Ευθύνης 1968*, Αθήνα χ.χ.
- Οικονόμου Δ., Πετράκος Γ. (επιμέλεια), *Η ανάπτυξη των Ελληνικών Πόλεων, Διεπιστημονικές προσεγγίσεις αστικής ανάλυσης και πολιτικής, Εκδόσεις: Gutenberg, Βόλος 1999*
- Παπάζογλου Χρ., *Η Καλλιθέα του Χθες και του Σήμερα,* έκδ. εφημ.: «Έρευνα Καλλιθέας», Καλλιθέα 2000.
- Παπαηλίας Θ., *Ελληνική Οικονομία, 1948-1995, Μύθοι και Πραγματικότητα,* Έκδοση: Αγροτική Τράπεζα Ελλάδος, Αθήνα 1996.
- Πανεθυμιτάκης Αλ., *Ελληνική Βιομηχανία: Παραγωγικότητα και εισαγόμενη παραγωγικότητα στην Βιομηχανία 1958-1980*, Έκδοση:Gutenberg, Αθήνα, 1992.
- *«Πανελλαδική έρευνα στις βιομηχανικές Επιχειρήσεις, Κύρια Χαρακτηριστικά της Ελληνικής Βιομηχανίας»,* Έκδοση Ελληνικό Κέντρο Παραγωγικότητας, Αθήνα,1993.
- Παπαντωνίου Γ., *Διανομή του Εισοδήματος και Συσσώρευση του Κεφαλαίου, Η Ελληνική Εκβιομηχάνιση 1958-1973,* Έκδοση: Παπαζήση Α.Ε.Β.Ε., Αθήνα 1979.
- Πελαγίδης Κ. Θ., *Η διεθνοποίηση της Ελληνικής Βιομηχανίας: Ευελιξία και Αναδιάρθρωση,* Έκδοση: Εξάντας, 1997.
- *Πεπραγμένα περιόδου 1967-1972,* Έκδοση Βιοτεχνικού Επιμελητηρίου Αθηνών, Αθήνα 1973.
- Πετράκη Ε.Π., *Τα σημεία καμπής στην δραστηριότητα της Ελληνικής Οικονομίας (1840-1913),* Έκδοση: Μορφωτικό Ίδρυμα Εθνικής Τράπεζας, Αθήνα, 1992.
- *Πρακτικά Πανελληνίου Βιοτεχνικού Συνεδρίου (4-5-6 Απριλίου 1976)*, Έκδοση: Οργανωτική Επιτροπή Βιοτεχνικών Συνεδρίων Ελλάδος, Αθήνα, Ιούλιος-Αύγουστος 1976
- *Προβλήματα της Βιοτεχνίας εν Ελλάδι- Προτινόμεναι Λύσεις*, Έκδοση: Ελληνικό Κέντρο Παραγωγικότητας, Αθήνα 1965

- Ρηγίνος Μιχ., *Παραγωγικές Δομές και Εργατικά Ημερομίσθια στην Ελλάδα, 1909-1936, Βιομηχανία - Βιοτεχνία,* Έκδοση: Ίδρυμα Έρευνας και Παιδείας της Εμπορικής Τράπεζας της Ελλάδος.
- Ρούσσος Π., *Νεώτερη Ιστορία του Ελληνικού Έθνους 1826-1974,* τομ. 7ος, Έκδοση: Ελληνική Μορφωτική Εστία, Αθήνα 1975
- Σαγιάς Π.Ι. *Κοινωνικός και Χωρικός Καταμερισμός εργασίας στον αστικό χώρο. Το παράδειγμα των Βιομηχανιών και βιοτεχνικών δραστηριοτήτων στο Νομό Αττικής, 1978-1988,* (Διδακτορική Διατριβή), Αθήνα, Ιούλιος 2001.
- *Στατιστική έρευνα της μκράς και μεσαίας Βιομηχανίας (τόμος 1:Περιφέρεια Πρωτευούσης)* Έκδοση: Υπουργείο Εθνικής Οικονομίας, Κέντρο Βιοτεχνικής Ανάπτυξης, Αθήνα 1971.
- Σιδέρης Νικ., *Η Ελληνική Βιομηχανία, Βιομηχανική Παραγωγή και Αξία αυτής κατά τα έτη 1945-1946-1947 εν συγκρίσει προς το έτος 1939,* Αθήνα 1948.
- Σιδέρης Νικ.- Φλώρος Π., *Η Βιομηχανία της Περιοχής Αθηνών-Πειραιώς κατά τα έτη 1955-1957* Έκδοση: Οικονομική Βιβλιοθήκη Εμπορικού και Βιομηχανικού Επιμελητηρίου Αθηνών, Αθήνα, 1958.
- Στεργίου Δημ., *«Η Ελληνική Πολεμική Οικονομία» και «Κατοχή, η Κόλαση πάνω στην γη»,* Ειδική Έκδοση του Τύπου της Κυριακής,«Η Οικονομία της Κατοχής», 27 Οκτωβρίου 2002.
- *«Συνοπτική Περιγραφή Δεδομένων Βάσεως Δια την Ελληνικήν Μεταποίησιν»,* Έκδοση: Κέντρο Βιοτεχνικής Ανάπτυξης, Αθήνα 1974
- Τριανταφυλλίδης Τρ.(επιμ.), *Άστυ Καλλιθέας, 1884-1972, Ιστορία- Λεύκωμα- Οδηγός,* Έκδοση Εφημερίδας «Η Καλλιθέα», Αθήνα 1972.
- Τσοτσορός Στ., *Η Συγκρότηση του Βιομηχανικού Κεφαλαίου στην Ελλάδα(1898-1939),* τόμος Α΄: Η αργόσυρτη εκβιομηχάνιση και τόμος Β': Ανώνυμες Εταιρείες, Έκδοση: Μορφωτικό Ίδρυμα Εθνικής Τράπεζας, Αθήνα, 1994.
- Κ. Τσουκαλάς, «Ανάπτυξη παραγωγικών δυνάμεων και το χρηματικό κεφάλαιο», «Ιστορία του Ελληνικού Έθνους» ΙΔ΄τομ., Έκδοση: Εκδοτική Αθηνών., χ.χ.
- Χατζηιωσήφ Χρ., *Η γηραιά σελήνη- Η βιομηχανία στην Ελληνική οικονομία, 1830-1940,* Έκδοση: Θεμέλιο.
- Ψαλιδόπουλος Θ., *«Καλλιθέα, μια πόλη Ιστορία»,* Η Καθημερινή Επτά Ημέρες («Η Παλία Καλλιθέα») (13/4/2003)
- Ψαλιδόπουλος Μιχ., *«Κείμενα για την Ελληνική Βιομηχανία τον 19ο αιώνα: Φυσική Εξέλιξη ή Προστασία;»,* Έκδοση: Πολιτιστικό Τεχνολογικό Ίδρυμα Ε.Τ.Β.Α., 1994.

ΞΕΝΟΓΛΩΣΣΗ:

- Wallbank T. W., Taylor A., Taylor N., Bailkey N., Yewsbary G., Lewis Cl., Hackett N., *Civilization Past & Present,* τομ. II, Harper Collins, ΝέαΥόρκη 1992.

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ
ΕΙΚΟΝΩΝ

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΕΙΚΟΝΩΝ

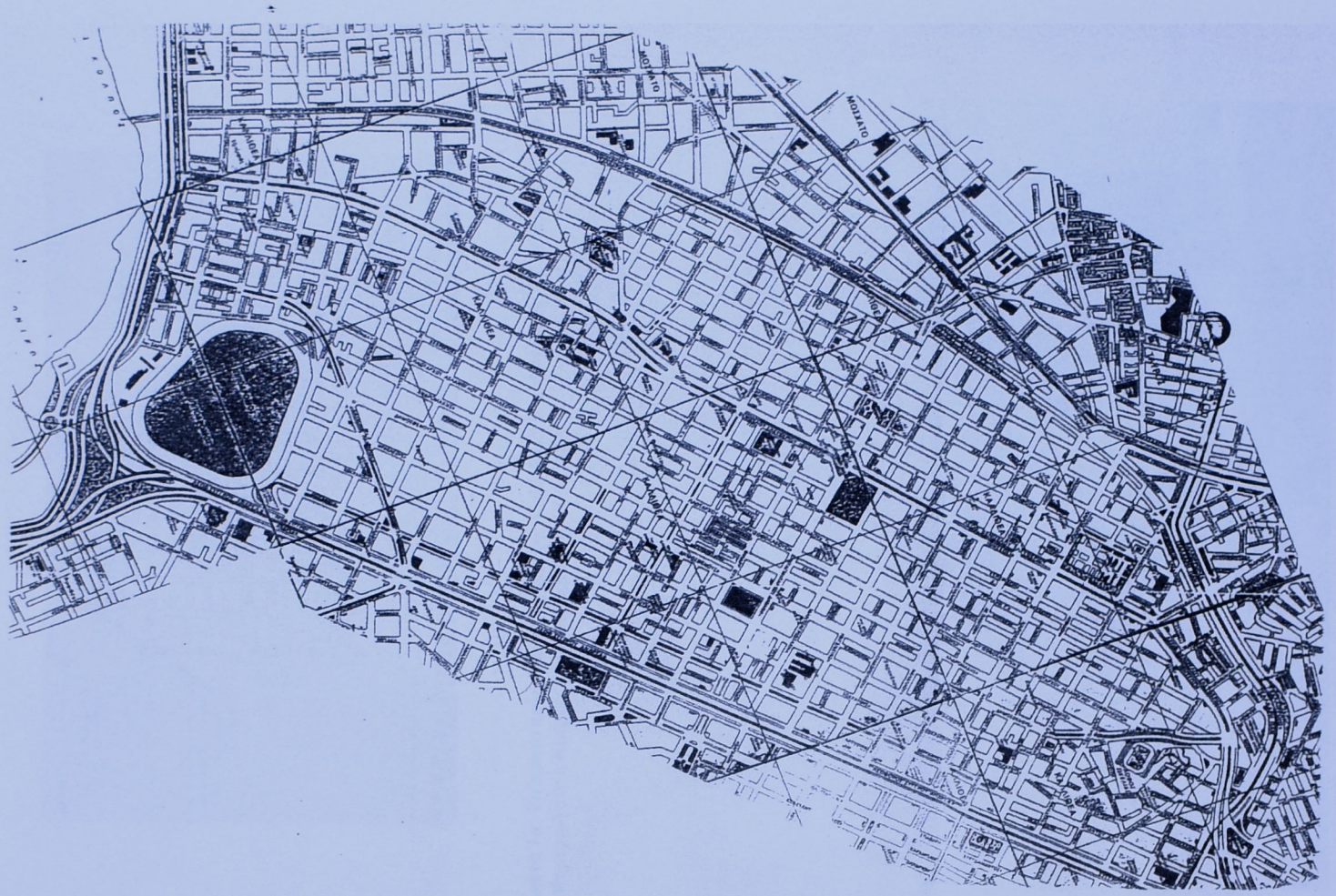

Εικόνα 1: Η Καλλιθέα

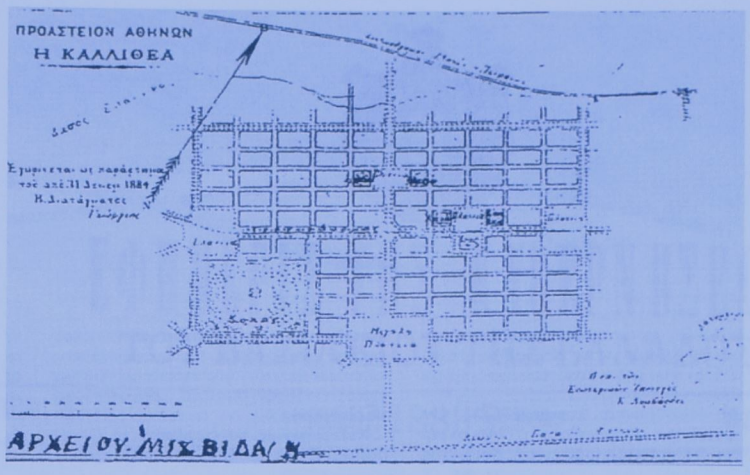

Εικόνα 1α: Το πρώτο πολεοδομικό σχέδιο της Καλλιθέας. Εγκρίθηκε στις 31 Δεκεμβρίου 1884 (Η Καθημερινή Επτά Ημέρες, «Παλιά Καλλιθέα», 13/4/2003)

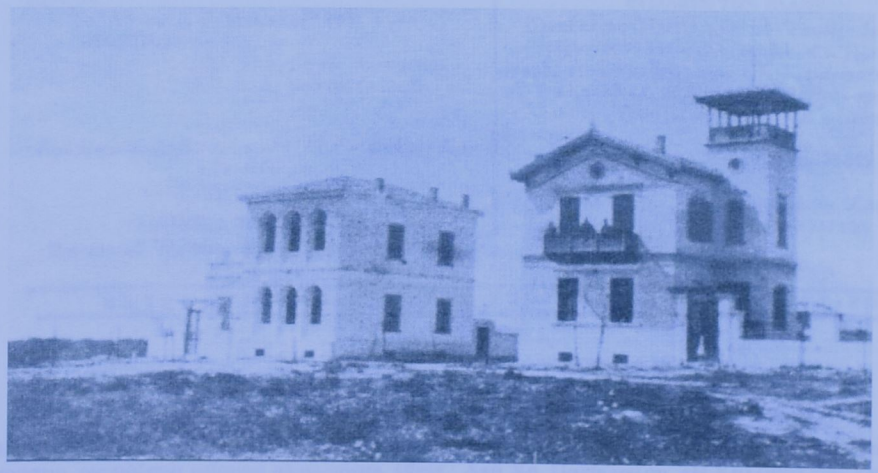

Εικόνα 1β: Οι πρώτες δύο κατοικίες της Καλλιθέας.

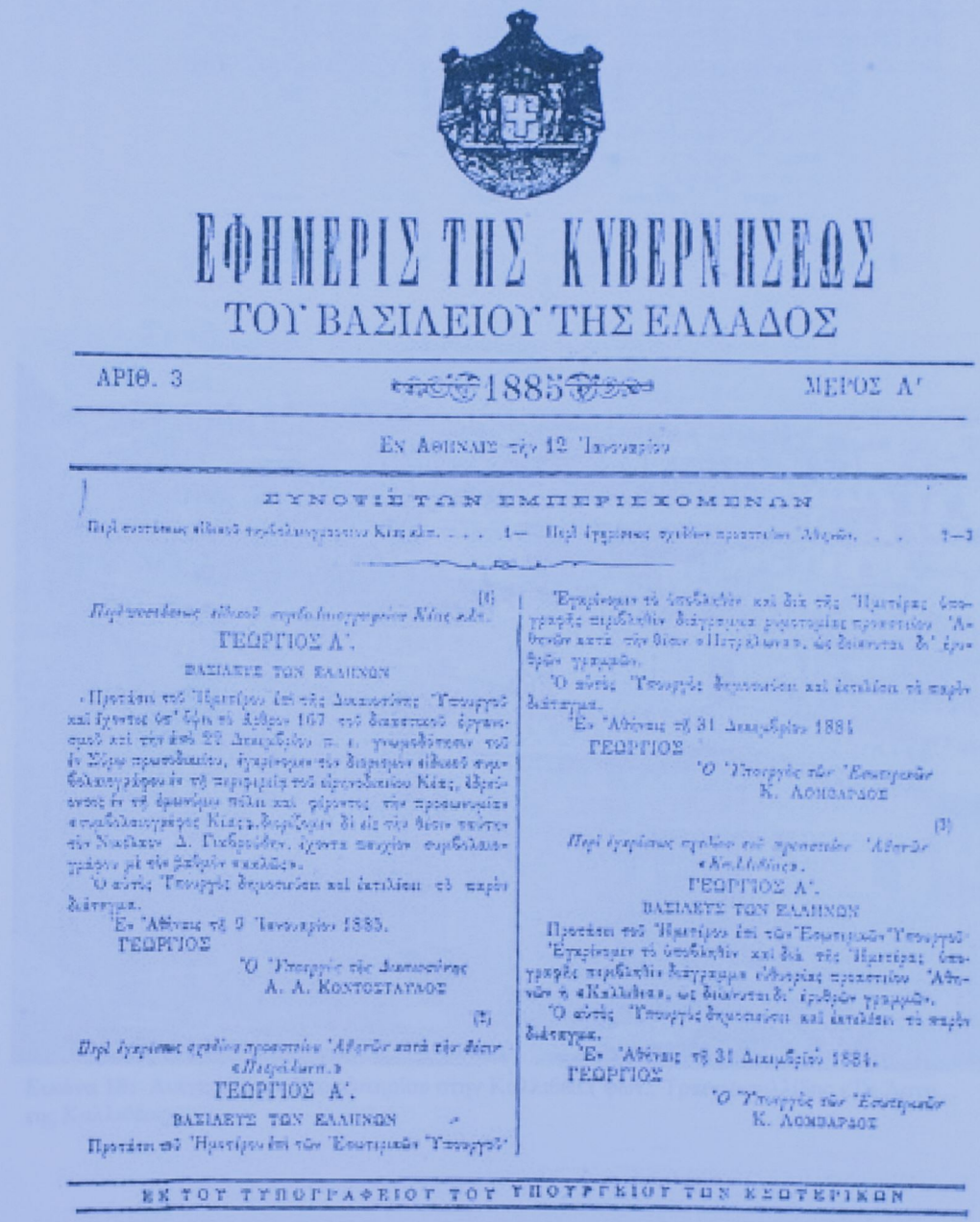

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΑΡΙΘ. 3 — 1885 — ΜΕΡΟΣ Α'

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ τὴν 12 Ἰανουαρίου

ΣΥΝΟΨΙΣ ΤΩΝ ΕΜΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

Περὶ συστάσεως εἰδικοῦ συμβολαιογραφείου Κέας κλπ. . . . 1— Περὶ ἐγκρίσεως σχεδίου προαστείου Ἀθηνῶν. . . 2—3

[1]

Περὶ συστάσεως εἰδικοῦ συμβολαιογραφείου Κέας κλπ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Α'.

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργοῦ καὶ ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 167 τοῦ διακεκτικοῦ ἐργανισμοῦ καὶ τὴν ἀπὸ 22 Δεκεμβρίου π. ε. γνωμοδότησιν τοῦ ἐν Σύρῳ πρωτοδικείου, ἐγκρίνομεν τὸν διορισμὸν εἰδικοῦ συμβολαιογράφου ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ εἰρηνοδικείου Κέας, ἑδρεύοντος ἐν τῇ ὁμωνύμῳ πόλει καὶ φέροντος τὴν προσωνυμίαν «συμβολαιογράφος Κέας», διορίζομεν δὲ εἰς τὴν θέσιν ταύτην τὸν Νικόλαον Δ. Γικβρούδην, ἔχοντα παυχίον συμβολαιογράφου μὲ τὸν βαθμὸν «καλῶς».

Ὁ αὐτὸς Ὑπουργὸς δημοσιεύσει καὶ ἐκτελέσει τὸ παρὸν διάταγμα.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 9 Ἰανουαρίου 1885.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ

Ὁ Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης
Α. Α. ΚΟΝΤΟΣΤΑΥΛΟΣ

[2]

Περὶ ἐγκρίσεως σχεδίου προαστείου Ἀθηνῶν κατὰ τὴν θέσιν «Πετρήλωνα.»

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Α'.

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργοῦ

Ἐγκρίνομεν τὸ ὑποβληθὲν καὶ διὰ τῆς Ἡμετέρας ὑπογραφῆς περιβληθὲν διάγραμμα ῥυμοτομίας προαστείου Ἀθηνῶν κατὰ τὴν θέσιν «Πετρήλωνα», ὡς δείκνυται δι' ἐρυθρῶν γραμμῶν.

Ὁ αὐτὸς Ὑπουργὸς δημοσιεύσει καὶ ἐκτελέσει τὸ παρὸν διάταγμα.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 31 Δεκεμβρίου 1884

ΓΕΩΡΓΙΟΣ

Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν
Κ. ΛΟΜΒΑΡΔΟΣ

[3]

Περὶ ἐγκρίσεως σχεδίου τοῦ προαστείου Ἀθηνῶν «Καλλιθέας».

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Α'.

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργοῦ

Ἐγκρίνομεν τὸ ὑποβληθὲν καὶ διὰ τῆς Ἡμετέρας ὑπογραφῆς περιβληθὲν διάγραμμα εὐθυορίας προαστείου Ἀθηνῶν ἢ «Καλλιθέα», ὡς δείκνυται δι' ἐρυθρῶν γραμμῶν.

Ὁ αὐτὸς Ὑπουργὸς δημοσιεύσει καὶ ἐκτελέσει τὸ παρὸν διάταγμα.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 31 Δεκεμβρίου 1884.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ

Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν
Κ. ΛΟΜΒΑΡΔΟΣ

ΕΚ ΤΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ ΤΟΥ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΤΩΝ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ

Εικόνα 1γ: Έγκριση του πολεοδομικού σχεδίου της Καλλιθέας. Με το παρόν διάταγμα το νέο προάστιο, ονομάζεται επίσημα «Καλλιθέα». (Φωτ.: Από Χρ. Παπάζογλου, «Η Καλλιθέα του Χτες και του Σήμερα»)

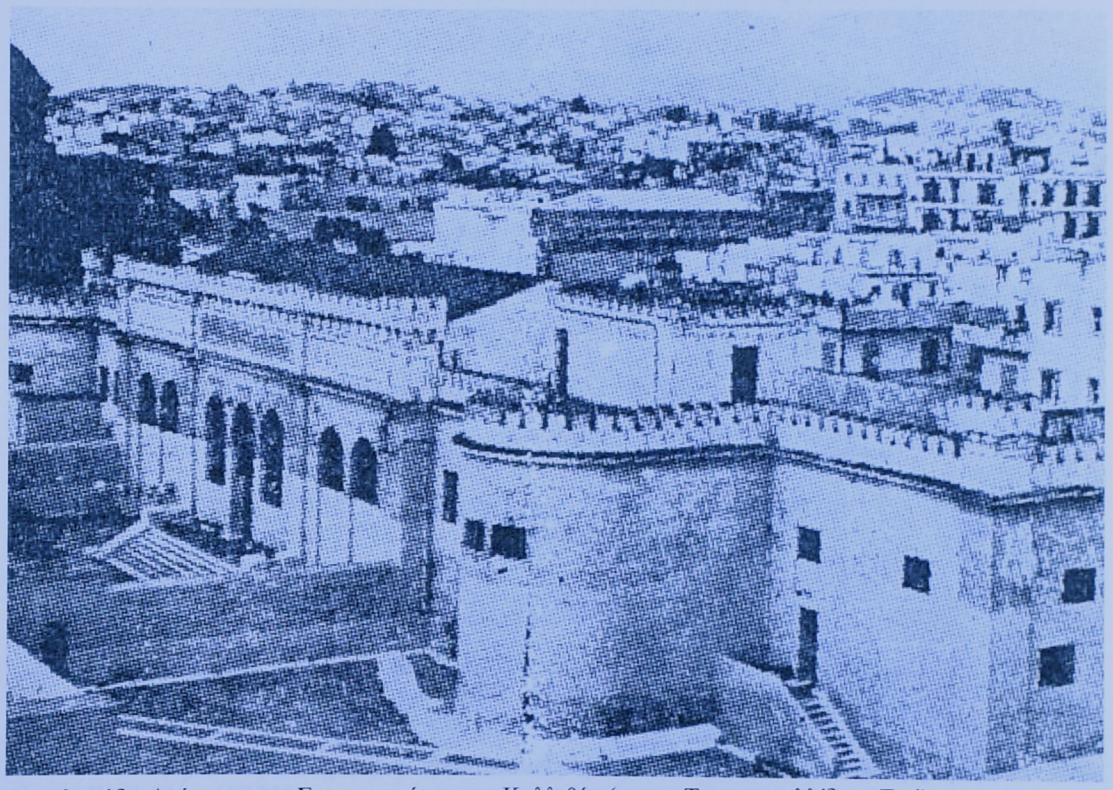

Εικόνα 1δ: Ανέγερση του Σκοπευτηρίου στην Καλλιθέα.(φωτ.: Τριανταφυλλίδης «Το Άστυ της Καλλιθέας»

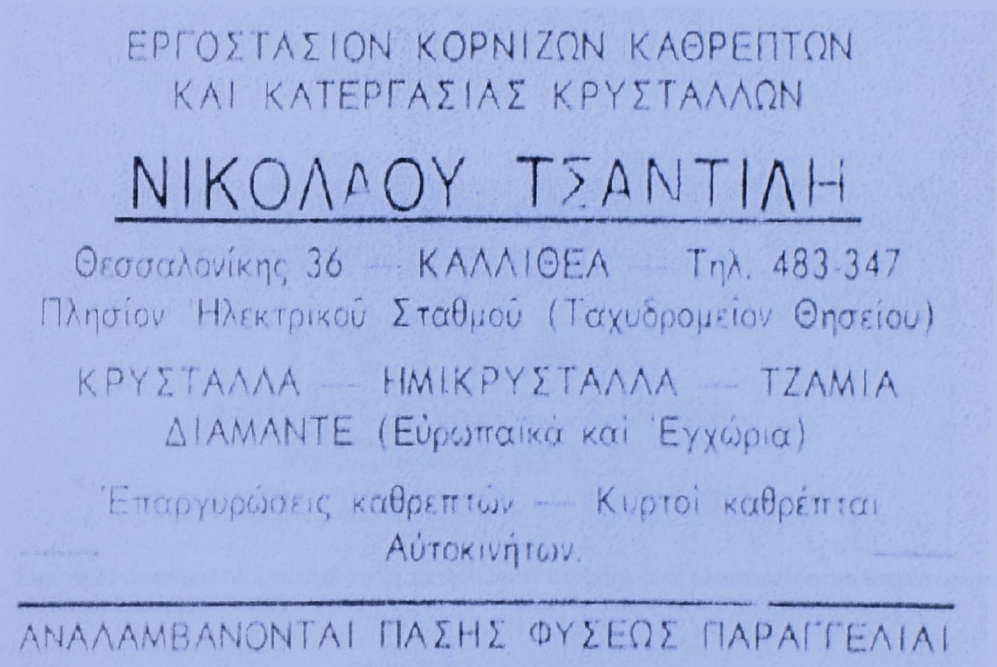

Εικόνα 2: Διαφημιστική καταχώρηση εργοστασίου κορνιζών και καθρεπτών στην εφημερίδα «Τα νέα της Καλλιθέας» (4/1958)

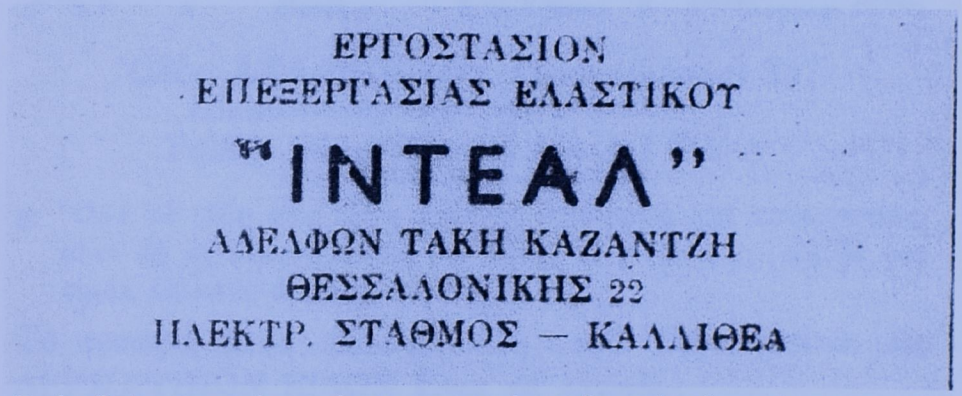

Εικόνα 3: Διαφημιστική καταχώρηση εργοστασίου επεξεργασίας πλαστικών στην τοπική εφημερίδα «Η Καλλιθέα» (17/4/1960)

ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ ΔΕΡΜΑΤΙΝΩΝ καὶ Εἰδῶν Ταξιδίου

"Η ΠΑΡΙΖΙΑΝΑ,,

ΧΡ. Δ. ΜΕΤΑΞΑ

Ὁδὸς ΑΣΛΑΝΟΓΛΟΥ (Σοφοκλέους) 157
(Παραπλεύρως Ταχυδρομείου Καλλιθέας)
Τηλέφ. 961.070 — ΚΑΛΛΙΘΕΑ

● **Ὅλα τὰ εἴδη μας εἶναι ἀρίστης ποιότητος καὶ κατασκευῆς, αὐτὸ θὰ τὸ διαπιστώσετε ἐξ ἰδίας ἀντιλήψεως, εἰς δὲ τὰς τιμάς εἴμαστε ἀσυναγώνιστοι.**

Τὰ προσφερόμενα βασικὰ εἴδη τοῦ Ἐργοστασίοα μας ΔΕΡΜΑΤΙΝΩΝ ΕΙΔΩΝ εἶναι τὰ κάτωθι:

1ον) Βαλίτσες Ταξειδίου, 2ον) Σὰκ Βουαγιάζ, 3ον) Τσάντες Μπάνιου, 4ον) Ἐκδρομικοὶ Σάκκοι, ὡς καὶ πλεῖστα τόσα ἄλλα προερχόμενα ἐκ τοῦ Ἐργοστασίου μας.

● **Τὸ συμφέρον σας ἀπαιτεῖ τὰς ἀγοράς σας νὰ τὰς κάνετε ἀπ' εὐθείας ἀπὸ τὴν παραγωγήν, διότι ἔτσι ψωνίζετε ἐπὶ τοῦ ἀσφαλοῦς φθηνότερα.**

Εικόνα 4: Διαφημιστική καταχώρηση εργοστασίου δερμάτινων ειδών στην εφημερίδα «Η Καλλιθέα» (21/9/1965)

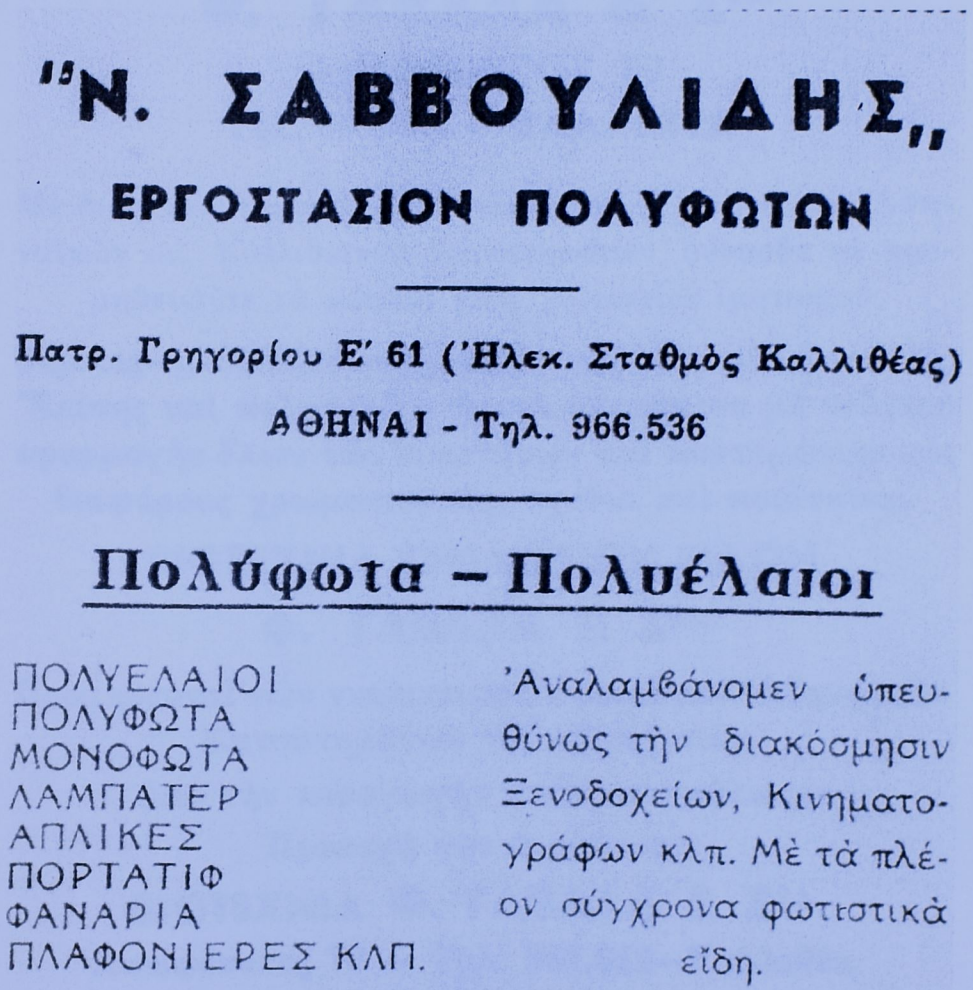

Εικόνα 5: Διαφημιστική καταχώρηση εργοστασίου πολύφωτων στην εφημερίδα «Η Καλλιθέα» (21/2/1970)

ΒΙΟΤΕΧΝΙΑ ΓΥΝΑΙΚΕΙΩΝ ΕΙΔΩΝ

Φ. ΓΑΒΑΛΑ & Σ^ΙΑ

ΑΝΑΡΕΟΝΤΟΣ 79

Τηλ. 961.012 — ΚΑΛΛΙΘΕΑ

Μὲ διαφορὰν τιμῆς 30ο/ο τουλάχιστον ἐξ ὅλων τῶν Ἀθηναϊκῶν καὶ Καλλιθεϊκῶν καταστημάτων, δύνασθε νὰ προμηθευθῆτε τὰ κάτωθι εἴδη γυναικείου ἱματισμοῦ:

Ρόμπες—μπλοῦζες—νυχτικὲς— πιζάμες—μπεμπιντόλ. Ἐπίσης καὶ πολυτελῆ ἀνδρικὰ ὑποκάμισα μὲ τελείαν ἐφαρμογὴν ὅλων τῶν ποιοτήτων καὶ κοντομάνικα εἰς διαφόρους χρωματισμούς, σχέδια καὶ ποιότητας.

ΒΙΟΤΕΧΝΙΑ ΓΥΝΑΙΚΕΙΩΝ ΕΙΔΩΝ

Φ. ΓΑΒΑΛΑ & Σ^ΙΑ

Προμηθευταὶ τῶν γνωστοτέρων μεγάλων Ἀθηναϊκῶν Καταστημάτων τοῦ εἴδους των.

Ἀπὸ τὴν παραγωγὴν στὴν κατανάλωσιν

Προσοχὴ τὴν Διεύθυνσιν

ΒΙΟΤΕΧΝΙΑ Φ. ΓΑΒΑΛΑ & Σ^ΙΑ

Ἀνακρέοντος 79 — Τηλ. 961.012—Καλλιθέα

Εικόνα 6: Διαφημιστική καταχώρηση βιοτεχνίας γυναικείων ειδών στην εφημερίδα «Η Καλλιθέα» (28/7/1962)

Εικόνα 7: Φωτογραφία της βιοτεχνίας ενδυμάτων του Νικόλαου Ερεσσίου (φωτ.: αρχείο Νικ. Ερεσσίου)

"ΕΚΜΑ"

Οἱ καλλίτερες Μουστάρδες, οἱ εὐγευστότερες Μαγιονέζες
Ὀδοντογλυφίδες

ΑΦΟΙ ΑΝΔΡΟΝΗ

Ἐργοστάσιον Ἐλ. Βενιζέλου 296—Τηλ. 968.127
ΚΑΛΛΙΘΕΑ

ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ ΕΠΙΠΛΩΝ

ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ ΚΟΥΒΔΟΥ

Ἐργοστάσιον Ξενοφῶντος 71

ΕΚΘΕΣΙΣ Σιβιτανίδου 20 Τηλ. 961.567

ΚΑΛΛΙΘΕΑ

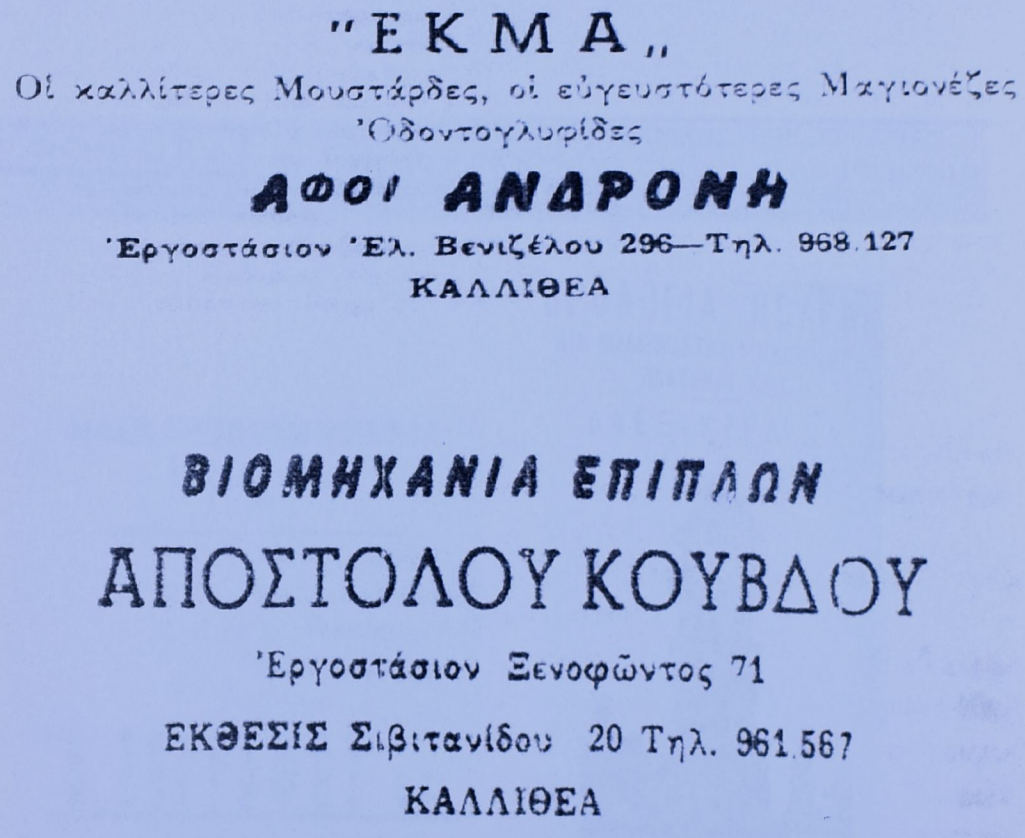

Εικόνα 8,9: Διαφημιστικές καταχωρήσεις στην εφημερίδα «Η Καλλιθέα» (24/2/1963)

Εικόνα 10,11,12: Διαφημιστικές καταχωρήσεις βιομηχανιών της Καλλιθέας στον «Οδηγό της Ελλάδας» του Ν. Ιγγλέση (1955-56 και 1958)

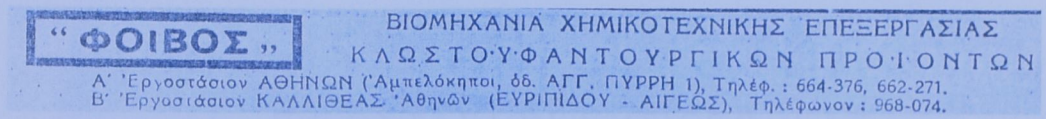

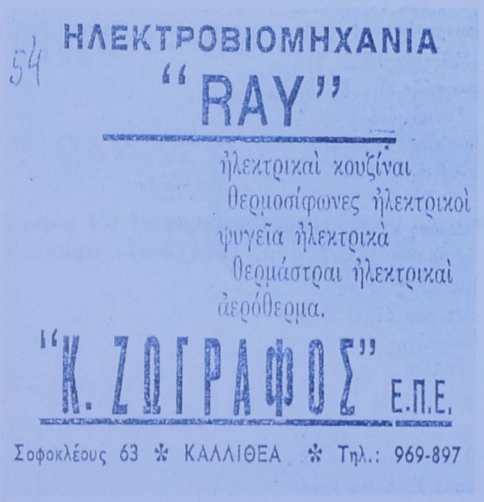

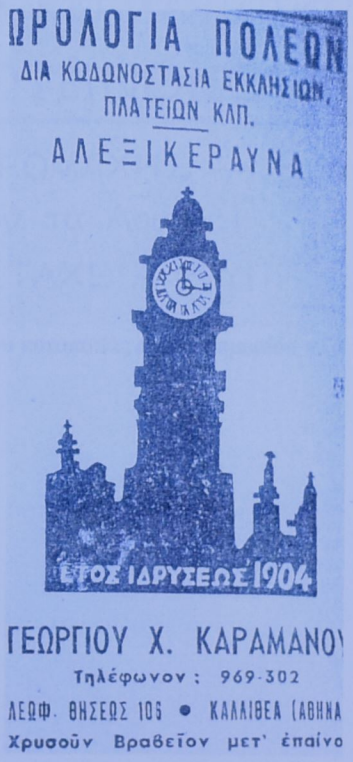

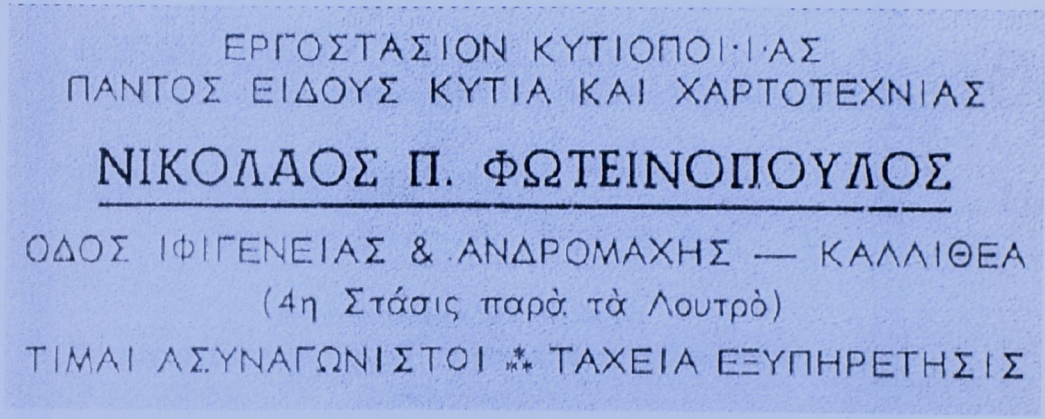

Εικόνα 13: Διαφημιστική καταχώρηση εργοστασίου κυτοποιΐάς στην εφημερίδα «Τα νέα της Καλλιθέας» (6/4/1958)

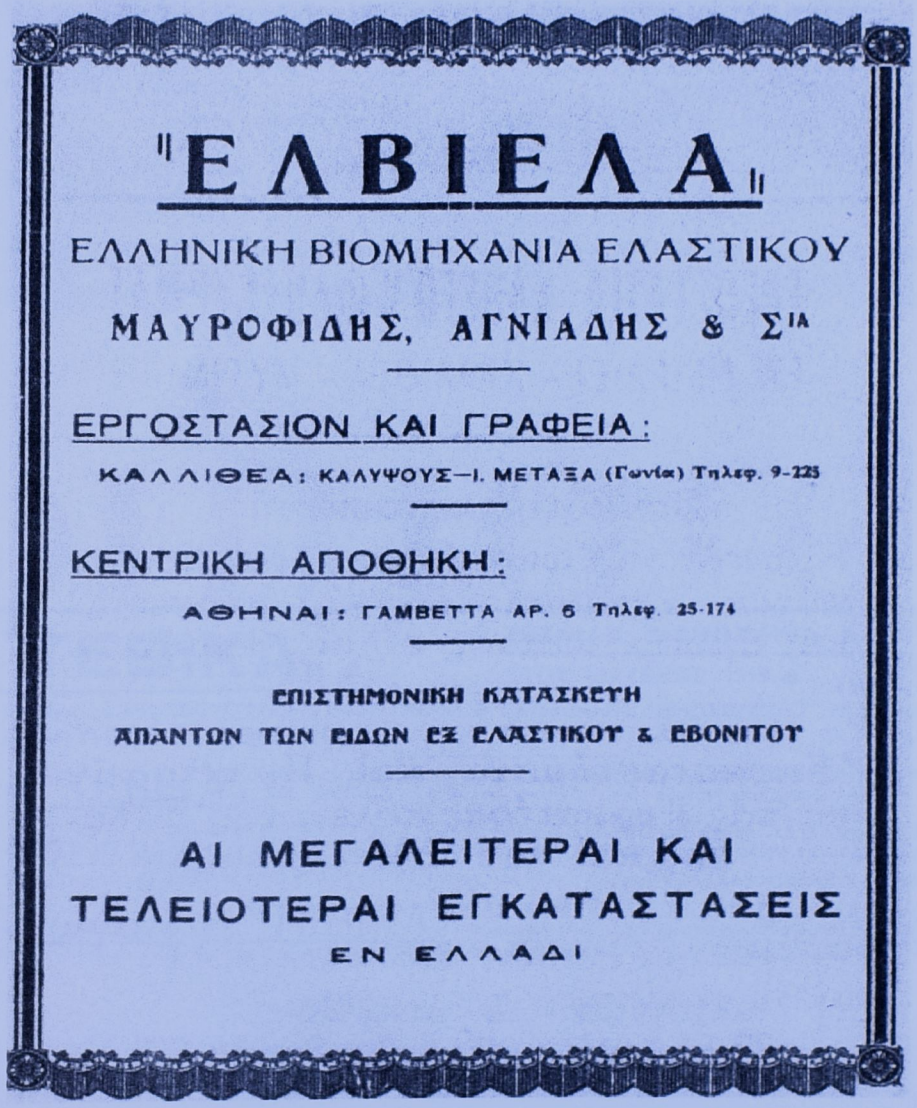

Εικόνα 14: Διαφημιστική καταχώρηση της Βιομηχανίας Ελαστικών «ΕΛΒΙΕΛΑ» στο Δελτίο του ΕΒΕΑ (1939) (Φωτ.: Η Καθημερινή Επτά Ημέρες(13/4/2003))

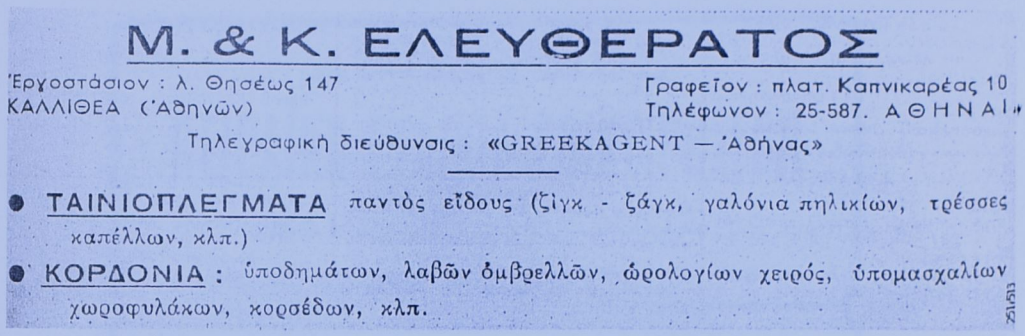

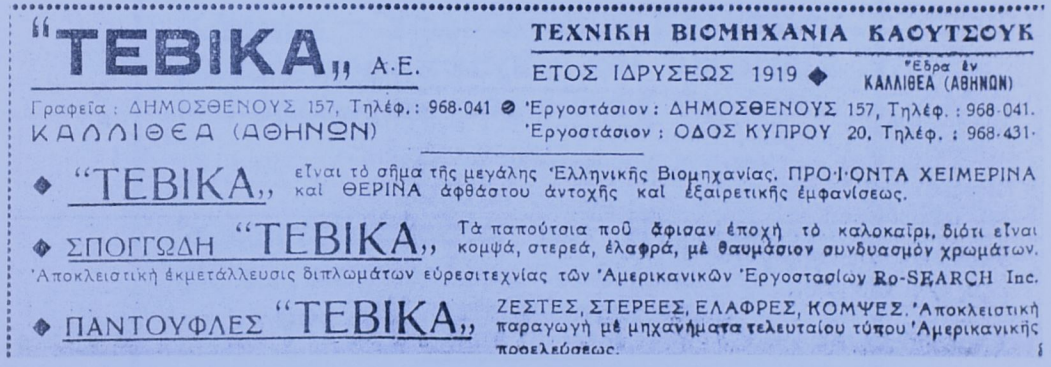

Εικόνα 15,16: Διαφημιστικές καταχωρήσεις βιομηχανιών της Καλλιθέας στον «Οδηγό της Ελλάδας» του Ν. Ιγγλέση (1954)

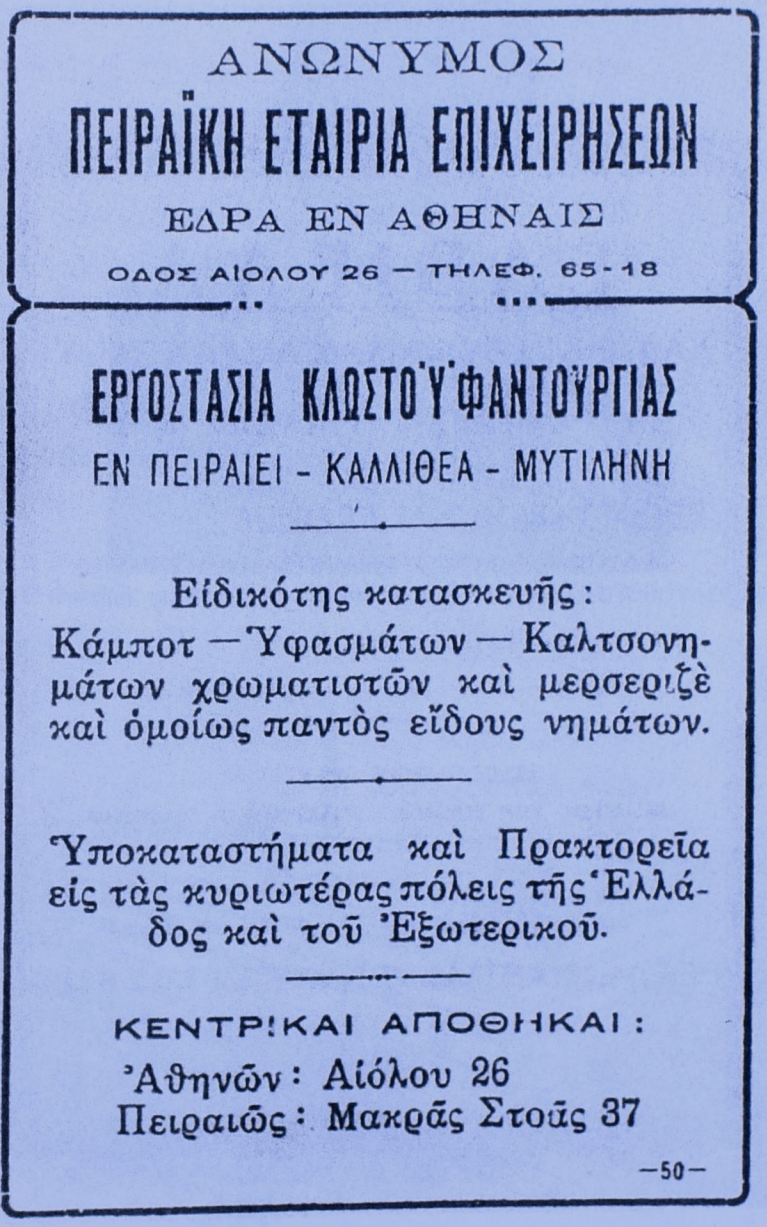

Εικόνα 17: Διαφημιστική καταχώρηση του εργοστασίου «Πειραϊκή-Πατραϊκή» στον «Οδηγό της Ελλάδας» του Ν. Ιγγλέση (1930) (Φωτ.: Η Καθημερινή Επτά Ημέρες(13/4/2003))

Εικόνα 18: Ο ιδιοκτήτης της Βιομηχανίας Πλαστικών και Ελαστικού «ΑΡΙΣΤΟΒΟΥΛΟΣ ΠΕΤΖΕΤΑΚΙΣ Α.Ε.»

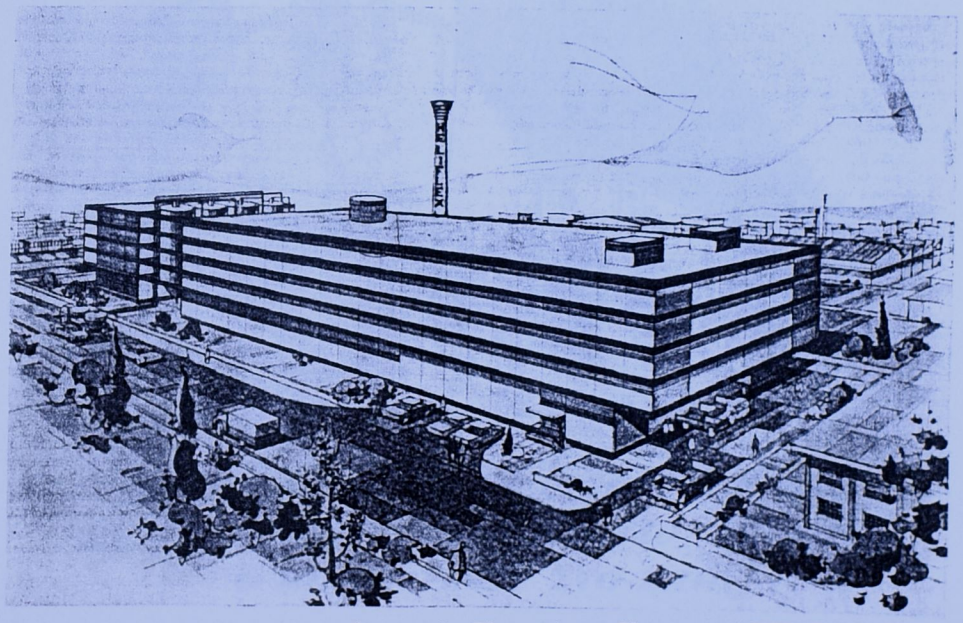

Εικόνα 19: Η κεντρική μονάδα της βιομηχανίας Πλαστικών και Ελαστικού «ΑΡΙΣΤΟΒΟΥΛΟΣ ΠΕΤΖΕΤΑΚΙΣ Α.Ε.», δίπλα στην Σιβιτανίδειο Σχολή της Καλλιθέας

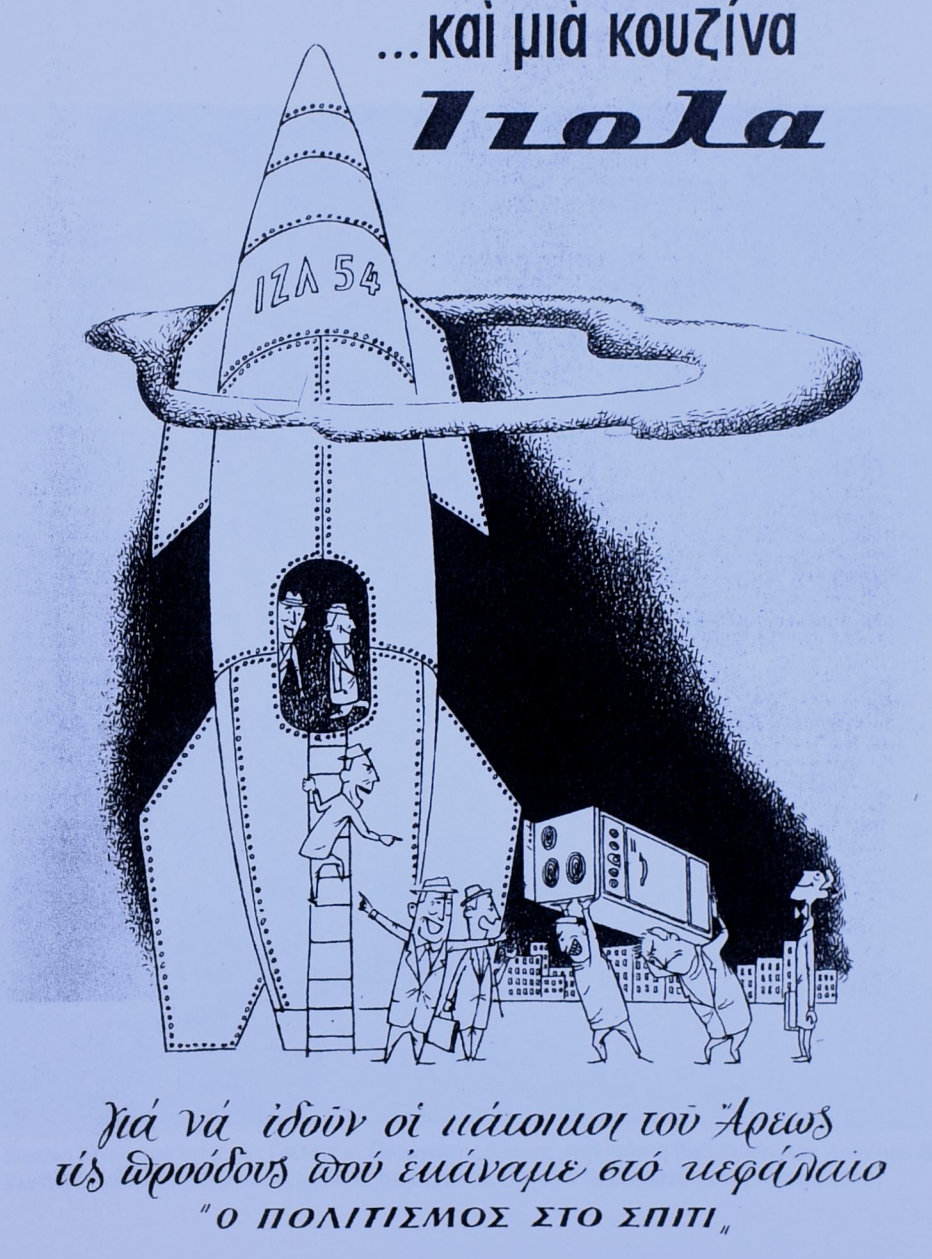

Εικόνα 20: Διαφημιστική καταχώρηση στο περιοδικό της βιομηχανίας Ιζόλα, «Η Ιζόλα και οι φίλοι της» (1953)

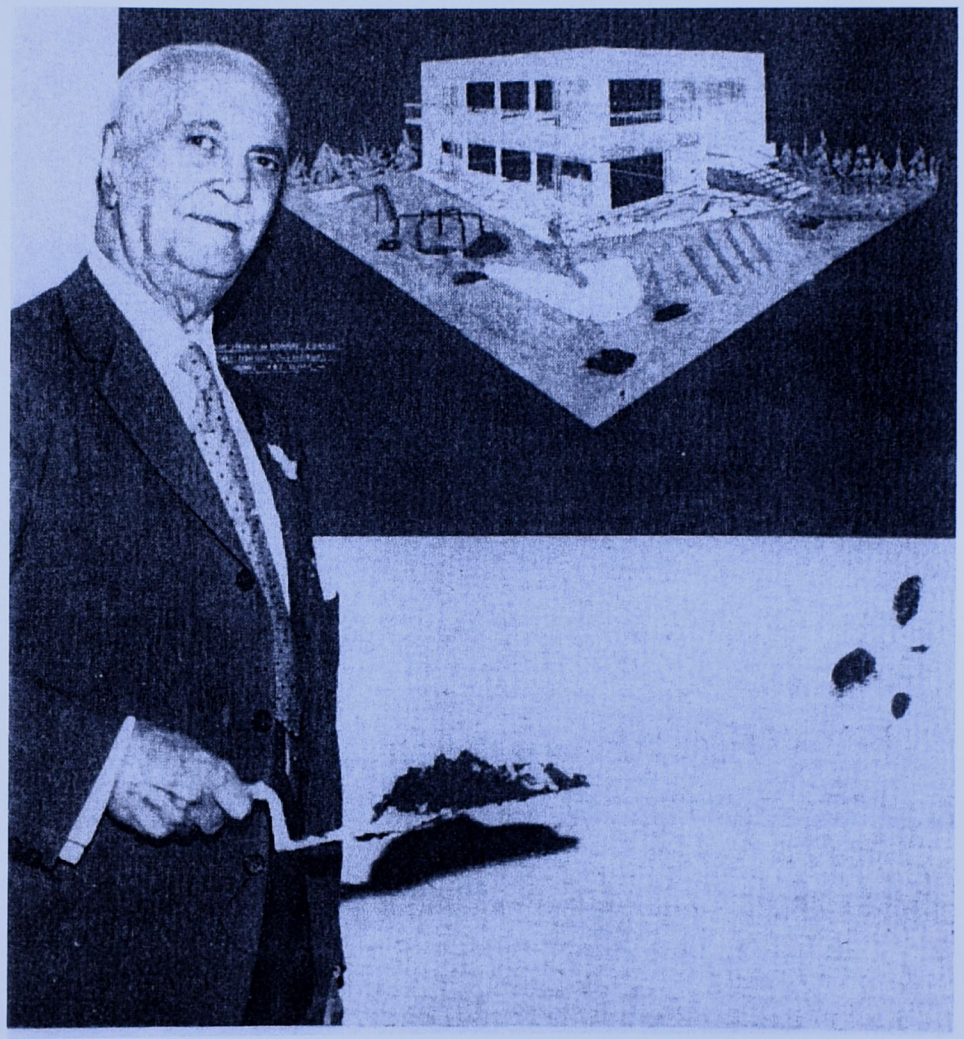

Εικόνα 21:Ο ιδιοκτήτης της ΙΖΟΛΑ κ. Παναγιώτης Δράκος στην τελετή θεμελίωσης του Δράκειου Βρεφικού Σταθμού Καλλιθέας, δωρεά της μεγάλης βιομηχανίας. (Φωτ.: «Το ελεφαντάκι της Ιζολα», 1962)

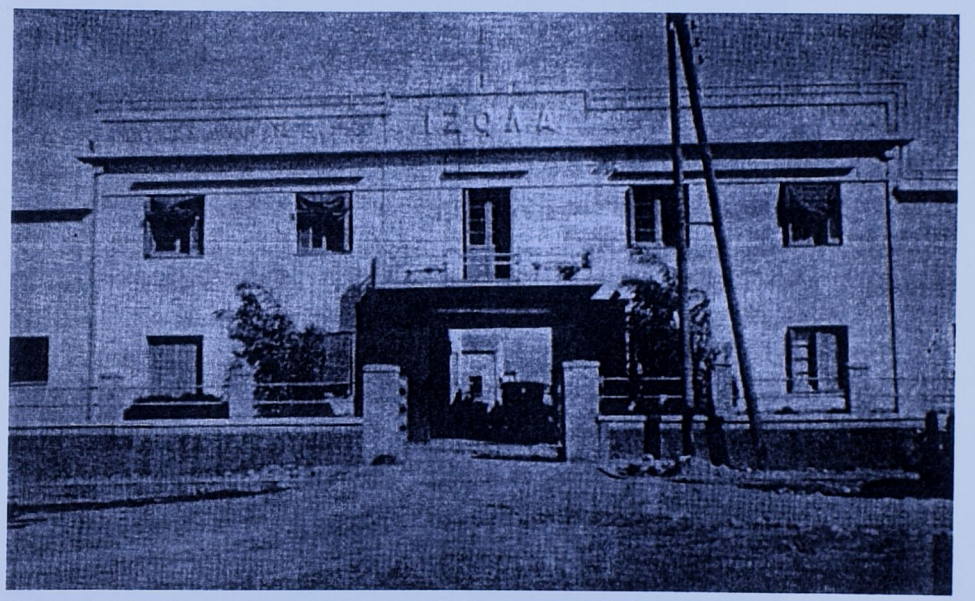

Εικόνα 22: Η Ιζόλα κατά την δεκαετία του 1940(φωτ.: Αρχείο Ιζόλα)

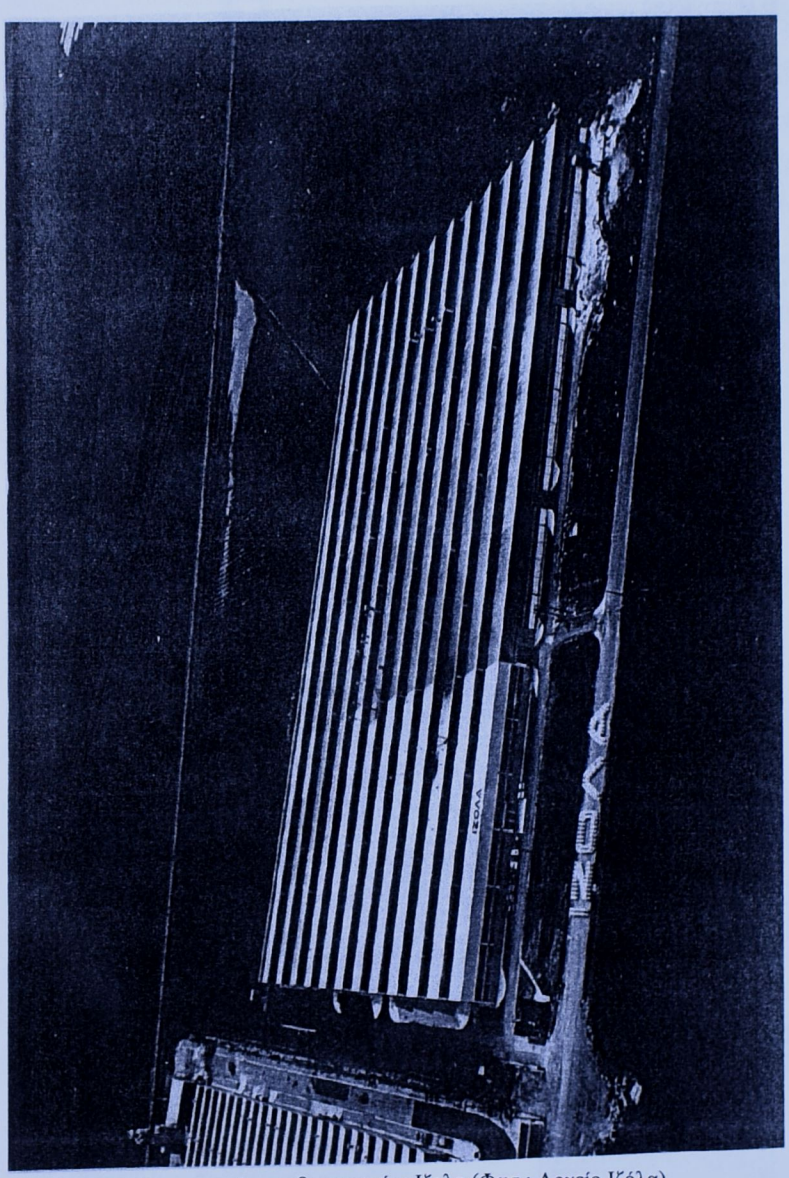

Εικόνα 23: Φωτογραφία της βιομηχανίας Ιζολα (Φωτ.: Αρχείο Ιζόλα)

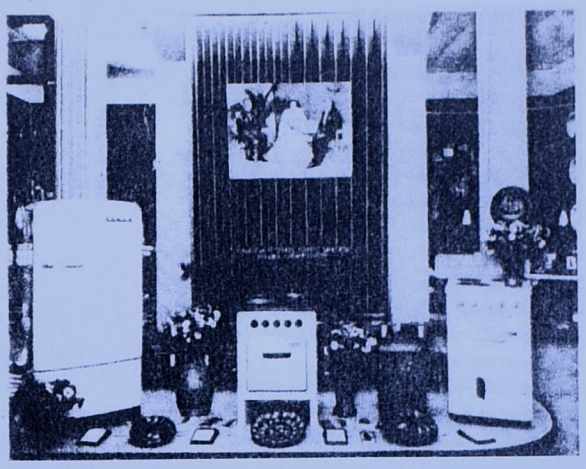

Εικόνα 24,25,26: Διαφημίσεις των προϊόντων της Ιζόλα που δημοσιεύτηκαν στο περιοδικό της βιομηχανίας, «Το ελεφαντάκι της Ιζόλα»(1961)

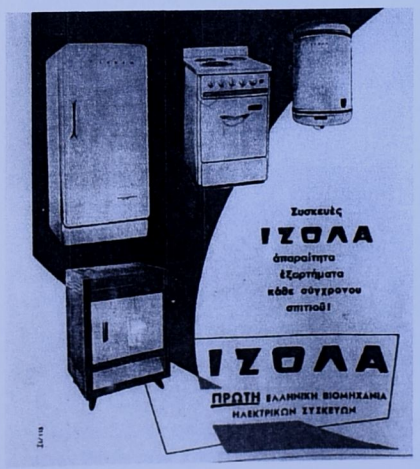

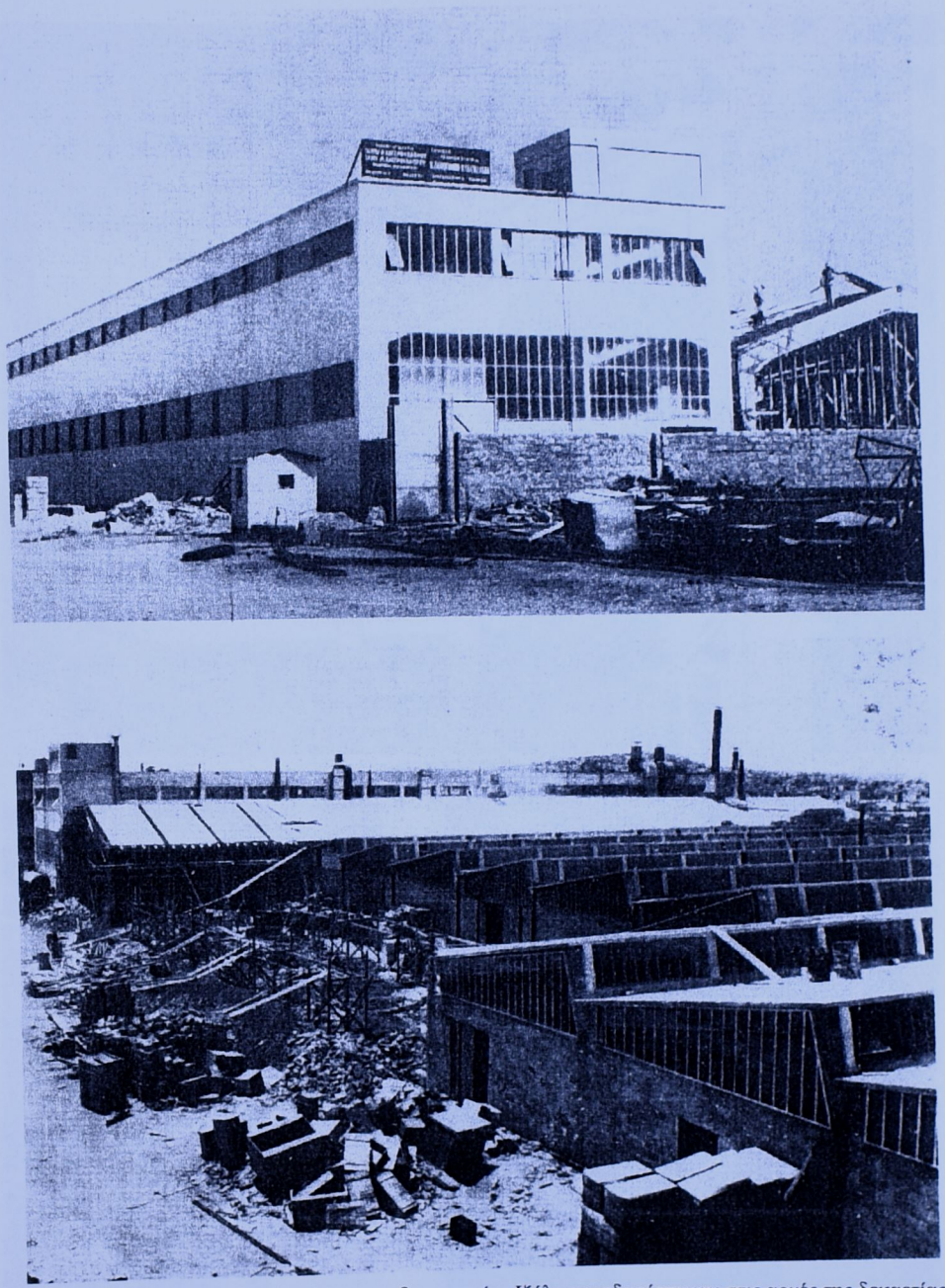

Εικόνα 27: Οι παλιές εγκαταστάσεις της βιομηχανίας Ιζόλα κατεδαφίστηκαν στις αρχές της δεκαετίας του 1960. στην θέση τους χτίστηκα νέα και πιο σύγχρονα κτίρια. (φωτ.: «Η Ιζόλα οικοδομεί το μέλλον», έκδοση Ιζόλα, 1962)

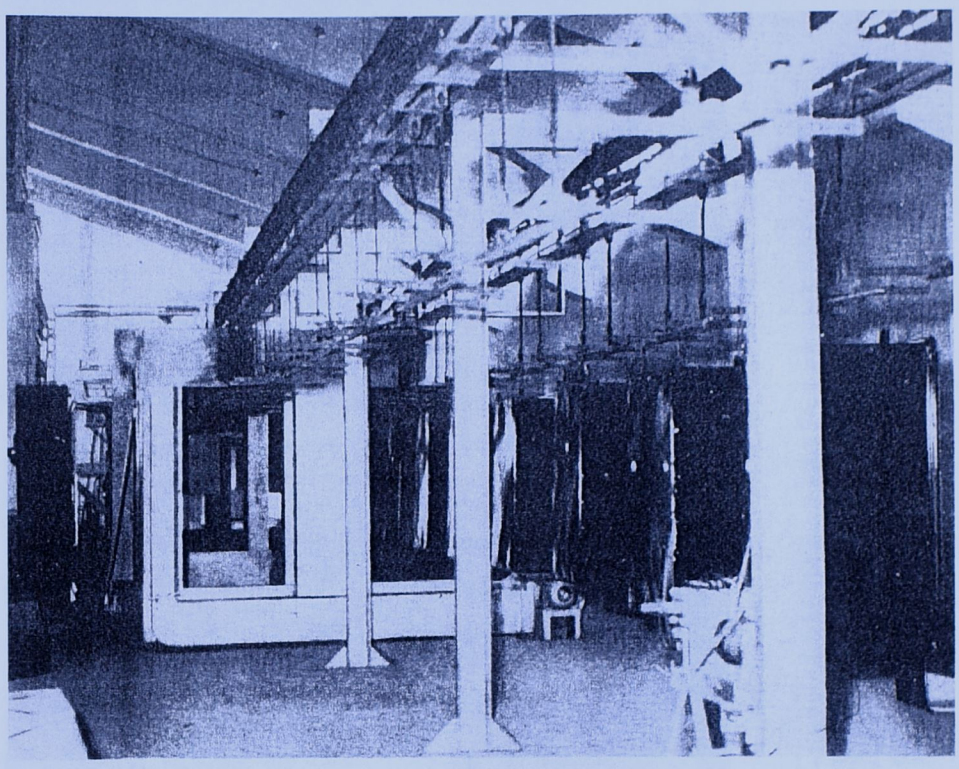

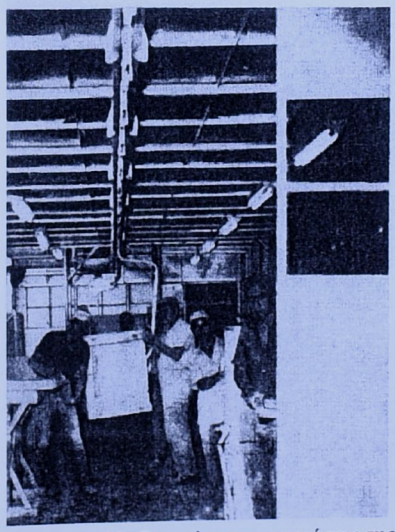

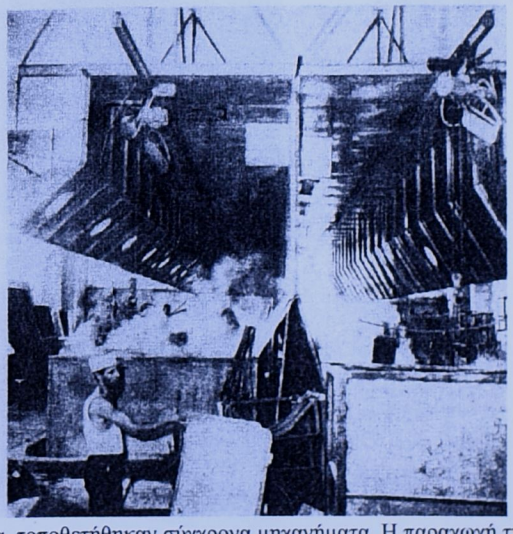

Εικόνα 28: Στις νέες εγκαταστάσεις της Ιζόλα, τοποθετήθηκαν σύγχρονα μηχανήματα. Η παραγωγή της μεγαλοβιομηχανίας συστηματοποιείται. (Φωτ.: «Το ελεφαντάκι της Ιζολα», 1962)

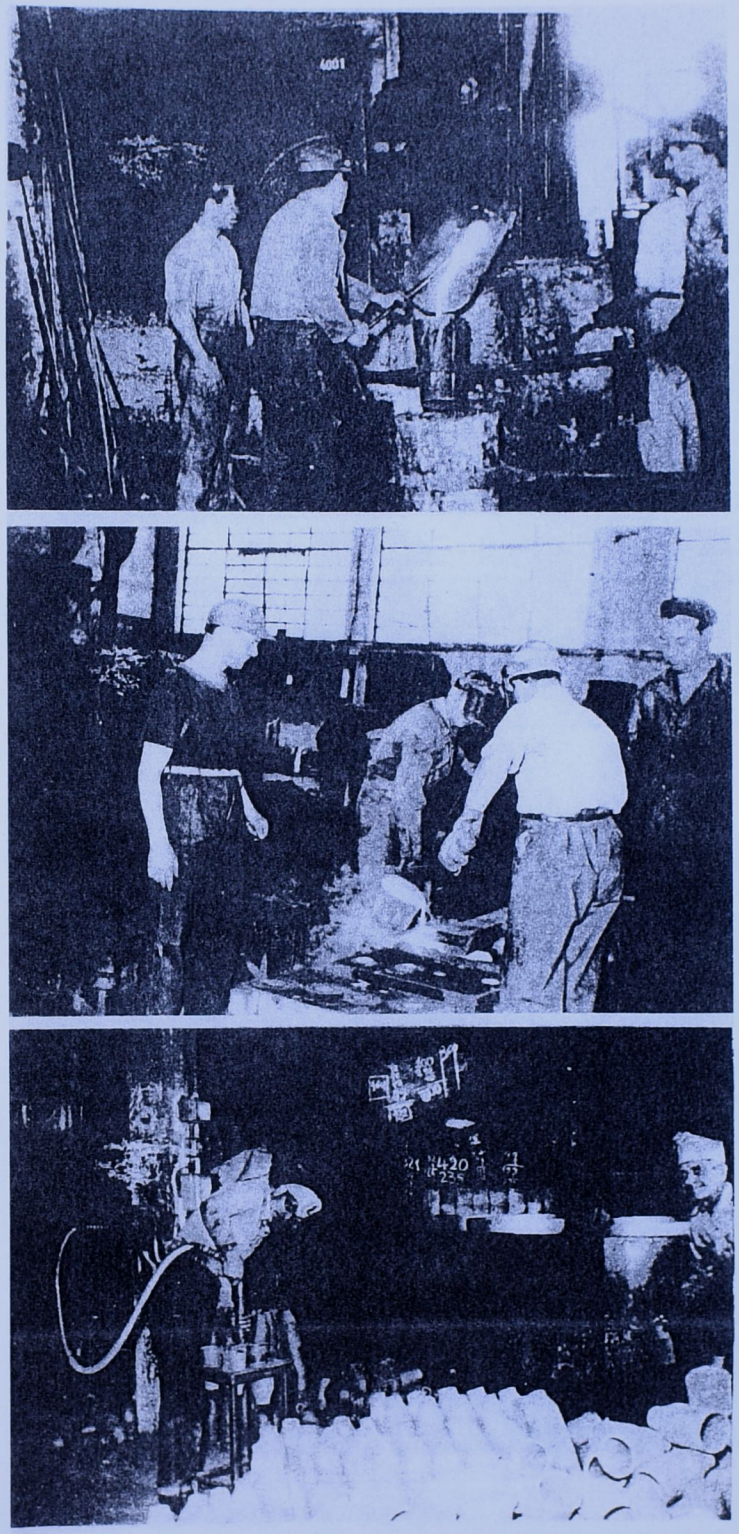

Εικόνα 29: Την δεκαετία του '60 το Χυτήριο ανέλαβαν από κοινού οι εταιρίες «ΒΙΟΣΩΛ Α.Β.Ε» και η Ιζόλα Α.Ε. (Φωτ.: «Το ελεφαντάκι της Ιζόλα», 1961)

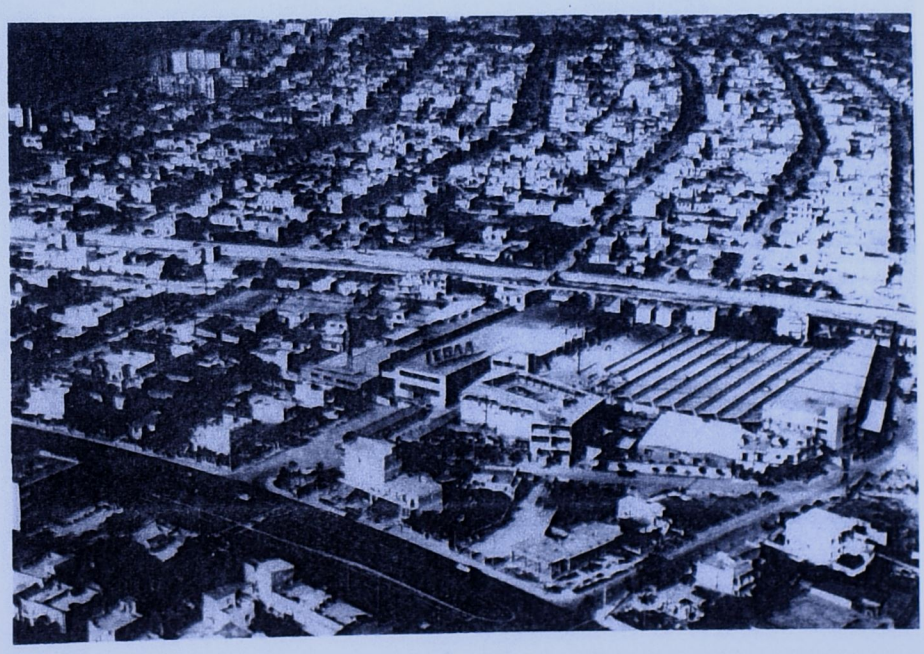

Εικόνα 30: «ΙΖΟΛΑ» (Φωτ. Αρχείο «Ιζολα»)

Εικόνα 31: Εγκαταστάσεις της «Ιζόλα» περνούν στην ιδιοκτησία της Εθνικής Τράπεζας (Φωτ. Αρχείο «Ιζόλα»

Εικόνα 32: Η Καλλιθέα το 1934. Δίπλα από την εκκλησία των Αγίων Πάντων ήταν εγκατεστημένο εργοστάσιο πλεκτών. (Φωτ.: Αρχείο Καρακατσάνη Ιωάννη)

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ:

ΠΙΝΑΚΕΣ ΚΑΙ ΔΙΑΓΡΑΜΜΑΤΑ

ΠΙΝΑΚΑΣ 1:

	ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΕΣ ΚΑΙ ΒΙΟΤΕΧΝΙΕΣ ΠΟΥ ΑΝΟΙΞΑΝ &ΕΜΕΙΝΑΝ	ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΕΣ ΚΑΙ ΒΙΟΤΕΧΝΙΕΣ ΠΟΥ ΑΝΟΙΞΑΝ &ΕΚΛΕΙΣΑΝ	ΣΥΝΟΛΟ
1905-1919	1	9	10
1920-1934	10	70	80
1935-1949	30	107	137
1950-1964	5	287	292
1965-1980	22	83	105
ΣΥΝΟΛΟ	68	556	624

ΔΙΑΓΡΑΜΜΑ

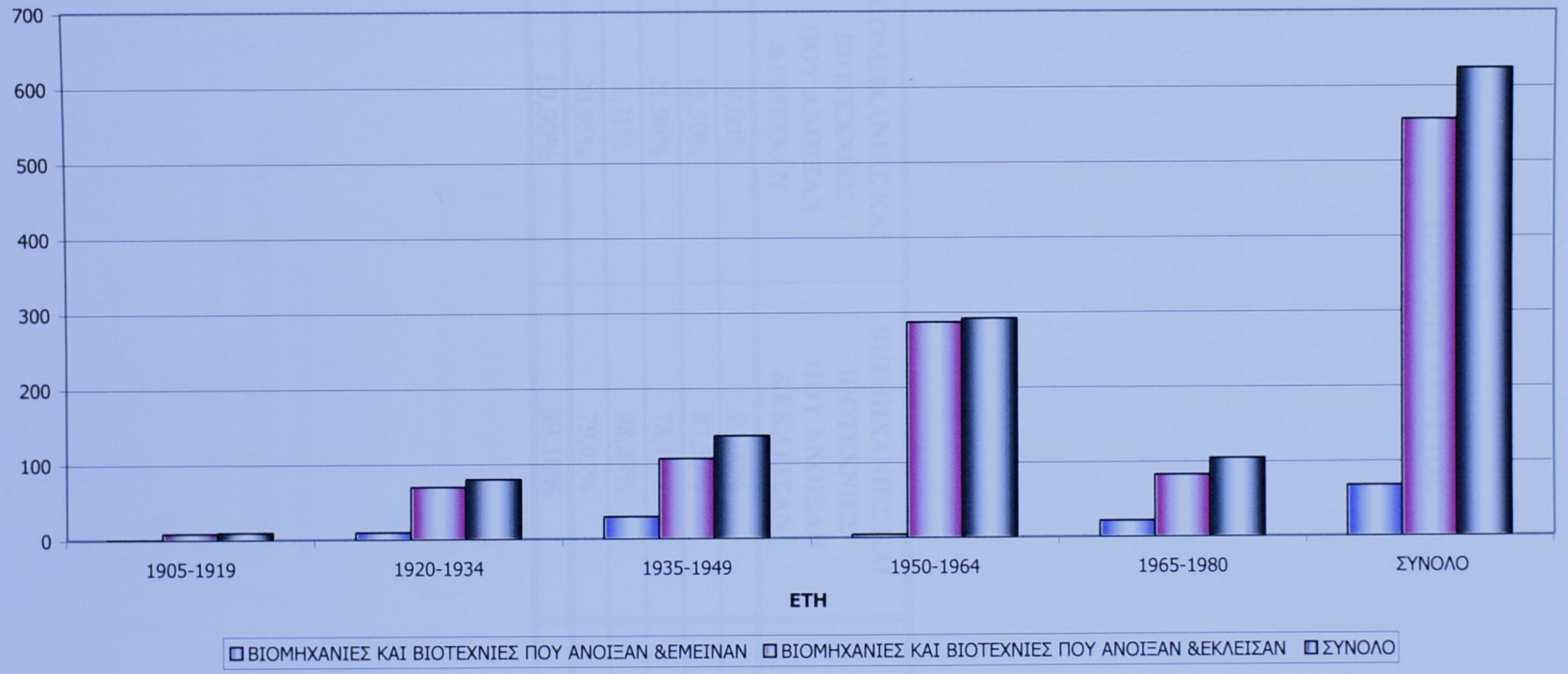
700
600
500
400
300
200
100
0
1905-1919
1920-1934
1935-1949
1950-1964
1965-1980
ΣΥΝΟΛΟ
ΕΤΗ
ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΕΣ ΚΑΙ ΒΙΟΤΕΧΝΙΕΣ ΠΟΥ ΑΝΟΙΞΑΝ &ΕΜΕΙΝΑΝ
ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΕΣ ΚΑΙ ΒΙΟΤΕΧΝΙΕΣ ΠΟΥ ΑΝΟΙΞΑΝ &ΕΚΛΕΙΣΑΝ
ΣΥΝΟΛΟ

ΠΙΝΑΚΑΣ 2:
ΠΟΣΟΣΤΑ ΑΝΑ ΕΤΟΣ

	ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΕΣ ΚΑΙ ΒΙΟΤΕΧΝΙΕΣ ΠΟΥ ΑΝΟΙΞΑΝ &ΕΜΕΙΝΑΝ	ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΕΣ ΚΑΙ ΒΙΟΤΕΧΝΙΕΣ ΠΟΥ ΑΝΟΙΞΑΝ &ΕΚΛΕΙΣΑΝ	ΣΥΝΟΛΟ
1905-1919	10,00%	90,00%	100,00%
1920-1934	12,50%	87,50%	100,00%
1935-1949	21,90%	78,10%	100,00%
1950-1964	1,71%	98,29%	100,00%
1965-1980	20,95%	79,05%	100,00%
ΣΥΝΟΛΟ	10,90%	89,10%	100,00%

ΔΙΑΓΡΑΜΜΑ 2ο:
ΠΟΣΟΣΤΑ ΑΝΑ ΕΤ(

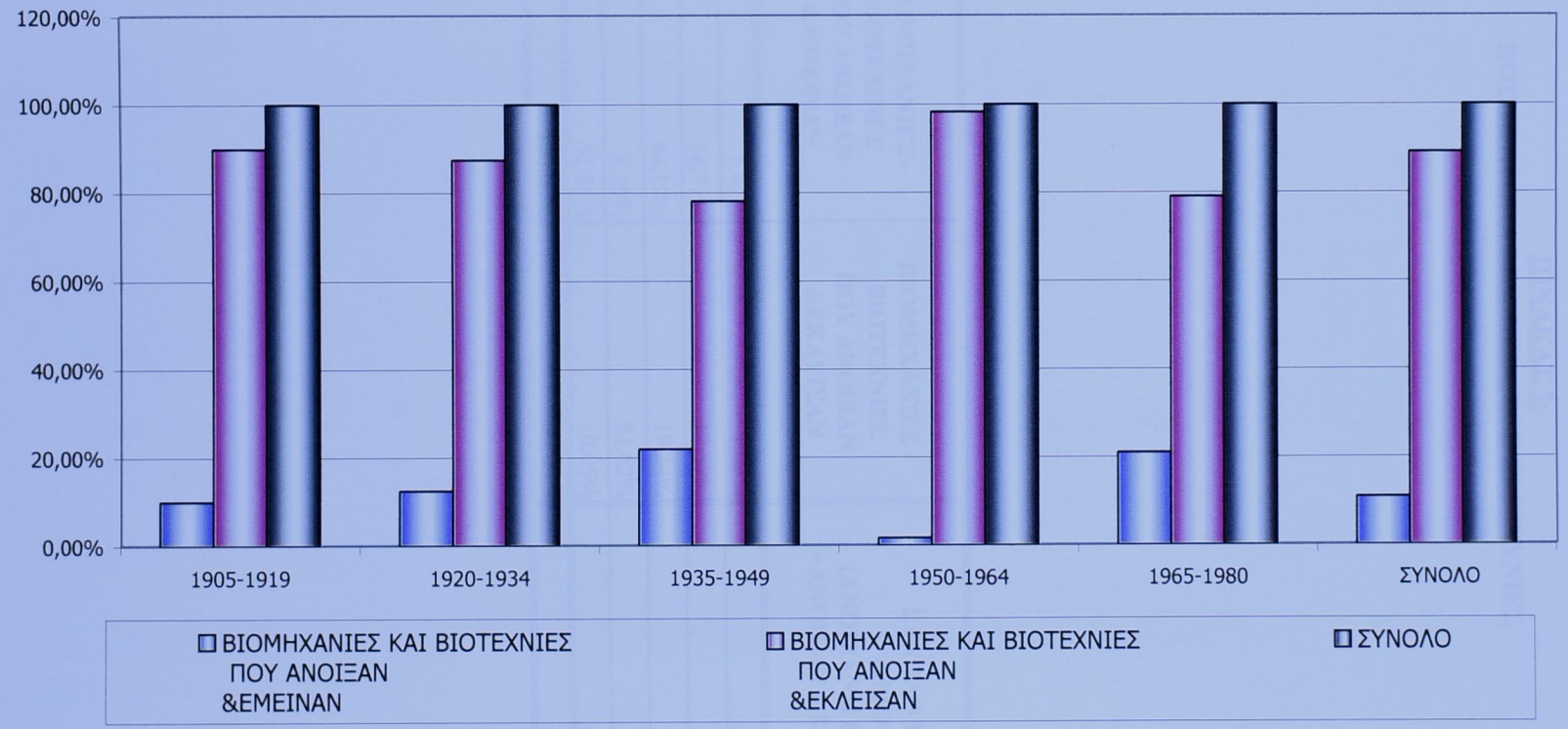

ΠΙΝΑΚΑΣ 3:

ΠΟΣΟΣΤΑ ΑΝΑ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΕΣ ΒΙΟΤΕΧΝΙΕΣ

	ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΕΣ - ΒΙΟΤΕΧΝΙΕΣ ΠΟΥ ΑΝΟΙΞΑΝ &ΕΜΕΙΝΑΝ	ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΕΣ - ΒΙΟΤΕΧΝΙΕΣ ΠΟΥ ΑΝΟΙΞΑΝ &ΕΚΛΕΙΣΑΝ	ΣΥΝΟΛΟ ΒΙΟΜ. &ΒΙΟΤ. (ΑΝΟΙΞΑΝ &ΕΜΕΙΝΑΝ +ΑΝΟΙΞΑΝ &ΕΚΛΕΙΣΑΝ)
1905-1919	1,47%	1,62%	1,60%
1920-1934	14,71%	12,59%	12,82%
1935-1949	44,12%	19,24%	21,96%
1950-1964	7,35%	51,62%	46,79%
1965-1980	32,35%	0,05%	16,83%
ΣΥΝΟΛΟ	100,00%	100,00%	100,00%

ΔΙΑΓΡΑΜΜΑ 3ο:
ΠΟΣΟΣΤΑ ΑΝΑ ΒΙΟΜΗΧ

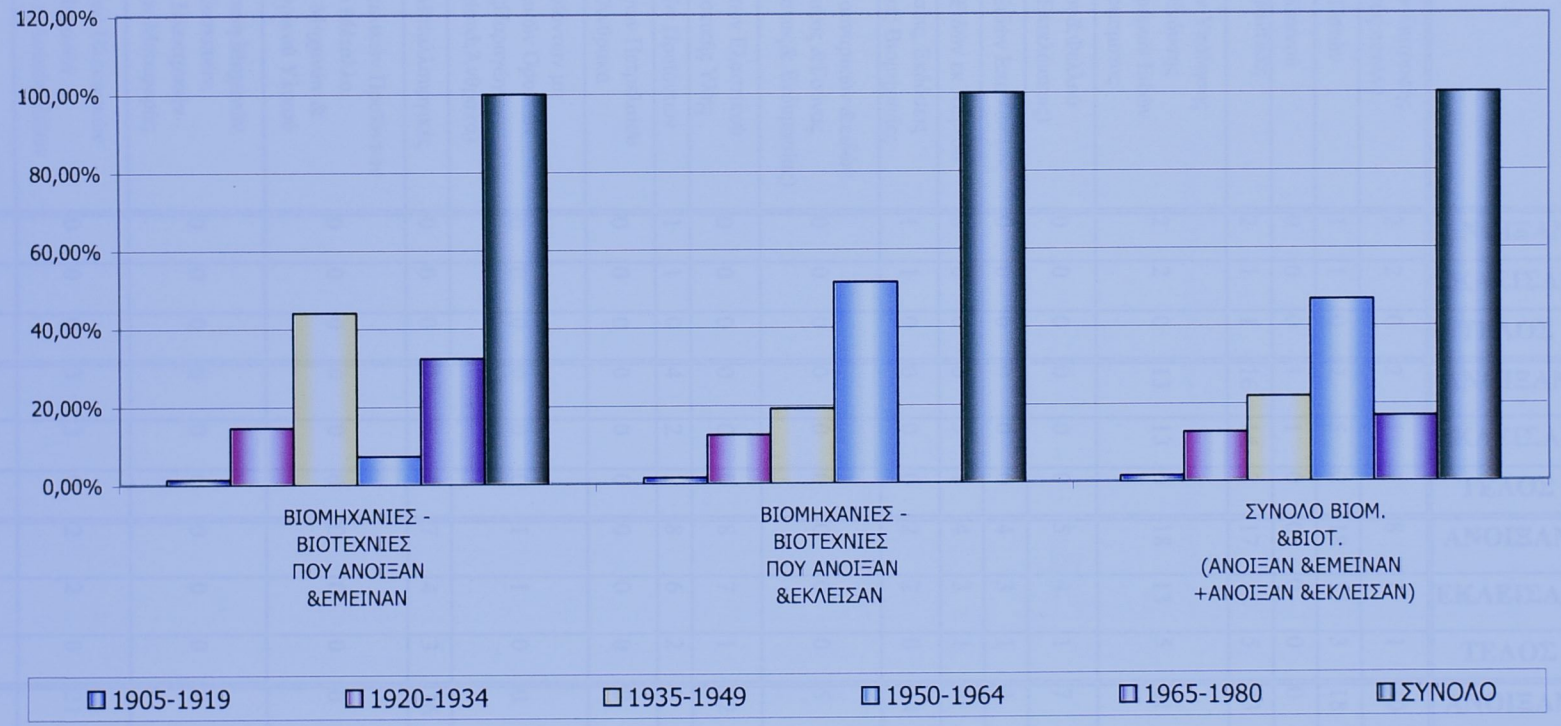

Πίνακας Α:

		1905-1919			1920-1934			1935-1949			1950-1964			1965-1980		
		ΑΝΟΙΞΑΝ	ΕΚΛΕΙΣΑΝ	ΤΕΛΟΣ	ΑΝΟΙΞΑΝ	ΕΚΛΕΙΣΑΝ	ΤΕΛΟΣ	ΑΝΟΙΞΑΝ	ΕΚΛΕΙΣΑΝ	ΤΕΛΟΣ	ΑΝΟΙΞΑΝ	ΕΚΛΕΙΣΑΝ	ΤΕΛΟΣ	ΑΝΟΙΞΑΝ	ΕΚΛΕΙΣΑΝ	ΤΕΛΟΣ
20	Ειδών διατροφής (εκτός ποτών)	2	2	0	2	1	1	8	7	1	30	29	1	5	5	0
21	Ποτών	1	1	0	7	5	2	18	15	3	18	18	0	2	0	2
22	Καπνού	0	0	0	1	1	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
23	Υφαντικές	2	1	1	16	14	2	17	12	5	33	33	0	6	5	1
24	Ειδών Υπόδησης - Ένδυσης & Διαφόρων Ειδών Υφάσματος	2	2	0	13	13	0	18	13	5	61	61	0	32	26	6
25	Ξύλου&Φελλού (εκτός Επιπλώσεως)	0	0	0	0	0	0	5	4	1	7	7	0	2	2	0
26	Επίπλου &Ειδών Επιπλώσεως	0	0	0	0	0	0	4	3	1	4	4	0	3	2	1
27	Χάρτου &Ειδών εκ Χάρτου	0	0	0	6	5	1	4	3	1	8	8	0	3	1	2
28	Εκτυπώσεις, Εκδόσεις &συναφείς Βιομηχανίες	1	1	0	0	0	0	2	2	0	14	13	1	2	1	1
29	Δέρματος, Γουναρικών &ειδών εκ Δέρματος &Γούνας (εκτός Υποδήσεως& Ενδυμασίας)	0	0	0	0	0	0	0	0	0	5	4	1	1	1	0
30	Προϊόντων Ελαστικού &Πλαστικής Υλης	0	0	0	0	0	0	8	7	1	22	20	2	9	9	0
31	Χημικών Προϊόντων	1	1	0	4	2	2	8	6	2	8	8	0	9	7	2
32	Παραγώγων Πετρελαίου &Άνθρακα	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
33	Προϊόντων μη Μεταλλικών Ορυκτών (εκτόςΠαραγώγων Πετρελαίου&Άνθρακα)	0	0	0	0	0	0	1	1	0	0	0	0	1	0	1
34	Βασικές Μεταλλουργικές	0	0	0	1	1	0	7	4	3	16	16	0	1	1	0
35	Κατασκευή τελικών Προϊόντων από Μέταλλο, εκτός Μηχανών & Μεταφορικού Υλικού	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	2	2	0
36	Κατασκευή Μηχανών &Συσκευών, εκτός Ηλεκτρικών &Μέσων Μεταφοράς	0	0	0	0	0	0	0	0	0	2	2	0	2	2	0
37	Κατασκευή Ηλεκτρικών Μηχανών Συσκευών &Λοιπών Ειδών	0	0	0	3	3	0	2	2	0	21	21	0	12	9	3
38	Κατασκευή Μεταφορικών Μέσων	0	0	0	0	0	0	0	0	0	4	4	0	0	0	0
39	Λοιπές Βιομηχανίες	1	1	0	27	25	2	35	28	7	39	39	0	27	20	7
Σ	ΣΥΝΟΛΟ	10	9	1	80	70	10	137	107	30	292	287	5	106	83	23

ΔΙΑΓΡΑΜΜΑ Α1:

ΑΡΙΘΜΟΣ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΩΝ ΚΑΙ ΒΙΟΤΕΧΝΙΩΝ ΑΝΑ ΚΛΑΔΟ ΠΑΡΑΓΩΓΗΣ.

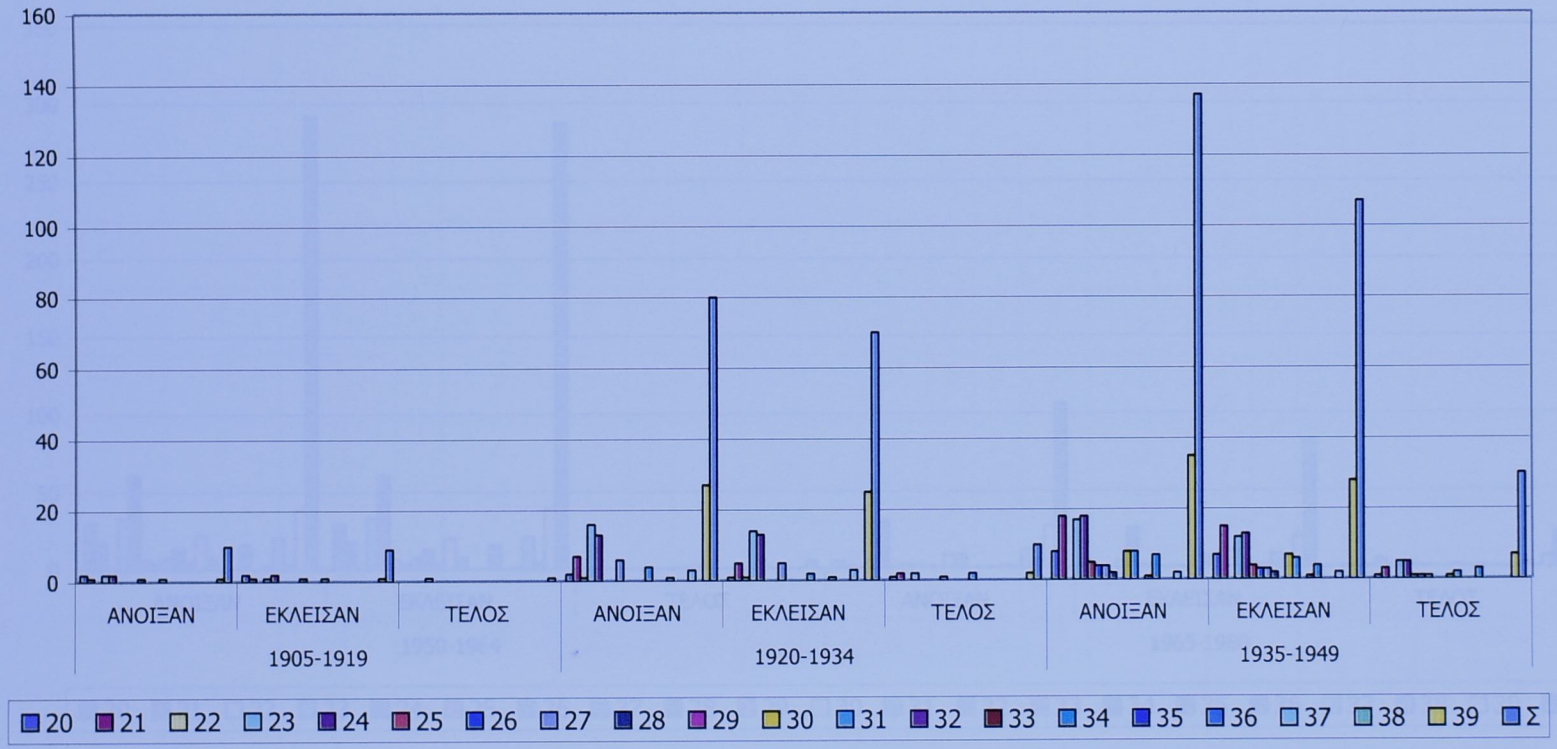

ΔΙΑΓΡΑΜΜΑ Α2:
ΑΡΙΘΜΟΣ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΩΝ ΚΑΙ ΒΙΟΤΕΧΝΙΩΝ
ΑΝΑ ΚΛΑΔΟ ΠΑΡΑΓΩΓΗΣ

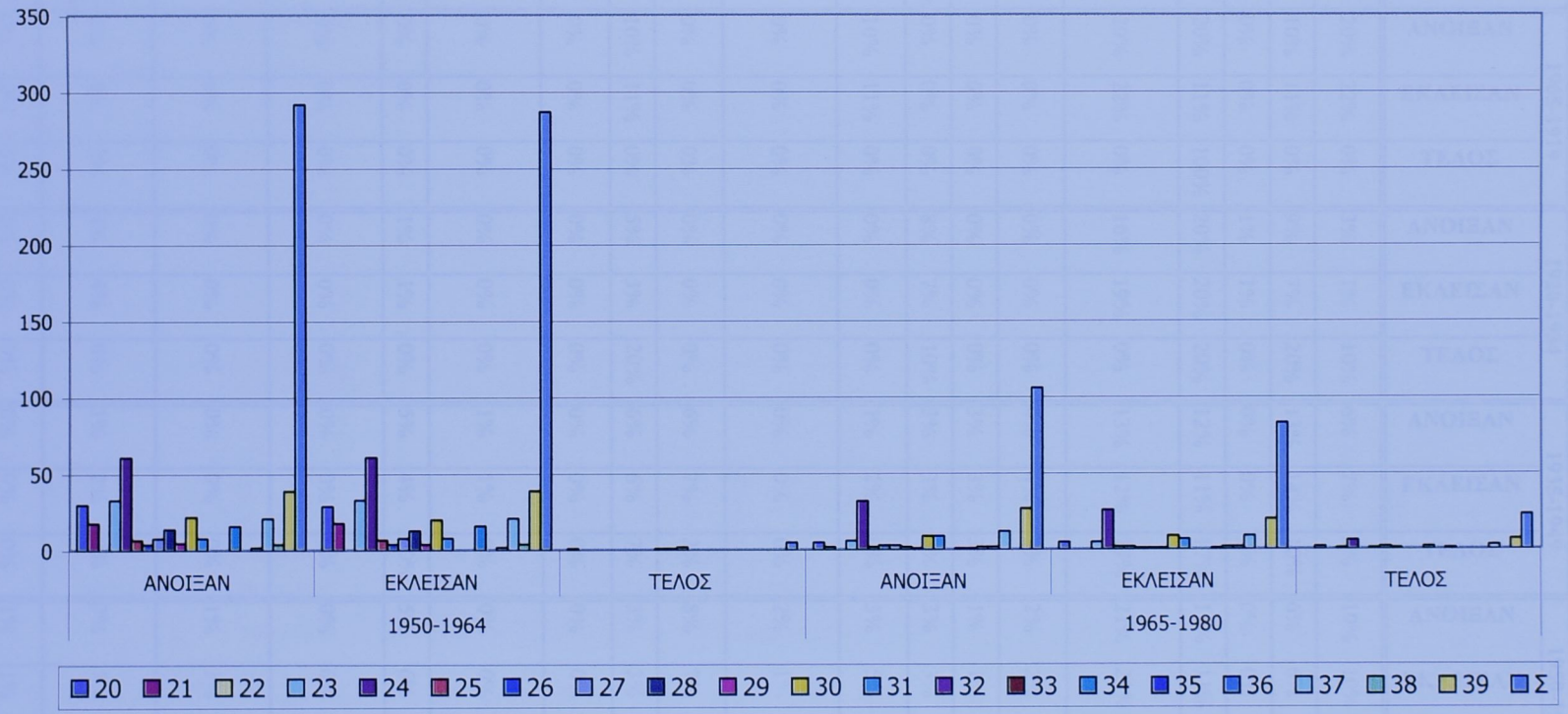

Πίνακας Β:

		1905-1919			1920-1934			1935-1949			1950-1964			1965-1980		
		ΑΝΟΙΞΑΝ	ΕΚΛΕΙΣΑΝ	ΤΕΛΟΣ	ΑΝΟΙΞΑΝ	ΕΚΛΕΙΣΑΝ	ΤΕΛΟΣ	ΑΝΟΙΞΑΝ	ΕΚΛΕΙΣΑΝ	ΤΕΛΟΣ	ΑΝΟΙΞΑΝ	ΕΚΛΕΙΣΑΝ	ΤΕΛΟΣ	ΑΝΟΙΞΑΝ	ΕΚΛΕΙΣΑΝ	ΤΕΛΟΣ
20	Ειδών διατροφής (εκτός ποτών)	20%	22%	0%	3%	1%	10%	6%	7%	3%	10%	10%	20%	5%	6%	0%
21	Ποτών	10%	11%	0%	9%	7%	20%	13%	14%	10%	6%	6%	0%	2%	0%	9%
22	Καπνού	0%	0%	0%	1%	1%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%
23	Υφαντικές	20%	11%	100%	20%	20%	20%	12%	11%	17%	11%	11%	0%	6%	6%	5%
24	Ειδών Υπόδησης - Ένδυσης & Διαφόρων Ειδών Υφάσματος	20%	22%	0%	16%	19%	0%	13%	12%	17%	21%	21%	0%	21%	31%	27%
25	Ξύλου&Φελλού (εκτός Επιπλώσεως)	0%	0%	0%	0%	0%	0%	4%	4%	3%	2%	2%	0%	2%	2%	0%
26	Επίπλου &Ειδών Επιπλώσεως	0%	0%	0%	0%	0%	0%	3%	3%	3%	1%	1%	0%	3%	2%	5%
27	Χάρτου &Ειδών εκ Χάρτου	0%	0%	0%	8%	7%	10%	3%	3%	3%	3%	3%	0%	3%	1%	9%
28	Εκτυπώσεις, Εκδόσεις &συναφείς Βιομηχανίες	10%	11%	0%	0%	0%	0%	1%	2%	0%	5%	5%	20%	2%	1%	5%
29	Δέρματος, Γουναρικών &ειδών εκ Δέρματος &Γούνας (εκτός Υποδήσεως& Ενδυμασίας)	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	2%	1%	20%	1%	1%	0%
30	Προϊόντων Ελαστικού &Πλαστικής Υλης	0%	0%	0%	0%	0%	0%	6%	7%	3%	8%	7%	40%	9%	11%	0%
31	Χημικών Προϊόντων	10%	11%	0%	5%	3%	20%	6%	6%	7%	3%	3%	0%	9%	8%	9%
32	Παραγώγων Πετρελαίου &Άνθρακα	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%
33	Προϊόντων μη Μεταλλικών Ορυκτών (εκτόςΠαραγώγων Πετρελαίου&Άνθρακα)	0%	0%	0%	0%	0%	0%	1%	1%	0%	0%	0%	0%	1%	0%	5%
34	Βασικές Μεταλλουργικές	0%	0%	0%	1%	1%	0%	5%	4%	10%	5%	6%	0%	1%	1%	0%
35	Κατασκευή τελικών Προϊόντων από Μέταλλο, εκτός Μηχανών & Μεταφορικού Υλικού	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	2%	2%	0%
36	Κατασκευή Μηχανών &Συσκευών, εκτός Ηλεκτρικών &Μέσων Μεταφοράς	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	1%	1%	0%	2%	2%	0%
37	Κατασκευή Ηλεκτρικών Μηχανών Συσκευών &Λοιπών Ειδών	0%	0%	0%	4%	4%	0%	1%	2%	0%	7%	7%	0%	11%	11%	14%
38	Κατασκευή Μεταφορικών Μέσων	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	1%	1%	0%	0%	0%	0%
39	Λοιπές Βιομηχανίες	10%	11%	0%	34%	36%	20%	26%	26%	23%	13%	14%	0%	26%	24%	32%
Σ	ΣΥΝΟΛΟ	100%	100%	100%	100%	100%	100%	100%	100%	100%	100%	100%	100%	100%	100%	100%

ΔΙΑΓΡΑΜΜΑ Β1:
ΠΟΣΟΣΤΑ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΩΝ ΚΑΙ ΒΙΟΤΕΧΝΙΩΝ ΑΝΑ ΚΛΑΔΟ ΠΑΡΑΓΩΓΗΣ .
(ΠΡΟΣ ΤΟ ΣΥΝΟΛΟ ΤΗΣ ΣΤΗΛΗΣ)

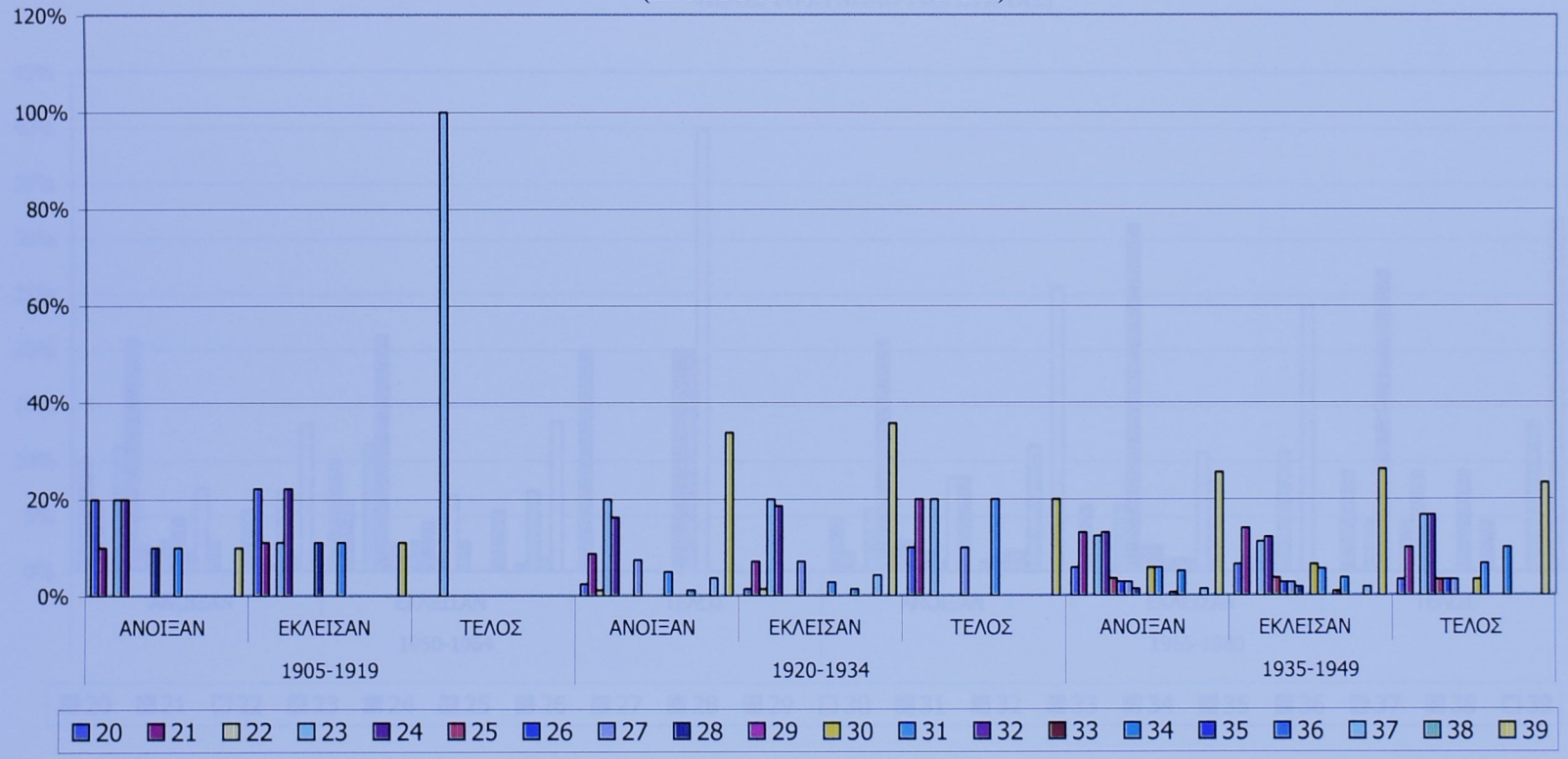

ΔΙΑΓΡΑΜΜΑ Β2:
ΠΟΣΟΣΤΑ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΩΝ ΚΑΙ ΒΙΟΤΕΧΝΙΩΝ ΑΝΑ ΚΛΑΔΟ ΠΑΡΑΓΩΓΗΣ ...
(ΠΡΟΣ ΤΟ ΣΥΝΟΛΟ ΤΗΣ ΣΤΗΛΗΣ)

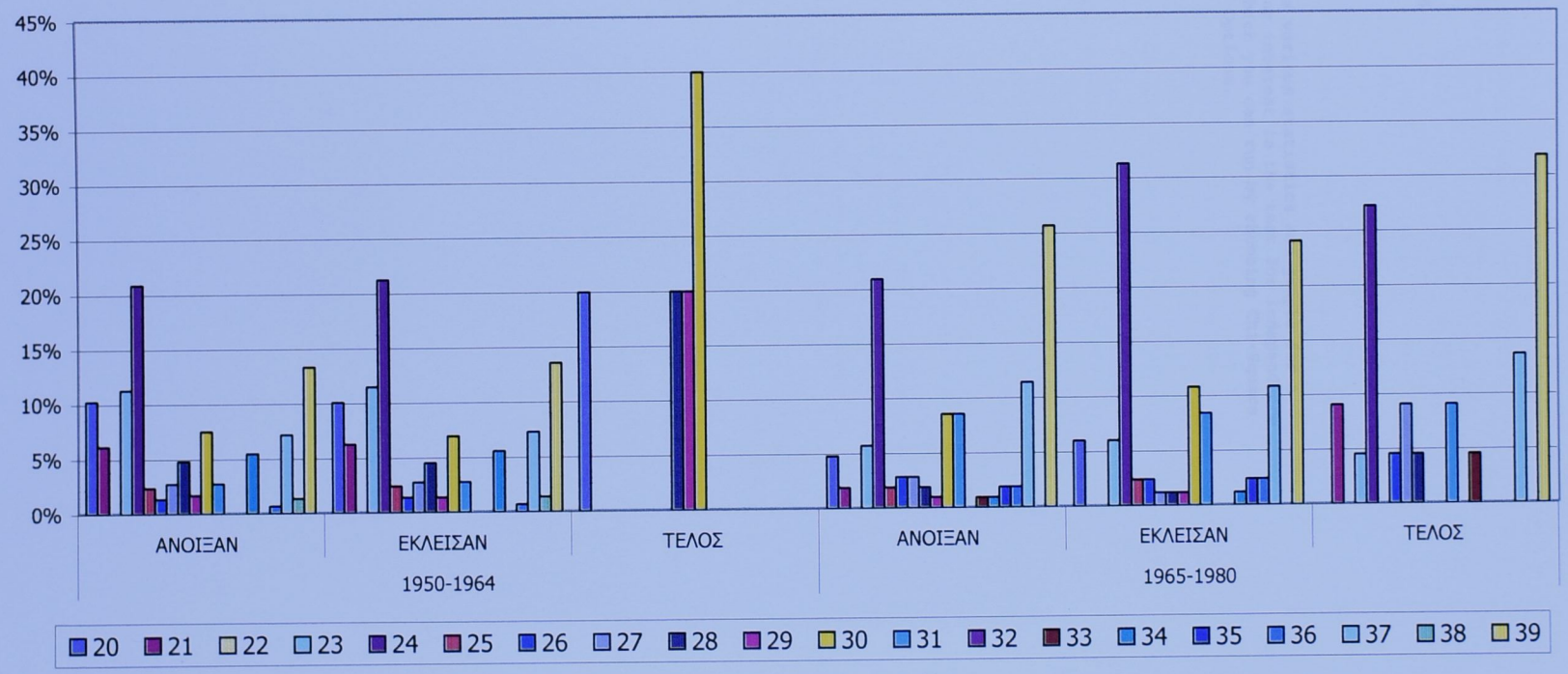

Analysis Summary

Column variables:
ANOIXAN EMEINAN
ANOIXAN EKLEISAN
SYNOLO

Number of observations: 2560
Number of rows: 6
Number of columns: 3

The StatAdvisor

This procedure constructs various statistics and graphs for a two-way table. Of particular interest is the test for independence between rows and columns, which you can run by choosing Chi-Square Test on the list of Tabular Options.

Frequency Table

	ANOIXAN EMEI	ANOIXAN EKLE	SYNOLO	Row Total
Row_1	1 0,04%	9 0,35%	10 0,39%	20 0,78%
Row_2	10 0,39%	70 2,73%	80 3,13%	160 6,25%
Row_3	30 1,17%	107 4,18%	137 5,35%	274 10,70%
Row_4	30 1,17%	107 4,18%	137 5,35%	274 10,70%
Row_5	5 0,20%	287 11,21%	292 11,41%	584 22,81%
Row_6	68 2,66%	556 21,72%	624 24,38%	1248 48,75%
Column Total	144 5,63%	1136 44,38%	1280 50,00%	2560 100,00%

Cell contents:
Observed frequency
Percentage of table

The StatAdvisor

This table displays counts for a 6 by 3 table. The first number in each cell of the table is the count or frequency. The second number shows the percentage of the entire table represented by that cell. For example, there was 1 value in the first row and first column. This represents 0,0390625% of the 2560 values in the table.

Chi-Square Test

Chi-Square	Df	P-Value
57,94	10	0,0000

Warning: some cell counts < 5.

The StatAdvisor

The chi-square test performs a hypothesis test to determine whether or not to reject the idea that the row and column classifications are independent. Since the P-value is less than 0.01, we can reject the hypothesis that rows and columns are independent at the 99% confidence level. Therefore, the observed row for a particular case is related to its column.

Summary Statistics

Statistic	Symmetric	With Rows Dependent	With Columns Dependent
Lambda	0,0000	0,0000	0,0000
Uncertainty Coeff.	0,0113	0,0092	0,0147
Somer's D	0,0096	0,0107	0,0086
Eta		0,0648	0,0561

Statistic	Value	P-Value	Df
Contingency Coeff.	0,1488		
Cramer's V	0,1064		
Conditional Gamma	0,0156		
Pearson's R	0,0242	0,1107	2558
Kendall's Tau b	0,0096	0,5887	
Kendall's Tau c	0,0088		

The StatAdvisor

The statistics shown here measure the degree of association between rows and columns. Of particular interest are the contingency coefficient and lambda, which measure the degree of association on a scale of 0 to 1. Lambda measures how useful the row (or column) factor is in predicting the other factor. For example, the value of lambda with columns dependent equals 0,0. This means that there is a 0,0% reduction in error when rows are used to predict columns. For those statistics with P values, P values less than 0.05 indicate a significant association between rows and columns at the 95% confidence level.

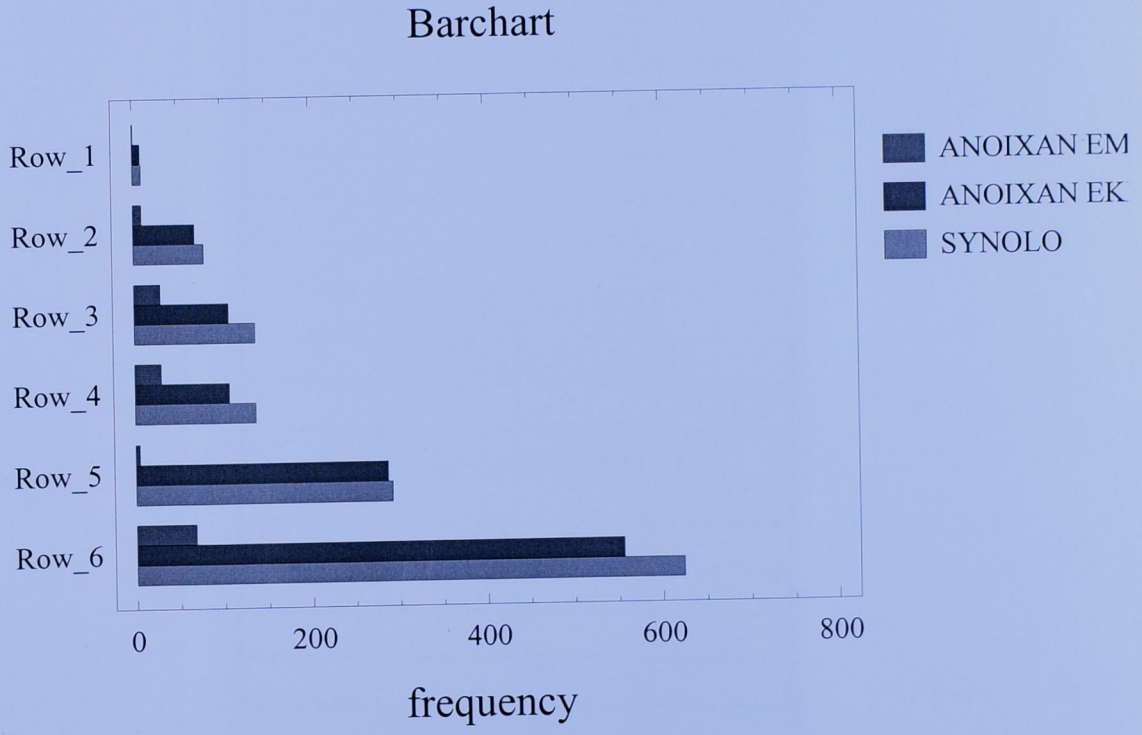
Barchart
Row_1
Row_2
Row_3
Row_4
Row_5
Row_6
0
200
400
600
800
frequency
ANOIXAN EM
ANOIXAN EK
SYNOLO

ΧΑΡΟΚΟΠΕΙΟ
ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

ΥΒΠ Χαροκοπείου Παν/μίου.9549169-78,libr
* 1 1 2 6 7 *
HU